

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาล
ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

โดย

เจตน์สฤษฎี สังขพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทนา ไกรฤกษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกีตถวา บุญปการ
Kathylene Petaca Remegio

มิถุนายน 2559

สัญญาเลขที่ RDG5740077

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาล
ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

คณะผู้วิจัย

1. นายเจตน์สถุณี สังข์พันธ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทนา ไกรฤกษ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เก็ตถวา บุญปรากฏ
4. Miss. Kathylene Petaca Remegio

สังกัด

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ชุดโครงการ “การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้”
สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว.ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดโรงเรียนเทศบาลในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ ประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณคือนักเรียนจำนวน 1,575 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane ได้ตัวอย่างจำนวน 319 คน กลุ่มตัวอย่างที่ได้ใช้วิธีสุ่มโรงเรียน แบบ Cluster จากโรงเรียนมัธยมในสังกัดเทศบาลในพื้นที่ปัตตานี นราธิวาส และยะลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน คือขนาดเล็ก และขนาดกลาง ได้มา 7 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ได้จากการสุ่มแบบบังเอิญ ส่วนครูที่ใช้ตอบแบบสอบถามได้มา 10 คน จาก 7 โรงเรียน เนื่องจากมีครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนละ 1-2 คน ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกต การสนทนากลุ่ม จากครู และผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูในแต่ละโรงเรียน จำนวน 46 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาเข้ารหัส key ข้อมูล และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้สถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอด้วยตาราง และบรรยายใต้ตาราง ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพนำข้อมูลมาจำแนกหมวดหมู่ตีความ สร้างข้อสรุป และนำเสนอด้วยวิธีพรรณนาเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สภาพทั่วไปและภาระงานของครู ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุประมาณ 27-33 ปี ได้รับการศึกษาในระดับปริญญาตรีภาษาอังกฤษ มีบางคนจบปริญญาตรีวิทยาศาสตร์ แต่จบปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ การสอนภาษาอังกฤษ หรือภาษาและภาษาศาสตร์ประยุกต์ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาล-ม.3 ส่วนหนึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาส บางโรงเรียนจะมีการเรียนการสอนถึงชั้น ม.6 ครูที่สอนส่วนใหญ่จะต้องสอนต่างระดับ คือสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้น ป.4-6 และยังต้องสอนในระดับชั้น ม.1-3 อีก ทั้งนี้เนื่องจากบางโรงเรียนมีครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพียง 1-2 คน ซึ่งไม่เพียงพอและกลายเป็นภาระงานหนักของครู ส่วนจำนวนนักเรียนต่อห้องประมาณ 31-40 คน สำหรับประสบการณ์การสอนพบว่า ครูมีประสบการณ์สอน 3-32 ปี โดยเฉลี่ยประมาณ 7 ปี ครูมีจำนวนคาบสอนอยู่ระหว่าง 18-24 คาบ/สัปดาห์ และครูยังมีภาระงานอื่นอีกคือ ดูแลงานกิจการนักเรียน งานห้องสมุด งานฝ่ายปกครอง และรับผิดชอบเป็นหัวหน้าสาระ

2. สภาพการจัดการเรียนรู้ ด้านหลักสูตรที่ใช้ไม่เหมาะกับนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากมาตรฐานการเรียนรู้มีมากเกินไป มาตรฐานการเรียนรู้บางข้อยากไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในชนบทที่มีความรู้ทั่วไปน้อยและมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อยเช่นกัน ครูผู้สอนไม่ได้เข้ารับการอบรมให้ออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ ส่วนใหญ่จะค้นคว้าจากเอกสารแบบเรียน คิดและสร้างขึ้นเอง ส่วนภาษาที่ครูใช้ในชั่วโมงสอน ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่มีโอกาสเรียนรู้จากเจ้าของภาษา แต่บางโรงเรียนจะมีชาวต่างชาติมาสอนเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. ปัญหาด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาส พบว่า การเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงแต่ละครั้งทำให้โรงเรียนต้องปิดการเรียนการสอน เพราะเกรงว่าทั้งครูและ

นักเรียนจะไม่ปลอดภัย ทำให้เกิดปัญหาต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากครูมีเวลาสอนไม่เพียงพอ นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง เมื่อปิดโรงเรียนทางโรงเรียนไม่มีมาตรการรองรับในการหยุดเรียน เช่น ไม่มีบทเรียนให้นักเรียนนำไปเรียนรู้ด้วยตนเองที่บ้าน จึงทำให้นักเรียนตามไม่ทันบทเรียน จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษน้อย และไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เช่น การเข้าค่ายภาษาอังกฤษ จัดนิทรรศการวันสำคัญที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ การซื้อเอกสารประกอบการสอน และการผลิตสื่อ ทั้งนี้เนื่องจากทางโรงเรียนเน้นกิจกรรมที่โรงเรียนปฏิบัติเป็นประจำ เช่น การเข้าค่ายลูกเสือ เนตรนารี การเรียนการสอนที่ให้เรียนรู้ภายในห้องเรียน ทั้งนี้เนื่องจากตารางสอนในแต่ละวันของนักเรียนเต็มทั้งวันจึงไม่ค่อยมีเวลาให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกห้องเรียนน้อย

4. แนวทางที่ควรจะเป็นในการแก้ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษผู้บริหาร ครู และนักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะว่า โรงเรียนควรสนับสนุนให้มีครูเจ้าของภาษามาสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้มีสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนควรมี Pre-test และ Post-test เพื่อดูพัฒนาการของนักเรียน ควรจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน ทัศนศึกษาเรียนรู้ในสถานการณ์จริง เข้าค่ายฤดูร้อน โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ครูเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้ครูศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ควรจัดสรรภาระงานของครูให้เหมาะสมกับงาน และไม่มากเกินไป

คณะผู้วิจัย
พฤษภาคม 2559

รหัสโครงการ: RDG5740077
 ชื่อโครงการ: สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษระดับ
 มัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ชื่อนักวิจัย: เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันทนา ไกรฤกษ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เก็ตถวา บุญปรากการ
 Mrs. Kathylene Petaca Remegio
 E-mail Address: sapichai@yahoo.com
 ระยะเวลาโครงการ: 15 กันยายน 2557- 14 กันยายน 2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพ และปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ 2) แนว
 ทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สาม
 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ และคุณภาพ เก็บข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่ม
 ตัวอย่างที่เป็นนักเรียน จำนวน 319 คน ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตร Yamane สัมภาษณ์แบบ
 เจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มครู-อาจารย์ และนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน
 46 คน นำข้อมูลเชิงปริมาณมาประมวลผลด้วยโปรแกรมทางสถิติหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย นำเสนอ
 ด้วยตาราง ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกหมวดหมู่ ตีความ สร้างข้อสรุป และ
 นำเสนอด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพโดยทั่วไปครูมีภาระงานสอนหลาย
 ช่วงชั้นทำให้ต้องเตรียมการสอนหลายระดับ และยังมีภาระงานด้านอื่นอีก ครูเรียนรู้การจัดทำ
 แผนการสอนโดยการอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน การจัดกิจกรรม
 การเรียนการสอนจะจัดในห้องเรียนไม่ได้จัดนอกสถานที่ สื่อการสอนที่ใช้จะเป็นบัตรคำ เกม รูปภาพ
 และแบบเรียน ปัญหาที่พบ ส่วนใหญ่ครูมีเวลาเตรียมการสอนน้อยเพราะสอนหลายระดับ ขณะจัด
 กิจกรรมการเรียนการสอน ครูจะใช้ภาษาอังกฤษสลับภาษาไทย นักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่มี
 ห้องปฏิบัติการทางภาษา ไม่มีงบประมาณในการจ้างครูมาสอนเพิ่มเติม และการซื้อสื่อการสอน
 โรงเรียนปิดบอย เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จึงทำให้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ
 ังกฤษน้อยลง ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษพบว่า ทั้งผู้บริหาร ครู และ
 นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะถึงการเรียนรู้อังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ควรมีเจ้าของภาษาร่วมสอน
 ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายโรงเรียนควรลดภาระงานอื่นของครูลง ควรเปิดโอกาส
 ให้ครูเข้ารับการอบรมและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

คำสำคัญ: สภาพปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ, แนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ,
 การเรียนรู้อังกฤษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้,

Project Code: RDG5740077
Project Title: Situations, Problems and Solutions for Learning English at Secondary Schools Affiliated with the Municipalities in the Three Southern Border Provinces
Researchers: Jedsarid Sangkapan
 Asst. Prof. Wantana Krairiksh
 Asst. Prof. Dr. Kettawa Boonprakarn
 Mrs. Kathylene Petaca Remegio
E-mail Address: sapichai@yahoo.com
Project Duration: 15 September 2014-14 September 2015

Abstract

This research aimed to study 1) the situations and problems in learning English 2) solutions for Learning English at the secondary schools affiliated with the municipalities in the three southern border provinces. The data were collected using quantitative and qualitative method via questionnaire data from a sample of 319 students was calculated using the Yamane. in-depth interviews from a group of 46 teachers and students in the three southern border provinces. The data were classified, integrated and concluded respectively, prior to descriptive and analytical presentation. Quantitative data were processed with statistical percentage and average presentation table. The results showed the general situations and the problem as follows. In general, teachers have to teach classes at different levels so they have to spend much time in lesson preparation. In addition to teaching loads, teachers also have other responsibilities., they have to attend a training program in how to make lesson plans via related organizations and peers. Extra curriculum activities can only be held in class. Learning materials are in the forms of cards, games, pictures and textbooks. Problem found included the following. Teachers have not enough time for teaching preparation. During classroom activities, they switch from Thai to English non and then. Students are too shy to answer questions. There is no language laboratory, nor budget for hiring more teachers and buying more teaching materials. Beside, schools are often closed due to the violence occurring in the area, causing less time in leaving English. The troubleshooting guide to learning English effectively that administrators, teachers and students suggested English were as follows. There should be native speakers teachers and , a variety of teaching and learning activities. Schools should reduce the work load of teachers and provide opportunity us for teachers to be trained and continue their study at a higher level.

Keyword: Situations and Problems in Learning English, Solutions for Learning Problem English, Learning English in the Three South Border Provinces

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นความคาดหวังของคณะผู้วิจัยที่จะทำให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับแวดวงทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งเป็นพื้นที่ที่พิเศษและมีลักษณะเฉพาะ ได้มีความเข้าใจถึงสภาพการเรียนการสอนเลย ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจมีความแตกต่างจากพื้นที่อื่น เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ติดกับชายแดนมาเลเซีย คนส่วนใหญ่จะใช้ภาษามลายูถิ่น และกิจกรรมการเรียนการสอนบางครั้งต้องหยุดชะงัก เนื่องจากสถานการณ์ความรุนแรง ดังนั้นการเข้าใจถึงสภาพปัญหาดังกล่าวจึงเป็นส่วนสำคัญ นอกจากนั้นแล้วการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมีความสำคัญ ประกอบกับประเทศไทยได้ขับเคลื่อนให้ทุกภาคส่วน ทุกมิติเข้าสู่ความเป็น AEC ภาษาอังกฤษจึงเป็นกลไกสำคัญในการเป็นพลังขับเคลื่อนให้เด็ก และเยาวชนที่กำลังอยู่ในวัยเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นกำลังสำคัญของประเทศไทยในอนาคต ดังนั้นการทำงานวิจัยภาคสนามในอาณาบริเวณพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัตตานี นราธิวาส และยะลาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำข้อมูลที่ได้รับ มาเสนอเป็นนโยบายเพื่อให้สามารถหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษได้

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร รองศาสตราจารย์ ดร.ชิตชนก เชิงเขาว์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษตรชัย และหิมา ที่ได้ใช้ความพยายามค่อนข้างสูงในการปลุกปั่นรวบรวมคณะนักวิจัยที่มีอยู่หลากหลายกลุ่ม หลากหลายอุดมการณ์ให้สามารถทำงานร่วมกันได้ และให้งานออกมาดี อาจารย์ได้ถามไถ่ความก้าวหน้าของงานตลอดระยะเวลาของการเดินทางของงานวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นทำงานจนกระทั่งปิดเล่ม

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ให้ข้อมูลผู้วิจัยเชิงลึก บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้ถือเป็นครูของคณะผู้วิจัยที่ให้ความรู้และประสบการณ์การทำงานกับคณะผู้วิจัยโดยไม่รู้สึกเบื่อหน่ายที่จะอธิบายกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้คณะผู้วิจัยเข้าใจมากยิ่งขึ้น และคอยตอบข้อซักถามในประเด็นที่ต้องการและใช้เวลานาน ตลอดจนแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอขอบคุณคุณคุณนุชนาถ นวลไย คุณจักรพงษ์ นวลไย และคุณกนกพร มาลัยหอม นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ช่วยเก็บข้อมูลภาคสนาม และคุณสุรศักดิ์ บุญรอด ซึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาโทเรียบร้อยแล้ว แต่ก็ยังช่วยคณะนักวิจัยทำงานภาคสนาม

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่ให้ทุนสนับสนุนการทำงานในครั้งนี้ ทำให้คณะผู้วิจัยได้เข้าใจถึงสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และโลกของการศึกษาของคนที่อยู่ในพื้นที่ชายแดนภาคใต้มากยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ขอขอบคุณคุณคุณนันทรัฐ สุริโยนักวิจัยอิสระที่ช่วยทำงานอย่างขยันขันแข็ง คอยช่วยเก็บข้อมูลภาคสนาม จนทำงานให้งานวิจัยชิ้นนี้ประสบความสำเร็จ และขอขอบคุณคณะ

ศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาดไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่
ให้การสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้

คณะผู้วิจัย

พฤษภาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
หน้าปกใน	(1)
บทสรุปของผู้บริหาร	(2)
บทคัดย่อ	(4)
Abstract	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ	(9)
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
2 แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน.....	5
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	10
สภาพการจัดการเรียนการสอน.....	19
ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	27
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
4 ผลการศึกษา	46
ส่วนที่ 1 ข้อมูลของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	46
ส่วนที่ 2 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากมุมมองของนักเรียน.....	51
ส่วนที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	79
ส่วนที่ 4 สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	85
ส่วนที่ 5 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากมุมมองของครู	96
ส่วนที่ 6 แนวทางที่ควรจะเป็นในการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	108
ส่วนที่ 7 สรุปสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	111

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	126
สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	126
ข้อเสนอแนะ	130
บรรณานุกรม	131
บุคลากร	136
ภาคผนวก	139
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	139
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	152
ภาคผนวก ค ภาพการลงเก็บข้อมูลภาคสนาม	171
ภาคผนวก ง บทความที่นำเสนอในที่ประชุมสัมมนา	177
ประวัติคณะผู้วิจัย	192

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้ทั้งครูผู้สอนและตัวผู้เรียนสามารถเข้าถึงสื่อได้หลายรูปแบบซึ่งล้วนแต่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เช่น สื่อโทรทัศน์มีรายการภาคภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ สามารถฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษได้หลายรายการ เช่น รายการข่าว News line รายการ Morning talk รายการเรียนภาษาอังกฤษกับ Chris Delivery เป็นต้น นอกจากนี้สถานีวิทยุหลายสถานียังมีการจัดรายการเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มพูนทักษะการฟัง เช่น คลื่น FM 95.5 หรือแม้แต่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ ยังมีฉบับภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกฝนทักษะการอ่าน และการเขียน เช่น Bangkok Post, The Nation, Student Weekly, Nation Junior เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองอย่างมากมาย แต่การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังขาดประสิทธิภาพ ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร กล่าวคือ นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นระดับประถมจนถึงระดับอุดมศึกษา นั่นคือนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลามากกว่า 10 ปี แต่ไม่สามารถที่จะพูดติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษาได้ (ปราณี อมรรัตนศักดิ์, 2541, น.276) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ไวยากรณ์อังกฤษในภาษาเขียนให้ถูกต้อง ปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการพูดหรือการเขียนค่อนข้างจำกัด จึงเป็นอุปสรรคในการฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียนภาษาอังกฤษให้ได้ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในชีวิตประจำวันของคนไทยส่วนใหญ่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ สื่อมวลชนแทบทุกแขนงเสนอข้อมูลข่าวสารเป็นภาษาไทย สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวของผู้เรียนไม่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (นันทกา ทาวุฒิ, 2542, น.15-16)

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ไทยจึงได้พยายามปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการฝึกอบรมครูอาจารย์ทั้งด้านการสอน การทำเอกสารประกอบการสอน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอย่างน้อยที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ (เจษฎาภรณ์ เหลืองขมิ้น, 2541, น.1) แต่ถึงแม้จะมีการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยดูเหมือนว่าจะมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ผลหรือไม่ประสบผลสำเร็จ อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเกิดจากความไม่พร้อมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนบางคนไม่ต้องการที่จะเรียนวิชานี้ (กุสุมา ลำนุ้ย, 2539, น.78)

ในกระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนจัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สุเทพ อ่อนไสว, 2541, น.100) ในทางตรงกันข้าม จากรายงานการประชุมสัมมนาประชาพิจารณ์โครงการศึกษาวิจัยเรื่องอุดมศึกษาไทย: วิฤตและทางออก

ได้สรุปปัญหาของอาจารย์ประการหนึ่งในการเรียนการสอนคือวิธีการสอนของอาจารย์ยังคงใช้แบบถ่ายเทความรู้ไม่ถ่ายเทความคิดเป็นทำเป็นกระบวนการสอนมุ่งเน้นการท่องจำเพื่อสอบมากกว่าเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (ศิริเพ็ญ มากบุญ, 2541, น.57)

สำหรับปัจจัยภายในอื่นที่อาจมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษคือแรงจูงใจและทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูดังที่ Brown (1981, pp.114-117) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่ามีบทบาทสำคัญในการกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนภาษาของผู้เรียน เพราะแรงจูงใจเป็นกุญแจไขสู่การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ Littlewood (1990, p.53) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นพลังสำคัญที่กำหนดได้ว่า ผู้เรียนมีความมุ่งมั่น อุทิศตน พยายาม และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ภาษาที่สอง นอกจากนั้นในงานศึกษาของ Nunan (1990) ได้นำเสนอไว้ว่าการสอนของครูเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาเนื่องจากวิธีการสอน การใช้ภาษาการใช้สื่อการสอนสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติต่อการเรียนภาษาและส่งผลต่อการเรียนรู้ได้นอกจากนั้นยังพบว่าตัวผู้เรียน สื่อการสอน และบรรยากาศการเรียนการสอน หรือแม้แต่การบริหารจัดการของโรงเรียนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้

ในการพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการโดยกรมวิชาการได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตลอดมา ผลการศึกษาพบว่าสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถส่งเสริมให้เยาวชนไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้อย่างทันการณ์ นอกจากนั้น จากการศึกษาของนักวิชาการได้ศึกษาถึงปัญหาการเรียนรู้อังกฤษในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ พบว่า ปัญหาอุปสรรคประการหนึ่ง ได้แก่ การจัดระบบการเรียนการสอนในพื้นที่เสี่ยงภัยสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ในด้านของวิชาและเวลาเรียน ซึ่งนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามจะต้องละหมาดในช่วงวันศุกร์ทำให้ต้องปรับชั่วโมงสอนวิชาสามัญให้น้อยลง นอกจากนี้ที่ตั้งของโรงเรียนนับว่าเป็นอุปสรรคในการพัฒนาอีกด้วย โดยเฉพาะโรงเรียนในพื้นที่ห่างไกลและเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยพบว่า โรงเรียนมักขาดโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนทั้งในแง่การพัฒนาบุคลากร งบประมาณ และสวัสดิการต่าง ๆ โรงเรียนในพื้นที่ชนบทมักขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษ และนักเรียนในชนบทมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ บางครั้งโรงเรียนในพื้นที่เสี่ยงภัยต้องปิดการสอนในช่วงสถานการณ์รุนแรง และบางครั้งครูผู้สอนลาออกหรือย้ายไปโรงเรียนอื่น ซึ่งนับว่าเป็นการซ้ำเติมปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาเยาวชนให้ล่าช้าออกไปอีก (โรงเรียนอัสติเนียนตุลอิสลามียะห์, 2552)

ปัญหาอีกประการหนึ่งคือ ปัญหาอันเนื่องมาจากครูผู้สอนซึ่งนับว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่ส่งผลกระทบในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนเช่นกัน เช่น ครูมีคาบสอนมากเกินไป ครูผู้สอนต้องรับผิดชอบงานอื่นในโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่มีคุณสมบัติทางการสอนภาษาอังกฤษ และขาดความมั่นใจในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่ามีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษอื่น ๆ อีก เช่น สื่อการสอน ครูผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน และปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน (Brown, 2000; Brown, 2007; Ellis, 1994)

นอกจากนั้น ยังพบว่า ได้มีนักวิชาการให้ความสนใจศึกษาการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ เป็นจำนวนมาก เช่น ศึกษาประเด็นการสอนเพื่อแก้ปัญหาการไม่จำคำศัพท์และไม่

ทราบความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้สื่อการสอนอยู่หลายวิธี รวมทั้งที่ใช้เกมคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นการวิจัยที่เน้นเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับการศึกษาในระบบ แต่อย่างไรก็ตามนักวิชาการได้ให้ความสนใจศึกษาประเด็นสภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการ ปัญหาและอุปสรรคการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย หากมีการทำวิจัยดังกล่าวจะช่วยให้เข้าใจถึงสภาพการจัดการเรียนการสอน และปัญหาที่แท้จริงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ว่าปัญหาใดมีความสำคัญมากน้อย เพื่อที่จะได้เร่งแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วนได้ทันทั่วทั้งที่ ตลอดจนสามารถกำหนดนโยบาย เพื่อหาแนวทางที่ควรจะเป็นในการแก้ไขปัญหการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาสังกัดโรงเรียนเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดภาคใต้ ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาส และเป็นพื้นที่เสี่ยงภัย ซึ่งหน่วยงานภาครัฐได้ตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เยาวชนของชาติได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกับเยาวชนในพื้นที่อื่น ๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และปัญหาอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส
2. เพื่อหาแนวทางที่ควรจะเป็นในการแก้ไขปัญหการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เข้าใจถึงสภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. ข้อมูลที่ได้นำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางที่ควรจะเป็นในการแก้ไขปัญหการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งเน้นเนื้อหาไปที่สภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นสภาพที่จัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นจากหลายปัจจัยได้แก่ หลักสูตร ครู เทคนิคการสอน สื่อการสอน ผู้เรียน การจัดกิจกรรมในและนอกห้องเรียน การบริหารจัดการ สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน และการหาแนวทางที่ควรจะเป็นในการแก้ไขปัญหการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยคัดเลือกพื้นที่วิจัยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากบริบทแวดล้อมที่มีความเสี่ยงต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่อยู่ตลอดเวลา การเป็นพื้นที่ชายแดนที่มีอาณาเขตติดต่อประเทศมาเลเซีย ซึ่งอาจส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการเลือกวิจัยในพื้นที่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดเทศบาลซึ่งเป็นพื้นที่ของการขยายโอกาสทางการศึกษาจากระดับประถมศึกษาเป็นระดับมัธยมศึกษาซึ่งอาจมีสภาพปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความพร้อม

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยลงเก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่ของการวิจัยในช่วงเดือนกันยายน 2557 จนถึงเดือนกันยายน 2558 ซึ่งเป็นช่วงที่การศึกษาของไทยกำลังก้าวเข้าสู่ AEC ซึ่งอาจต้องมีความเข้าใจและรับรู้สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตลอดจนปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่ ท่าทีของรัฐควรหันมาใส่ใจด้านการศึกษาให้มากขึ้น โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีสาระดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. สภาพการจัดการเรียนการสอน
4. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคนอันเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าของสังคมให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ซึ่งต้องปรับเปลี่ยนให้ทันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติและสังคมโลกเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคือวิธีการสำคัญที่สามารถสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะต่างๆที่ต้องการในยุคโลกาภิวัตน์เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองเรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเองและได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่แนวความคิดทางด้านการเรียนรู้มีอิทธิพลสำคัญต่อนักการศึกษาและครูผู้สอนในการกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีแนวคิดสนับสนุนดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนมีกลุ่มแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหลายกลุ่มดังนี้

1.1. แนวความคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism or S.R. Associationism)

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีความเชื่อว่าสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองการแสดงพฤติกรรมจะมีความถี่มากขึ้นหากได้รับการเสริมแรงนักทฤษฎีคนสำคัญคือ Burrhus F. Skinner ผู้เป็นเจ้าของความคิดเรื่อง Operant Conditioning และ Teaching Machine โดย Skinner (1958) เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ Skinner จึงได้คิดค้นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ด้วยการเติมค่าลงในช่องว่างในสมุดงานหรือคอมพิวเตอร์ และเมื่อผู้เรียนตอบถูกก็จะเสริมแรงและให้ทำข้อต่อไป จากแนวคิดของ Skinner ได้กลายมาเป็นสื่อการสอนที่เรียกว่า บทเรียนสำเร็จรูปได้พัฒนามาใช้ในการเรียนการสอนในปัจจุบัน ที่สามารถตอบสนองความแตกต่างของแต่ละบุคคลของผู้เรียน จึงน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีในการจัดการเรียนการสอนเพราะ

สามารถเสริมแรงได้ทันทีที่นักเรียนสามารถทำงานได้ตามลำพังรู้สึกเป็นอิสระรู้จักการพึ่งตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

1.2 แนวความคิดของกลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism)

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มองว่าคนทุกคนมีธรรมชาติภายในที่ใฝ่เรียนเพื่อก่อให้เกิดสภาพสมดุล ดังนั้นการที่เด็กได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความต้องการและความสนใจของตนเองจะเป็นสิ่งที่มีความหมายสำหรับเด็กนักจิตวิทยาคนสำคัญของกลุ่มคือ Jerome S. Bruner ซึ่งให้ความสนใจอย่างมากกับการจัดการเรียนการสอนแบบ Discovery ในการจัดการเรียนการสอนถ้าครูช่วยให้ผู้เรียนมองเห็น “โครงสร้าง (Structure)” ของสิ่งที่เรียนจะช่วยให้งานที่เรียนได้ดีสามารถทำความเข้าใจในหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆได้อีกมากมายครูควรตั้งประเด็นให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบซึ่งอาจเป็นการค้นคว้าตามลำพังหรือเป็นกลุ่มซึ่งการให้เด็กค้นคว้าหาคำตอบนั้นไม่เพียงฝึกให้มีทักษะในการแก้ปัญหาเท่านั้นแต่จะเป็นการช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในความสามารถในการเรียนรู้ของตนซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเป็นนักแก้ปัญหาต่อไปในอนาคต (Bruner, 1960)

1.3 แนวความคิดของกลุ่มมนุษยนิยม (Humanism)

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้คำนึงถึงความเป็นคนของคนที่มีอิสระสามารถที่จะนำตนเองและพึ่งตนเองได้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะทำประโยชน์ให้สังคมมีอิสระเสรีภาพในการเลือกทำสิ่งต่างๆที่จะไม่ทำให้ผู้อื่นหรือตนเองเดือดร้อนในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มนี้เสนอแนะว่าควรให้เด็กมีสมรรถภาพทั้ง 3 ด้านไปพร้อมๆกันคือด้านความรู้ (Cognitive) ด้านเจตคติ (Affective) และด้านทักษะ (Psychomotor) นั่นคือครูควรฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดรู้จักใช้เหตุผลมีความชื่นชมหรือมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียนและให้ผู้เรียนได้ลงมือหรือกระทำกิจกรรมต่างๆด้วยตนเองนักจิตวิทยาคนสำคัญในกลุ่มนี้ได้แก่

Abraham H. Maslow ผู้มีความเชื่อว่าหากเราให้อิสระภาพแก่เด็กเด็กจะเลือกสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตนเองพ่อแม่และครูควรไว้วางใจในตัวเด็กเปิดโอกาสและช่วยให้เด็กได้เจริญเติบโตต่อไปไม่ควรควบคุมหรือบงการชีวิตเด็กให้เป็นไปตามที่ต้องการ (Maslow, 1970)

Carl R. Rogers ซึ่งได้นำหลักการของ Client-Centred มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนที่ให้ “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” และได้กล่าวถึงลักษณะของครูผู้สอนว่าครูจะต้องเชื่อและศรัทธาในความเป็นมนุษย์ความเชื่อและความไว้วางใจจะช่วยให้บุคคลพัฒนาศักยภาพของตนครูต้องจริงใจไม่เสแสร้งและต้องพยายามสื่อให้ผู้เรียนทราบถึงความรู้สึกนึกคิดด้านดีที่ครูมีให้เขารวมทั้งการให้เกียรติผู้เรียนทั้งในแง่ความรู้สึกและความคิดเห็น (Rogers, 1965)

Arthur W. Combs ผู้มีความคิดว่าหลักการสำคัญของการจัดการเรียนการสอนคือการช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวกงานของครูคือการอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนกระตุ้นให้กำลังใจให้ความช่วยเหลือเป็นผู้ร่วมคิดและเป็นเพื่อนกับผู้เรียน (Combs, 1982)

1.4 แนวความคิดของกลุ่ม Constructivist

ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาการศึกษาธรรมชาติของการเรียนรู้ซึ่งเดิมมุ่งศึกษาจากปัจจัยภายนอกของผู้เรียนได้แก่ตัวแปรเกี่ยวกับครูบุคลิกภาพของครูการแสดงออกความกระตือรือร้นและการให้คำ

ชมเชยได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นการมุ่งศึกษาปัจจัยภายในของผู้เรียนได้แก่ความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมของผู้เรียนในทศวรรษที่คลาดเคลื่อนความสามารถในการจัดกระทำข้อมูลการเสริมแรงความตั้งใจและแบบแผนทางปัญญาจากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยภายในมีส่วนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและความรู้เดิมมีส่วนเกี่ยวข้องและเสริมสร้างความเข้าใจของผู้เรียนข้อความนี้ไปสอดคล้องกับแนวคิด Constructivism ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง (Construct) ความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมพยายามที่จะนำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์และปรากฏการณ์ที่ตนพบเห็นมาสร้างเป็นโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive structure) หรือที่เรียกว่า Schema โครงสร้างทางปัญญานี้ประกอบด้วยความหมายหรือความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่แต่ละบุคคลมีประสบการณ์อาจเป็นความเชื่อความเข้าใจคำอธิบายความรู้ของบุคคลนั้นองค์ประกอบของการเรียนรู้ตามแนวคิดของกลุ่ม Constructivist มีดังนี้ (สัททยา พลปัทพี และมูลนิธิศึกษาพัฒนา, 2550)

1.4.1 ผู้เรียนสร้างความหมายของสิ่งที่ได้พบเห็นโดยใช้กระบวนการทางปัญญา (Cognitive Apparatus) ของตนความหมายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่สามารถถ่ายทอดจากครูไปสู่ผู้เรียนได้แต่จะถูกสร้างขึ้นในสมองของผู้เรียนจากความสัมพันธ์ระหว่างประสาทสัมผัสของผู้เรียนกับโลกภายนอกโดยผู้เรียนจะใช้ความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมในการคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์

1.4.2 โครงสร้างทางปัญญาเป็นผลของความพยายามทางความคิด (Mental Effort) จัดเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาหากการใช้ความรู้เดิมของผู้เรียนทำนายเหตุการณ์ได้ถูกต้องจะทำให้โครงสร้างทางปัญญาของเขาคงเดิมและมั่นคงมากยิ่งขึ้นแต่ถ้าการคาดคะเนไม่ถูกต้องผู้เรียนจะประหลาดใจสงสัยและคับข้องใจหรือเป็นสภาวะที่ Piaget เรียกว่าเกิดภาวะไม่สมดุล (Disequilibrium) เมื่อเกิดความขัดแย้งระหว่างการคาดคะเนและการสังเกตขึ้นผู้เรียนมีทางเลือก 3 ทางคือ

1) ไม่ปรับความคิดในโครงสร้างทางปัญญาของตนโดยปฏิเสธข้อมูลจากประสาทสัมผัส และหาเหตุผลที่จะหักล้างข้อมูล จากประสาทสัมผัสออกไป จัดเป็นความเฉื่อยชาทางปัญญา (Cognitive Inertia)

2) ปรับความคิดในโครงสร้างทางปัญญาไปในทางที่การคาดคะเนนั้น เป็นไปตามประสบการณ์หรือการสังเกตมากขึ้น ในลักษณะนี้จะเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายขึ้น

3) ไม่สนใจที่จะทำความเข้าใจ

1.4.3 โครงสร้างทางปัญญาเปลี่ยนแปลงได้ยาก ถึงแม้จะมีหลักฐานจากการสังเกตที่ขัดแย้งกับโครงสร้างนั้น

ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) หรือ วิธีการเรียนรู้แบบคิดเองสร้างเองนี้ มีความหมายสั้นที่สุด คือการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ (Doing) หรือสร้าง (Making) สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และสามารถขยายความออกไปได้อีกว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุด เมื่อผู้เรียนมีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างบางสิ่งบางอย่างที่สัมผัสได้และมีความหมายกับตนเอง โดยเมื่อผู้เรียนสร้างบางสิ่งบางอย่างออกมาแล้ว จะได้รับความรู้ไปด้วย และความรู้ใหม่นี้จะช่วยให้เด็กนำไปสร้างสิ่งต่างๆที่มีความซับซ้อนมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยน และแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น ทำให้ความรู้เพิ่มพูนขึ้นและกระบวนการนี้

จะเป็นวงจรต่อเนื่องที่เสริมรับกันและกันภายในตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด (สหทยา พลปถพี และมูลนิธิศึกษาพัฒนา, 2550)

เสกสรรค์ แยมพิณิจ (2550) กล่าวว่า ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ให้ความสำคัญกับโอกาสและวัสดุที่จะใช้ในการเรียนการสอน ที่ผู้เรียนสามารถนำไปสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนเองได้ ไม่ใช่มุ่งการสอนที่เป็นการป้อนความรู้ให้กับผู้เรียน แต่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้จากการลงมือทำ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีทางเลือกที่มากขึ้นโดยการลงมือปฏิบัติหรือสร้างงานที่ตนเองสนใจ และสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาเองโดยการผสมผสานระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ พฤติกรรมการเรียนรู้ของบุคคลเมื่อได้รับประสบการณ์และสภาพแวดล้อมใหม่ๆ ซึ่งจะสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ แบ่งเป็น 4 ขั้นตอนหลัก คือ

1. Explore คือ การสำรวจตรวจสอบ ในขั้นตอนนี้บุคคลจะเริ่มสำรวจตรวจสอบหรือพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งใหม่ (Assimilation) ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือ ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ที่ไม่มีอยู่ในสมองของตน ก็จะพยายามรับหรือดูดซึมเก็บเข้าไปเป็นความรู้ใหม่พฤติกรรมเหล่านี้สังเกตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการต่อเลโก้&โลโก้ จะเห็นว่าในวันแรกที่ได้พบกับอุปกรณ์ที่เป็นตัวต่อหลายๆ ชิ้นที่ไม่มีประสบการณ์เลยอาจจะเริ่มจากสำรวจชิ้นส่วนต่างๆ ว่ามีอะไรบ้างแต่ละตัวใช้ทำงานอะไร หรือนั่งมองคนอื่นต่อไปก่อน อาจจะสอบถามจากเพื่อนที่นั่งใกล้ๆ หรือบางคนอาจจะดูจากคู่มือที่มีอยู่เพื่อพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งใหม่นั้น

2. Experiment คือ การทดลอง ในขั้นตอนนี้จะเป็นการทดลองทำ ภายหลังจากที่มีการสำรวจไปแล้ว เป็นการปรับความแตกต่าง (Acommodation) เมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ที่สัมพันธ์กับความคิดเดิมที่มีอยู่ในสมอง นั้นหมายความว่าเริ่มจะปรับความแตกต่างระหว่างของใหม่กับของเดิมจนเกิดความเข้าใจว่าควรจะทำอย่างไรกับสิ่งใหม่นี้ เช่น ในการต่อเลโก้&โลโก้ หลังจากที่ได้สำรวจชิ้นส่วนต่างๆ และเก็บเป็นความรู้ไว้ในสมองแล้ว ต่อไปอาจจะเป็นการทดลองสร้างโดยอาจจะสร้างตามตัวอย่างในคู่มือ หรืออาจจะทดลองต่อเป็นชิ้นงานที่ตนเองอยากจะทำ หรืออาจจะทดลองทำตามเพื่อนก็ได้ แต่บางคนก็พยายามที่จะปรับตนเองโดยการสอบถามเพื่อนที่สามารถทำได้(ซึ่งจุดนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของการทำให้ทราบว่าคนเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญอย่างหนึ่งและการแสวงหาความรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว) ในขั้นตอนนี้อาจจะมีการทดลองถูกบ้างเพื่อจะเก็บเกี่ยวเป็นประสบการณ์และสร้างเป็นองค์ความรู้เก็บไว้ในสมองของตนเองอย่างไรก็ตามในขั้นตอนนี้จะเกิดทั้งการดูดซึม (Assimilation) และ การปรับความแตกต่าง (Acommodation) ผสมผสานกันไป

3. Learning by doing คือ การเรียนรู้จากการกระทำ ขั้นนี้เป็นการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือการได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายต่อตนเอง แล้วสร้างเป็นองค์ความรู้ของตนเองขึ้นมา ซึ่งจะคาบเกี่ยวกับขั้นตอนที่ผ่านมา ขั้นนี้จะเกิดทั้งการดูดซึม (Assimilation) และ การปรับความแตกต่าง (Acommodation) ผสมผสานกันไป เช่นเดียวกัน

4. Doing by learning คือ การทำ เพื่อที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ขั้นตอนนี้จะต้องผ่านขั้นตอนทั้ง 3 จนประจักษ์แก่ใจตนเองว่าการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือการได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายนั้น สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้และเมื่อเข้าใจแล้วก็จะเกิดพฤติกรรมในการเรียนรู้ที่ดี รู้จักคิดแก้ปัญหา รู้จักการแสวงหาความรู้ การปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ฯลฯ นั่นก็คือเกิดภาวะที่เรียกว่า "Powerful learning" ซึ่งก็คือเกิดการเรียนรู้ที่จะ

ดูดซึม (Assimilation) และ การปรับความแตกต่าง (Acommodation) อยู่ตลอดเวลาอันจะนำไปสู่ คำกล่าวที่ว่า "คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น" นั้นเองอย่างไรก็ตามขั้นตอนที่กล่าวมาทั้ง 4 ขั้น จะเห็น ได้ว่ามีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จนบางที่ไม่สามารถแยกออกกว่าพฤติกรรมที่เห็นนั้นอยู่ในขั้นตอน ไหนเพราะมีการผสมผสานกันอยู่ตลอดเวลา และในการเริ่มต้นของแต่ละบุคคลนั้นอาจมีความ แตกต่างกันไปบางคนอาจจะเริ่มที่ Experiment หรืออาจจะเริ่มที่ Learning by Doing เลยก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ในสมองของแต่ละบุคคลนั้นไม่เท่ากัน

เนื่องจาก Constructivism ไม่มีแนวปฏิบัติหรือวิธีการสอนที่เฉพาะเจาะจงดังนั้น นักวิชาการ โดยเฉพาะนักวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นกลุ่มแรกที่นำแนวคิดของ “Constructivism” มาใช้จึง ได้ประยุกต์ใช้วิธีสอนต่างๆที่มีผู้สอนเสนอไว้แล้วและพบว่าวิธีการสอนอย่างน้อย 2 วิธีที่เมื่อนำมาใช้ ประกอบกันแล้วช่วยให้แนวคิดของ Constructivism ประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนได้เป็น อย่างดีวิธีการเรียนการสอนทั้ง 2 วิธีดังกล่าวก็คือการเรียนรู้ด้วยการสืบค้น (Inquiry) ประกอบกับการ เรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

2 หลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

Rogers (1965) คือผู้คิดค้นและใช้คำว่า “เด็กเป็นศูนย์กลาง” (Child-centred) เป็นครั้งแรกและต่อมามีคำซึ่งแสดงถึงแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในลักษณะคล้ายกันอีกหลายคำเช่น active learning, participatory learning หรือ learner independence แต่คำว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะเป็นคำที่แสดงภาพการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ชัดเจนกว่าคำอื่นๆเพราะเป็นคำที่สามารถบรรยายถึงสิ่งที่เรา หวังจะได้ประสบผลสำเร็จคือระบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญครู ส่วนมากจะคุ้นเคยกับวิธีการสอนแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นวิธีการที่ครูเคยได้รับการสอนมาหรือฝึกฝนมาโดย เป็นวิธีการที่ครูจะถ่ายทอดความเชี่ยวชาญของตนให้กับลูกศิษย์ผู้ที่มีลักษณะเป็นลูกมือคอยรับความรู้ และจะเน้นความรู้ความจำและการฝึกฝนมากกว่าเจตคติหรืออารมณ์ความรู้สึกครูคือผู้มีอำนาจใน ห้องเรียนความสัมพันธ์ของครูและนักเรียนจะเป็นไปในลักษณะการเชื่องฟังการให้รางวัลและการ ลงโทษความไม่ไว้วางใจความขัดแย้งและความหวาดกลัวจึงเป็นองค์ประกอบของการเรียนรู้ครูหลาย คนไม่คุ้นเคยกับวิธีการสอนที่หลากหลายแต่ก็พยายามค้นหาว่าจะมีวิธีการใดที่จะทำให้เขาทำงานกับ นักเรียนได้อย่างน่าพึงพอใจและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอาจจะไม่ใช่คำตอบเดียวสำหรับ ครูหรืออาจไม่ใช่วิธีการที่มีประสิทธิผลที่สุดอาจจะมีวิธีการอื่นๆอีกหลากหลายวิธีที่เหมาะสมกับ สถานการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปแต่วิธีการ “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” คือวิธีการหนึ่งที่มีคุณค่า เพราะเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะสนับสนุนในความเชื่อที่ว่า “มนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะบรรลุศักยภาพ สูงสุดของตน 100%” การที่จะทำให้มนุษย์บรรลุศักยภาพสูงสุดของตนได้ ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริม ให้มีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมเต็มที่ต่อการเรียนรู้ของตนผู้เรียนแต่ละคนมีคุณค่าสมควรได้รับ การเชื่อถือไว้วางใจแนวทางนี้จึงเป็นแนวทางที่จะผลักดันผู้เรียนไปสู่การบรรลุศักยภาพของตนโดย ส่งเสริมความคิดของผู้เรียนและอำนวยความสะดวกให้พัฒนาศักยภาพของตนเองเต็มที่

การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจึงเป็นการสอนแบบใหม่ที่มีลักษณะแตกต่างจากการสอนดั้งเดิมทั่วไปที่เคยชินกันดังเช่นที่ Bennett (1976) ได้เปรียบเทียบการสอนแบบใหม่กับแบบดั้งเดิมไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการสอนแบบใหม่กับแบบดั้งเดิม

แบบใหม่	แบบดั้งเดิม
1. สอนบูรณาการเนื้อหา	1. สอนแยกเนื้อหาวิชา
2. ครูมีบทบาทในการชี้แนะประสบการณ์การเรียนรู้	2. ครูมีบทบาทเป็นตัวแทนของเนื้อหาวิชา
3. ครูกระตุ้นหรือรื้อฟื้นในบทบาทและความรู้สึกของผู้เรียน	3. ครูละเลยเมินเฉยต่อบทบาทของผู้เรียน
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตร	4. ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมแม้แต่จะให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร
5. กิจกรรมหลักเน้นให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง	5. การเรียนเน้นท่องจำเป็นหลัก
6. ใช้การเสริมแรงหรือให้รางวัลมากกว่าการลงโทษใช้แรงจูงใจภายใน	6. มุ่งเน้นการให้รางวัลภายนอกเช่นระดับผลการเรียน
7. ไม่เคร่งครัดกับมาตรฐานทางวิชาการมากเกินไป	7. เคร่งครัดกับมาตรฐานทางวิชาการมาก
8. มีการทดสอบบ้าง	8. มีการทดสอบสม่ำเสมอเป็นระยะๆ
9. มุ่งเน้นการทำงานเป็นกลุ่มแบบร่วมมือ	9. มุ่งเน้นการแข่งขันในการเรียน
10. ไม่ยึดติดกับการเรียนในห้องเรียน	10. สอนในเฉพาะขอบเขตห้องเรียน
11. มุ่งสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ให้ผู้เรียน	11. เน้นย้ำประสบการณ์ใหม่เพียงเล็กน้อย
12. มุ่งเน้นความรู้ทางวิชาการและทักษะด้านจิตพิสัยเท่าเทียมกัน	12. มุ่งเน้นความรู้ทางวิชาการแต่ละเลยอารมณ์ความรู้สึกหรือทักษะทางจิตพิสัย
13. มุ่งเน้นการประเมินกระบวนการเป็นสำคัญ	13. ประเมินกระบวนการเล็กน้อย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสามารถสรุปได้ว่าการสอนแบบใหม่มักเป็นการสอนแบบบูรณาการมีการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกล่าวคือครูผู้สอนคำนึงถึงความรู้สึกของผู้เรียนจึงมีกระบวนการสอนแบบมุ่งเน้นการทำงานเป็นกลุ่มความร่วมมือที่มักให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและการประเมินผลที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและ

กรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถ ในการแข่งขันในเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542)

จากการวิจัยที่ผ่านมาของนักวิชาการหลายท่าน และติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร ในช่วงระยะ 6 ปีที่ผ่านมาของกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2546 ก., 2546 ข., 2548 ก., 2548 ข.; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547; สำนักผู้ตรวจราชการและติดตามประเมินผล, 2548; สุวิมล ว่องวาณิช และนางลักขณ์ วิรัชชัย, 2547; Nutravong, 2002; Kittisunthorn, 2003) พบว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดดีหลายประการ เช่น ช่วยส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษาทำให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และมีแนวคิดและหลักการในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาดังกล่าวยังได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ และผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ปัญหาความสับสนของผู้ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มาก ทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรแน่น การวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐาน ส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา และการเทียบโอนผลการเรียน รวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

นอกจากนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้ มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากข้อค้นพบในการศึกษาวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ผ่านมา ประกอบกับข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนในสังคมไทย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544เพื่อ

นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสมชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ

เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เผชิญได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม
4. **ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต** เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น
5. **ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี** เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนชุมชนและสังคมโลกเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศมีสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียนหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้องคำแนะนำคำชี้แจงและคำอธิบายที่ฟังและอ่านออกเสียงข้อความข่าวโฆษณานิทานและบทร้อยกรองสั้นๆถูกต้องตามหลักการอ่านระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆสัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านเลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญรายละเอียด

สนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆใกล้ตัวสถานการณ์ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมใช้คำขอร้องคำชี้แจงและคำอธิบายให้คำแนะนำอย่างเหมาะสมพูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยายอธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสมพูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆกิจกรรมประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเองประสบการณ์ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมพูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว /เหตุการณ์ /สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจพูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์และเหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษาน้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษาเข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยเปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้ารวบรวมและสรุปข้อมูล /ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง /สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาชุมชนและสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้ารวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพเผยแพร่ /ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนชุมชนและท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเองครอบครัวโรงเรียนสิ่งแวดล้อมอาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพการเดินทางท่องเที่ยวการบริการสถานที่ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสม และประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

คุณภาพผู้เรียนหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจงคำอธิบายและคำบรรยายที่ฟังและอ่านออกเสียงข้อความข่าวประกาศโฆษณาหรือกรองและบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่านอธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่านรวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญวิเคราะห์ความสรุปความตีความและแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่ป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวประสบการณ์สถานการณ์ข่าว/เหตุการณ์ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมเลือกและใช้คำขอรับคำชี้แจงคำอธิบายและให้คำแนะนำพูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสมพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยายอธิบายเปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น /ข่าว /เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสมพูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ข่าว/เหตุการณ์เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจพูดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่องกิจกรรมข่าวเหตุการณ์และสถานการณ์ตามความสนใจพูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์และเหตุการณ์ทั้งในท้องถิ่นสังคมและโลกพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษาน้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคลเวลาโอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิตความคิดความเชื่อและที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษาเข้าร่วมแนะนำและจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคข้อความสำนวนคำพังเพยสุภาษิตและบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยวิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิตความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้นบันทึกสรุปและแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาชุมชนและสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น /ค้นคว้ารวบรวมวิเคราะห์และสรุปความรู้ /ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเองครอบครัวโรงเรียนสิ่งแวดล้อมอาหารเครื่องใช้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเวลาว่างและนันทนาการสุขภาพและสวัสดิการการซื้อ-ขายสินค้าอากาศการศึกษาและอาชีพการเดินทางท่องเที่ยวการบริการสถานที่ภาษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยคผสม และประโยคซับซ้อน สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นการ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่นกิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรักชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. **ระดับประถมศึกษา** (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิด

พื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรมโดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4–6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูงสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาดนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ไม่เกิน 5 ชั่วโมง

2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1–3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4–6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียน วันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

สภาพการจัดการเรียนการสอน

ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง ในการประกันคุณภาพการศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่สามารถนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการประเมินผลของผู้เรียน และการประเมินผลการสอนของผู้สอน การเรียนการสอนที่มีคุณภาพจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ให้เป็นไป

ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และยกระดับมาตรฐานการศึกษาได้สูงขึ้น ทำให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

การจัดการเรียนการสอนหมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างเต็มศักยภาพ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และโปรแกรมวิชาโดยใช้รูปแบบ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เหมาะสมกับเนื้อหาและสถานการณ์ สร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข รวมทั้งความพยายามที่จะเชื่อมโยงองค์ความรู้ สากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ตลอดจน ครูสามารถบูรณาการกิจกรรมการเรียนการสอน การวิจัย และกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนเข้าด้วยกัน

หลักการจัดการเรียนการสอน

Carroll (1974, pp. 116-118) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จไว้ 5 ประการดังนี้

1. ความถนัดของผู้เรียน (Learner's Aptitude) ผู้เรียนย่อมมีความแตกต่างกันในด้าน ความถนัดในการเรียนรู้การใช้เวลาของผู้เรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันแต่ทุกคนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้
2. ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน (Learner's Intelligence) ผู้เรียนย่อมมีความสามารถทางสติปัญญาที่แตกต่างกันเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ก็ย่อมแตกต่างกันด้วยในชั้นเรียนแต่ละชั้น
3. ความอุตสาหพยายามของผู้เรียน (Learner's Perseverance) ผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีความสนใจและความต้องการในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันและย่อมจะมีผลต่อแรงจูงใจพร้อมทั้งความ ใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนรู้แตกต่างกันด้วย
4. คุณภาพในการสอน (Quality of Instruction) กลวิธีการสอนที่ต่างกันย่อมมีผล ในการเรียนรู้ของผู้เรียนแตกต่างกันการสอนที่ดีย่อมทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี
5. โอกาสในการเรียนรู้ (Learning Opportunities) ผู้เรียนที่มีโอกาสในการเรียนรู้น่าจะ ย่อมมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ได้ดีผู้สอนจะเป็นผู้ให้โอกาสในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้โดยการ จัด ประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม

องค์ประกอบสำคัญ 5 ประการของการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จนั้น จะเห็น ได้ว่าผู้สอนจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนในด้านความแตกต่างทางสติปัญญาความสามารถความถนัดและ ความสนใจของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้จะเชื่อมโยงกับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูที่ เหมาะสมกับผู้เรียนให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้น่าจะมากที่สุดกลวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ของครูจึงควรจัดให้เหมาะกับขั้นตอนในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนให้บรรลุเป้าหมายของการเรียน อย่างรู้แจ้ง (Mastery Learning)

ขั้นตอนการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ

Carroll (1974) ได้นำเสนอขั้นตอนการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนโดยการลองผิดลองถูก และยังไม่มีความชำนาญมากนัก ยกตัวอย่าง เช่น เมื่อเริ่มการเรียนรู้การสอนของผู้สอนใหม่ๆ
2. ขั้นคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนสิ่งที่เรียนรู้มากขึ้น ผู้เรียนจะมีความชำนาญในความรู้ที่เรียนมา เช่น การฝึกทำแบบฝึกหัดต่างๆ
3. ขั้นคงที่ (Maintenance Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีความชำนาญและความสามารถในการจดจำสิ่งที่เรียนรู้ ได้อย่างคงที่ เนื่องจากประสบความสำเร็จในการฝึกฝนจนคล่องตัว แล้วจึงทำให้เกิดความทรงจำระยะยาวในสิ่งที่เรียนรู้เช่นการจำคำศัพท์การจัดรูปประโยค
4. ขั้นนำไปใช้ (Application Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้ที่มีความแม่นยำไปใช้ เช่น การลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆโดยใช้ความรู้ที่เรียนมาในสถานการณ์จริง
5. ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะสามารถปรับการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เช่น การสร้างโครงงานหรือแผนงานด้วยความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ในการสร้างแผนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง

องค์ประกอบในการจัดแผนการเรียนการสอน

การจัดแผนการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จควรคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, 2531)

1. หลักการและแนวทฤษฎีของวิชาที่ทำการสอน (Approaching) ศึกษาหลักการและแนวทฤษฎีของวิชาที่ทำการสอนอย่างละเอียด โดยพิจารณาหลักการ และเหตุผลของแนวนิยมในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม จากตำราหรือผลงานวิจัยต่างๆจากอดีตจนถึงปัจจุบัน
2. วิธีการสอน (Method of Teaching) ศึกษาแนวนิยมของหลักการ และทฤษฎี หรือผลงานวิจัยวิธีการสอนที่ได้ผลของวิชาที่ทำการสอน ที่เหมาะสมและจัดลำดับขั้นตอนการสอน ให้สอดคล้องตามแนวนิยมของหลักการและทฤษฎีที่ได้ศึกษา
3. เทคนิคการสอน (Techniques of Teaching) ศึกษากลวิธีการสอนต่างๆที่จะช่วยให้ขั้นตอนการสอนต่างๆประสบความสำเร็จได้เช่นวิธีการสอนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยปัญหาเป็นหลัก (Problem-based Learning) เทคนิคหรือกลวิธีการสอนที่สำคัญคือการใช้คำถามการนำการอภิปราย การเสริมต่อการเรียนรู้
4. หลักสูตร (Curriculum) ผู้เรียนต้องเข้าใจรายละเอียดของหลักสูตรตั้งแต่ปรัชญา หลักการวัตถุประสงค์ รายละเอียดของรายวิชาที่กำหนด รวมทั้งการวัดและประเมินผล เพื่อการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
5. สื่อการเรียนการสอนอุปกรณ์การสอน (Teaching Materials) การเตรียมการเพื่อนำเสนอเนื้อหาแก่ผู้เรียนเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการวางแผนและการเตรียมการว่าจะนำเสนอเนื้อหาหรือแนวคิดอย่างไรจึงจะเหมาะสม สื่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์ใดบ้าง ที่สมควรนำมาใช้ให้

เหมาะสมกับวัย ระดับความสามารถ และความสนใจสอดคล้องกับเนื้อหา ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

6.บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน (Roles of Teachers and Students) การเตรียมการจัดการเรียนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อพิจารณาบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนจากกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอน เพื่อการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม ให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

หลักการจัดการเรียนการสอน

การจัดแผนการเรียนการสอนที่ได้ผลควรพิจารณาแผนการสอนระยะสั้น หรือแผนการสอนในแต่ละคาบเรียนให้สอดคล้องกับแผนการสอนระยะยาว ซึ่งกำหนดไว้ตามหลักสูตรและแบ่งช่วงของการสอนออกเป็น 3 ช่วงดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2531)

1. การให้รูปแบบการสอน (Modeling) พิจารณาการนำเสนอรูปแบบของแนวคิดหรือเนื้อหาให้ผู้เรียนสนใจในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้รูปภาพ การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ การเล่าเรื่อง การใช้กรณีศึกษา การใช้คำถาม ฯลฯ การใช้รูปแบบการสอนจะเน้นการนำเสนอที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแนวคิด หรือการค้นคว้าที่ต่อเนื่อง โดยการนำหรือเสนอแนะวิธีการจากผู้สอนเป็นตัวอย่าง

2. การให้ฝึกปฏิบัติ (Practicing) ในช่วงนี้ให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการปฏิบัติในกลุ่มย่อยกับเพื่อนๆหรือตามลำพังภายใต้การดูแลเอาใจใส่และการแนะนำของอาจารย์

3. การปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระ (Conduction Independent Activities) ในช่วงนี้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆอย่างอิสระตามแนวคิดของตนเองหรือของกลุ่ม โดยให้ประยุกต์ความรู้และแนวคิดที่ได้เรียนรู้มาใช้ด้วยความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

หลักการจัดการเรียนรู้

การพิจารณากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคือ การพิจารณาหลักการการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นเสาหลักของการศึกษา (Delors, 1998) ในยุคศหัสวรรษใหม่ ให้ผู้เรียนมีโอกาได้ประสบการณ์เรียนรู้ดังนี้

1. การเรียนรู้เพื่อเข้าใจให้ผู้เรียนได้รับรู้และเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ ด้วยเหตุด้วยผล เพื่อเข้าใจรายละเอียดของเนื้อหา หรือแนวคิดต่าง ๆ ลักษณะของการเรียนรู้ จึงควรเน้นกระบวนการทางความคิด เช่น การอภิปราย การคิดวิเคราะห์

2. การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติให้ผู้เรียน มีโอกาสลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้โดยตรงจากการปฏิบัติ

3. การเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกันให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงาน ร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้รู้จักการแบ่งปันความรับผิดชอบร่วมกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

4. การเรียนรู้เพื่อเป็นตัวของตัวเองให้ผู้เรียนมีโอกาได้รับประสบการณ์การเรียนรู้โดยการรู้จักคิดและตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล เพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเองและมีความเป็นตัวของตัวเองได้อย่างภาคภูมิใจ เป็นทั้งคนดีคนเก่งมีความสุขในการเรียนรู้

นอกจากนี้ยังพบว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริงกระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดการการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1. บทบาทของผู้สอน

1.1 ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

1.2 กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.3 ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

1.4 จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

1.5 จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.6 ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

1.7 วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2. บทบาทของผู้เรียน

2.1 กำหนดเป้าหมาย วางแผนและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

2.2 เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ การตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุน การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่าย การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อ ควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

1. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

2. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ เป็นสื่อการเรียนรู้
3. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
4. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ
5. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษาควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหา มีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไมผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คณิตวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการ ประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อ คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูล พื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถ ดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดย เขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการ เรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการ ประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อ นำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ ในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความ แตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่ม ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้าน วินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่ม พิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการ ดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึงที่ ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จใน การเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและ ประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็น ข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติ ร่วมกัน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

1. การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

1.1 การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ ในระดับมัธยมศึกษาดังนี้

1) ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ

2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การพิจารณาเลื่อนชั้นทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากผู้เรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.2 การให้ระดับผลการเรียน

ระดับมัธยมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ นั้น ให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

1.3 การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยตั้งแต่เริ่มแรก เป็นการสอนที่เน้นความสำคัญของโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์ เพราะมีความเชื่อว่า ถ้าผู้เรียนมีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ภาษาดีแล้วจะสามารถนำไปใช้ได้แต่ปรากฏว่า ไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบไวยากรณ์และการแปลหรือการสอนแบบฟัง-พูด ต่างก็ไม่ได้ผลเพราะผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

(สุนทร หล่นประพันธ์, 2547, น. 9-10) ซึ่งพวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2521, น. 72-80) ได้เสนอปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน

เสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต 1 พบว่าครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ครูส่วนใหญ่มองว่าหลักสูตรกำหนดสาระการเรียนรู้ง่ายเกินไป

สังเวียน สฤติกุล (2521, น.3-4) ศึกษาวิธีการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร ครูไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการสอนทักษะทั้งสี่คือทักษะการฟังทักษะการพูดทักษะการอ่านและทักษะการเขียนอย่างแท้จริงโดยทั่วไปแล้วสภาพการเรียนการสอนจริงจะเน้นการอ่านและไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้สุไร พงษ์ทองเจริญ (2522, น. 62-70) ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา มีหลายประการ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นในโปรแกรมภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาพื้นฐานสำหรับคณะต่าง ๆ ปัญหาเหล่านี้ ได้แก่

1. ปัญหาทางด้านหลักสูตรเช่นหลักสูตรไม่เอื้อต่อการประกอบอาชีพมากนักหลักสูตรกว้างเกินไปหลักสูตรไม่ต่อเนื่องจากมัธยมศึกษา
2. จำนวนนักเรียนมีมากเกินไปการเรียนในระดับชั้นหนึ่งๆดำเนินไปไม่เท่ากันเนื้อหาที่สอนมีมากเกินไป

ส่วนในงานศึกษาของรุ่งทิพย์ รัตนทานุสร (2544, น.68) ได้กล่าวถึงอุปสรรคสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้หลายประการดังนี้

1. วิธีการสอนของผู้สอนยึดตำราเรียนเป็นหลักสอนโดยเน้นไวยากรณ์และการแปลเป็นประโยชน์รวมทั้งให้ใช้การท่องจำ
2. ห้องเรียนใหญ่เกินไปผู้เรียนในห้องเรียนมีมากบางห้องมีถึง 50 คน
3. ผู้เรียนไม่มีโอกาสที่จะได้พบพูดคุยกับเจ้าของภาษาหรือมีโอกาสน้อยมากและน้อยรายที่จะได้มีโอกาสไปต่างประเทศ
4. การเรียนส่วนใหญ่จะเน้นเนื้อหาด้านไวยากรณ์การอ่านและการเขียนโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะการพูดเพียงเล็กน้อย
5. หนังสือเสริมการเรียนการสอนหรือสื่อประกอบการเรียนการสอนมีน้อยและมีราคาค่อนข้างแพง

ส่วนในงานศึกษาของวิจิตสุรัตน์ เรืองชัย และคณะ (2549) ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนปัญหาการจัดการเรียนการสอนและความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพาผลการศึกษาพบว่า คณาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดทำประมวลการสอนครบทุกวิชา ใช้วิธีการสอนบรรยายมากที่สุด มีการใช้สื่อการสอนสม่ำเสมอ มีการวัดประเมินผล การเรียนโดยเน้นการวัดเนื้อหา วิชาปัญหาการเรียนการสอนที่พบมากที่สุด คือไม่มีเวลาเตรียมการสอน เนื่องจากภาระงานสอนและงานอื่นมากเกินไป นิสิตไม่มีความพร้อมขาดความรับผิดชอบ นิสิต

มากเกินไป อุปกรณ์การสอนประจำห้องเรียนไม่เพียงพอ ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนคือให้มีการพัฒนารูปแบบและเทคนิคการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู

ในงานศึกษาของศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2522, น.74-78) สุนทร หลุ่นประพันธ์ (2547, น.9-10) และพวงเพ็ญ อินทรประวัตติ (2521, น.72-80) ได้อธิบายถึงปัญหาที่พบเกี่ยวกับตัวครูดังนี้

2.1 ด้านความรู้

ครูมีความรู้ทางด้านเนื้อหาไม่แม่นยำอาจเป็นเพราะความประมาทของครูเองเห็นว่าเนื้อหาที่จะสอนนั้นง่ายเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาซึ่งครูไม่คาดคิดมาก่อนครูจึงไม่สามารถแก้ปัญหาได้หรือแก้ปัญหาได้บ้างบางโรงเรียนจัดครูเข้าสอนวิชาที่ไม่ถนัดเพราะเห็นว่าเป็นนักเรียนเล็กๆเช่นโรงเรียนประถมศึกษา ครูได้รับการคาดหวังไว้ว่าจะสอนได้ทุกวิชาทำให้ครูไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษเพียงพอที่ใช้ในการสอน นักเรียนครูบางคนไม่ใส่ใจที่จะหาความรู้เพิ่มเติมทำให้ความรู้ที่มีอยู่ไม่ทันสมัยหรือทันต่อเหตุการณ์ ปัจจุบัน นอกจากนั้นยังพบว่าครูขาดความมั่นใจในตนเอง อาจเป็นเพราะความไม่แม่นยำในเนื้อหาหรือในเรื่องวิธีการสอน มีทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ตรงกับที่เจ้าของภาษาออกเสียง ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ชัดเจน

นอกจากนั้นในงานศึกษาของสุนทร หลุ่นประพันธ์ (2547) ได้ศึกษาถึงปัญหาของครูพบว่า ครูควรพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากขึ้นและเปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกทักษะการพูดหน้าชั้นมากกว่าเดิมควรนำนักศึกษาเข้าเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound lab) เพื่อฝึกทักษะการฟังให้มากขึ้นกว่าเดิมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีสื่อการสอนที่ทันสมัยและมีวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้สนุกสนานและน่าสนใจหลักสูตรควรเน้นทักษะการพูดให้มากกว่าเดิมเพื่อให้ความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงอาจารย์ควรพูดออกเสียงภาษาอังกฤษให้ชัดเจนกว่าเดิม

2.2 ด้านการเตรียมการสอน

ครูขาดความเข้าใจในหลักสูตร และไม่สนใจศึกษาหลักสูตรว่าวิชาที่ตนเองสอนนั้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไรบ้างครอบคลุมอะไรบ้างทำให้การสอนนั้นไม่มีหลักเกณฑ์ครูไม่เห็นความสำคัญของวิชาที่สอนไม่ทราบว่าหลักสูตรจัดให้นักเรียนเรียนวิชานี้เพื่อจุดมุ่งหมายอะไรครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียนครูไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนครูมีความสับสนเกี่ยวกับหลักสูตร

ครูขาดความพร้อมที่จะสอนการเตรียมการสอนของครูยังไม่สม่ำเสมอไม่มีการเตรียมบทเรียน อาจเป็นเพราะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปหรือเป็นเพราะครูต้องการสะดวกสบายในการสอนเคยสอนมาอย่างไรก็สอนอย่างนั้นตลอดไม่มีการปรับปรุงดัดแปลงให้เหมาะสมกับนักเรียนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2.3 ด้านเทคนิควิธีการสอน

ด้านเทคนิควิธีการสอนของครูในส่วนของปัญหาพบว่า ครูไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจาก ครูไม่เคยศึกษาเรื่องที่จะสอนมาก่อนหรือศึกษามาอย่างผิวเผินครูไม่มีเวลาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ทำให้ไม่มีเทคนิควิธีการสอนที่ใหม่ ๆ มาสอน เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน

ครูบางคนขาดการใช้จิตวิทยาในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องอาศัยทักษะการฝึกเป็นอย่างมากทั้งครูและนักเรียนบางครั้งเมื่อครูไม่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่สอนได้หรือนักเรียนเรียนไม่สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามที่ครูคาดหวัง ทำให้ครูคิดว่านักเรียนจนบางครั้งนักเรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ และครูมีความเข้าใจนักเรียนในชั้นของตนน้อยเกินไป

ในงานศึกษาของศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ (2522, น.74-78) พบว่าปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุดก็คือ การไม่มีโอกาสได้พูดคุยกับเจ้าของภาษาโดยตรง และการไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนสิ่งนี้นับว่า เป็นปัญหาที่ผู้สอนควรให้ความสนใจและตระหนักเป็นอย่างยิ่ง เพราะการไม่มีโอกาสได้นำความรู้ที่เรียนมาไปใช้จะทำให้ให้นักเรียนลืมสิ่งที่เรียนมาแล้วได้ง่ายและหากไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารบ่อยๆก็จะไม่เกิดความชำนาญการแก้ไขปัญหาดังกล่าวสามารถทำได้โดยผู้สอนจะต้องพยายามหาวิธีสอนที่จะทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เช่นผู้สอนพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนกับนักเรียนหรือจัดหาอาจารย์ชาวต่างชาติที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในด้านทักษะฟังพูดอ่านและเขียนมาสอน

นอกจากนั้นในงานศึกษาของสุนทร หล่อประเสริฐ (2547) ในประเด็นปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูสอนเร็วเกินไปบรรยากาศในห้องเรียนไม่เหมาะสม เช่น ร้อนมากเกินไป และควรมีป้ายข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษติดตามที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้สื่อการสอน ครูไม่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมต่างๆเช่นเกมหรืออุปกรณ์ที่ไม่ได้เน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนจึงคิดว่าภาษาอังกฤษไม่มีประโยชน์ ครูแปลประโยคให้นักเรียนเป็นภาษาไทยสำหรับตำราเรียนควรเลือกตำราเรียนที่มีความยากง่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียน

2.4 ด้านการวัดผลประเมินผล ครูออกข้อสอบยากหรือง่ายเกินไป บางครั้งออกข้อสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน บางคนไม่มีเวลาตรวจงานของนักเรียนเพราะบางโรงเรียนครูสอนมากเกินไปจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีจำนวนมากเมื่อให้งานแก่นักเรียนแล้วครูไม่มีเวลาตรวจและครูควรมีความยุติธรรมไม่ลำเอียงในการให้คะแนนพิเศษกับนักศึกษาที่สนิทสนมเป็นพิเศษ (สุนทร หล่อประเสริฐ, 2547)

ส่วนในงานศึกษาของสังเวียน สฤณีกุล (2521, น. 3-4) กล่าวถึงครูสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้เชี่ยวชาญในการสอนทักษะทั้งสี่จะมีความสามารถจริงๆเฉพาะในเรื่องการสอนอ่านและการสอนไวยากรณ์ครูสอนภาษาอังกฤษบางคนมีความรู้ภาษาอังกฤษดีมากแต่ไม่มีความสนใจเรื่องวิธีสอนทำให้การสอนไม่มีประสิทธิภาพ

สำหรับสุไร พงษ์ทองเจริญ (2522, น. 62-70) ศึกษาประเด็นปัญหาด้านผู้สอนพบว่าผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากเกินไปขาดประสบการณ์ในการสอนขาดความสนใจในการศึกษาค้นคว้า

ในงานศึกษาของ Miller (1987, pp.40-41) พบว่าประเด็นปัญหาทางด้านเทคนิคการสอนของครูที่มีผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคือบุคลิกลักษณะและบทบาทของครูผู้สอนถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพราะครูผู้สอนจะเป็นเสมือนสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนและได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดีว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความกระตือรือร้นในการสอนปัจจัยสำคัญที่สุดในการสอนคือตัวครูและวิธีการสอนของครูจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิกิริยาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ

2. มีความคิดสร้างสรรค์เพราะการสอนจะต้องมีมากกว่าการใช้หนังสือทำแบบฝึกหัดและปฏิบัติตามคู่มือครูที่เขียนโดยคนอื่นนักเรียนจะรู้สึกเบื่อที่จะต้องทำแบบฝึกหัดที่เขาไม่สนใจครูควรหากิจกรรมมาช่วยให้ผู้เรียนสนใจทำแบบฝึกหัดมีวิธีการมากมายที่ครูจะนำไปใช้ได้เช่นเกมเพลงกิจกรรมการแก้ปัญหาหรือกิจกรรมอื่นๆที่ทำให้นักเรียนได้ใช้ทักษะที่เขาได้เรียนรู้มาแล้ว

3. มีอารมณ์ขันจะช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดและลดความกังวลใจให้กับนักเรียนครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันเพิ่มขึ้นเพราะได้หัวเราะด้วยกันนักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานการเรียนการสอนก้าวหน้ายิ่งขึ้นเพราะนักเรียนไม่กลัวที่จะตอบผิดหรือพูดน้อยลง

4. ทักทายนักเรียนการพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและท้าทายให้นักเรียนโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษเช่นกัน

สรุปได้ว่าบุคลิกลักษณะของผู้สอนที่ดีนั้น ครูควรสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียนตั้งแต่วันแรกที่พบกันในภาพของครูผู้มีอารมณ์ขัน สอนสนุก เป็นกันเองกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนคลายความกังวลตลอดระยะเวลาที่เรียน กล่าวพูด กล่าวซักถาม กล่าวแสดงออก อันจะส่งผลให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี

ในงานศึกษาของ Bledsoe (1971, pp.121-122) ที่ศึกษาครูผ่านทัศนคติของนักเรียน โดยวิธีสังเกตครูที่สอนในชั้นเรียนและให้คะแนนการสังเกต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 4,368 คน แยกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียนพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมีทัศนคติต่อครูต่างกันกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนที่สูง มีทัศนคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำนักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อครูต่างกันนักเรียนที่มีอายุมาก จะมีทัศนคติที่ดีต่อครูมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครูที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปีมากกว่าครูที่มีอายุสูงกว่า 35 ปี

ส่วนงานศึกษาของ Aymat (1989) วิพากษ์ครูโดยการศึกษาเรื่องการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลของเปอร์โตริโกประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า นักเรียนคิดว่าการที่พวกตนขาดความรู้ทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษหลังจากได้เรียนมา 12 ปีเป็นเพราะครูเตรียมการสอนมาไม่ดีขาดแคลนหนังสือแบบเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สำหรับงานศึกษาของ Collins (1988) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการของครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา 7 ด้านคือ การประเมินผลกระบวนการเรียนการสอน การติดตามประเมินผลนักเรียน การเน้นเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีส่วนร่วมและการควบคุมการเรียนการสอน การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ และการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรผลการวิจัยพบว่า ทั้งครูผู้สอนและครูใหญ่เห็นว่าหน้าที่ทั้ง 7 ด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครู และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

นอกจากนั้นในงานศึกษาของ Eun (2002) ที่ศึกษาเรื่อง อำนาจและความรู้ความสามารถของครูในการปรับใช้วิธีสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับบริบทโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในกรุงโซลประเทศเกาหลีใต้โดยมุ่งสำรวจสิ่งที่สัมพันธ์กับเหตุผลที่ต้องนำมาพิจารณาเกี่ยวกับวิธีสอน

ในปัจจุบันโดยเฉพาะการสอนตามแนวสื่อสาร ซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง นอกจากนั้นยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูวิชาชีพตระหนักถึงการดัดแปลงวิธีสอนที่รับมาจากประเทศเจ้าของภาษาให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง จากผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ซึ่งการที่ครูผู้สอนจะสามารถปฏิบัติการสอนได้ดีมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้นั้น ประกอบไปด้วยด้านตัวครูผู้สอน วิธีการสอน สื่อ เทคนิคการสอน บรรยากาศสภาพแวดล้อม และปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการสอนของครูประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้ การเตรียมการสอนของครู การใช้สื่อการสอนของครู การวัดและประเมินผลของครู บรรยากาศในการเรียนการสอน การให้แรงเสริมแก่นักเรียน ความสัมพันธ์ครูและนักเรียน ประสบการณ์ในการสอนของครู บุคลิกภาพของครูผู้สอน เจตคติต่อการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างครูภายในโรงเรียน สภาพเศรษฐกิจของครู ขวัญและกำลังใจของครู

ในงานศึกษาของอุบล แคล้วกลาง (2540, น.102) ได้ศึกษาถึงปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตปฏิบัติการทางการศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีปัญหาดังนี้

1. ด้านหลักสูตรสภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่เป็นปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ คือความพอเพียงของเอกสารประกอบหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเช่นคู่มือครูหนังสืออ่านประกอบ
2. ด้านวิธีสอนสภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่เป็นปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ คือความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ภารกิจการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ด้านสื่อการสอนสภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่เป็นปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ คืองบประมาณที่ได้รับในการจัดซื้อและผลิตสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ด้านการวัดประเมินผลสภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่เป็นปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ คือมาตรฐานของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมินผล

3. เทคนิคการสอนวิธีสอน

วัฒนาพร ระจับทุกซ์ (2541, น.17) กล่าวว่าเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ครูทุกคนต้องค้นคว้า ฝึกฝน ทดลองใช้ จนชำนาญ เพื่อเป็นทางเลือกที่หลากหลายสอดคล้องและเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ การสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลสามารถนำพาผู้เรียนไปสู่จุดประสงค์ การเรียนรู้ที่กำหนด มีเทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนมากมายที่ส่งเสริมและให้ความสำคัญกับผู้เรียน ในฐานะศูนย์กลางการเรียนการสอน ซึ่งครูสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เมื่อพิจารณาจากลักษณะของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนแล้ว สามารถจำแนกได้ดังนี้ คือการจัดการเรียนการสอนทางอ้อมการศึกษารายบุคคล การจัดการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยี การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ การเรียนแบบร่วมมือ

ในงานศึกษาของทิตนา แคมมณี (2551) กล่าวถึงประเด็นการสอนว่า เป็นการบอกกล่าวสั่งอธิบาย ชี้แจง หรือแสดงให้ดูการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติต่าง ๆ โดยผู้สอนและผู้รับมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในกระบวนการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญเป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้เกิดตามความคิดเห็นและความสามารถของตัวผู้เรียน หรือศิษย์เป็นผู้รับการถ่ายทอดตามแต่ครูจะให้การสอน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ทุกแห่งไม่จำกัดเวลาและสถานที่แล้วแต่สถานการณ์และความพอใจของครู

ส่วนในงานศึกษาของวชิษฐ์ เกษมทรัพย์ (2548, น.84) กล่าวว่าการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นมีแนวทางการสอนสวนทางกับการเรียนรู้ธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงและปฏิรูปหลักสูตร การเรียนการสอนหลายต่อหลายครั้งกลับสร้างความสับสนให้กับผู้เรียนผู้สอนเสมอมา ซึ่งสาเหตุมาจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องคือ ปัญหาจากตัวผู้เรียน ปัญหาจากตัวผู้สอน ปัญหาจากหลักสูตร- ตำรา และปัญหาจากสิ่งแวดล้อม โดยที่แต่ละฝ่ายก็มีส่วนเสริมให้ปัญหาในส่วนอื่น ๆ ทวีความรุนแรงขึ้น ในระดับมหาวิทยาลัยผู้เรียนภาษาอังกฤษจำเป็นที่จะต้องใช้อย่างมากขึ้น เพราะหนังสือเรียนบางวิชาเป็นหนังสือภาษาอังกฤษ อาจารย์มักจะไม้อธิบายและสอนมากนัก แต่จะสั่งให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเอาเอง การอ่านหนังสือแปลจึงง่ายกว่า และเป็นทางเลือกที่ยังคงใช้ภาษาไทยอยู่เช่นเดิม เมื่อผู้เรียนภาษาอังกฤษยังไม่เห็นว่า การเรียนรู้ภาษามีประโยชน์ที่จะทำให้สามารถสื่อสารกับคนอื่น ๆ ได้แล้วนั้น การเรียนภาษาโดยการถูกบังคับฝืนใจให้ท่องจำจะไม่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ระยะยาวเลย ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นส่งผลให้ผู้สอนหมดกำลังใจที่จะสอนตามไปด้วย

นอกจากนั้นในงานศึกษาของ Zaid (1994) ได้ศึกษาระบบการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในประเทศซาอุดีอาระเบีย โดยการสำรวจทั้งวิธีสอนการเตรียมครูและตำราเรียนโดยใช้แบบสอบถามกับบุคคล 3 กลุ่มคือ กลุ่มข้าราชการที่สอนภาษาอังกฤษ กลุ่มศึกษานิเทศก์ การสอนภาษาอังกฤษ และกลุ่มศึกษานิเทศก์ จากส่วนการศึกษาส่วนภูมิภาค โดยการสังเกต การปฏิบัติการสอนจริงผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่าตำราเรียนภาษาอังกฤษยังมีความเหมาะสมและใช้ได้ในการสอนภาษา ถึงแม้ว่าจะมีบางส่วนที่ต้องปรับปรุงก็ตามแต่ต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงวิธีสอน หรือใช้วิธีสอนใหม่ที่ดีกว่า เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การพูด และการลดรายวิชาด้านวรรณคดีลง

4. ด้านสื่อประกอบการสอน

สื่อการเรียนการสอนจัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอน ในด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษา และเป็นตัวกลางที่จะนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

Gerlach & Ely (1971, p.282) ได้กล่าวว่าสื่อการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบ สื่อเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมาก ไม่ว่าจะเป็นบุคคล วัสดุอุปกรณ์ หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไข ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ตลอดจนทัศนคติโดยนัยนี้ครู

ตำรา และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ โรงเรียน ต่างเป็นสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น ปัญหาด้านตำรา เช่น ขาดตำราที่เหมาะสม ตำราภาษาอังกฤษมีน้อย

ในงานศึกษาของไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526, น.140) ศึกษาพบประเด็นปัญหาเรื่องสื่อการเรียนการสอนดังนี้

1. ห้องเรียนที่ได้เตรียมและวางแผนการใช้ภาพยนตร์ ในการสอนจะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้สูง ทั้งด้านความเข้าใจ และมโนทัศน์ต่าง ๆ ตามหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการสอนที่ตั้งไว้
2. สื่อประเภทกราฟิก เช่น แผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ รูปภาพ ฯลฯ จะช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความเข้าใจและมโนทัศน์ได้มากกว่า การฟัง การบรรยายเพียงอย่างเดียว
3. สื่อประเภทการบันทึกเสียงหากมีการเตรียมที่ดีจะช่วยการเรียนการสอนสาขาวิชาสังคมศึกษาและภาษาได้ดี
4. การใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะในแขนงวิชาภาษาต่างประเทศ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
5. การใช้ภาพนิ่งที่ต้องฉายเช่นสไลด์ฟิล์มสตริปรวมกับการบรรยายและมีคำบรรยาย ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษรหรือคำพูด จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากขึ้น โดยเฉพาะในสาขาวิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ภาษา และอุตสาหกรรมศิลป์
6. การใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทของจริงของตัวอย่างและหุ่นจำลองประกอบคำบรรยาย จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากขึ้น ในการสอนแขนงวิชาคณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
7. การสอนแบบโปรแกรมชนิดต่าง ๆ สามารถใช้สอนแทนครูได้
8. การเรียนเป็นรายบุคคลในรูปแบบที่เหมาะสมให้ผลดีต่อการเรียนแบบกลุ่มใหญ่
9. การใช้สื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนจะมีผลในด้านการเสริมแรงโดยเฉพาะการใช้ระบบสื่อประสม

Anderson (1976, pp.10-16) ได้กำหนดขั้นตอนในการเลือกสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

1. การให้ข้อมูลหรือการสอน (Information or Instruction) ในการที่จะต้องตัดสินใจว่าจะกำหนดวิธีการสอนและเนื้อหาที่จำเป็นจะต้องคำนึงถึงวิธีการถ่ายทอดความรู้ว่าจะใช้วิธีการให้ข้อมูลหรือวิธีสอนเนื่องจากวิธีการถ่ายทอดดังกล่าวจะมีผลต่อการกำหนดสื่อการเรียนการสอนต่อผู้เรียนโดยวิธีการให้ข้อมูลผู้เรียนจะเป็นผู้ใช้สื่อโดยตรงแต่ถ้าใช้วิธีสอนผู้สอนจะเป็นผู้ใช้สื่อและผู้เรียนจะเป็นผู้สนองตอบทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงเนื้อหาวิชาเป็นสำคัญ
2. ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีการถ่ายทอด (Transmission Method) การใช้สื่อในลักษณะของการสอนผู้สอนจะต้องทำหน้าที่ใช้สื่อนั้นประกอบการสอนโดยตรง เช่น การบรรยาย การสาธิต การทดลอง สื่อนั้นจะต้องทำหน้าที่เป็นอุปกรณ์ของการสอน (Instructional Aids) แต่ถ้าใช้สื่อนั้นในลักษณะของการให้ข้อมูล สื่อนั้นจะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (Instructional Media) โดยผู้สอนจะมีบทบาทเพียงผู้ดูแลและให้คำแนะนำเท่านั้น

3. พิจารณาลักษณะเฉพาะของบทเรียน (Lesson Characteristic) หมายถึงการพิจารณาจุดประสงค์ของบทเรียนว่า มีความต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในด้านใด (พุทธิพิสัยจิตพิสัยหรือทักษะพิสัย)

4. เลือกระดับของสื่อ (Class of Media) หมายถึงการพิจารณาคุณสมบัติเฉพาะหรือศักยภาพของสื่อแต่ละชนิดว่าจำเป็นต่อบทเรียนนั้น ๆ หรือไม่เพียงไร เช่น สื่อนั้นจำเป็นต้องเคลื่อนไหวหรือไม่จำเป็น ต้องเป็นลักษณะ 3 มิติ หรือจำเป็นต้องใช้เสียงหรือไม่ เป็นต้น

5. ตรวจสอบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเลือกสื่อ หลังจากที่ได้ตัดสินใจเลือกสื่อตามจุดประสงค์ และเนื้อหาวิชาแล้วจะต้องผ่านการตรวจสอบผลของการใช้สื่อ ในแง่ของความเหมาะสมต่อการนำเสนอบทเรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนการสอนถ้าสื่อั้นไม่เหมาะสมต่อการนำเสนอจะต้องย้อนกลับมาพิจารณาการเลือกสื่อในขั้นตอนที่ 4 เสียใหม่

6. การพัฒนาและการทดสอบสื่อ เมื่อผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมของสื่อในลักษณะต่าง ๆ แล้ว จะต้องมีการพัฒนาและทดสอบ เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อความถูกต้องก่อนที่จะนำไปใช้อย่างกว้างขวางต่อไป

นอกจากนี้ทิววัลย์ มาแสง (2532, น. 73) ได้กล่าวไว้ว่าอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สื่อการสอนนั้นมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้านคือ ช่วยในการนำเข้าสู่บทเรียนใช้ดึงดูดความสนใจใช้อธิบายความหมายของคำโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาไทย ใช้ช่วยสรุปบทเรียนทำให้บทเรียนน่าสนใจช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นใช้ประกอบคำอธิบายของครูช่วยเสริมคำอธิบายเสริมทักษะและเสริมประสบการณ์ของนักเรียน

Erickson (1971) ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ดังนี้

1. การที่จำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้น สื่อการสอนจึงมีความสำคัญในการปรับปรุงการสอน เพื่อสอนผู้เรียนจำนวนมาก ๆ ได้พร้อมกัน

2. สื่อการสอนจะช่วยแก้ปัญหาพื้นฐาน หรือภูมิหลังที่ยังด้อยของผู้เรียน แต่ก็ต้องมีผู้สอนที่มีวิธีสอนที่ดีสื่อการสอนจึงทำให้การสอนของผู้สอนบรรลุเป้าหมาย

3. ผู้เรียนที่มีประสบการณ์หรือพื้นฐานภูมิหลังดีแล้ว ย่อมต้องการผู้สอนที่มีวิธีการสอนที่ดีสื่อการสอนจะช่วยทำให้การสอนของตัวผู้สอนบรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น

4. ผู้เรียนที่อยู่ในสภาพเสียเปรียบ หรือยากจนอาจได้รับประโยชน์มาก จากสื่อการสอนที่ผู้สอนเตรียมไว้

สรุปได้ว่าสื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจในการเรียน ช่วยเร้าความสนใจ สนับสนุนการอธิบาย ทำให้เกิดความเข้าใจทั่วไป และช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในกระบวนการเรียนการสอนภาษา และสื่อการสอนที่ดีควรมีลักษณะที่ใช้อย่างสะดวกดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้นและประเด็นสำคัญคือ สื่อการสอนนั้นต้องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียนและวัยของผู้เรียนด้วย

5.ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนหมายถึง กระบวนการหรือวิธีการเพื่อให้ได้จำนวนตัวเลขซึ่งมีความหมายแทนปริมาณ หรือขนาด หรือคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัด ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูล

เช่น จากการทดสอบ การสัมภาษณ์ การสังเกตการแสดงผลงานหรือการทำโครงการเป็นต้น แล้วจึงสังเคราะห์ และตีความข้อมูลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อตัดสินคุณภาพกิจกรรมในหลักสูตรของผู้เรียนออกมาได้ว่า สูง ปานกลาง หรือต่ำกว่าเกณฑ์ เพื่อช่วยให้ครูติดตามและตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนหลังการเรียนการสอน (กาญจนา จันทะดวง, 2542, น. 118; สุมาลี จันทรชะลอ, 2542, น. 7)

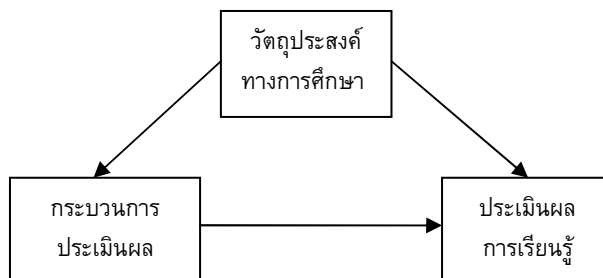
การประเมิน (Assessment) เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมสังเคราะห์และตีความข้อมูลเพื่อการตัดสินผลโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่นการสัมภาษณ์ การสังเกต การสะสมงาน หรือการทำโครงการ กิจกรรมดังกล่าว จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่นำมาใช้ประเมิน กระบวนการประเมินมีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนมากกว่าการให้คะแนน ดังนั้นลักษณะที่ดีของการวัดและประเมินผลการเรียนมีดังนี้ (สุมาลี จันทรชะลอ, 2542, น. 7)

1. การวัดและประเมินผลต้องยึดจุดประสงค์เป็นหลัก
2. การวัดผลการเรียนของนักเรียนบางด้านเช่นด้านจิตพิสัยด้านทักษะพิสัยไม่ควรใช้เครื่องมือเพียงชนิดเดียวข้อทดสอบควรใช้วิธีการวัดวิธีอื่นๆประกอบด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลเพียงพอสำหรับการประเมินผลการเรียน
3. การวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนควรดำเนินการบ่อยครั้งอาจจะดำเนินการทั้งก่อนเรียนระหว่างเรียนและภายหลังการเรียน
4. เครื่องมือที่ใช้วัดผลการเรียนของนักเรียนควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
5. นักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนซึ่งทำให้ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินครูควรหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นเช่นการสอนซ่อมเสริม
6. ควรต้องนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลการเรียนมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการสอนของครูให้ดีขึ้น
7. ครูควรเตรียมหรือสร้างเครื่องมือวัดผลและตั้งเกณฑ์ไว้ล่วงหน้าและใช้เครื่องมือวัดผลอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับจุดประสงค์
8. การวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียนบางวิธีควรใช้ภาษาหรือถ้อยคำและเวลาให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและระดับชั้นของนักเรียนเช่นการสัมภาษณ์หรือการสอบปากเปล่าการใช้ข้อทดสอบเป็นต้น

ศิริพงศ์ พะยอมแย้ม (2533, น.61-62) กล่าวถึงลักษณะการวัดและการประเมินผลที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความเชื่อถือได้สูง (Reliability) หมายถึงไม่ว่าจะวัดหรือประเมินผลกี่ครั้ง ลำดับความสามารถของผู้เรียนนั้น ๆ ก็จะไม่เปลี่ยนมากนัก
2. มีความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึงสามารถวัดและประเมินผลได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
3. มีอำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึงสามารถแยกได้ออกระหว่างผู้เรียนที่เก่งกับผู้เรียนที่อ่อนได้ตรงตามสภาพการเรียนรู้
4. ความเป็นปรนัย (Objectively) หมายถึงคงที่ในการวัดและการประเมิน

ในงานศึกษาของ กาญจนา จันทะดวง (2540, น.118 อ้างอิงจาก ทรงศรี เนียวกุล 2534, น.338) ได้ศึกษาประเด็นองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนการสอน ควรประกอบด้วย วัตถุประสงค์ทางการศึกษา (Educational objective) ประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning experiences) กระบวนการประเมินผล (Evaluation process) และองค์ประกอบทั้ง 3 ประการนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องกล่าวคือวัตถุประสงค์ทางการศึกษาจะเป็นตัวกำหนดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ประสบการณ์การเรียนรู้รวมทั้งการวัดผลและการประเมินผล

เมื่อพิจารณาถึงการจัดกระบวนการเรียนการสอนแล้ว จะพบว่าในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ดีนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาวัตถุประสงค์ หรือทิศทางของจุดมุ่งหมายทางการศึกษาให้ถ่องแท้เสียก่อน จึงจะทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ได้ นอกจากนั้นยังต้องดูจุดมุ่งหมายของการวัดผลและการประเมินผล ซึ่งมีดังนี้คือ เพื่อการคัดเลือก (Screen) การจำแนกบุคคล (Classification) ดูความก้าวหน้า (Assessment of change) ทำการวิจัย (Diagnosis) การทำนาย (Prediction) การจูงใจ (Motivation) ประเมินการสอน (Teaching evaluation) และเพื่อการประเมินค่า (Evaluation)

การวัดและการประเมินผลทางการเรียนการสอน ไม่ใช่เป็นเพียงเพื่อวัดการสอบตกหรือสอบได้เท่านั้น แต่ยังให้ประโยชน์แก่การสอนในแง่มุมอื่น ๆ อีกมาก อาทิ ด้านตัวผู้เรียน ด้านตัวผู้สอน ด้านการบริหารโรงเรียน ในการวัดและประเมินผลทางการศึกษานั้น เราอาจใช้วัดผลอย่างกว้าง ๆ และหลาย ๆ ด้านตามหน้าที่ดังนี้คือ ใช้ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน การประเมินผลได้มา ซึ่งข้อมูลเบื้องต้น การประเมินผลเป็นการปรับปรุงแก้ไข ส่วนที่บกพร่องการประเมินผลเป็นการวัดระดับความรู้ความสามารถ การประเมินผลเป็นการวัดการสอบได้หรือสอบตก การประเมินผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านตนเอง การประเมินผลช่วยให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิธีสอน การประเมินผลเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหา การประเมินผลช่วยให้เกิดแนวทางในการวิเคราะห์บทเรียนการประเมินผลช่วยพิจารณาเนื้อหาของหลักสูตร การประเมินผลช่วยกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

6. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ (2522, น.74-78) ได้อธิบายเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังนี้

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูและวิชาภาษาอังกฤษ อาจเนื่องมาจากการที่ครูไม่รู้จักนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการสอน หรืออาจเป็นเพราะนักเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ

หากเนื้อหาใดที่ยากและครูไม่มีความเข้าใจในตัวนักเรียนมากพอแล้ว ยิ่งทำให้ทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษนั้นเป็นไปในทางลบมากขึ้นตามลำดับ

2. จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมากจนเกินไป ทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึงการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปด้วยความยากลำบาก การฝึกต่าง ๆ ได้ผลดีไม่เท่าที่ควร หากมีจำนวนนักเรียน แต่พอเหมาะแล้วนักเรียนแต่ละคนจะมีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ ทางภาษาได้บ่อยครั้งยิ่งขึ้น และประสบผลสำเร็จเร็วกว่าเดิมด้วย

3. นักเรียนไม่กล้าแสดงออกโดยเฉพาะในการพูด ทั้งนี้เพราะเราไม่ได้ฝึกหัดนักเรียนของเราในทักษะเหล่านี้มาก่อน เมื่อถึงคราวจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้นจึงไม่กล้ามีความอายขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หากครูได้พยายามฝึกทักษะต่าง ๆ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้นักเรียนจนเคยชิน แล้วจะทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น และกล้าแสดงออกด้วย

4. นักเรียนขาดการสนับสนุนและช่วยเหลือจากทางบ้าน ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน ภาษาอังกฤษ และนักเรียน ไม่สามารถที่จะพึ่งใครในครอบครัวได้เพราะผู้ปกครองไม่ได้เรียนมาหรือขาดความเข้าใจในวิชานี้ทำให้นักเรียนเกิดความท้อถอยเกิดปัญหาเช่นนี้บ่อยๆและอาจทำให้นักเรียนเลิกสนใจการบ้านซึ่งครูต้องการให้เขาฝึกทักษะในการเขียนที่บ้านนี้ไปได้นอกจากนั้นแล้วผู้ปกครองบางคนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่บุตรหลานของตนจะได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษจึงไม่ได้ให้กำลังใจหรือสนับสนุนการเรียนวิชานี้ของเด็กจึงทำให้เด็กเกิดทัศนคติกับภาษาอังกฤษไปในทางลบเช่นเดียวกัน

5. นักเรียนไม่รู้จักรักช่วยตนเองคอยแต่จะให้ครูเป็นฝ่ายให้อยู่ฝ่ายเดียวเมื่อเรียนเสร็จสิ้นไปวันหนึ่งๆไม่ได้ทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วอีกทำให้ลืมเพราะภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนอยู่บ่อยๆจึงจะสามารถใช้ภาษานี้ได้โดยอัตโนมัติ

6. นักเรียนให้ความสนใจกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยมากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้อ่อนเกินไปนักเรียนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ในงานศึกษาของสังเวียน สฤณีกุล (2521, น.3-4) พบว่า มีนักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดีทำให้เป็นภาระของโรงเรียนมัธยมที่จะต้องแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป

ส่วนงานศึกษาของสุไร พงษ์ทองเจริญ (2522, น. 62-70) พบว่า ปัญหาด้านผู้เรียนมีหลายประการ เช่น มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษา ไม่เห็นจุดประสงค์ที่ชัดเจนของการเรียนภาษา ไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษา

ส่วนงานศึกษาของวัชร หมดป้องตัว (2545, น.3) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนเกษมโปลีเทคนิคพบว่านักเรียนชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียนโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลางโดยนักเรียนหญิงมีปัญหามากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนั้นสุภัทธานา เจริญวัลย์ (2540, น.3) ยังได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานครพบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนมากกว่านักเรียนชาย ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันมีทัศนคติโดยรวมแตกต่างกัน ในด้าน

เนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอนและด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอาคารสถานที่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนโดยรวม และเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการของโรงเรียน

ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2522, น. 74-78) ได้อธิบายถึงปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการของโรงเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังนี้

1. ลักษณะของห้องเรียนในบางโรงเรียนไม่เหมาะกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในการฝึกปากเปล่าของนักเรียน เพราะเสียงไปรบกวนห้องใกล้เคียง และขณะเดียวกันนักเรียนต้องการสมาธิในการอ่าน ก็จะมีเสียงจากห้องอื่นรบกวนเช่นกัน ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร

2. โรงเรียนบางแห่งขาดห้องสมุดและหนังสือประกอบอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่จะช่วยให้ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้

3. โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งจะช่วยนักเรียนในการเรียนภาษาได้อย่างมาก และยังขาดอุปกรณ์การสอนอื่นที่จะทดแทนห้องปฏิบัติการทางภาษาได้ เช่น เทป แผ่นเสียง เป็นต้น ทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะได้ฝึกหัดทักษะการฟัง และการพูดอันเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ

4. ผู้บริหารบางโรงเรียนยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษดี มุ่งจะให้ครูสอนเพื่อให้นักเรียนสอบผ่านวิชานี้ แต่เพียงอย่างเดียวและในบางโรงเรียนผู้บริหารไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษา เห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองและเปล่าประโยชน์อันเป็นสาเหตุให้ครูท้อถอยหมดกำลังใจในการทำงาน

สรุปได้ว่าการเรียนการสอนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ เช่น ตัวผู้เรียน ผู้บริหาร ครูผู้สอน บรรยากาศ สภาพแวดล้อม เทคนิคการสอน วัสดุอุปกรณ์การศึกษา และเทคโนโลยีใหม่ ๆ สิ่งเหล่านี้จะช่วยเร้าความสนใจให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียน ทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนจดจำได้นานด้วยดังนั้นสถานศึกษาจึงควรสร้าง และสนับสนุนให้มีบรรยากาศทางวิชาการขึ้น เช่น การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในห้องเรียนสนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง นอกจากนี้สถานศึกษาควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อสื่อภาษาอังกฤษให้หลากหลายมีการจัดอบรมครูหรือส่งครูเข้ารับการอบรม เพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนการสอนทุกปี ส่วนครูผู้สอนเองก็ต้องหมั่นหาความรู้เพิ่มเติม และพยายามปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจใคร่รู้ให้มากขึ้น เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยผสมผสานระหว่างงานวิจัยที่เก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกพื้นที่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาล ซึ่งบางโรงเรียนจะเปิดการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาลจนถึงชั้น ม.3 และบางโรงเรียนจะเปิดการสอนจนถึงชั้น ม.6 ทั้งนี้โรงเรียนเหล่านี้เป็นโรงเรียนที่ขยายโอกาส นักเรียนที่เข้าเรียนจะเป็นเด็กยากจน บางคนมาจากหมู่บ้านแม่หม้าย ซึ่งบิดาเสียชีวิตจากสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ บางคนจะเป็นเด็กที่มาจากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เมื่อไม่ได้รับทุนจากต้นสังกัดจะไม่ได้เรียนต่อ เป็นเด็กที่ย้ายตามผู้ปกครองบ่อยมาก และเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยที่เกิดสถานการณ์ความรุนแรงที่แตกต่างจากพื้นที่ภาคอื่นของประเทศไทย ครูและนักเรียนส่วนใหญ่สื่อสารกันด้วยภาษามลายูถิ่น การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษอาจไม่ชัดเจน ที่สำคัญเป็นพื้นที่ที่ติดชายแดนไทย-มาเลเซียที่ในชีวิตประจำวันอาจต้องใช้ภาษาอังกฤษ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อสำรวจข้อมูลเบื้องต้นพบว่า พื้นที่ดังกล่าวมีปัญหาการเรียนรู้อังกฤษมากพอสมควร เนื่องด้วยสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งส่งผลกระทบให้โรงเรียนต้องปิดเพื่อความปลอดภัยของครูและนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเรียนตามบทเรียนที่ควรจะเป็นไปตามกำหนดของหลักสูตรและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ไม่ทัน และขาดความต่อเนื่อง จึงทำให้การเรียนรู้อังกฤษยังมีปัญหาในทุกด้าน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ม.1-3และ ม.1-6สังกัดเทศบาลในจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดยะลา จำนวนประชากรทั้งโรงเรียนทุกจังหวัด 1,575 คน ตารางร่างที่ 1 ดังนี้

ตารางที่1 โรงเรียนสังกัดเทศบาลที่มีการเรียนการสอนถึงระดับมัธยมศึกษาแยกตามจังหวัด
และขนาดโรงเรียน

จังหวัด/โรงเรียน	อนุบาล	ประถม	ม.ต้น	ม.ปลาย	รวม	ขนาด โรงเรียน
ปัตตานี						
เทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ	96	366	102	26	590	เล็ก
เทศบาล 5 บ้านกาหยี	317	659	64	-	1040	กลาง
เทศบาล 6 บ้านบางตาหยาด	76	141	158	-	375	เล็ก
นราธิวาส						
เทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี	142	528	198	-	868	กลาง
เทศบาล 2 บ้านบาละฮิล	140	457	134	-	731	เล็ก
เทศบาล 3 บ้านยะกัง	193	518	83	48	842	กลาง
เทศบาล 3 วิมุกตายนวิทยา	307	1236	231	-	1774	ใหญ่
เทศบาล 4 บ้านทรายทอง	161	634	219	-	1014	กลาง
ยะลา						
เทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก	67	333	71	33	504	เล็ก
เทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า	208	859	95	-	1162	กลาง
เทศบาล 2 บ้านกาแป๊ะกอตอ	61	109	21	-	191	เล็ก
เทศบาล 4 บ้านกาแป๊ะฮูลู	76	166	67	25	334	เล็ก
รวม					1575	

2. การกำหนดขนาดตัวอย่างผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโรยามาเน (Yamane, 1973, p.125) โดยให้มีค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับร้อยละ 5

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

กำหนดให้ n คือ จำนวนหรือขนาดของตัวอย่าง

 N คือ จำนวนหรือขนาดของประชากร

 E คือ ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ (ในที่นี้ใช้ 0.05)

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ

$$n = \frac{1,575}{1 + (1,575 \times 0.0025)}$$

$$n = 319$$

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาล ในพื้นที่จังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา จำนวน 319 คน ดังตารางที่ 2

3. สุ่มโดยวิธีการ Cluster มาร้อยละ 50 ของโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาล จังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก และดูแลเงื่อนไขให้มีโรงเรียนในพื้นที่ห่างไกล และมีสถานการณ์ความรุนแรงบ่อยครั้ง เช่น ในพื้นที่สายบุรี ส่วนโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มี 1 โรงเรียน ซึ่งมีความพร้อมมากกว่า จึงไม่ถูกเลือก วิธีการให้ได้มาคือจับสลากโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง ได้ตัวอย่างโรงเรียน ตามตารางที่ 2 มีประชากร 884 คน

4. เทียบบัญชีไตรยางค์จากประชากร 884 คนในตัวแทนของนักเรียนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 319 คน ดังตารางที่ 2

5. สุ่มตัวอย่างจากนักเรียน โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบบังเอิญ นั่นคือผู้วิจัยเข้าไปขออนุญาตหัวหน้าสถานศึกษา เมื่อสอบถามแล้วเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จึงจะให้ทำแบบสอบถามจนครบตามจำนวนของแต่ละโรงเรียนที่กำหนดไว้

6. ครูที่ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยคัดเลือกครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลาย ซึ่งบางโรงเรียนมีเพียง 1-2 คน ได้มาทั้งหมด 10 คน

ตารางที่ 2 ประชากร กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาล
จังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา จำแนกตามขนาดโรงเรียน

จังหวัด/โรงเรียน	นักเรียน		ขนาด โรงเรียน
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
ปัตตานี			
เทศบาล 5 บ้านกาหยี (สายบุรี) ม.1-3	64	23	กลาง
เทศบาล 6 บ้านบางตาหยาด (สายบุรี) ม.1-3	158	57	เล็ก
นราธิวาส			
เทศบาล 1 ถนนภูผากิติ (เมือง) ม.1-3	198	72	กลาง
เทศบาล 2 บ้านบาเลฮีเล (เมือง) ม.1-3	134	48	เล็ก
เทศบาล 3 บ้านยะกัง (เมือง) ม.1-6	131	47	กลาง
ยะลา			
เทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก (เมือง) ม.1-6	104	38	เล็ก
เทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า (เมือง) ม.1-3	95	34	กลาง
รวม	884	319	7

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดเทศบาล ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 46 คน ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร 8 คน เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ

หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ กลุ่มครู 19 คน ที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษา และกลุ่มนักเรียน 19 คน ในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และสนทนากลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

1.1 แบบบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม

1.2 แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เป็นเพียงแนวคำถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้สัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครู และกลุ่มนักเรียน ในพื้นที่ศึกษา ในประเด็นสภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปัญหาและอุปสรรคการเรียนรู้ และแนวทางที่ควรจะเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.3 การสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือที่ต้องการเจาะประเด็นคำถามตามโจทย์วิจัยในประเด็นแนวทางที่ควรจะเป็นในการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเสนอแนะให้กับหน่วยงานภาครัฐในการนำมากำหนดนโยบายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยทำการค้นคว้าจากเอกสารตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัยในครั้งนี้โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามของนักเรียน ส่วนชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามของครู มีรายละเอียดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ การศึกษาสูงสุดของบิดา การศึกษาสูงสุดของมารดา อาชีพของผู้ปกครอง เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 6 ด้าน เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับครู แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ คุณวุฒิการสอน ระดับการศึกษา ระดับชั้นที่สอน จำนวนนักเรียน ภาระงานสอน วิชาที่สอน ประสบการณ์สอน ภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย การพัฒนาตน ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน เป็นลักษณะตรวจสอบรายการและจัดอันดับ

ตอนที่ 3 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 8 ด้าน เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ชุดที่ 3 แนวคำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และสนทนากลุ่ม เป็นเพียงแนวคำถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยประเด็นคำถามเกี่ยวข้องกับสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบค่า IOC ที่ 0.67 – 1.00 โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 – 1.00 (ภาคผนวก ข ตาราง 47-48)
2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงและผ่านค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ จังหวัดปัตตานีที่มีไขกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด
3. นำแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้แล้วมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient of Alpha) (กัลยา วานิชย์มีชัย, 2546, น.449-450) ค่าความเชื่อมั่นด้านที่ 1 เท่ากับ 0.985 ด้านที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.983 ด้านที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.982 ด้านที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.990 ด้านที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.986 และด้านที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.992 ค่าความเชื่อมั่นรายข้อ ดูที่ภาคผนวก ข ตารางที่ 49-59 แสดงว่าแบบประเมินน่าเชื่อถือได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เอกสารหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี พ.ศ.2551

2. การศึกษาภาคสนามผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลดังนี้คือ

2.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขออนุญาตหัวหน้าสถานศึกษา ให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญคือเดินเข้าไปในโรงเรียนสอบถามว่าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จึงให้ทำแบบสอบถาม บางโรงเรียนครูจะให้ให้นักเรียนช่วยตอบแบบสอบถามในช่วงโมงแนะแนว สามารถเก็บข้อมูลได้จำนวน 319 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 และให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอบแบบสอบถามโรงเรียนตัวอย่างละ 1 ชุด ได้ทั้งหมด 10 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องครบทุกฉบับ และทำการบันทึกคำตอบในแบบสอบถาม เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2.2 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยขออนุญาตสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในประเด็นของสภาพการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิมว่า มีลักษณะอย่างไร เอื้อต่อการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร ปัญหาอุปสรรคการเรียนรู้อังกฤษจากผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ ครูภาษาอังกฤษที่สอนระดับมัธยมศึกษา และนักเรียน สังกัดกิจกรรมการสอน สื่อการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อังกฤษทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน เช่น การจัดบอร์ดในห้องเรียน การจัดให้มีป้ายบอกทางภายในโรงเรียนเป็นภาษาอังกฤษ และสนทนากลุ่มระหว่างครู และผู้บริหาร เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปตามวิธีทางสถิติดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นลักษณะตรวจสอบรายการ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อมูลซึ่งได้จากแบบสอบถามแบบปลายเปิด สัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสนทนากลุ่ม นำมาจำแนกหมวดหมู่ตามประเด็นที่ศึกษา ตีความ และสร้างข้อสรุป นำเสนอด้วยวิธีพรรณนาเชิงวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลการศึกษาจากแบบสอบถามซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดยการนำเสนอในรูปแบบตารางและบรรยายใต้ตาราง ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากครู นักเรียน และผู้บริหาร นำเสนอตามประเด็นด้วยวิธีพรรณนาเชิงวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากสนทนากลุ่มผู้บริหารและครู นำเสนอด้วยวิธีพรรณนาเชิงวิเคราะห์โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยนำเสนอภาพรวม และจำแนกตามขนาดโรงเรียน และจังหวัดตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวม และจำแนกตามขนาดโรงเรียน และจังหวัด

จังหวัด	ปัตตานี		นราธิวาส		ยะลา		ภาพรวม	
ขนาด โรงเรียน	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง
เพศ								
ชาย	(26)	(8)	(0)	(61)	(12)	(9)	(38)	(78)
	45.6	34.8	0.0	51.3	31.6	26.5	26.6	44.3
หญิง	(31)	(15)	(48)	(58)	(26)	(25)	(105)	(98)
	54.4	65.2	100.0	48.7	68.4	73.5	73.4	55.7
อายุ								
13 ปี	(9)	(2)	(4)	(26)	(4)	(0)	(17)	(28)
	15.8	8.7	8.3	21.8	10.5	0.0	11.9	15.9
14 ปี	(30)	(9)	(12)	(23)	(5)	(34)	(47)	(66)
	52.6	39.1	25.0	19.3	13.2	100.0	32.9	37.5
15 ปี	(18)	(10)	(9)	(37)	(2)	(0)	(29)	(47)
	31.6	43.5	18.8	31.1	5.3	0.0	20.3	26.7
16 ปี	(0)	(2)	(23)	(17)	(3)	(0)	(26)	(19)
	0.0	8.7	47.9	14.3	7.9	0.0	18.2	10.8
17 ปี			(0)	(11)	(18)	(0)	(18)	(11)
			0.0	9.2	47.4	0.0	12.6	6.3

จังหวัด	ปัตตานี		นราธิวาส		ยะลา		ภาพรวม	
ขนาด โรงเรียน	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง
18 ปี			(0)	(5)	(6)	(0)	(6)	(5)
			0.0	4.2	15.8	0.0	4.2	2.8
ระดับชั้น								
ม.1	(8)	(1)	(0)	(18)	(5)	(2)	(13)	(21)
	14.0	4.3	0.0	15.1	13.2	5.9	9.1	11.9
ม.2	(30)	(9)	(8)	(18)	(4)	(0)	(42)	(27)
	52.6	39.1	16.7	15.1	10.5	0.0	29.4	15.3
ม.3	(19)	(13)	(40)	(51)	(2)	(32)	(61)	(96)
	33.3	56.5	83.3	42.9	5.3	94.1	42.7	54.5
ม.4			(0)	(14)			(0)	(14)
			0.0	11.8			0.0	8.0
ม.5			(0)	(16)	(21)	(0)	(21)	(16)
			0.0	13.4	55.3	0.0	14.7	9.1
ม.6			(0)	(2)	(6)	(0)	(6)	(2)
			0.0	1.7	15.8	0.0	4.2	1.1
ผลการเรียน								
ภาษาอังกฤษ								
ระดับ 1	(4)	(5)	(0)	(31)	(8)	(0)	(12)	(36)
	7.0	21.7	0.0	26.1	21.1	0.0	8.4	20.5
ระดับ 2	(13)	(8)	(4)	(43)	(5)	(0)	(22)	(51)
	22.8	34.8	8.3	36.1	13.2	0.0	15.4	29.0
ระดับ 3	(22)	(6)	(21)	(38)	(15)	(12)	(58)	(56)
	38.6	26.1	43.8	31.9	39.5	35.3	40.6	31.8
ระดับ 4	(18)	(4)	(23)	(7)	(10)	(22)	(51)	(33)
	31.6	17.4	47.9	5.9	26.3	64.7	35.7	18.8
อาศัยอยู่กับใคร								
บิดา	(0)	(1)	(5)	(9)	(3)	(2)	(8)	(12)
	0.0	4.3	10.4	7.6	7.9	5.9	5.6	6.8
มารดา	(12)	(3)	(9)	(17)	(3)	(8)	(24)	(28)
	21.1	13.0	18.8	14.3	7.9	23.5	16.8	15.9
บิดา มารดา	(43)	(19)	(29)	(88)	(31)	(22)	(103)	(129)
	75.4	82.6	60.4	73.9	81.6	64.7	72.0	73.3
ญาติ	(2)	(0)	(5)	(5)	(1)	(2)	(8)	(7)

จังหวัด	ปัตตานี		นราธิวาส		ยะลา		ภาพรวม	
ขนาด โรงเรียน	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง
	3.5	0.0	10.4	4.2	2.6	5.9	5.6	4.0
การศึกษาบิดา								
ประถมศึกษา	(31)	(11)	(21)	(62)	(22)	(13)	(74)	(86)
	54.4	47.8	43.8	52.1	57.9	38.2	51.7	48.9
มัธยมศึกษา	(5)	(8)	(9)	(48)	(15)	(15)	(49)	(71)
	43.9	34.8	18.8	40.3	39.5	44.1	34.3	40.3
อาชีวศึกษา	(1)	(3)	(14)	(0)	(0)	(6)	(15)	(9)
	1.8	13.0	29.2	0.0	0.0	17.6	10.5	5.1
ปริญญาตรี	(0)	(1)	(0)	(5)	(1)	(0)	(1)	(6)
	0.0	4.3	0.0	4.2	2.6	0.0	0.7	3.4
ปริญญาโท			(4)	(4)			(4)	(4)
			8.3	3.4			2.8	2.3
การศึกษามารดา								
ประถมศึกษา	(35)	(10)	(21)	(53)	(13)	(12)	(69)	(75)
	61.4	43.5	43.8	44.5	34.2	35.3	48.3	42.6
มัธยมศึกษา	(21)	(10)	(23)	(53)	(25)	(20)	(69)	(83)
	36.8	43.5	47.9	44.5	65.8	58.8	48.3	47.2
อาชีวศึกษา	(0)	(2)	(4)	(0)			(4)	(2)
	0.0	8.7	8.3	0.0			2.8	1.1
ปริญญาตรี	(0)	(1)	(0)	(9)	(0)	(2)	(0)	(12)
	0.0	4.3	0.0	7.6	0.0	5.9	0.0	6.8
ปริญญาโท	(1)	(0)	(0)	(4)			(1)	(4)
	1.8	0.0	0.0	3.4			0.7	2.3
อาชีพผู้ปกครอง								
เกษตรกร	(8)	(1)	(4)	(5)	(3)	(0)	(15)	(6)
	14.0	4.3	8.3	4.2	7.9	0.0	10.5	3.4
ค้าขาย	(19)	(9)	(14)	(21)	(12)	(16)	(45)	(46)
	33.3	39.1	29.2	17.6	31.6	47.1	31.5	26.1
ข้าราชการ	(0)	(1)	(4)	(11)	(1)	(2)	(5)	(14)
	0.0	4.3	8.3	9.2	2.6	5.9	3.5	8.0
รับจ้าง	(30)	(9)	(18)	(80)	(20)	(14)	(68)	(103)
	52.6	39.1	37.5	67.2	52.6	41.2	47.6	58.5
รัฐวิสาหกิจ	(0)	(3)			(0)	(2)	(0)	(2)

จังหวัด	ปัตตานี		นราธิวาส		ยะลา		ภาพรวม	
ขนาดโรงเรียน	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง	เล็ก	กลาง
	0.0	13.0			0.0	5.9	0.0	1.1
แม่บ้าน			(8)	(2)	(2)	(0)	(10)	(5)
			16.7	1.7	5.3	0.0	7.0	2.8

จากตารางที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปโดยภาพรวม และจำแนกตามจังหวัดและขนาดโรงเรียนได้ดังนี้

เพศ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ในโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 73.4 โรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.7

เมื่อจำแนกตามจังหวัดพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงทุกจังหวัด จังหวัดปัตตานี ในโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 54.4 ในโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.2 จังหวัดนราธิวาส ในโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 100 โรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.7 ส่วนจังหวัดยะลา ในโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 68.4 ในโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 73.4

อายุ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมส่วนใหญ่อายุ 14 ปี ในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.9 และ 37.5 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามจังหวัดพบว่า จังหวัดปัตตานี ในโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่อายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.6 โรงเรียนขนาดกลาง อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.5 จังหวัดนราธิวาส โรงเรียนขนาดเล็ก อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.9 โรงเรียนขนาดกลาง อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.1 ส่วนจังหวัดยะลา ในโรงเรียนขนาดเล็ก อายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.4 โรงเรียนขนาดกลาง อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 100

ระดับชั้น นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมส่วนใหญ่เรียนอยู่ชั้น ม.3 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.7 และ 54.5 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามจังหวัดพบว่า จังหวัดปัตตานี ในโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่เรียนอยู่ชั้น ม.2 คิดเป็นร้อยละ 52.6 โรงเรียนขนาดกลาง เรียนอยู่ชั้น ม.3 คิดเป็นร้อยละ 56.5 จังหวัดนราธิวาส โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง เรียนอยู่ชั้น ม.3 คิดเป็นร้อยละ 83.3 และ 24.9 ตามลำดับ ส่วนจังหวัดยะลา ในโรงเรียนขนาดเล็ก เรียนอยู่ชั้น ม.5 คิดเป็นร้อยละ 55.3 โรงเรียนขนาดกลาง เรียนอยู่ชั้น ม.3 คิดเป็นร้อยละ 94.1

ผลการเรียน นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมส่วนใหญ่ผลการเรียนอยู่ในระดับ 3 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.6 และ 31.8 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามจังหวัดพบว่า จังหวัดปัตตานี ในโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ผลการเรียนอยู่ในระดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 38.6 โรงเรียนขนาดกลาง ผลการเรียนอยู่ในระดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 34.8 จังหวัดนราธิวาส โรงเรียนขนาดเล็ก ผลการเรียนอยู่ในระดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 47.9 และโรงเรียนขนาดกลาง ผลการเรียนอยู่ในระดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 36.1 ส่วนจังหวัดยะลา ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผล

การเรียนอยู่ในระดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 39.5 โรงเรียนขนาดกลาง ผลการเรียนอยู่ในระดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 64.7

ผู้ที่นักเรียนอาศัยด้วย โดยภาพรวม ส่วนใหญ่อาศัยนักเรียนอาศัยอยู่กับบิดามารดา ในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 72.0 และ 73.3 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามจังหวัดพบว่า ทั้งสามจังหวัดทั้งโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ส่วนใหญ่นักเรียนอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีบางส่วนที่อาศัยอยู่กับญาติ เช่น ปู่ น้า พี่สาว สำหรับจังหวัดปัตตานี นักเรียนอาศัยอยู่กับบิดามารดา ในโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 75.4 และ 82.6 จังหวัดนราธิวาส โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง นักเรียนอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 66.4 และ 73.9 ส่วนจังหวัดยะลา ในโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง นักเรียนอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 81.6 และ 64.7

ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา โดยภาพรวม ส่วนใหญ่การศึกษาสูงสุดของบิดาคือระดับชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.7 และ 48.9 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามจังหวัดพบว่า จังหวัดปัตตานี ส่วนใหญ่การศึกษาสูงสุดของบิดาคือระดับชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.4 และ 47.8 จังหวัดนราธิวาส โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง การศึกษาสูงสุดของบิดาคือระดับชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 43.8 และ 52.1 ส่วนจังหวัดยะลา ในโรงเรียนขนาดเล็ก การศึกษาสูงสุดของบิดาคือระดับชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.9 และโรงเรียนขนาดกลาง การศึกษาสูงสุดของบิดาคือระดับชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 44.1

ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา โดยภาพรวม ในโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่การศึกษาสูงสุดของมารดา คือระดับชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษาเท่ากันคิดเป็น ร้อยละ 48.3 โรงเรียนขนาดกลาง การศึกษาสูงสุดของมารดา คือระดับชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 47.2

เมื่อจำแนกตามจังหวัดพบว่า จังหวัดปัตตานี ส่วนใหญ่การศึกษาสูงสุดของมารดา คือระดับชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 61.4 โรงเรียนขนาดกลาง การศึกษาสูงสุดของมารดา คือระดับชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 43.5 เท่ากัน จังหวัดนราธิวาส โรงเรียนขนาดเล็ก การศึกษาสูงสุดของมารดา คือระดับชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 47.9 โรงเรียนขนาดกลาง การศึกษาสูงสุดของมารดา คือระดับชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 44.5 เท่ากัน ส่วนจังหวัดยะลา ในโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง การศึกษาสูงสุดของมารดา คือระดับชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 65.8 และ 58.8

อาชีพของผู้ปกครองที่ดูแลค่าใช้จ่าย โดยภาพรวม ส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 47.6 และ 58.5 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามจังหวัดพบว่า จังหวัดปัตตานี ในโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ ผู้ปกครองนักเรียนประกอบอาชีพ รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 52.6 ส่วนโรงเรียนขนาดกลางผู้ปกครองนักเรียนประกอบอาชีพค้าขาย และรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 39.1 โดยเท่ากัน จังหวัดนราธิวาส โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง ผู้ปกครองนักเรียนประกอบอาชีพ รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 37.5 และ 67.2

ตามลำดับ ส่วนจังหวัดยะลา ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้ปกครองนักเรียนประกอบอาชีพ รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 58.6 โรงเรียนขนาดกลาง ผู้ปกครองนักเรียนประกอบอาชีพ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 47.1

ส่วนที่ 2 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากมุมมองของนักเรียน

ในส่วนนี้ผู้วิจัยนำเสนอปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เกิดจากมุมมองของตัวนักเรียนเอง โดยนำเสนอตามตารางที่ 4-31 ดังนี้

ตารางที่ 4 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล 3 จังหวัดชายแดนใต้ โดยภาพรวม และจำแนกตามขนาดโรงเรียน

รายการปัญหาภาพรวม 3 จังหวัดชายแดนใต้	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเทคนิคการสอนของครู	2.7521	.98145	2.4205	.86204	2.5691	.93078
ด้านบุคลิกลักษณะของครู	2.2881	.99453	2.1739	.96095	2.2251	.97626
ด้านสื่อประกอบการสอน	2.6601	1.00367	2.4148	.88389	2.5248	.94589
ด้านการวัดและประเมินผล	2.5734	1.03156	2.2358	.88407	2.3871	.96621
ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	2.9336	.86529	2.5080	.90626	2.6987	.91173
ด้านตัวนักเรียน	2.9944	.83941	2.6415	.90796	2.7997	.89399
รวม	2.7527	.83699	2.4275	.76518	2.5733	.81318

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ โดยภาพรวมส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านตัวนักเรียน รองลงมาเป็นปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 และ 2.69 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจากตัวนักเรียนมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ในโรงเรียนขนาดเล็ก และค่าเฉลี่ย 2.64 ในโรงเรียนขนาดกลาง รองลงมา เป็นปัญหาที่เกิดจากปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ในโรงเรียนขนาดเล็ก อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 และในโรงเรียนขนาดกลาง อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

ตารางที่ 5 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาลจังหวัดปัตตานี
โดยภาพรวม และจำแนกตามขนาดโรงเรียน

รายการปัญหาภาพรวม จังหวัดปัตตานี	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียนใน ปัตตานี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเทคนิคการสอนของครู	3.2600	.95059	2.5138	.87696	3.0455	.98498
ด้านบุคลิกลักษณะของครู	2.8351	1.22656	2.0174	1.04605	2.6000	1.22877
ด้านสื่อประกอบการสอน	3.1930	1.03231	2.9478	.98759	3.1225	1.01955
ด้านการวัดและประเมินผล	3.3092	1.01553	2.3207	1.03958	3.0250	1.11118
ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	3.5667	.79762	2.7304	.85410	3.3263	.89397
ด้านตัวนักเรียน	3.5228	.83002	2.9087	1.05525	3.3463	.93632
รวม	3.3340	.87462	2.6007	.82360	3.1232	.91799

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดปัตตานี ส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านตัวนักเรียน รองลงมาเป็นปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และ 3.32 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ในโรงเรียนขนาดกลางปัญหาเกิดจาก ตัวนักเรียนมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90

ตารางที่ 6 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาลจังหวัดนราธิวาส
โดยภาพรวม และจำแนกตามขนาดโรงเรียน

รายการปัญหาภาพรวม จังหวัดนราธิวาส	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียนใน นราธิวาส	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเทคนิคการสอนของครู	2.7197	.95748	2.3422	.75493	2.4507	.83310
ด้านบุคลิกลักษณะของครู	2.0125	.59416	2.0924	.86310	2.0695	.79423
ด้านสื่อประกอบการสอน	2.4917	.95245	2.2471	.75855	2.3174	.82352
ด้านการวัดและประเมินผล	2.2630	.82200	2.1429	.82584	2.1774	.82407
ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	2.6938	.45635	2.3109	.74148	2.4210	.69281
ด้านตัวนักเรียน	2.6354	.54166	2.4706	.75075	2.5180	.69951
รวม	2.5272	.53953	2.2943	.66751	2.3612	.64057

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านตัวนักเรียนมากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาด้านเทคนิคการสอนของครู อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 และ 2.45 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ตัวนักเรียนมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47

ตารางที่ 7 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาลจังหวัดยะลา
โดยภาพรวม และจำแนกตามขนาดโรงเรียน

รายการปัญหาภาพรวม จังหวัดยะลา	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียนในยะลา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเทคนิคการสอนของครู	2.0311	.48164	2.6310	1.14729	2.3144	.90755
ด้านบุคลิกลักษณะของครู	1.8158	.53095	2.5647	1.14253	2.1694	.94625
ด้านสื่อประกอบการสอน	2.0737	.52282	2.6412	1.04072	2.3417	.85279
ด้านการวัดและประเมินผล	1.8618	.43085	2.5037	.93566	2.1649	.77959
ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	2.2868	.72417	3.0471	1.19551	2.6458	1.04098
ด้านตัวนักเรียน	2.6553	.75720	3.0588	1.13113	2.8458	.96676
รวม	2.1654	.46927	2.7767	.92138	2.4541	.77703

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดยะลา ภาพรวมเป็นปัญหาด้านตัวนักเรียนมากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 และ 2.28 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจากตัวนักเรียนมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 และ 3.05

ตารางที่ 8 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล 3 จังหวัด
ชายแดนภาคใต้ ด้านเทคนิคการสอนของครู

ปัญหาด้านเทคนิคการสอน ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและ เกณฑ์การวัดและประเมินผล การสอนชัดเจนก่อนสอน	2.78	1.159	2.61	1.136	2.69	1.147

ปัญหาด้านเทคนิคการสอน ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
2. ครูระบุวิธีสอนเวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนใน แต่ละหัวข้อที่สอน	2.71	1.148	2.54	1.180	2.62	1.167
3. ครูใช้วิธีสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.11	1.199	2.51	1.247	2.78	1.260
4. ครูใช้เทคนิคในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่ การยกตัวอย่างการใช้คำถาม การอภิปรายการแสดงบทบาท สมมติการร้องเพลงเล่านิทาน	2.69	1.153	2.52	1.181	2.60	1.169
5. ครูใช้คำถามหรือกิจกรรม การสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด วิเคราะห์หรือวิจารณ์	2.96	1.347	2.52	1.131	2.72	1.250
6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ซักถามแสดงความคิดเห็น พูดคุยให้คำแนะนำและรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักเรียนที่ แตกต่างหรือขัดแย้งจากครู	2.90	1.304	2.57	1.164	2.71	1.238
7. ครูใช้ภาษาในการสอนที่ นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย และเหมาะสมกับเนื้อหา	2.77	1.442	2.51	1.228	2.62	1.333
8. ครูมีการออกเสียง ภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน	2.20	1.539	1.95	1.133	2.06	1.334
9. ครูมีทักษะในการสร้าง แรงจูงใจให้นักเรียนสนใจใน การเรียนค่อนข้างน้อย	2.62	1.099	2.31	.979	2.45	1.045
10. ครูไม่สามารถจัดการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับพื้น ความรู้เดิมของนักเรียน	2.71	1.422	2.30	1.000	2.49	1.223
11. เนื้อหาที่สอนและ ยกตัวอย่างไม่ทันสมัยกับ เหตุการณ์ปัจจุบัน	2.83	1.501	2.28	1.501	2.53	1.387
รวม	2.7521	.98145	2.4205	.98145	2.5691	.93078

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัญหาด้านเทคนิคการสอนของครูใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูไม่สามารถใช้วิธีสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากครูไม่สามารถใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ได้ มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนไม่ชัดเจนก่อนสอนมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61

ตารางที่ 9 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดปัตตานี
ด้านเทคนิคการสอนของครู

ปัญหาด้านเทคนิคการสอน ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและ เกณฑ์การวัดและประเมินผล การสอนชัดเจนก่อนสอน	2.88	1.255	2.57	1.199	2.79	1.240
2. ครูระบุวิธีสอนเวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนใน แต่ละหัวข้อที่สอน	3.00	1.309	2.52	1.238	2.86	1.300
3. ครูใช้วิธีสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.60	1.132	2.78	1.380	3.36	1.255
4. ครูใช้เทคนิคในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่ การยกตัวอย่างการใช้คำถาม การอภิปรายการแสดงบทบาท สมมติการร้องเพลงเล่านิทาน	3.11	1.191	2.83	1.154	3.03	1.180
5. ครูใช้คำถามหรือกิจกรรม การสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด วิเคราะห์หรือวิจารณ์	3.74	1.232	2.96	1.186	3.51	1.263
6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ซักถามแสดงความคิดเห็น พูดคุยให้คำแนะนำและรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักเรียนที่ แตกต่างหรือขัดแย้งจากครู	3.23	1.323	2.91	1.276	3.14	1.310

ปัญหาด้านเทคนิคการสอน ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7. ครูใช้ภาษาในการสอนที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา	3.18	1.477	2.70	1.105	3.04	1.391
8. ครูมีการออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน	2.61	1.556	1.70	1.329	2.35	1.543
9. ครูมีทักษะในการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนค่อนข้างน้อย	3.00	1.195	2.04	.878	2.73	1.190
10. ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน	3.40	1.361	2.52	1.123	3.15	1.351
11. เนื้อหาที่สอนและยกตัวอย่างไม่ทันสมัยกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	4.12	1.255	2.13	1.254	3.55	1.542
รวม	3.2600	.95059	2.5138	.87696	3.0455	.98498

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัญหาด้านเทคนิคการสอนของครูในจังหวัดปัตตานี ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ เนื้อหาที่สอนและยกตัวอย่างไม่ทันสมัยกับเหตุการณ์ปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากเนื้อหาที่สอนและยกตัวอย่างไม่ทันสมัยกับเหตุการณ์ปัจจุบันมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจากครูใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่ไม่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ได้ มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96

ตารางที่ 10 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาล ในจังหวัดนราธิวาส ด้านเทคนิคการสอนของครู

ปัญหาด้านเทคนิคการสอน ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผล การสอนชัดเจนก่อนสอน	3.04	1.320	2.60	.914	2.72	1.062
2. ครูระบุวิธีสอนเวลาที่ใช้สอน	2.73	1.106	2.50	1.096	2.57	1.100

ปัญหาด้านเทคนิคการสอน ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนใน แต่ละหัวข้อที่สอน						
3. ครูใช้วิธีสอนที่หลากหลาย	3.27	1.106	2.39	1.129	2.65	1.188
เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา						
4. ครูใช้เทคนิคในการสอน	2.77	1.134	2.34	.994	2.46	1.051
เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่						
การยกตัวอย่างการใช้คำถาม						
การอภิปรายการแสดงบทบาท						
สมมติการร้องเพลงเล่านิทาน						
5. ครูใช้คำถามหรือกิจกรรม	2.69	1.307	2.42	1.070	2.50	1.145
การสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด						
วิเคราะห์หรือวิจารณ์						
6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้	3.10	1.259	2.49	1.049	2.66	1.144
ซักถามแสดงความคิดเห็น						
พูดคุยให้คำแนะนำและรับฟัง						
ข้อคิดเห็นของนักเรียนที่						
แตกต่างหรือขัดแย้งจากครู						
7. ครูใช้ภาษาในการสอนที่	2.77	1.505	2.44	1.094	2.53	1.231
นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย						
และเหมาะสมกับเนื้อหา						
8. ครูมีการออกเสียง	2.46	1.738	1.95	1.088	2.10	1.323
ภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน						
9. ครูมีทักษะในการสร้าง	2.52	1.091	2.22	.903	2.31	.968
แรงจูงใจให้นักเรียนสนใจใน						
การเรียนค่อนข้างน้อย						
10.ครูไม่สามารถจัดการเรียน	2.50	1.488	2.26	.906	2.33	1.106
การสอนให้สอดคล้องกับพื้น						
ความรู้เดิมของนักเรียน						
11. เนื้อหาที่สอนและ	2.06	1.080	2.16	1.127	2.13	1.112
ยกตัวอย่างไม่ทันสมัยกับ						
เหตุการณ์ปัจจุบัน						
รวม	2.7197	.95748	2.3422	.75493	2.4507	.83310

จากตารางที่ 10 พบว่า ปัญหาด้านเทคนิคการสอนของครูในจังหวัดนราธิวาส ข้อที่เป็นปัญหา มากที่สุด คือครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนไม่ ชัดเจนก่อนสอน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากครูไม่สามารถใช้วิธี สอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ใน โรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจากครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลการสอนไม่ชัดเจนก่อนสอน มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60

ตารางที่ 11 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดยะลา ด้านเทคนิคการสอนของครู

ปัญหาด้านเทคนิคการสอน ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและ เกณฑ์การวัดและประเมินผล การสอนชัดเจนก่อนสอน	2.29	.460	2.71	1.697	2.49	1.222
2. ครูระบุวิธีสอน เวลาที่ใช้ สอนวัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจน ในแต่ละหัวข้อที่สอน	2.26	.760	2.68	1.430	2.46	1.138
3. ครูใช้วิธีสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	2.18	.865	2.71	1.508	2.43	1.231
4. ครูใช้เทคนิคในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การแสดงบทบาท สมมติ การร้องเพลง เล่นนิทาน	1.95	.695	2.97	1.605	2.43	1.309
5. ครูใช้คำถามหรือกิจกรรม การสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด วิเคราะห์หรือวิจารณ์	2.13	.875	2.59	1.258	2.35	1.090
6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ซักถามแสดงความคิดเห็น พูดคุยให้คำแนะนำและรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักเรียนที่ แตกต่างหรือขัดแย้งจากครู	2.13	1.018	2.62	1.436	2.36	1.248
7. ครูใช้ภาษาในการสอนที่	2.16	1.079	2.62	1.688	2.38	1.409

ปัญหาด้านเทคนิคการสอน ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย และเหมาะสมกับเนื้อหา						
8. ครูมีการออกเสียง	1.24	.542	2.12	1.149	1.65	.981
ภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน						
9. ครูมีทักษะในการสร้าง	2.18	.730	2.82	1.141	2.49	.993
แรงจูงใจให้นักเรียนสนใจใน						
การเรียนค่อนข้างน้อย						
10.ครูไม่สามารถจัดการเรียน	1.95	.868	2.29	1.219	2.11	1.056
การสอนให้สอดคล้องกับพื้น						
ความรู้เดิมของนักเรียน						
11. เนื้อหาที่สอนและ	1.87	.704	2.82	1.466	2.32	1.220
ยกตัวอย่างไม่ทันสมัยกับ						
เหตุการณ์ปัจจุบัน						
รวม	2.0311	.48164	2.6310	1.14729	2.3144	.90755

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัญหาด้านเทคนิคการสอนของครูในจังหวัดยะลา ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนไม่ชัดเจนก่อนสอน และครูมีทักษะในการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนค่อนข้างน้อย อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49 โดยเท่ากัน

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากครูไม่สามารถใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจากครูไม่สามารถใช้เทคนิคในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่างการใช้คำถามการอภิปรายการแสดงบทบาทสมมติการร้องเพลง เล่นิทานมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97

ตารางที่ 12 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในภาพรวม 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านบุคลิกลักษณะของครู

ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะ ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลา	2.09	1.261	2.24	1.205	2.17	1.231
2. ครูใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสม กับนักเรียน	2.65	1.464	2.18	1.292	2.39	1.390
3. ครูสอนโดยไม่มีการ	2.41	1.229	2.33	1.113	2.36	1.165

ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะ ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
สอหดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/ จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยม ระหว่างการสอน						
4. ครูไม่สามารถควบคุม อารมณ์ในขณะสอนได้ดี	2.38	1.221	2.20	1.142	2.28	1.180
5. ครูแต่งกายไม่สุภาพ ไม่เรียบร้อย	1.91	1.233	1.92	1.118	1.92	1.169
รวม	2.2881	.99453	2.1739	.96095	2.2251	.97626

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของครูใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูใช้วาจาไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากครูใช้วาจาไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูสอนโดยไม่มีการสอหดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน มากที่สุด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41

ตารางที่ 13 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดปัตตานี ด้านบุคลิกลักษณะของครู

ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของ ครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลา	2.75	1.584	1.83	1.114	2.49	1.518
2. ครูใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสม กับนักเรียน	3.32	1.594	2.13	1.290	2.98	1.599
3. ครูสอนโดยไม่มีการ สอหดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/ จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยม ระหว่างการสอน	2.89	1.332	2.22	1.347	2.70	1.363
4. ครูไม่สามารถควบคุม อารมณ์ในขณะสอนได้ดี	2.74	1.446	2.09	1.240	2.55	1.413
5. ครูแต่งกายไม่สุภาพ ไม่เรียบร้อย	2.47	1.513	1.83	1.230	2.29	1.460
รวม	2.835	1.2265	2.017	1.0460	2.600	1.2287

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของครูในจังหวัดปัตตานี ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูใช้วาจาไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากครูใช้วาจาไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูสอนโดยไม่มีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน มากที่สุด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22

ตารางที่ 14 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดนราธิวาส ด้านบุคลิกลักษณะของครู

ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลา	1.75	.729	2.17	1.092	2.05	1.017
2. ครูใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับนักเรียน	2.48	1.414	2.11	1.234	2.22	1.295
3. ครูสอนโดยไม่มีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน	2.04	1.288	2.23	.978	2.17	1.075
4. ครูไม่สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี	2.10	.973	2.10	1.077	2.10	1.045
5. ครูแต่งกายไม่สุภาพไม่เรียบร้อย	1.69	.903	1.86	1.044	1.81	1.006
รวม	2.0125	.59416	2.0924	.86310	2.0695	.79423

จากตารางที่ 14 พบว่า ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของครูในจังหวัดนราธิวาส ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูใช้วาจาไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากครูใช้วาจาไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48และโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูสอนโดยไม่มีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน มากที่สุด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23

ตารางที่ 15 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดยะลา
ด้านบุคลิกลักษณะของครู

ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะ ของครู	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลา	1.53	.687	2.76	1.478	2.11	1.284
2. ครูใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสม กับนักเรียน	1.87	.704	2.47	1.482	2.15	1.171
3. ครูสอนโดยไม่มีการ สอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/ จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยม ระหว่างการสอน	2.13	.623	2.76	1.304	2.43	1.046
4. ครูไม่สามารถควบคุม อารมณ์ในขณะสอนได้ดี	2.21	1.018	2.62	1.231	2.40	1.134
5. ครูแต่งกายไม่สุภาพ ไม่เรียบร้อย	1.34	.669	2.21	1.274	1.75	1.084
รวม	1.8158	.53095	2.5647	1.14253	2.1694	.94625

จากตารางที่ 15 พบว่า ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของครูในจังหวัดยะลา ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูสอนโดยไม่มีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากครูไม่สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 และโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูสอนโดยไม่มีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76

ตารางที่ 16 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ใน 3 จังหวัด
ชายแดนใต้ ด้านสื่อประกอบการสอน

ปัญหาด้านสื่อประกอบการ สอน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูใช้ตำรา/ เอกสาร ประกอบการสอนไม่สอดคล้อง กับเนื้อหาที่สอน	2.53	1.352	2.05	1.081	2.27	1.232
2. ครูใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยี สมัยใหม่ประกอบการสอนเช่น	2.27	1.429	2.41	1.118	2.34	1.266

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การพึ่งพิงคอมพิวเตอร์วีดีโอ						
3. ครูแนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง	2.93	1.254	2.65	1.096	2.77	1.176
4. ครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น	2.54	1.243	2.45	1.160	2.49	1.197
5. ครู ใช้ สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	3.03	1.308	2.52	1.111	2.75	1.229
รวม	2.6601	1.00367	2.4148	.88389	2.5248	.94589

จากตารางที่ 16 พบว่า ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอนของครูใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูไม่ได้แนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากครูไม่สามารถใช้ สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ไม่ได้แนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเอง มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65

ตารางที่ 17 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดปัตตานี ด้านสื่อประกอบการสอน

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูใช้ตำรา/เอกสารประกอบการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	3.49	1.453	2.22	1.413	3.13	1.546
2. ครูใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบการสอนเช่นการพึ่งพิงคอมพิวเตอร์วีดีโอ	2.84	1.645	3.13	1.180	2.93	1.524
3. ครูแนะนำรายชื่อนหนังสือ	3.56	1.053	2.91	1.411	3.38	1.195

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
และระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเอง						
4. ครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนแล้วนักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น	2.79	1.372	2.91	1.164	2.83	1.310
5. ครูใช้สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	3.28	1.161	3.57	1.308	3.36	1.204
รวม	3.1930	1.03231	2.9478	.98759	3.1225	1.01955

จากตารางที่ 17 พบว่า ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอนของครูในจังหวัดปัตตานี ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูไม่ได้แนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก ครูไม่ได้แนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูไม่สามารถใช้ สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

ตารางที่ 18 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดนราธิวาส ด้านสื่อประกอบการสอน

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูใช้ตำรา/ เอกสารประกอบการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	2.08	.895	1.92	.979	1.96	.956
2. ครูใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบการสอนเช่น การฟังเทปคอมพิวเตอร์วีดีโอ	2.08	1.145	2.23	1.020	2.19	1.056
3. ครูแนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา	2.56	1.428	2.59	.943	2.58	1.099

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ค้นคว้าได้ด้วยตนเอง						
4. ครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนแล้วนักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น	2.42	1.350	2.28	1.016	2.32	1.120
5. ครูใช้สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	3.31	1.546	2.23	.925	2.54	1.236
รวม	2.4917	.95245	2.2471	.75855	2.3174	.82352

จากตารางที่ 18 พบว่า ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอนของครูในจังหวัดนราธิวาส ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูไม่ได้แนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก ครูไม่สามารถใช้สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูไม่ได้แนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเอง มากที่สุด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59

ตารางที่ 19 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดยะลา ด้านสื่อประกอบการสอน

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูใช้ตำรา/เอกสารประกอบการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	1.66	.582	2.41	1.104	2.01	.942
2. ครูใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบการสอนเช่นการฟังเทปคอมพิวเตอร์วิดีโอ	1.63	1.051	2.56	1.211	2.07	1.214
3. ครูแนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง	2.45	.860	2.68	1.342	2.56	1.112
4. ครูใช้สื่อประกอบการเรียน	2.32	.775	2.74	1.483	2.51	1.175

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
การสอนแล้วนักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น						
5. ครูใช้สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	2.32	.873	2.82	1.086	2.56	1.005
รวม	2.0737	.52282	2.6412	1.04072	2.3417	.85279

จากตารางที่ 19 พบว่า ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอนของครูในจังหวัดยะลา ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูไม่ได้แนะนำรายชื่อหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเองและครูไม่สามารถใช้ สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 เท่ากัน

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก ครูไม่ได้แนะนำรายชื่อหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเอง มากที่สุด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูไม่สามารถใช้สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82

ตารางที่ 20 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูกำหนดเกณฑ์การประเมินไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	2.65	1.241	2.39	1.031	2.51	1.135
2. ครูไม่แจ้งให้นักเรียนทราบถึงแนวทางการทดสอบล่วงหน้า	2.54	1.336	2.14	1.078	2.32	1.215
3. ครูไม่สอนทบทวนและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบ	2.62	1.326	2.11	1.134	2.34	1.248
4. ครูไม่จัดให้มีการทดสอบย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนดไว้	2.75	1.172	2.32	1.143	2.51	1.173
5. ครูไม่แจ้งผลการทดสอบของนักเรียนให้ทราบ หลังจากการ	2.45	1.232	2.28	1.195	2.36	1.213

ปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผล	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
สอบทุกครั้ง						
6. ครูออกข้อสอบไม่ตรงกับ เนื้อหาที่สอน	2.56	1.532	2.10	1.165	2.30	1.359
7. ครูให้งานหรือการบ้าน นักเรียนมากเกินไป	2.65	1.146	2.41	1.108	2.52	1.129
8. ครูไม่มีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น	2.36	1.281	2.13	1.072	2.23	1.175
รวม	2.5734	1.03156	2.2358	.88407	2.3871	.96621

จากตารางที่ 20 พบว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือครูให้งานหรือการบ้านนักเรียนมากเกินไปอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก ครูไม่จัดให้มีการทดสอบย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนดไว้ มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูให้งานหรือการบ้านนักเรียนมากเกินไป มากที่สุด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41

ตารางที่ 21 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดปัตตานี ด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผล	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูกำหนดเกณฑ์การ ประเมินไม่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	3.44	1.180	2.83	1.193	3.26	1.209
2. ครูไม่แจ้งให้นักเรียนทราบถึง แนวทางการทดสอบล่วงหน้า	3.21	1.473	2.52	1.473	3.01	1.497
3. ครูไม่สอนทบทวนและสรุป เนื้อหาสาระก่อนสอบ	3.44	1.296	2.17	1.337	3.08	1.421
4. ครูไม่จัดให้มีการทดสอบ ย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนด ไว้	3.35	1.172	2.35	1.335	3.06	1.296
5. ครูไม่แจ้งผลการทดสอบของ นักเรียนให้ทราบหลังจากการ	3.37	1.046	2.13	1.359	3.01	1.268

ปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผล	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
สอบทุกครั้ง						
6. ครูออกข้อสอบไม่ตรงกับ เนื้อหาที่สอน	3.53	1.416	1.96	1.430	3.08	1.581
7. ครูให้งานหรือการบ้าน นักเรียนมากเกินไป	3.18	1.212	2.52	1.163	2.99	1.227
8. ครูไม่มีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบเพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น	2.96	1.603	2.09	1.311	2.71	1.569
รวม	3.3092	1.01553	2.3207	1.03958	3.0250	1.11118

จากตารางที่ 21 พบว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ในจังหวัดปัตตานี ข้อที่เป็นปัญหา มากที่สุด คือครูกำหนดเกณฑ์การประเมินไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมมากเกินไปอยู่ใน ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก ครูออกข้อสอบไม่ ตรงกับเนื้อหาที่สอนมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ในโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูให้งานหรือการบ้านนักเรียนมากเกินไป มากที่สุด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52

ตารางที่ 22 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัด
นราธิวาส ด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผล	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูกำหนดเกณฑ์การ ประเมินไม่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	2.25	1.158	2.26	.934	2.26	1.000
2. ครูไม่แจ้งให้นักเรียนทราบถึง แนวทางการทดสอบล่วงหน้า	2.31	1.095	2.06	.977	2.13	1.015
3. ครูไม่สอนทบทวนและสรุป เนื้อหาสาระก่อนสอบ	2.21	1.271	1.98	1.097	2.05	1.150
4. ครูไม่จัดให้มีการทดสอบ ย่อยระหว่างเรียนและการ ทดสอบปลายภาคตามที่ กำหนดไว้	2.65	1.120	2.19	1.027	2.32	1.071

ปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผล	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
5. ครูไม่แจ้งผลการทดสอบของนักเรียนให้ทราบหลังจากการสอบทุกครั้ง	2.13	1.084	2.23	1.175	2.20	1.147
6. ครูออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน	2.29	1.352	2.00	1.074	2.08	1.164
7. ครูให้งานหรือการบ้านนักเรียนมากเกินไป	2.31	1.075	2.31	1.023	2.31	1.035
8. ครูไม่มีการทบทวนเนื้อหาหรือเฉลยข้อสอบเพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น	1.96	.944	2.11	.981	2.07	.970
รวม	2.2630	.82200	2.1429	.82584	2.1774	.82407

จากตารางที่ 22 พบว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ในจังหวัดนาธิวาส ข้อที่เป็นปัญหา มากที่สุด คือครูไม่จัดให้มีการทดสอบย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนดไว้อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก ครูไม่จัดให้มีการ ทดสอบย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนดไว้มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 ใน โรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูให้งานหรือการบ้านนักเรียนมากเกินไป มากที่สุด อยู่ในระดับ น้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31

ตารางที่ 23 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดยะลา
ด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผล	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ครูกำหนดเกณฑ์การ ประเมินไม่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	1.97	.677	2.56	1.160	2.25	.975
2. ครูไม่แจ้งให้นักเรียนทราบถึง แนวทางการทดสอบล่วงหน้า	1.82	.865	2.18	1.086	1.99	.986
3. ครูไม่สอนทบทวนและสรุป เนื้อหาสาระก่อนสอบ	1.92	.632	2.50	1.052	2.19	.898
4. ครูไม่จัดให้มีการทดสอบ ย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนด	1.97	.636	2.76	1.304	2.35	1.077

ปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผล	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ไว้						
5. ครูไม่แจ้งผลการทดสอบของ นักเรียนให้ทราบหลังจากการ สอบทุกครั้ง	1.50	.558	2.59	1.131	2.01	1.028
6. ครูออกข้อสอบไม่ตรงกับ เนื้อหาที่สอน	1.45	.921	2.53	1.212	1.96	1.192
7. ครูให้งานหรือการบ้าน นักเรียนมากเกินไป	2.29	.802	2.71	1.315	2.49	1.088
8. ครูไม่มีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบเพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น	1.97	.592	2.21	1.225	2.08	.946
รวม	1.8618	.43085	2.5037	.93566	2.1649	.77959

จากตารางที่ 23 พบว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ในจังหวัดยะลา ข้อที่เป็นปัญหา
มากที่สุด คือครูให้งานหรือการบ้านนักเรียนมากเกินไป อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.49

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก ครูให้งานหรือ
การบ้านนักเรียนมากเกินไปมากที่สุด อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 ในโรงเรียนขนาดกลาง
ปัญหาเกิดจาก ครูไม่จัดให้มีการทดสอบย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนดไว้มากที่สุด อยู่ในระดับปาน
กลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76

ตารางที่ 24 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ใน 3 จังหวัด
ชายแดนใต้ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้อังกฤษ

ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้อังกฤษ	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ กระดานไม่เอื้อต่อ การจัดกิจกรรมการเรียนการ สอน	2.64	1.594	2.32	1.301	2.46	1.446
2. ห้องสมุดมีตำราเรียน ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อ การศึกษาค้นคว้า	3.17	1.061	2.57	1.203	2.84	1.178
3. สื่อการเรียน เช่น คอมพิวเตอร์โทรทัศน์วีดิโอที่ใช้	3.11	1.169	2.65	1.009	2.86	1.107

ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ฝึกทักษะมีน้อย						
4. สื่อสนับสนุนในห้องเรียน	2.90	1.282	2.55	1.084	2.70	1.188
เช่นรูปภาพโปสเตอร์มีน้อย						
5. ไม่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่	2.72	1.318	2.38	1.321	2.53	1.329
ใช้ในการเรียนการสอน						
6. ไม่มีห้องปฏิบัติการทาง	3.06	1.263	2.59	1.133	2.80	1.214
ภาษาในการเรียนการสอน						
7. ไม่มีการจัดกิจกรรมหรือจัด	2.75	1.340	2.53	1.185	2.63	1.260
นิทรรศการนอกห้องเรียน						
8. ไม่มีการจัดกิจกรรม	3.31	1.502	2.85	1.310	3.06	1.415
ภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือ						
เข้าค่ายภาษาอังกฤษ						
9. ไม่มีครูเจ้าของภาษาในการ	2.83	1.295	2.37	1.290	2.58	1.310
เรียนการสอน						
10. โรงเรียนปิดบ่อยเพราะ	2.85	1.421	2.28	1.204	2.54	1.333
ปัญหาความไม่สงบทำให้มีเวลา						
เรียนภาษาอังกฤษน้อยลง						
รวม	2.9336	.86529	2.5080	.90626	2.6987	.91173

จากตารางที่ 24 พบว่า ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ใน 3 จังหวัด ชายแดนใต้ ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือเข้าค่าย ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหา เกิดจาก ไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษมากที่สุด อยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และ 2.85

ตารางที่ 25 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดปัตตานี ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. สิ่งอำนวยความสะดวกเช่น	3.46	1.733	2.65	1.434	3.23	1.684
โต๊ะเก้าอี้กระดานไม่เอื้อต่อการ						
จัดกิจกรรมการเรียนการสอน						

ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
2. ห้องสมุดมีตำราเรียน ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อ การศึกษาค้นคว้า	3.65	.813	2.39	1.196	3.29	1.093
3. สื่อการเรียนเช่น คอมพิวเตอร์โทรทัศน์วิดีโอที่ใช้ ฝึกทักษะมีน้อย	3.53	1.071	3.00	1.044	3.38	1.084
4. สื่อสนับสนุนในห้องเรียนเช่น รูปภาพโปสเตอร์มีน้อย	3.70	1.224	2.78	1.126	3.44	1.261
5. ไม่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ ใช้ในการเรียนการสอน	3.37	1.291	2.91	1.276	3.24	1.295
6. ไม่มีห้องปฏิบัติการทาง ภาษาในการเรียนการสอน	3.67	1.058	2.22	1.126	3.25	1.258
7. ไม่มีการจัดกิจกรรมหรือจัด นิทรรศการนอกห้องเรียน	3.37	1.397	2.91	1.164	3.24	1.343
8. ไม่มีการจัดกิจกรรม ภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือ เข้าค่ายภาษาอังกฤษ	3.63	1.234	3.61	1.158	3.63	1.205
9. ไม่มีครูเจ้าของภาษาในการ เรียนการสอน	3.65	1.044	2.43	1.590	3.30	1.335
10. โรงเรียนปิดบ่อยเพราะ ปัญหาความไม่สงบทำให้มีเวลา เรียนภาษาอังกฤษน้อยลง	3.65	1.289	2.39	1.340	3.29	1.416
รวม	3.5667	.79762	2.7304	.85410	3.3263	.89397

จากตารางที่ 25 พบว่า ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในจังหวัดปัตตานี ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก สื่อสนับสนุนในห้องเรียน เช่น รูปภาพ โปสเตอร์ มีน้อยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 โรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษ มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61

ตารางที่ 26 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัด
นราธิวาส ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. สิ่งอำนวยความสะดวกเช่น โต๊ะเก้าอี้กระดานไม้เอื้อต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.42	1.318	2.00	1.066	2.12	1.155
2. ห้องสมุดมีตำราเรียน ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อ การศึกษาค้นคว้า	3.44	.897	2.40	1.044	2.70	1.106
3. สื่อการเรียนเช่น คอมพิวเตอร์โทรทัศน์วิดีโอที่ใช้ ฝึกทักษะมีน้อย	3.48	.989	2.49	.852	2.77	.998
4. สื่อสนับสนุนในห้องเรียนเช่น รูปภาพโปสเตอร์มีน้อย	2.44	.987	2.30	.944	2.34	.955
5. ไม่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ ใช้ในการเรียนการสอน	2.71	1.288	2.10	1.138	2.28	1.211
6. ไม่มีห้องปฏิบัติการทาง ภาษาในการเรียนการสอน	2.58	1.127	2.55	1.039	2.56	1.062
7. ไม่มีการจัดกิจกรรมหรือจัด นิทรรศการนอกห้องเรียน	2.21	1.010	2.29	1.090	2.26	1.065
8. ไม่มีการจัดกิจกรรม ภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือ เข้าค่ายภาษาอังกฤษ	3.13	1.606	2.61	1.222	2.76	1.359
9. ไม่มีครูเจ้าของภาษาในการ เรียนการสอน	2.04	1.051	2.23	1.085	2.17	1.075
10. โรงเรียนปิดบ่อยเพราะ ปัญหาความไม่สงบทำให้มีเวลา เรียนภาษาอังกฤษน้อยลง	2.50	1.353	2.13	1.081	2.24	1.173
รวม	2.6938	.45635	2.3109	.74148	2.4210	.69281

จากตารางที่ 26 พบว่า ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในจังหวัด
นราธิวาส ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือสื่อการเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ วิดีโอที่ใช้ฝึกทักษะมี
น้อย อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก สื่อการเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ วิดีโอที่ใช้ฝึกทักษะมีน้อย มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 โรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษ มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61

ตารางที่ 27 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดยะลา
ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้อังกฤษ

ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้อังกฤษ	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. สิ่งอำนวยความสะดวกเช่น โต๊ะเก้าอี้กระดานไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.71	1.011	3.21	1.513	2.42	1.470
2. ห้องสมุดมีตำราเรียน ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า	2.11	.831	3.26	1.483	2.65	1.313
3. สื่อการเรียนเช่น คอมพิวเตอร์โทรศัพท์วิดีโอที่ใช้ฝึกทักษะมีน้อย	2.03	.788	2.97	1.337	2.47	1.175
4. สื่อสนับสนุนในห้องเรียนเช่น รูปภาพโปสเตอร์มีน้อย	2.26	1.057	3.24	1.208	2.72	1.224
5. ไม่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการเรียนการสอน	1.76	.675	2.97	1.642	2.33	1.364
6. ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาในการเรียนการสอน	2.76	1.364	2.97	1.359	2.86	1.356
7. ไม่มีการจัดกิจกรรมหรือจัดนิทรรศการนอกห้องเรียน	2.50	1.268	3.12	1.274	2.79	1.299
8. ไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษ	3.05	1.676	3.18	1.466	3.11	1.570
9. ไม่มีครูเจ้าของภาษาในการเรียนการสอน	2.61	1.220	2.82	1.623	2.71	1.419
10. โรงเรียนปิดบ่อยเพราะปัญหาความไม่สงบทำให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง	2.08	1.075	2.74	1.421	2.39	1.284
รวม	2.2868	.72417	3.0471	1.19551	2.6458	1.04098

จากตารางที่ 27 พบว่า ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในจังหวัดยะลา ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก ไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันสำคัญหรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 โรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ห้องสมุดมีตำราเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26

ตารางที่ 28 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ใน 3 จังหวัด ชายแดนใต้ ด้านปัญหาของนักเรียน

ด้านปัญหาของนักเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย	3.10	1.195	2.72	1.105	2.89	1.160
2. นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษน้อย	3.04	1.144	2.64	1.038	2.82	1.103
3. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย	3.22	.930	2.81	1.066	3.00	1.026
4. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย	3.06	1.036	2.69	1.171	2.86	1.126
5. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษน้อย	2.92	1.184	2.60	1.152	2.74	1.175
6. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย	3.10	1.070	2.71	1.191	2.88	1.153
7. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.94	1.112	2.47	1.151	2.68	1.157
8. นักเรียนไม่ชอบหรือเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	2.83	1.241	2.48	1.242	2.63	1.252
9. นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.00	1.204	2.70	1.092	2.84	1.151
10. นักเรียนไม่สนใจฝึกฝนในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.73	1.311	2.60	1.261	2.66	1.283
รวม	2.9944	.83941	2.6415	.90796	2.7997	.89399

จากตารางที่ 28 พบว่า ด้านปัญหาของนักเรียน ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือนักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 และ 2.81 เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 29 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดปัตตานี ด้านปัญหาของนักเรียน

ด้านปัญหาของนักเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย	3.46	1.283	2.91	1.311	3.30	1.306
2. นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษน้อย	3.46	1.166	3.00	1.206	3.33	1.188
3. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย	3.42	.731	3.04	1.224	3.31	.908
4. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย	3.65	.719	3.04	1.331	3.48	.968
5. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษน้อย	3.60	.997	2.83	1.267	3.38	1.129
6. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย	3.65	.896	3.13	1.254	3.50	1.031
7. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.44	1.239	2.65	1.152	3.21	1.260
8. นักเรียนไม่ชอบหรือเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	3.46	1.364	2.78	1.347	3.26	1.385
9. นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.65	1.172	2.74	1.176	3.39	1.238
10. นักเรียนไม่สนใจฝึกฝนในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.46	1.310	2.96	1.296	3.31	1.318
รวม	3.5228	.83002	2.9087	1.05525	3.3463	.93632

จากตารางที่ 29 พบว่า ด้านปัญหาของนักเรียน ในจังหวัดปัตตานี ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย และนักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 โรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13

ตารางที่ 30 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดนราธิวาส ด้านปัญหาของนักเรียน

ด้านปัญหาของนักเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย	2.79	.944	2.60	.977	2.65	.969
2. นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษน้อย	2.65	.956	2.43	.869	2.49	.898
3. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย	3.10	.881	2.66	.943	2.78	.945
4. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย	2.60	1.067	2.56	1.014	2.57	1.026
5. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษน้อย	2.15	.850	2.45	1.006	2.36	.971
6. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย	2.67	.953	2.55	1.141	2.58	1.088
7. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.75	.934	2.26	1.029	2.40	1.024
8. นักเรียนไม่ชอบหรือเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	2.54	1.071	2.31	1.133	2.38	1.117
9. นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.73	1.125	2.57	.988	2.62	1.028
10. นักเรียนไม่สนใจฝึกฝนในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.38	1.160	2.33	1.106	2.34	1.118
รวม	2.6354	.54166	2.4706	.75075	2.5180	.69951

จากตารางที่ 30 พบว่า ด้านปัญหาของนักเรียน ในจังหวัดนราธิวาส ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือนักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ทั้งโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และ 2.66 เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 31 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสังกัดเทศบาล ในจังหวัดยะลา
ด้านปัญหาของนักเรียน

ด้านปัญหาของนักเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก		โรงเรียนขนาดกลาง		ทุกโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย	2.95	1.229	3.00	1.326	2.97	1.267
2. นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษน้อย	2.92	1.148	3.15	1.234	3.03	1.186
3. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย	3.08	1.194	3.21	1.250	3.14	1.214
4. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย	2.76	.998	2.88	1.493	2.82	1.248
5. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษน้อย	2.87	1.212	3.00	1.435	2.93	1.314
6. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย	2.82	1.111	3.00	1.231	2.90	1.165
7. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.45	.795	3.06	1.347	2.74	1.126
8. นักเรียนไม่ชอบหรือเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	2.24	.751	2.85	1.438	2.53	1.162
9. นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.37	.852	3.15	1.282	2.74	1.138
10. นักเรียนไม่สนใจฝึกฝนในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.11	.953	3.29	1.447	2.67	1.343
รวม	2.6553	.75720	3.0588	1.13113	2.8458	.96676

จากตารางที่ 31 พบว่า ด้านปัญหาของนักเรียน ในจังหวัดยะลา ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14

เมื่อพิจารณาตามขนาดโรงเรียนพบว่า ในโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 โรงเรียนขนาดกลาง

ปัญหาเกิดจาก นักเรียนไม่สนใจฝึกฝนในการเรียนภาษาอังกฤษ มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29

ส่วนที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำเสนอภาพรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ตามตารางที่ 32 และเสนอข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัดที่สังกัด		
ปัตตานี	2	20.0
นราธิวาส	5	50.0
ยะลา	3	30.0
โรงเรียน		
เทศบาล 1	2	20.0
เทศบาล 2	2	20.0
เทศบาล 3	1	10.0
เทศบาล 5	3	30.0
เทศบาล 6	2	20.0
เพศ		
ชาย	1	10.0
หญิง	9	90.0
อายุ		
25-29 ปี	4	40.0
30-39ปี	4	40.0
40ปีขึ้นไป	2	20.0
คุณวุฒิการสอนภาษาอังกฤษ		
มี	10	100.0
ไม่มี	-	-
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	9	90.0
ปริญญาโท	1	10.0

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สาขาที่จบการศึกษา		
ภาษาอังกฤษ	9	90.0
ภูมิศาสตร์	1	10.0
ปี พ.ศ.ที่จบการศึกษา		
2523-2539	3	20.0
2540-2549	4	40.0
2550-2557	4	40.0
ระดับชั้นที่สอนภาษาอังกฤษ		
สอนระดับเดียว	5	50.0
สอนต่างระดับ	5	50.0
จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนต่อห้อง		
11-20คน	1	10.0
21-30 คน	3	30.0
31-40 คน	6	60.0
ภาระงานสอนจำนวนคาบต่อสัปดาห์		
15 คาบ/สัปดาห์	1	10.0
16 คาบ/สัปดาห์	1	10.0
18 คาบ/สัปดาห์	5	50.0
24 คาบ/สัปดาห์	3	30.0
วิชาที่สอนในปัจจุบัน		
วิชาภาษาอังกฤษวิชาเดียว	2	20.0
วิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น	8	80.0
ประสบการณ์สอน		
1 -9 ปี	5	50.0
10-20 ปี	3	30.0
20-32 ปี	4	40.0
ภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย		
ไม่มี	-	-
มี	10	100.0
ได้รับการพัฒนาตนเองในหัวข้อ		
การจัดทำหลักสูตร	9	90.0
วิธีการสอนภาษาอังกฤษ	9	90.0
การจัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษ	7	70.0
การวัดผลประเมินผลวิชาภาษา	3	30.0
อังกฤษตามหลักสูตรสถานศึกษา		

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ		
ดีมาก	2	20.0
สื่อสารกับเจ้าของภาษาได้	5	50.0
พอใช้	3	30.0
ความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษ		
เรียงลำดับ (มากไปหาน้อย)		
การอ่าน(อันดับ 1)	3.40	.843
การพูด (อันดับ 2)	2.80	1.033
การฟัง (อันดับ 3)	2.30	.823
การเขียน (อันดับ 4)	1.60	.843

จากตารางที่ 32 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดนราธิวาส คิดเป็นร้อยละ 50 สังกัดโรงเรียนเทศบาล 5 คิดเป็นร้อยละ 30 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 90 อายุอยู่ในระหว่าง 25-29 ปี และ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 โดยเท่ากันครูมีคุณวุฒิการสอนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 100 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 90 อีก ร้อยละ 10 จบสาขาวิชาภูมิศาสตร์ ส่วนครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 10 จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษ แต่ในระดับปริญญาตรีเรียน สาขาวิชาอื่น ปี พ.ศ.ที่จบการศึกษาอยู่ในระหว่าง ปี 2540-2549 และ ปี 2550-2557 คิดเป็นร้อยละ 40 โดยเท่ากัน

ในส่วนของการสอนภาษาอังกฤษ บางโรงเรียนให้ครูรับผิดชอบสอนระดับเดียว คือสอน ม.ต้น หรือสอน ม.ปลาย คิดเป็นร้อยละ 50 แต่มีครูที่สอนต่างระดับ ร้อยละ 50 เช่นเดียวกัน ครูที่สอนต่างระดับจะสอนระดับประถม 1-6 และ ม.1-ม.3 บางคนจะสอนระดับ ม.1-3 และ ม.4-6 ส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน 31-40 คน คิดเป็นร้อยละ 60

ครูมีภาระงานสอน 18 คาบ/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 50 วิชาที่สอนปัจจุบันส่วนใหญ่ครูจะสอน วิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นด้วย คิดเป็นร้อยละ 80 ได้แก่ วิชาศิลปะ วิชาประวัติศาสตร์ วิชาดนตรี วิชาภูมิศิลป์ วิชาแนะแนว วิชาลูกเสือเนตรนารี ส่วนใหญ่ครูมีประสบการณ์สอน 1-9 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 ครูมีภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย คิดเป็น ร้อยละ 100 ได้แก่ โครงการส่งเสริมการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้ชุมชน งานนายทะเบียนนักเรียน กิจกรรมนักเรียน งานฝ่ายปกครองงานสถานักเรียน เลขานุการกลุ่มชั้น กิจกรรมนักเรียน ห้องสมุด งานแนะแนวการศึกษาต่อ เคยได้รับการพัฒนาตนเองหรืออบรมในหัวข้อ การจัดทำหลักสูตร วิธีการสอนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมาได้แก่ อบรมการจัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 70 และการวัดผลประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูส่วนใหญ่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ คิดเป็นร้อยละ 50 ความสามารถในการทักษะภาษาอังกฤษของครูเรียงอันดับจากมากไปหาน้อยคือ อันดับ 1 การอ่าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 อันดับ 2 การพูด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 อันดับ 3 การฟัง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 และอันดับ 4 การเขียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.60

สภาพของโรงเรียนและภาระงานของครู

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์แบบเจาะลึก และสนทนากลุ่มระหว่างครูและผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งครูได้อธิบายให้ฟังว่า โรงเรียนสังกัดเทศบาลส่วนใหญ่จะมีการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาล-ป.6 แต่บางโรงเรียนจะขยายโอกาสให้จัดการเรียนการสอนจนถึงระดับชั้น ม.3 และบางโรงเรียนจะขยายโอกาสจัดให้มีการเรียนการสอนถึงชั้น ม.6 ครูที่สอนส่วนใหญ่จะมีการะงานสอนที่ต้องสอนต่างระดับ คือบางคนต้องสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้น ป.4-6 และยังต้องสอนในระดับชั้น ม.1-3 อีก ทั้งนี้เนื่องจากในโรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษ 1-2 คน ซึ่งไม่เพียงพอและเป็นภาระงานหนักของครู จึงทำให้ครูมีจำนวนคาบสอนเพิ่มขึ้น ซึ่งนับว่ามากพอสมควร และยังมีภาระงานอื่นอีกคือ ดูแลงานกิจการนักเรียน งานห้องสมุด งานฝ่ายปกครอง และรับผิดชอบเป็นหัวหน้าสาระ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ครูมีเวลาเตรียมการสอนน้อย และบางครั้งเมื่อครูมีภารกิจที่จะต้องทำ เนื่องจากเป็นคำสั่งของผู้บริหารก็จะต้องฝากชั่วโมงสอนไว้กับครูที่ไม่ใช่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ แต่อาจจะเป็นครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และทำแบบฝึกหัดตามที่ครูกำหนดไว้ให้ซึ่งครูที่มาทำหน้าที่แทนไม่สามารถให้คำแนะนำนักเรียนได้ดังคำสัมภาษณ์ดังนี้

“...ที่โรงเรียนครูภาษาอังกฤษมี 2 คน ก็เลยต้องรับผิดชอบต่างระดับทั้ง ม.ต้น และม.ปลาย ถึงแม้จะเป็นโรงเรียนที่ขยายโอกาสให้กับนักเรียน แต่ก็ไม่ได้ขยายโอกาสให้กับครู ครูต้องรับภาระงานเพิ่มทั้งสอนต่างระดับ และมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบเป็นหัวหน้าสาระ ก็ยอมรับว่าเป็นงานหนักพอสมควร แรก ๆ ต้องเรียนรู้งานที่ได้รับมอบหมายจนบางครั้งก็ทิ้งชั่วโมงสอน ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด...” (อามานี, สัมภาษณ์วันที่ 25 กรกฎาคม 2558)

“...ครูภาษาอังกฤษมีน้อย ชาวต่างชาติก็มาปีละครั้ง สลับกันมาทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง ภาระงานหนัก เพราะต้องรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายเป็นงานห้องสมุดต้องดูแลหนังสือและให้บริการ...” (สมาแอ, สัมภาษณ์วันที่ 26 กรกฎาคม 2558)

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าครูมีภาระงานในโรงเรียนนอกจากการสอนแล้วยังต้องรับผิดชอบงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนทำให้บางครั้งไม่ได้เข้าสอนเพราะต้องไปทำงานตามที่ได้รับมอบหมายก่อน

การพัฒนาตนเองของครู

การพัฒนาตนเองของครู จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพิ่มเติมพบว่า ส่วนใหญ่ ครูเคยได้รับการพัฒนาตนเองในการไปอบรมหัวข้อการจัดทำหลักสูตร วิธีการสอนภาษาอังกฤษ การจัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษ การวัดผลประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรสถานศึกษา แต่การไปแต่ละครั้งก็จะไปเพิ่มภาระให้กับครูอื่นมาทำหน้าที่สอนแทน หรืออาจทำให้นักเรียนไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ ให้ทำงานอย่างอื่นในห้องเรียนแทน เพราะมีครูจำนวน 1-2 คน ซึ่งไม่เพียงพอ บางโรงเรียนครูอาจต้อง

สลับกันไปอบรม ซึ่งการไปอบรมในแต่ละครั้งจะมีระยะเวลาห่างกันมาก ทำให้ครูที่จะไปอบรมในลำดับถัดไปต้องรอนาน บางครั้งรอนานเป็นปี จึงทำให้ขาดโอกาสการพัฒนาตนเอง (สุขสวัสดิ์, สัมภาษณ์วันที่ 10 มกราคม 2558)

นอกจากนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนราธิวาสได้เล่าให้ฟังว่า การไปอบรมส่วนใหญ่ครูจะรอว่าหนังสือที่เชิญชวนให้เข้าร่วมอบรมสัมมนามาจากหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้เข้าร่วมอบรมสัมมนาได้ หากไม่มีหนังสือดังกล่าวครูก็จะไม่สามารถเบิกเงินงบประมาณเพื่อเข้าร่วมอบรมได้ บางครั้งครูก็จะใช้จ่ายเงินส่วนตัวไปอบรมสัมมนา หากเป็นเรื่องที่สำคัญและครูสนใจ

การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปพบว่า ครูหลายคนต้องการศึกษาในระดับปริญญาโท แต่ปัญหาคือ การลาศึกษาต่อเต็มเวลายังไม่เอื้อให้กับครู เนื่องจากครูที่สอนภาษาอังกฤษมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการสอนภาษาอังกฤษ หากครูจะต้องไปเรียนเต็มเวลาก็จะทำให้ทางโรงเรียนขาดแคลนครู อัตราค่าจ้างที่ได้รับมีอย่างจำกัด ดังนั้นทางเลือกหนึ่งคือการเรียนต่อในระดับปริญญาโทภาคพิเศษ ซึ่งมีการเรียนการสอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ซึ่งจะไม่กระทบต่อการเรียนการสอนในโรงเรียน แต่เกิดผลกระทบบกับครูคือ ครูต้องใช้เวลาทั้ง 7 วัน โดยทำงาน 5 วัน และเรียน 2 วัน ไม่มีเวลาพักผ่อนและเตรียมการสอน ในขณะที่เวลาเรียนก็จะเกิดผลกระทบคือการทำงานส่งอาจล่าช้าและไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรตามคำสัมภาษณ์ดังนี้

“...เหนื่อยมากเลยคะ ต้องเรียนเสาร์อาทิตย์ และก็ต้องมาสอนบางครั้ง ยอมรับว่า ไม่ได้พัฒนาการสอนให้ดีขึ้น สอนแบบเดิมในตำรา เพราะต้องทำการบ้าน ทำรายงานส่งอาจารย์ และการเดินทางไปกลับทุกอาทิตย์บางครั้งก็รู้สึกท้อเหมือนกัน แต่ทำยังไงได้ถ้าเราไม่เรียน เราก็ไม่ได้พัฒนาตนเอง...” (ฮาซานะฮ์, สัมภาษณ์วันที่ 25 กรกฎาคม 2558)

“...ไม่มีเวลาเป็นของตนเอง ยอมรับว่าเหนื่อยมาก แต่ก็อยากเรียนต่อสูงขึ้น อยากเรียนรู้งานวิจัย เผื่อจะได้ทำชำนาญการ คส3 ก็ต้องทน ความจริงอยากเรียนต่อเต็มเวลา แต่ก็ทำไม่ได้ ทั้งโรงเรียนมีครูภาษาอังกฤษ 2 คน หากมาเรียนแล้วโรงเรียนไม่มีงบประมาณจ้างครูมาสอนชั่วคราว ผอ.ก็อาจไม่อนุญาตก็เลยใช้วิธีมาเรียนวันเสาร์อาทิตย์แทน ก็ต้องอดทน ก็สอนบ้าง ทำกิจกรรมบ้าง บางครั้งมีวันหยุดของรัฐบาลบ่อย ๆ ครูก็ได้พักบ้างหรือทำรายงานส่งอาจารย์บ้างพอได้หายใจ...” (อาฟีพะห์, สัมภาษณ์วันที่ 26 กรกฎาคม 2558)

“...ที่โรงเรียนก็สนับสนุนให้ไปอบรมนะ ส่วนใหญ่เป็นการอบรมทำวิจัย อบรมเทคนิคการสอน แต่การอบรมวิเคราะห์หลักสูตรหรือแยกแยะหลักสูตรเพื่อจัดทำแผนการสอนยังไม่เห็นมี นาน ๆ ครั้งจะมีการอบรมสักทีเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ส่วนใหญ่ก็ถามเพื่อน ๆ ในโรงเรียนเวลาทำความเข้าใจหลักสูตร เพื่อทำแผนการสอน และพยายามสอนตามหลักสูตร...” (สุไฮณี, สัมภาษณ์วันที่ 27 กรกฎาคม 2558)

จากคำสัมภาษณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าครูมีความต้องการพัฒนาตนเองทั้งในส่วนตัวที่ต้องการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไป และในส่วนของการอบรมเทคนิคการสอน การทำวิจัยที่ต้องนำมาทำขานาญการหรือวิทยฐานะครูในระดับที่สูงขึ้น ครูต้องใช้เวลาในช่วงวันเสาร์อาทิตย์ไปศึกษาต่อซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงาน และการทำของครูซึ่งอาจทำให้ลดประสิทธิภาพในการสอน และการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนในสังกัด และงานจากการเรียนต่อ

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู

จากการศึกษาพบว่า ครูจะใช้ภาษาอังกฤษพอใช้จนถึงขั้นสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษคือ ด้านการอ่าน การพูด การฟัง การเขียน ตามลำดับ ใน การเรียนการสอนครูจะใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย เนื่องจากนักเรียนบางคนไม่เข้าใจ ภาษาอังกฤษ การสื่อสารของนักเรียนส่วนใหญ่จะใช้ภาษามลายูถิ่น เวลาให้ฝึกปฏิบัติหากครูสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษนักเรียนจะไม่เข้าใจทำให้ครูจำเป็นต้องใช้ภาษาไทย และครูบางโรงเรียนจะขาดความรู้ใน เรื่องแนวคิดการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน ซึ่งทำให้ครูหลายคนต้องการที่จะลาศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนจะต้องให้นักเรียนได้เรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้เป็นฐาน รากในการเรียนรู้ในระดับสูง ทั้งการอ่านฟัง พูด เขียน (มายา, สัมภาษณ์วันที่ 7 มกราคม 2558 และอา มีน๊ะ, สัมภาษณ์วันที่ 17 ธันวาคม 2557)

นอกจากนั้นครูบางคนยังให้สัมภาษณ์เพิ่มเติมว่า การใช้ภาษาอังกฤษของครูก็ยังเป็นปัญหาทั้ง 4 ทักษะ รวมทั้งไวยากรณ์ที่ต้องเรียนรู้ให้เข้าใจ และต้องพยายามถ่ายทอดให้นักเรียนได้เรียนรู้อีกด้วย ซึ่งนักเรียนมองว่า ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยาก ต้องการให้เน้นการสอนเป็นภาษาอังกฤษในห้องเรียน และ สามารถสื่อสารได้โดยไม่ต้องเน้นไวยากรณ์มากนัก

“...ไม่ชอบมาก ๆ เลยไวยากรณ์ครูภาษาอังกฤษที่เป็นคนไทยจะเน้น ไวยากรณ์ ส่วนชาวต่างชาติที่เป็นครูมาจากแอฟริกา ในจีเรีย อินโดนีเซีย และ มาเลเซียจะเน้นสอนสนทนาเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าครูจะไม่มี ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษนะ แต่ถ้าเรียนมั่วแต่กังวลว่าเวลาพูด ต้องให้ถูกไวยากรณ์ก็จะไม่กล้าพูดกับคนอื่นเพราะเป็นกังวล...” (มัสน๊ะห์, สัมภาษณ์วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558)

“...ครูก็โอเคนะเวลาสอน แต่ก็ไม่ชอบให้สอนตามแบบเรียนอยากให้ครู ฝึกทักษะการฟังให้มาก หรือทักษะการพูด เพราะเราจะได้สื่อสารกับชาวต่างชาติ ได้ จะเข้าสู่อาเซียนแล้วยังไปไม่ถึงไหนเลย นักเรียนก็ยังพูดไม่เป็นไม่รู้จะไปสู้บ้าน ไกลเรือนเคียงได้อย่างไร ผมก็พูดแต่ภาษามลายูถิ่นกับปะกับมะแต่พอจะไปคุยกับ ชาวต่างชาติก็ไม่กล้าพูด เห็นพม่ามาบ้านเราพูดภาษาอังกฤษก็ได้แถมยังพูด ภาษาไทยได้อีกส่วนเรายังพูดภาษาไทย ภาษาใต้ ภาษามลายูถิ่นอยู่เลย...” (แวนูอัสรี, สัมภาษณ์วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2558 และมัสน๊ะห์, สัมภาษณ์วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558)

“...บางทีปัญหาที่ไม่ได้อยู่ที่ครู อยู่ที่นักเรียน เพราะนักเรียนมองว่าที่บ้านก็คุยกันด้วยภาษามลายูถิ่น มาเลเซียก็สามารถสื่อสารด้วยกันได้ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบกับมองว่าเป็นภาษาที่ยากก็ไม่สนใจทั้ง ๆ ที่ ครูก็สอนทุกทักษะ...” (แวมีเนาะห์, สัมภาษณ์วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2558)

จากคำสัมภาษณ์ของนักเรียนดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูซึ่งแตกต่างกันระหว่างครูที่เป็นคนไทยกับครูที่เป็นชาวต่างชาติ ซึ่งวิธีการสอนจะเน้นเนื้อหาที่แตกต่างกัน ครูคนไทยจะเน้นทักษะทั้ง 4 ด้าน เท่าเทียมกัน และเน้นการสอนไวยากรณ์ ในขณะที่ครูที่เป็นชาวต่างชาติจะเน้นการสอนโดยการสนทนากระตุ้นให้นักเรียนสามารถพูดคุยและสื่อสารได้โดยไม่กังวล ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่จะสื่อสารกับทางบ้านด้วยภาษามลายูถิ่น ซึ่งบางคนต้องการให้สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เพราะการเข้าสู่ AEC และการที่อยู่ใกล้กับชายแดน แต่บางคนก็จะมองว่าไม่จำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษเพราะใช้ภาษามลายูถิ่นสื่อสารกับชาวมาเลเซียได้ จึงทำให้นักเรียนไม่ค่อยสนใจ และมองว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยุ่งยาก

ส่วนที่ 4 สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู สามารถแบ่งออกเป็น 4 ด้านโดยข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำเสนอด้วยตารางบรรยายได้ตาราง ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้วิจัยนำเสนอด้วยวิธีพรรณนาเชิงวิเคราะห์ดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร

ผู้วิจัยสามารถนำเสนอสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร ตามตาราง 33 ได้ดังนี้

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
การสร้างหลักสูตรที่ใช้สอน		
ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	8	80.0
สำรวจความต้องการของนักเรียน	4	40.0
สำรวจความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น	2	20.0
ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน	9	90.0
ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	8	80.0
การได้รับความรู้ในการจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอน		
จากการจัดอบรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	9	90.0
ศึกษาจากโรงเรียนอื่น	7	70.0

ด้านหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
จากศึกษานิเทศก์	1	10.0
จากเพื่อนร่วมงาน	5	50.0
จากหน่วยงานต้นสังกัด	3	30.0
ศึกษาจากเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน	7	70.0
ไม่เคยได้รับความรู้ใดๆในการจัดทำหลักสูตรเลย	1	10.0
หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนำมาจาก		
จัดทำขึ้นเองทั้งหมด		
ยึดหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ	8	80.0
นำมาจากหลักสูตรแกนกลางและปรับเปลี่ยนบ้าง	7	70.0
ตามความเหมาะสม		
นำมาจากโรงเรียนต้นแบบหรือแกนนำแล้วนำมาปรับปรุง	5	50.0
เป็นของโรงเรียน		
นำมาจากโรงเรียนต้นแบบหรือแกนนำทั้งหมด	1	10.0
วิธีการจัดหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้สอน		
ปรับมาจากแบบเรียน	2	20.0
จัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น	4	40.0
นำมาจากหลักสูตรแกนกลาง	7	70.0
จัดตามสภาพความสามารถของนักเรียน	7	70.0
ศึกษาความจำเป็นที่ควรนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	5	50.0
วิธีการเขียนคำอธิบายรายวิชาที่ใช้สอน		
ศึกษาจากหลักสูตรขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 255	2	20.0
ศึกษาจากมาตรฐานการเรียนรู้รายปี	6	60.0
ศึกษาจากผลการเรียนรู้	4	40.0
ศึกษาจากหลักสูตรแกนกลาง	9	90.0
ศึกษาจากสาระการเรียนรู้	6	60.0

จากตารางที่ 33 พบว่า ส่วนใหญ่ในการสร้างหลักสูตรที่ใช้สอนครูจะศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมาจะศึกษาสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 80 โดยเท่ากัน

การได้รับความรู้ในการจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอนพบว่า ส่วนใหญ่ครูได้รับความรู้จากการจัดอบรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมา ได้แก่ ศึกษาดูงานจากโรงเรียนอื่น และศึกษาจากเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน คิดเป็นร้อยละ 70 โดยเท่ากัน

หลักสูตรที่ครูใช้ในการจัดการเรียนการสอนพบว่า ส่วนใหญ่นำมาจากหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา ได้แก่ นำมาจากหลักสูตรแกนกลางและปรับเปลี่ยนบ้างตามความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 70

วิธีการจัดหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้สอนพบว่า ส่วนใหญ่นำมาจากหลักสูตรแกนกลาง และจัดตามสภาพความสามารถของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมา ได้แก่ ศึกษาความจำเป็นที่ควรนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 50 และจัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 40

วิธีการเขียนคำอธิบายรายวิชาที่ใช้สอน ส่วนใหญ่ครูจะศึกษาจากหลักสูตรแกนกลางคิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมา ได้แก่ ศึกษาจากมาตรฐานการเรียนรู้รายปี และศึกษาจากสาระการเรียนรู้ คิดเป็น ร้อยละ 60

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร

นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากครูที่สอนภาษาอังกฤษ ในประเด็นหลักสูตรพบว่า หลักสูตรที่ใช้ไม่เหมาะกับนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากมาตรฐานการเรียนรู้มีมากเกินไป มาตรฐานการเรียนรู้บางข้อยังไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในชนบทที่มีความรู้ทั่วไปน้อยและมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อยเช่นกัน และในส่วนของครูผู้สอนก็ไม่ได้รับการอบรมให้ออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ อีกทั้งมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรครอบคลุมตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทำให้ยากต่อการตีความมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละชั้นเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า มีช่องว่างระหว่างหลักสูตร และการนำไปใช้

ประเด็นการสร้างหลักสูตรพบว่า การสร้างหลักสูตรที่ใช้สอน ส่วนใหญ่ครูจะยึดจากหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาให้ทั้งหมด บางโรงเรียนจะนำมาจากหลักสูตรแกนกลาง และปรับเปลี่ยนบ้างตามความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า ครูจะศึกษาสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ก่อน แต่ไม่ได้สำรวจความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ส่วนความรู้ที่นำมาจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอน จะได้จากการอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศึกษาดูงานจากโรงเรียนอื่น จากเพื่อนร่วมงาน ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน โดยยึดหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ และนำมาจากโรงเรียนต้นแบบแล้วนำมาปรับตามความเหมาะสม (มายา, สัมภาษณ์วันที่ 7 มกราคม 2558)

สำหรับการจัดหน่วยการเรียนรู้ จัดตามสภาพความสามารถของนักเรียน และตามความจำเป็นที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเขียนคำอธิบายรายวิชาที่ใช้สอน โดยนำมาจากหลักสูตรแกนกลาง ศึกษาจากมาตรฐานการเรียนรู้รายปี ศึกษาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ศึกษาจากสาระการเรียนรู้ (อา มีนะ, สัมภาษณ์วันที่ 17 ธันวาคม 2557) นอกจากนี้ยังพบว่ามาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นปัญหาสำหรับครูในการนำมาทำความเข้าใจดังคำสัมภาษณ์ดังนี้

“...มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรครอบคลุมตั้งแต่ ม.4-ม.6 ทำให้ยากต่อการตีความมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละชั้น เวลามาทำย่อทำแผนการสอนหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ก็จะทำให้ยาก

เพราะครูไม่เข้าใจในบางมาตรฐานที่กำหนดไว้...” (ปรเมศวร์, สัมภาษณ์วันที่ 25 สิงหาคม 2558)

“...บางครั้งเราก็คิดว่าหลักสูตรทำมาดีเพราะผ่านการกลั่นกรองจากผู้ที่มีความรู้ แต่พอเอาเข้าจริง ๆ บางครั้งก็ไม่เหมาะกับท้องถิ่น การยกตัวอย่างในแบบเรียนหรือเอกสารประกอบการสอนที่กระทรวงศึกษาเขียนไว้ มันก็ไม่ค่อยเหมาะในแต่ละท้องถิ่น ครูต้องนำมาปรับเอาเอง แต่พอปรับเองเด็กก็จะไม่เท่าทันโรงเรียนอื่น ไม่เป็นสากลเหมือน ๆ กับโรงเรียนอื่นที่เขาสอนกัน มันเหมือนมีช่องว่างบางอย่าง...” (นุชนาถ, สัมภาษณ์วันที่ 26 สิงหาคม 2558)

จากปรากฏการณ์ข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า หลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาขึ้นยังคงมีช่องว่างระหว่างหลักสูตรการตีความยุ่งยากหากประสบการณ์ของครูแต่ละคนแตกต่างกัน จึงทำให้จัดกระบวนการเรียนการสอนไม่เป็นสากล แต่สิ่งที่หลักสูตรแกนกลางครูบางโรงเรียนก็สามารถปรับให้สอดคล้องกับท้องถิ่นได้ แต่บางคนก็จะกังวลถึงความไม่เป็นสากลขององค์ความรู้ที่นักเรียนจะได้รับจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะไม่สามารถแข่งขันกับโรงเรียนอื่นได้ในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่ต้องแข่งขันกันเพื่อสอบเข้าเรียนต่อในระดับสูงขึ้น

2. สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สำหรับสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนำเสนอตามตาราง 34 ดังนี้

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการเขียนแผนการสอน		
เขียนแผนการสอนล่วงหน้าก่อนสอนทั้งรายวิชา		
เขียนแผนการสอนล่วงหน้าก่อนสอนเป็นรายชั่วโมง	5	50.0
นำแผนการสอนของสำนักพิมพ์มาปรับใช้กับการสอนของตนเอง	2	20.0
ศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อนลงมือเขียนแผนการสอน	5	50.0
ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้	9	90.0
ศึกษาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อน	3	30.0
ทักษะที่เน้นมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอน		
การพูด (อันดับที่ 1)	3.40	.516

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
การอ่าน(อันดับที่ 2)	3.00	.943
การฟัง (อันดับที่ 3)	2.40	1.075
การเขียน (อันดับที่ 4)	1.20	.422
กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนำมาจาก		
ปรับจากแบบเรียน	6	60.0
นำมาจากคู่มือครู	2	20.0
ใช้ตามที่สำนักพิมพ์จัดทำขึ้น	1	10.0
ค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	6	60.0
นำมาจากการอบรมและพัฒนาตนเอง	8	80.0
คิดและสร้างขึ้นเอง	8	80.0
วิธีการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ		
Communicative Approach	9	90.0
Audio-Lingual	2	20.0
Content-Based	3	30.0
Task-Based	1	10.0
ภาษาที่ใช้สื่อสารกับนักเรียนในชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษ		
ใช้ภาษาอังกฤษตลอดการสอน	2	20.0
ใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย	8	80.0
ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยใช้ภาษาอังกฤษบางครั้ง	2	20.0

จากตารางที่ 34 พบว่า วิธีการเขียนแผนการสอนของครู ส่วนใหญ่จะศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมา ได้แก่ ศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อนลงมือเขียนแผนการสอน และเขียนแผนการสอนล่วงหน้าก่อนสอนเป็นรายชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 50 ศึกษาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อน คิดเป็นร้อยละ 30

ทักษะที่เน้นมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอนเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยคือ การพูด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 การฟัง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 การอ่าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และการเขียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.20

กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ครูนำมาจากการอบรมและพัฒนาตนเอง คิดและสร้างขึ้นเอง คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา ได้แก่ ปรับมาจากแบบเรียน และค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 60

วิธีการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า ส่วนใหญ่ครูใช้วิธีการ Communicative Approach คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมา ได้แก่ ใช้วิธีการสอนแบบ Content-Based คิดเป็นร้อยละ 30 และ Audio-Lingual คิดเป็นร้อยละ 20

ภาษาที่ครูใช้สื่อสารกับนักเรียนในช่วงสอนภาษาอังกฤษพบว่า ส่วนใหญ่ครูใช้ภาษาอังกฤษ สลับกับภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาได้แก่ ใช้ภาษาอังกฤษตลอดการสอน และส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยและใช้ภาษาอังกฤษบางครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 20 โดยเท่ากัน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

นอกจากนี้จากการศึกษากิจกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูพบว่า ครูจะเขียนแผนการสอนล่วงหน้าก่อนสอนทั้งรายวิชา แยกเป็นรายชั่วโมง โดยศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อน ตลอดจนวิเคราะห์หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนเขียนแผนการสอน ส่วนใหญ่เน้นทักษะ การอ่าน การพูด การฟัง การเขียนตามลำดับ แต่ครูบางคนจะเน้นทุกทักษะเท่าเทียมกัน สำหรับกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะค้นคว้าจากเอกสาร นำมาจากการอบรม คิดและสร้างขึ้นเอง มีบางคนบอกว่านำมาจากแบบเรียน ส่วนภาษาที่ครูใช้ในช่วงสอน ส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย และบางคนจะใช้ภาษาไทยจะมีภาษาอังกฤษบางครั้ง

กิจกรรมการเรียนการสอนครูที่เป็นคนไทยส่วนใหญ่จะเน้นสอนตามแบบเรียน และ sheet โดยการแจกให้อ่านและฝึกการสนทนา หลังจากนั้นให้มาสนทนาให้ครูฟังเพื่อวัดผล ส่วนใหญ่จะเน้นไวยากรณ์มาก บางโรงเรียนครูก็จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลาย เช่น ให้นักเรียนไปซ้อมร้องเพลง บทสนทนาภาษาอังกฤษ เล่นเกมส์ภาษาอังกฤษโดยการเขียนคำสั่งในกระดาษเป็นภาษาอังกฤษให้นักเรียนทำตามคำสั่งเช่น ไปหาคำศัพท์ในต้นไม้ ไปขอลายเซ็นอาจารย์ในโรงเรียนให้ครบ 5 คน นักเรียนเมื่ออ่านคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษก็จะแปลแล้วทำตามกติกา ซึ่งนักเรียนจะชอบเล่นเกมแบบนี้เพราะได้เดินไปตามบริเวณต่าง ๆ ในโรงเรียน ไม่ต้องนั่งเรียนเฉพาะในห้องเรียน เพราะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาสามัญจะจัดไว้ช่วงบ่ายจะทำให้ว่าง เนื่องจากช่วงเช้าจะต้องเรียนวิชาศาสนา ตามคำสัมภาษณ์ดังนี้

“...เวลาที่ครูสอนไวยากรณ์จะไม่ค่อยเข้าใจ และไม่ชอบมาก ๆ เวลาเรียนก็ทำให้ปวดหัวเพราะต้องท่องจำ ไม่ค่อยเข้าใจ เวลาสอบก็ปวดหัว สู้การสอนของครูชาวต่างชาติไม่ได้ ครูต่างชาติจะไม่เน้นไวยากรณ์ จะสอนให้สนทนา กิจกรรมก็ให้ร้องเพลงเป็นภาษาอังกฤษ สนทนาจาก sheet ที่ครูเอามาแจกแล้วฝึกสนทนากันพร้อมแล้วก็ไปสนทนาให้ครูฟังเพื่อเก็บคะแนน...” (สาธโร, สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2558)

“...ชอบมากเวลาครูสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมให้ร้องเพลงภาษาอังกฤษ ถึงจะฟังไม่รู้เรื่องแต่เพลงก็ทำให้เราสนุกมาก ๆ ดิฉันนั่งเรียนตามหนังสืออย่างเดียว และยังให้เดินไปรอบ ๆ ดิฉัน เพื่อทำตามคำสั่งของครูก็ยังสนุกได้ฝึกแปลภาษาและได้เดินไปที่อื่นที่ไม่ใช่นั่งเรียนในห้องเรียนอย่างเดียว บางครั้งครูก็ให้จัดบอร์ดอาเซียนในห้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษก็ดีเหมือนกัน...” (นุริชัน, สัมภาษณ์วันที่ 19 มกราคม 2558)

นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์ยังพบว่า มีข้อเสนอแนะของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูคือ อยากให้ครูอธิบายให้เข้าใจให้มากขึ้นอยากให้เนื้อหาการเรียนการสอนมากขึ้น ต้องการเรียนกับครูที่เป็นเจ้าของภาษามาสอนเอง ไม่ต้องการให้ครูดู เพราะพอครูดูหรือบ่นก็ไม่กล้าพูดอะไร ถึงบางครั้งครูจะสอนไม่ค่อยรู้เรื่องก็ตาม แต่ไม่อยากจะให้ครูบ่น อยากให้ครูสอนโดยการจัดกิจกรรมนอกสถานที่บ่อยๆ เช่น เข้าค่ายภาษาอังกฤษ (สมพล, สัมภาษณ์วันที่ 4 ธันวาคม 2557, โซเฟีย, สัมภาษณ์วันที่ 25 ธันวาคม 2557)

3. สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้

สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ได้นำเสนอตามตารางที่ 35 ดังนี้

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้

ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้	จำนวน	ร้อยละ
สื่อการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ		
วีดิทัศน์	3	30.0
เพลง	6	60.0
แถบบันทึกเสียง	2	20.0
สื่อ CAI	2	20.0
คอมพิวเตอร์	3	30.0
บัตรคำ	8	80.0
รูปภาพ	9	90.0
เกมส์	7	70.0
แบบเรียน	7	70.0
รายการโทรทัศน์	2	20.0
วัสดุ สิ่งพิมพ์ (เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์)	4	40.0
สื่อการสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนมาจาก		
จัดทำขึ้นเอง	10	100.0
จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณของโรงเรียน	5	50.0
จัดซื้อมาด้วยเงินตนเอง	6	60.0
ขอยืมจากเพื่อนร่วมงาน	1	10.0
ให้นักเรียนช่วยจัดทำหรือหามาให้	3	30.0
แหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน		
ห้องปฏิบัติการทางภาษา	6	60.0
ห้องสมุด	9	90.0

ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้	จำนวน	ร้อยละ
วัด	1	10.0
ชุมชน	3	30.0
อินเทอร์เน็ต	8	80.0
แหล่งท่องเที่ยว	3	30.0
การนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่เพื่อทดสอบหรือเพิ่มเติม		
ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ		
ไม่เคย	6	60
เคย	4	40

จากตารางที่ 35 พบว่า สื่อการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ครูใช้รูปภาพ คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมา ได้แก่ ใช้บัตรคำคิดเป็นร้อยละ 80 ใช้เกมส์ แบบเรียน คิดเป็นร้อยละ 70 และใช้เพลง คิดเป็นร้อยละ 60

สื่อการสอนที่ครูใช้ในการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ครูจัดทำขึ้นเอง คิดเป็น ร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ จัดซื้อมาด้วยเงินตนเอง คิดเป็นร้อยละ 60 จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 50 และให้นักเรียนช่วยจัดทำหรือหามาให้ คิดเป็นร้อยละ 30

แหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ครูให้นักเรียนเข้าใช้ห้องสมุด รองลงมา ได้แก่ ใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 80 และใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา คิดเป็นร้อยละ 60 นอกจากนั้นครูยังใช้แหล่งท่องเที่ยวและชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อีกด้วย คิดเป็นร้อยละ 30

การนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เพื่อทดสอบหรือเพิ่มเติมความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ครูจะไม่เคยพานักเรียนออกไปศึกษานอกสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 60 แต่มีบางโรงเรียนที่ครูเคยพานักเรียนออกไปทัศนศึกษาหรือทดสอบ เพิ่มเติมความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 40 โดยการศึกษาแหล่งเรียนรู้ในชุมชนโดยการสำรวจอาชีพของชุมชน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกพบว่า สื่อการสอนที่ครูใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะใช้บัตรคำ รูปภาพ เกมส์ แบบเรียน ให้ร้องเพลง บางโรงเรียนที่มีคอมพิวเตอร์ก็จะใช้คอมพิวเตอร์ และบางคนจะใช้นิตยสาร หนังสือพิมพ์ VCD ประกอบการสอน การจัดทำสื่อการสอนส่วนใหญ่จัดทำขึ้นเอง ซื้อมาด้วยเงินตนเอง จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณของโรงเรียน บางคนจะให้นักเรียนหามาให้ หรือให้นักเรียนทำงานกลุ่มผลิตสื่อการสอนมาส่งครู หลังจากนั้นเมื่อครูตรวจให้คะแนนแล้ว ก็จะให้นักเรียนนำไปจัดบอร์ดแสดงให้เพื่อนในชั้นเรียนดู และเก็บไว้เป็นสื่อการสอนในภาคเรียนต่อไป แหล่งเรียนรู้อื่นที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษคือ ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่มี ส่วนการศึกษานอกสถานที่พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยนำนักเรียนออกไปนอกสถานที่ แต่มีครูบางคนนำนักเรียนไปศึกษาแหล่งชุมชนโดยศึกษาเกี่ยวกับอาชีพชุมชน (อาสินา, สัมภาษณ์วันที่ 9

ธันวาคม 2557 และซาร่าห์, สัมภาษณ์วันที่ 9 ธันวาคม 2557 และซูซาน, สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557)

นอกจากนั้นยังพบว่าในการสอนครูจะให้นักเรียนคิดเกมส์ขึ้นมาเอง เช่น สาธิตการทำอาหาร นักเรียนก็จะนำส่วนประกอบของอาหารมาเพื่อสาธิตการทำ และจะอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ บางปีครูจะพานักเรียนไปทัศนศึกษาที่โรงเรียนในจังหวัดยะลา หรือเข้าค่าย 4 ภาษา เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ และภาษามลายู ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษต้องการให้นักเรียนสอบติดคณะดี ๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน บางครั้งผู้อำนวยการโรงเรียนก็จะเชิญอาจารย์ต่าง ๆ มาติววิชา GAT PAT ให้นักเรียน รวมทั้งภาษาอังกฤษด้วย

บางโรงเรียนจะมีรุ่นพี่จากมหาวิทยาลัยในมาเลเซียมาทำค่ายกิจกรรม 3 ภาษา ที่โรงเรียนประกอบด้วยภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ ภาษามลายู ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แต่ส่วนใหญ่นักเรียนจะเรียนรู้ภาษาอาหรับและภาษามลายูได้เร็วกว่าภาษาอังกฤษ เพราะใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ทั้งการอ่านคัมภีร์อัลกุรอาน และสื่อสารกับทางบ้าน ตามคำสัมภาษณ์ดังนี้

“...บางที่รุ่นพี่จากมหาวิทยาลัยในมาเลเซียก็จะมาทำค่ายกิจกรรมที่โรงเรียน พวกเราก็จะไปเข้าค่าย ครูจะบังคับให้เข้าค่าย เป็นค่าย 3 ภาษา อังกฤษ อาหรับ มลายู ก็ดีนะเพราะได้รับประสบการณ์แปลกใหม่กว่าเรียนในห้องเรียนอย่างเดียว...” (ตัสมีซี, สัมภาษณ์วันที่ 4 มกราคม 2558)

“...บางที่ครูก็พาไปที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาไปเข้าค่าย 4 ภาษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ ภาษามลายู ก็สนุกดี ได้เจอรุ่นพี่ ๆ ที่เขาจัดค่ายในมหาวิทยาลัย ได้เจอเพื่อนใหม่ และได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วย...” (อัสมินทร์, สัมภาษณ์วันที่ 5 มกราคม 2558)

“...ที่โรงเรียนไม่มีอะไรเลยคอมพิวเตอร์ VDO อะไรก็ไม่มีเป็นโรงเรียนยากจน นักเรียนต้องทำสื่อการสอนพวกบัตรคำมาส่งครู หรือหาอุปกรณ์แถวบ้าน แต่ก็ยังดีที่บางครั้งครูจะให้เล่นเกม...” (หวันอิสมาแอล, สัมภาษณ์วันที่, สัมภาษณ์วันที่ 3 มกราคม 2558)

จากคำสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นว่า ถึงแม้บางโรงเรียนจะไม่มีแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนครูก็พยายามที่จะหาแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยการให้เข้าค่าย 4 ภาษาตามสถาบันต่าง ๆ ที่ได้จัดค่ายกิจกรรมให้ เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือมีรุ่นพี่ที่จบไปแล้วไปอยู่ที่มาเลเซียเข้ามาจัดกิจกรรมในโรงเรียนเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ได้อีก

4. สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการวัดผลและประเมินผล

สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการวัดผลและประเมินผลได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของครูนำเสนอข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือข้อมูลเชิงปริมาณนำเสนอตามตาราง ที่ 36 ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนำเสนอด้วยวิธีพรรณนาเชิงวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูด้านการวัดผลและประเมินผล

ด้านการวัดผลและประเมินผล	จำนวน	ร้อยละ
การวัดผลประเมินผลนักเรียน		
ทดสอบก่อนเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้		
ทุกครั้ง	2	20.0
บางครั้ง	8	80.0
ไม่เคย		
ทดสอบหลังเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้		
ทุกครั้ง	3	30.0
บางครั้ง	7	70.0
ไม่เคย		
ตรวจผลงาน/แบบฝึกหัด		
ทุกครั้ง	9	90.0
บางครั้ง	1	10.0
ไม่เคย		
สังเกตระหว่างการสอน		
ทุกครั้ง	10	100.0
บางครั้ง		
ไม่เคย		
วิธีที่ใช้ในการวัดผลประเมินผลนักเรียน		
ใช้แบบทดสอบ	10	100.0
ใช้แบบสังเกต	6	60.0
ตรวจผลงาน/แบบฝึกหัดนักเรียน	8	80.0
ใช้แฟ้มสะสมงาน	5	50.0
ผู้มีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล		
ตัวนักเรียนเอง	8	80.0
เพื่อนนักเรียน	9	90.0
ผู้ปกครองของนักเรียน	4	40.0

จากตารางที่ 36 พบว่า ส่วนใหญ่การวัดผลประเมินผลนักเรียน ครูจะมีการทดสอบก่อนเรียน แต่ละหน่วยการเรียนรู้ เป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80 ทดสอบหลังเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เป็นบางครั้งคิดเป็นร้อยละ 70 ตรวจผลงาน/แบบฝึกหัด ทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90 สังเกตระหว่างการสอน ทุกครั้งคิดเป็น ร้อยละ 100

วิธีที่ใช้ในการวัดผลประเมินผลนักเรียน ส่วนใหญ่ครูจะใช้แบบทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ ตรวจผลงาน/แบบฝึกหัดนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 และใช้แบบสังเกต คิดเป็นร้อยละ 60 ใช้แฟ้มสะสมงาน คิดเป็นร้อยละ 50

ผู้มีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมาได้แก่ ตัวนักเรียนเอง คิดเป็นร้อยละ 80 และผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 40

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการวัดผล และประเมินผล

สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการวัดผลประเมินผลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากครูพบว่า การวัดผลและประเมินผลจะมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นบางครั้ง แต่จะตรวจงานและสังเกตระหว่างสอนทุกครั้ง วิธีการวัดผลประเมินผล ครูจะใช้แบบทดสอบ แบบสังเกต ตรวจงาน และแฟ้มสะสมงาน ครูส่วนใหญ่จะให้นักเรียน และเพื่อนของนักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลประเมินผล แต่ครูบางคนจะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วย

นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์นักเรียนพบว่า การวัดผลของครูจะดูจากกิจกรรมที่ทำในห้องเรียนแล้ว การสอบกลางภาค และปลายจะเป็นข้อสอบแบบปรนัย และอัตนัยร่วมด้วย เพื่อฝึกทักษะให้นักเรียนเขียน ไม่แต่อย่างเดียวโดยการกากบาท ตามคำสัมภาษณ์ดังนี้ (อามีนะ, สัมภาษณ์ วันที่ 17 ธันวาคม 2557)

“...เวลาทำข้อสอบครูก็จะออกข้อสอบมาให้เลือกตอบ ก ข ค ง และมี โจทย์ภาษาไทยให้บ้างให้แต่งประโยค ให้คำภาษาอังกฤษมาจับคู่ และเติมคำ ข้อสอบก็มียากบ้าง ง่ายบ้าง ...”(ซารีน่า, สัมภาษณ์ 20 ธันวาคม 2557)

“...ข้อสอบยากคนละเรื่องกับที่สอน...แต่ก็ยังดีที่มีคะแนนเก็บในห้องเรียนได้ทำกิจกรรมที่ครูให้ทำ และมีการบ้านที่เก็บคะแนนไปเรื่อย ๆ ...”(จรรยา, สัมภาษณ์วันที่ 21 ธันวาคม 2557)

“...ข้อสอบส่วนใหญ่เป็นปรนัย 60 ข้อ อัตนัย เขียนตอบเติมคำเขียน ประโยค อีก 20 ข้อ ข้อสอบยาก ข้อสอบครูคนไทยจะยาก ส่วนครูภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติจะง่ายกว่า...” (สุไวย๊ะ, สัมภาษณ์วันที่ 22 ธันวาคม 2557)

จากคำสัมภาษณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการวัดผลประเมินผลของครูจะทำทั้งระหว่างเรียน และหลังจากที่เรียนจบแล้วนั้นคือมีการวัดผลประเมินผลจากกิจกรรมที่ทำในชั้นเรียนเพื่อเก็บคะแนน และสอบปลายภาคเพื่อวัดผลหลังจากเรียนจบแล้ว การวัดผลจะมีหลากหลายขึ้นอยู่กับครูที่สอน

ส่วนที่ 5 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากมุมมองของครู

ในส่วนนี้นำเสนอปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ครูสะท้อนออกมาจากการตอบ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอปัญหาโดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อตามตาราง 37-43 ดังนี้

1. ปัญหาการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวม และจำแนกแต่ละด้าน

ตารางที่ 37 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมและจำแนกตามรายด้าน

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษภาพรวม	$\bar{X}$	SD
ปัญหาด้านหลักสูตร	4.3667	.26989
ปัญหาด้านครูผู้สอน	3.3400	.26934
ปัญหาด้านตัวนักเรียน	4.5600	.15776
ปัญหาด้านตำราเรียนและสื่อการสอน	3.4875	.25987
ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล	3.8600	.57388
ปัญหาด้านภาระงานในความรับผิดชอบของครู	4.6000	.31623
ปัญหาด้านการสนับสนุนจากโรงเรียน	4.4889	.11944
ปัญหาด้านพื้นที่เสี่ยงภัย	3.6125	.10945
รวม	3.9508	.15483

จากตารางที่ 37 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.95

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจากภาระงานในความรับผิดชอบของครู มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 รองลงมาปัญหาเกิดจาก ตัวนักเรียนมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56

2. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร

ผู้วิจัยนำเสนอปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านหลักสูตรเป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดย นำเสนอตามตารางที่ 38 และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกด้วยวิธีการพรรณนา เชิงวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 38 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู ด้านหลักสูตร

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	SD
1. หลักสูตรกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นมากเกินไป	4.00	.000
2. มาตรฐานการเรียนรู้ครอบคลุมตั้งแต่ชั้นม.1- ม.3 หรือม.4-ม.6 ทำให้ยากต่อการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละช่วงชั้น	4.50	.527
3. มาตรฐานการเรียนรู้บางข้อยากต่อการนำไปปฏิบัติได้จริง	4.40	.516
4. มาตรฐานการเรียนรู้เกินระดับความสามารถของนักเรียน	4.40	.699
5. ครูไม่ได้รับการอบรมให้ออกแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	4.40	.516
6. จำนวนบทเรียนมากเกินไปไม่สามารถสอนให้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด	4.50	.527
รวม	4.3667	.26989

จากตารางที่ 38 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจาก มาตรฐานการเรียนรู้ครอบคลุมตั้งแต่ชั้น ม.1- ม.3 หรือ ม.4-ม.6 ทำให้ยากต่อการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละช่วงชั้น และจำนวนบทเรียนมากเกินไปไม่สามารถสอนให้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 เช่นเดียวกัน

ข้อมูลสัมภาษณ์แบบเจาะลึกปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านหลักสูตร

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกพบว่า ส่วนใหญ่แล้วครูจะมองว่าหลักสูตรกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้มากเกินไป ทำให้ยากต่อการกำหนดบทเรียน บางข้อยากต่อการนำไปปฏิบัติได้จริง จำนวนบทเรียนมากเกินไปไม่สามารถสอนให้ครบถ้วนตามเวลาที่กำหนด ครูบางคนไม่ได้รับการอบรมให้ออกแบบการสอนที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ จึงทำให้อาศัยดูจากเพื่อนร่วมงานซึ่งไม่แน่ใจว่าทำถูกหรือไม่ (แวมี่นะ, สัมภาษณ์วันที่ 4 ธันวาคม 2557, หวันยามิละ, สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557)

นอกจากนั้นยังพบว่า มาตรฐานการเรียนรู้บางข้อยากไม่เหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่ชนบท ถึงแม้จะเป็นโรงเรียนมัธยมที่สังกัดเทศบาลก็ตาม แต่นักเรียนส่วนใหญ่มาจากพื้นที่นอกเมือง และมีพื้นฐานความรู้ทั่วไปน้อย และมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อยเช่นกัน ตามคำสัมภาษณ์ดังนี้

“...มาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรก็ปรับหลายครั้งนะ เพื่อให้เหมาะกับสภาพสังคมปัจจุบัน แต่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นพื้นที่ที่เด็ก ๆ ใช้

ภาษามลายูถิ่นกัน การที่จะนำหลักสูตรบางข้อมาใช้ไม่เหมาะกับนักเรียนที่จังหวัดยะลา...”(อำไพ, สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557)

“...เวลาเอาหลักสูตรมาศึกษาบางครั้งก็ไม่ค่อยเข้าใจ ภาษาวิชาการเขียนเหมือนอ่านแล้วไม่เข้าใจ ต้องมานั่งตีความกับเพื่อน ๆ ที่สอนโรงเรียนเดียวกัน ก็พยายามนะ แต่ไม่แน่ใจว่าจะสอนได้ครอบคลุมมากแค่ไหน จะจัดทำแผนการสอนได้เหมือนกับที่กระทรวงเขาจัดมาหรือไม่ก็ไม่แน่ใจ...” (อับดุลเลาะห์, สัมภาษณ์วันที่ 3 พฤศจิกายน 2557)

จากคำสัมภาษณ์ดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า มาตรฐานการเรียนรู้บางข้อยาก ต่อการตีความ ถึงแม้จะมีการนำมาถกเถียง ตีความ ถอดรหัสออกมาแต่ก็ไม่แน่ใจว่าจะถูกต้องตามที่ผู้จัดทำหลักสูตรได้ตั้งใจไว้หรือไม่ และยังพบว่ามาตรฐานการเรียนรู้ ยากสำหรับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะพื้นฐานความรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย จึงทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อยตามไปด้วยเช่นกัน ถึงแม้บางครั้งครูจะพยายามจัดกิจกรรมการสอนให้หลากหลายก็อาจจะยังไม่ตอบโจทย์ของหลักสูตรตามที่กระทรวงกำหนดไว้

3. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอน

ผู้วิจัยนำเสนอปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอนเป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดยนำเสนอตามตารางที่ 39 และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 39 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านครูผู้สอน

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	SD
1. ขาดประสบการณ์ในการเขียนแผนการสอน	2.40	.843
2. ครูใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ค่อนข้างน้อยเช่นออกคำสั่งการใช้คำถาม	1.90	.876
3. ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง	2.20	.919
4. ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด	4.30	.483
5. ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	2.10	1.197
6. ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน	2.30	.483
7. ไม่มั่นใจเกี่ยวกับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	2.30	1.059
8. ขาดความเข้าใจศัพท์และเนื้อหาที่สอน	2.50	1.179
9. ขาดความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ	4.20	.422
10. ครูไม่มีเวลาเตรียมความพร้อมในการสอนเพราะสอนหลายวิชา	4.50	.527

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	SD
หลายระดับ		
11. ครูขาดเทคนิคการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจเช่น การใช้เพลง บทสนทนา การเล่นเกม	3.90	.738
12. ไม่สามารถสร้างบทเรียนเสริมการสอน	4.20	.422
13. ขาดทักษะในการออกข้อสอบรูปแบบต่าง ๆ เช่น close test, multiple choice	4.50	.527
14. ขาดทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการเรียนการสอนเช่น คอมพิวเตอร์ วิดีทัศน์	4.50	.527
15. ครูไม่ได้ให้นักเรียนไปจัดกิจกรรมหรือจัดนิทรรศการนอกห้องเรียน	4.30	.483
รวม	3.3400	.26934

จากตารางที่ 39 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจาก ครูไม่มีเวลาเตรียมความพร้อมในการสอน เพราะสอนหลายวิชา หลายระดับ และครูขาดทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ วิดีทัศน์ มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 เช่นเดียวกัน รองลงมา ได้แก่ ปัญหาครูขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด และครูไม่ได้ให้นักเรียนไปจัดกิจกรรมหรือจัดนิทรรศการนอกห้องเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

ข้อมูลสัมภาษณ์แบบเจาะลึกปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอน

จากการสัมภาษณ์สุภาพร และอำไพ (สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557) พบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนค่อนข้างน้อย ครูไม่มีเวลาเตรียมความพร้อมในการสอนเพราะสอนหลายวิชา หลายระดับ ครูไม่ได้ให้นักเรียนไปจัดกิจกรรมหรือนิทรรศการนอกห้องเรียน ครูสอนไม่ทันเพราะมีวันหยุดหลายวันโดยเฉพาะในช่วงที่มีเหตุการณ์ความรุนแรง หรืออุทกภัย ครูขาดทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ ครูขาดเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้เพลง บทสนทนา การเล่นเกม นอกจากนั้นยังพบว่า ครูไม่สามารถสร้างบทเรียนเสริมการสอนได้ ถึงแม้ว่านักเรียนอยากให้เพิ่มการสอนทางอินเทอร์เน็ต และสื่อประกอบการสอนให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น แต่ด้วยข้อจำกัดของงบประมาณของทางโรงเรียน และนักเรียนต้องการให้มีการท่องเที่ยว เพื่อที่จะได้รู้จักศัพท์ภาษาอังกฤษและสามารถที่จะสื่อสารในภาษาอังกฤษได้ดี (ยามี่ละ, สัมภาษณ์วันที่ 22 ตุลาคม 2557)

จากการสัมภาษณ์นักเรียนพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวไทยจะสอนไม่สนุก เพราะจะพยายามสอนตามบทเรียน และให้การบ้านจำนวนมาก เมื่อไม่มาสอน หรือติดภาระงานอื่นของโรงเรียน ก็จะฝากชั่วโมงสอนให้ครูวิทยาศาสตร์ ครูคณิตศาสตร์มาสอนแทน ซึ่งไม่สามารถถามปัญหาได้ ครูมักจะ

ให้นักเรียนไปร่วมกิจกรรมบ่อย ทำให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ทัน เพราะเวลาว่างของทางอำเภอ หรือเทศบาลที่ขอให้โรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ครูก็จะส่งให้ไปเดินขบวนร่วมกับโรงเรียนอื่นในเขตเทศบาล หรือในเขตตำบล จึงทำให้เรียนไม่ทัน และมักจะให้การบ้านจำนวนมาก ครูมีภาระงานอื่นมาก ขาดสอนบ่อย แต่มักจะมาเรียนชดเชยวันเสาร์วันอาทิตย์ หรือชั่วโมงโฮมรูม ซึ่งนักเรียนไม่ค่อยชอบ แต่จะชอบครูที่เป็นชาวต่างชาติ สอนสนุกอยากให้มาสอนทุกชั่วโมง ไม่เครียดและไม่โดนครูตำหนิหรือบ่น ตามคำสัมภาษณ์ดังนี้

“...ครูขาดสอนบ่อยอาจเพราะไปทำงานอื่นของโรงเรียนแล้วให้ครูวิชาอื่นมาแทน มีงานมาให้ทำเยอะมากไม่ค่อยชอบ บางครั้งเวลามีปัญหาที่ถามอะไรไม่ได้...” (ญาณีษา, สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557)

“...ครูคนไทยสอนไม่สนุก ครูต่างชาติสอนสนุกกว่า ไม่เครียดมีวิธีการสอนให้เราพูด สนทนา แต่ครูคนไทยจะสอนแต่ไวยากรณ์บางครั้งก็น่าเบื่อจำยาก ถึงแม้ว่าจะสำคัญ แต่ก็ทำให้ไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษเลย โดยเฉพาะเวลาครูดุหรือบ่นมาก ๆ ...” (หรรสลักษณ์, สัมภาษณ์วันที่ 24 ตุลาคม 2557)

“...ไม่แน่ใจว่าครูสอนทักษะต่าง ๆ ถูกมั๊ย เพราะครูก็เก่งกว่านักเรียนอยู่แล้ว แต่ที่รู้แน่ ๆ คือถ้าครูมีกิจกรรมให้ทำเยอะ ๆ จะชอบ และจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ แต่ถ้าให้ทำงานในแบบเรียนก็จะทำและบางทีก็ลอกเพื่อน ถ้ามเพื่อน แต่ชอบครูต่างชาติมากกว่าครูคนไทย เพราะเรียนแล้วสนุกดี...” (สมพล, สัมภาษณ์วันที่ 24 ตุลาคม 2557)

จากคำสัมภาษณ์ดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า ครูเป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้เด็กนักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีหรือไม่ โดยมีวิธีการสอนที่หลากหลายให้มีการเล่นเกม หรือทำกิจกรรมก็จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี ไม่ดุหรือบ่น เพราะจะทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ลดลง เนื่องจากนักเรียนจะกังวลว่าถ้าทำผิดจะกลัวว่าจะถูกดุหรือถูกบ่น และควรมีครูที่เป็นชาวต่างชาติมาร่วมสอนด้วยจะช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้นหาได้เรียนกับเจ้าของภาษา

4. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านตัวนักเรียน

ผู้วิจัยนำเสนอปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านตัวนักเรียนเป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดยนำเสนอตามตารางที่ 40 และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 40 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านตัวนักเรียน

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านตัวนักเรียน	$\bar{X}$	SD
1. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ เพราะไม่มีความจำเป็นต้องใช้	4.80	.422
2. นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาต่างประเทศเช่นภาษามลายู ภาษาอาหรับมีประโยชน์มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษ	4.20	.789
3. การเรียนหลายวิชาในวันเดียวกันทำให้ไม่สามารถฝึกภาษาได้มากเท่าที่ควร	4.70	.675
4. นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในกิจกรรมการเรียน	4.60	.516
5. จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนมีมากเกินไปทำให้ไม่ได้ฝึกทักษะอย่างทั่วถึง	4.20	.422
6. นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.10	.316
7. นักเรียนคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	4.70	.483
8. นักเรียนมีความรู้ทั่วไปน้อยทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ	4.80	.422
9. นักเรียนไม่มีโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับคนอื่นหรือชาวต่างประเทศ	4.80	.422
10. กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษไม่เพียงพอเช่นกิจกรรมวันคริสต์มาสกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ	4.70	.483
รวม	4.5600	.15776

จากตารางที่ 40 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ ด้านตัวนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจาก นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพราะไม่มีความจำเป็นต้องใช้ นักเรียนมีความรู้ทั่วไปน้อยทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ และนักเรียนไม่มีโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับคนอื่นหรือชาวต่างประเทศ มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 โดยเท่ากันรองลงมา ได้แก่ ปัญหาการเรียนหลายวิชาในวันเดียวกัน ทำให้ไม่สามารถฝึกภาษาได้มากเท่าที่ควร นักเรียนคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก และกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ เช่น กิจกรรมวันคริสต์มาส กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 โดยเท่ากัน

ข้อมูลสัมภาษณ์แบบเจาะลึกปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านตัวนักเรียน

จากการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องใช้ นักเรียนต้องเรียนหลายวิชาในวันเดียวทำให้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาน้อย จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไปทำให้ไม่ได้ฝึกทักษะได้อย่างทั่วถึง นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก และไม่ได้มีโอกาสสื่อสาร

กับเจ้าของภาษา นักเรียนไม่ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น กิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษ หรือ กิจกรรมวันคริสต์มาส นักเรียนมีความรู้ทั่วไปน้อยจึงทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ (บุคอรื, สัมภาษณ์วันที่ 20 พฤศจิกายน 2557, กนกนิล, สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557, มุฮัมหมัด, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤศจิกายน 2557)

“...โรงเรียนมีกิจกรรมบ่อยมากเรียนไม่ทันทำให้ครูต้องมาสอนชดวันเสาร์อาทิตย์ไม่ชอบเลย และถ้ามีเหตุการณ์ระเบิดหยุดเรียนก็จะชดอีกตอนชั่วโมงโฮมรูม หรือเวลาน้ำท่วมก็เรียนไม่ทันอยู่แล้ว ทำให้มานั่งเฝ้าอยู่แบบนี้ ...”(จิรัชยา, สัมภาษณ์วันที่ 31 ตุลาคม 2557)

“...ปกติวิชาอื่นก็ยากแล้ว ภาษาอังกฤษยิ่งยากกว่าอีก ถ้าครูไม่ให้ฝึกทักษะหรือทำกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงออกก็ลำบากเหมือนกัน บางครั้งก็หยุดโรงเรียนก็ยังเรียนไม่ทัน...” (สกวรัตน์, สัมภาษณ์วันที่ 30 ตุลาคม 2557)

“...นักเรียนก็มีทั้งกลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อน กลุ่มขยัน กลุ่มขี้เกียจ เวลาจัดกิจกรรมก็ต้องพยายามแยกให้ทำแต่ก็ลำบาก เพราะบางทีเด็กไม่สนใจ...” (รอสันะ, สัมภาษณ์วันที่ 30 ตุลาคม 2557)

“...อยากจะเรียนนะภาษาอังกฤษชอบ แต่ปัญหาคือโรงเรียนน่าจะจะมีครูต่างชาติบ้างจะได้เรียนกับครูที่มาจากที่อื่น อยากจะพูดเป็น แต่เวลาครูสอนจะสอนยากมาก...” (พงศกร, สัมภาษณ์วันที่ 29 ตุลาคม 2557)

จากคำสัมภาษณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกจากตัวแปรอื่น เช่น กิจกรรมของทางโรงเรียนที่มีบ่อยครั้ง ความยากง่ายของภาษาอังกฤษ ครูผู้สอน วิธีการสอนที่หลากหลายแล้ว ส่วนสำคัญคือ นักเรียนที่จะต้องมีความรักและสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยจึงจะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

5. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสื่อการสอน

ผู้วิจัยนำเสนอปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสื่อการสอนเป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดยนำเสนอตามตารางที่ 41 และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 41 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการสอน

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสื่อการสอน	$\bar{X}$	SD
1. จำนวนอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอกับความต้องการ	2.70	1.252
2. เนื้อหาในตำราไม่สนองความสนใจของนักเรียน	3.80	.789
3. เนื้อหาในตำราไม่ทันสมัย	3.70	.675
4. ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา	2.50	1.080
5. ขาดแคลนอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์เช่นเครื่องเสียงทีวีซีดีและคอมพิวเตอร์	4.60	.516
6. โต๊ะเก้าอี้กระดานไวท์บอร์ดไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.80	.789
7. ขาดแคลนหนังสืออ่านนอกเวลา	4.10	.316
8. ขาดแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม	4.70	.483
รวม	3.4875	.25987

จากตารางที่ 41 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการสอน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจาก ขาดแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 รองลงมา ได้แก่ ปัญหาขาดแคลนอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องเสียง ทีวี ซีดี และคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70

ข้อมูลสัมภาษณ์แบบเจาะลึกปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสื่อการสอน

จากการสัมภาษณ์ผู้เฒ่าหมัด และกนกนิล ซึ่งเป็นนักเรียนพบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องเสียง ทีวี ซีดี และคอมพิวเตอร์ ขาดแคลนหนังสืออ่านนอกเวลา ขาดแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม จำนวนอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ (ผู้เฒ่าหมัด, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤศจิกายน 2557)

นอกจากนี้ยังพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหากไม่มีอุปกรณ์ตำรา หนังสือประกอบการสอน หรือสื่อการสอนที่หลากหลาย ครูจะจัดทำ เอกสารประกอบการสอนเอง และให้เด็กฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน ผ่านการสนทนา หรือทำกิจกรรมที่นักเรียนทำขึ้นเอง เช่น การแต่งกาย นักเรียนก็จะใช้วิธีหาชุดมาจากบ้าน แล้วอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ หรือการร้องเพลง การเล่นเกมต่าง ๆ (กนกนิล, สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557)

6. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการวัดผลประเมินผล

ผู้วิจัยนำเสนอปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการวัดผลประเมินผลเป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดยนำเสนอตามตารางที่ 42 และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 42 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านการวัดผลประเมินผล

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการวัดผลประเมินผล	$\bar{X}$	SD
1. จุดประสงค์ที่กำหนดในการวัดผลกว้างเกินไป	4.50	.527
2. ขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีวัดผลและประเมินผล	4.70	.483
3. ขาดความรู้ในการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	3.80	.919
4. การออกข้อสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	2.90	1.287
5. สร้างเครื่องมือการวัดผลไม่หลากหลาย เช่น ข้อสอบปรนัย อัตนัยแบบสังเกต	3.40	.966
รวม	3.8600	.57388

จากตารางที่ 42 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจาก ขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีวัดผลและประเมินผล มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 รองลงมา ได้แก่ ปัญหาจุดประสงค์ที่กำหนดในการวัดผลกว้างเกินไปอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

นอกจากนั้นในการพูดคุยกับครูแบบเจาะลึกพบว่า ครูขาดทักษะในการออกข้อสอบ รูปแบบต่าง ๆ เช่น close test, multiple choice ครูบอกว่าสามารถออกข้อสอบได้ แต่ไม่แน่ใจว่าที่ทำมาจะถูกต้องสามารถวัดเด็กเก่งเด็กอ่อนได้หรือไม่ ไม่มีการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่จัดทำขึ้น เนื่องจากไม่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าว

7. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านภาระงานในความรับผิดชอบของครู

ผู้วิจัยนำเสนอปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านภาระงานในความรับผิดชอบของครูเป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดยนำเสนอตามตารางที่ 43 และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 43 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านภาระงานในความรับผิดชอบของครู

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านภาระงาน ในความรับผิดชอบของครู	$\bar{X}$	SD
1. ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป	4.70	.483
2. ครูได้รับมอบหมายงานอื่นในโรงเรียนมากเกินไป	4.60	.516
3. การสอนต่างระดับชั้นทำให้ต้องเตรียมบทเรียนมาก	4.40	.516
4. ครูไม่มีเวลาจัดหาและเตรียมการใช้สื่อช่วยสอน เพราะต้องรับผิดชอบหน้าที่หลายอย่าง	4.70	.483
รวม	4.6000	.31623

จากตารางที่ 43 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านภาระงานในความรับผิดชอบของครู อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจาก ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และครูไม่มีเวลาจัดหาและเตรียมการใช้สื่อช่วยสอน เพราะต้องรับผิดชอบหน้าที่หลายอย่าง มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 โดยเท่ากัน รองลงมา ได้แก่ ครูได้รับมอบหมายงานอื่นในโรงเรียนมากเกินไป อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

. ข้อมูลสัมภาษณ์แบบเจาะลึกปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านภาระงานในความรับผิดชอบของครู

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ส่วนใหญ่ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ครูได้รับมอบหมายงานอื่นในโรงเรียนมากเกินไป จนทำให้ครูไม่มีเวลาจัดหาและเตรียมการใช้สื่อช่วยสอน เพราะรับผิดชอบหน้าที่หลายอย่าง การสอนต่างระดับชั้นทำให้ต้องเตรียมบทเรียนมากเกินไป ซึ่งถือว่าเป็นภาระงานหนักของครู (หวันยามิละ, สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557)

นอกจากนั้นยังพบว่าปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากตัวครู ทั้งนี้เนื่องจากภาระงานสอนของครูที่ต้องสอนต่างระดับ และการได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียน ประกอบกับวันเสาร์อาทิตย์ครูบางคนศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจึงทำให้ไม่มีเวลาพักผ่อนหรือเตรียมการสอน หรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายให้กับนักเรียนได้ ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (กอวิณา, สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557)

8. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการสนับสนุนจากโรงเรียน

ผู้วิจัยนำเสนอปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการสนับสนุนจากโรงเรียนเป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดยนำเสนอตามตารางที่ 44 และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 44 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านการสนับสนุนจากโรงเรียน

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการสนับสนุน จากโรงเรียน	$\bar{X}$	SD
1. โรงเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าวิชาอื่น	4.60	.516
2. ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เพิ่มจำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	5.00	.000
3. ไม่ได้รับความสนใจในการพัฒนาปรับปรุงสถานที่ที่ใช้ใน การฝึกทักษะภาษาอังกฤษ	4.70	.483
4. ไม่ได้รับสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เช่น การเข้าค่ายภาษาอังกฤษจัดนิทรรศการวันสำคัญ	3.80	.422
5. ผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสำคัญในการประชุม ปรึกษาหารือเพื่อวางแผนการสอนภาษาอังกฤษ	5.00	.000
6. ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณและเวลาในการจัดกิจกรรม เสริมทักษะภาษาอังกฤษแก่นักเรียน	4.80	.422
7. ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการซื้อเอกสารการผลิต สื่อประกอบการสอนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนค่อนข้างน้อย	4.50	.527
8. ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมอบรมประชุมสัมมนา ภาษาอังกฤษหรือศึกษาดูงาน	3.40	.516
9. ได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปเกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษน้อย	4.60	.516
รวม	4.4889	.11944

จากตารางที่ 44 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษด้านการสนับสนุนจากโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจาก ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เพิ่มจำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสำคัญในการประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนการสอนภาษาอังกฤษ มากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 โดยเท่ากัน รองลงมา ได้แก่ ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณและเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษแก่นักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 และไม่ได้รับความสนใจในการพัฒนาปรับปรุงสถานที่ที่ใช้ในการฝึกภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70

ข้อมูลสัมภาษณ์แบบเจาะลึกปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการสนับสนุนจากโรงเรียน

จากการสัมภาษณ์ครูมารีญาและครูฮาซัน (สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557) เล่าให้ฟังว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เพิ่มจำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เช่น การเข้าค่ายภาษาอังกฤษ จัดนิทรรศการวันสำคัญที่

เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ การซื้อเอกสารประกอบการสอน และการผลิตสื่อมีงบค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องจากทางโรงเรียนเน้นกิจกรรมที่โรงเรียนปฏิบัติเป็นประจำ เช่น การเข้าค่ายลูกเสือ เนตรนารี การเรียนการสอนที่ให้เรียนรู้ภายในห้องเรียน ทั้งนี้เนื่องจากตารางสอนในแต่ละวันของนักเรียนเต็มทั้งวันจึงไม่ค่อยมีเวลาให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกห้องเรียน แต่อย่างไรก็ตามเรื่องสื่อการสอนครูก็ยังสามารถผลิตกันเองได้ แต่อัตราคำลังที่ต้องการครูเพิ่มยังไม่มี และที่สำคัญงบประมาณที่จะจ้างครูที่เป็นชาวต่างชาติยังไม่มี ซึ่งทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ทัดเทียมโรงเรียนที่มีงบประมาณสูง

9. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาส

ผู้วิจัยนำเสนอปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาส ข้อมูลที่ได้เป็นเชิงปริมาณ ได้นำเสนอตามตารางที่ 45 และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 45 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัย

ปัญหาด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาส	$\bar{X}$	SD
1. ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสี่ยงภัย	3.40	.516
2. นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลงเนื่องจากปัญหาความไม่ปลอดภัยทำให้โรงเรียนปิดบ่อย	5.00	.000
3. การเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทำให้นักเรียนที่รับเข้ามาไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร เพราะต้องย้ายตามผู้ปกครองบ่อยครั้ง	4.40	.516
4. ครูบางคนขาดสอนเพราะมีความรู้สึกไม่ปลอดภัย	3.40	.516
5. ไม่มีการเรียนชดเชยเมื่อโรงเรียนปิดบ่อยทำให้เด็กเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้น้อย	4.50	.527
6. ไม่มีผู้ดูแลความปลอดภัยขณะเดินทางมาสอน	2.50	.527
7. การเตรียมตัวประกอบพิธีทางศาสนาในแต่ละวันส่งผลกระทบต่อเวลาเรียนของนักเรียน	1.30	.483
8. ไม่มีมาตรการรองรับเช่นการมีบทเรียนแบบเรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองเมื่อมีปัญหาที่ต้องหยุดเรียนเพื่อความปลอดภัย	4.40	.516
รวม	3.6125	.10945

จากตารางที่ 45 พบว่า ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาสโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจาก นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลงเนื่องจากปัญหาความไม่ปลอดภัยทำให้โรงเรียนปิดบ่อยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 รองลงมา ได้แก่ ไม่มีการเรียนชดเชยเมื่อโรงเรียนปิดบ่อยทำให้เด็กเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้

น้อย อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 การเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทำให้นักเรียนที่รับเข้ามา ไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร เพราะต้องย้ายตามผู้ปกครองบ่อยครั้ง และไม่มีมาตรการรองรับ เช่น การมี บทเรียน แบบเรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองเมื่อมีปัญหที่ต้องหยุดเรียนเพื่อความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 โดยเท่ากัน

ข้อมูลสัมภาษณ์แบบเจาะลึกปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาส

จากการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาสพบว่า ในการเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงแต่ละครั้งทำให้โรงเรียนปิดการเรียนการสอน เพราะเกรงว่าทั้งครูและนักเรียนจะไม่ปลอดภัย ทำให้เกิดปัญหาต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากครูมีเวลาสอนไม่เพียงพอ นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง เมื่อปิดโรงเรียนทางโรงเรียนไม่มีมาตรการรองรับในการหยุดเรียน เช่น ไม่มีบทเรียนให้นักเรียนนำไปเรียนรู้ด้วยตนเองที่บ้านเมื่อมีปัญหที่ต้องหยุดเรียน จึงทำให้นักเรียนตามไม่ทันบทเรียน (กนกนิล, สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557, พาริตา, สัมภาษณ์วันที่ 22 ตุลาคม 2557 และ ยามิละ, สัมภาษณ์วันที่ 22 ตุลาคม 2557) นอกจากนั้นยังพบว่าครูขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสี่ยงภัย (ฟาติล, สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557)

นอกจากนั้นยังพบว่า การที่มีการระบอบ่อยครั้งเมื่อมีการปิดเรียนแล้วไม่มีมาตรการในการรองรับจึงทำให้ต้องเรียนชดเชยในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ซึ่งนักเรียนบางคนขาดเรียน เพราะบ้านโดนระเบิดก็ไม่สามารถมาเรียนได้ บางคนก็ต้องสอบตก หรือต้องมาสอบซ่อมในหลาย ๆ วิชา แต่บางพื้นที่ก็ไม่ใช่ปัญหา ที่เป็นปัญหาเพราะเป็นเรื่องของโรงเรียนขยายโอกาส เด็กเข้ามาเรียนในโรงเรียนส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่ไม่ค่อยตั้งใจเรียน บางครั้งก็ขาดเรียนเพื่อไปช่วยพ่อแม่ทำงาน

ในการเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทำให้นักเรียนไม่มีคุณภาพ พื้นความรู้เดิมมีน้อย ไม่มีโอกาสเลือกนักเรียนที่เก่งเข้ามา นักเรียนบางคนย้ายตามผู้ปกครองบ่อยครั้งก็สามารถมาเข้าเรียนในโรงเรียนนี้ ซึ่งโรงเรียนก็ต้องรับไว้ รวมทั้งนักเรียนที่มาจากหมู่บ้านแม่หม้ายที่บิดาเสียชีวิตในสถานการณ์ความรุนแรง นักเรียนที่มาเรียนอาจเป็นเด็กที่มีปัญหาในครอบครัว ซึ่งทำให้มีพื้นฐานความรู้เดิมมีน้อย และอาจไม่ค่อยสนใจเรียน (มิฟฏอน, สัมภาษณ์วันที่ 12 กันยายน 2558)

ส่วนที่ 6 แนวทางที่ควรจะเป็นในการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ

1. แนวทางในการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ: ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษาหรือโรงเรียน

จากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม ผู้บริหาร ครู และนักเรียนถึงแนวทางการแก้ไขปัญหการเรียนรู้อังกฤษ สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านครูผู้สอน เทคนิคการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ผลจากการศึกษาพบว่าในช่วงโม่งที่มีการเรียนการสอนนักเรียนต้องการให้ครูอธิบายให้เข้าใจให้มากขึ้นทั้งนี้เนื่องจากครูจะสอนตามแบบเรียน ซึ่งเป็นการฝึกปฏิบัติตามปกติ แต่

ไม่ได้อธิบายรายละเอียดในเรื่องไวยากรณ์ หรือตำแหน่งต่าง ๆ ที่อยู่ในรูปประโยค เช่น ประธาน กริยากรรม และส่วนขยายที่ทำให้นักเรียนไม่ค่อยเข้าใจและบางโรงเรียนถึงแม้ครูบางท่านจะมีการอธิบายนักเรียนก็ยังไม่ค่อยจะเข้าใจอยู่ดี นักเรียนมีความเห็นว่า ต้องการให้มีกิจกรรมเสริมเนื้อหาในการเรียนการสอนในส่วนนี้มากขึ้น บางโรงเรียนจะมีกิจกรรมให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดให้รู้จักวิเคราะห์ประโยค แต่นักเรียนก็ยังไม่ค่อยเข้าใจเพราะเป็นสิ่งที่ไกลตัว

นอกจากนั้นยังพบว่า การเรียนการสอนที่มีเฉพาะครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวไทยนั้นไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะ เนื่องจากครูชาวไทยจะออกเสียงไม่เหมือนกับเจ้าของภาษาทำให้เวลาที่ต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อสนทนากับคนมาเลเซีย อินโดนีเซีย หรือชาวต่างประเทศ การออกเสียงไม่เหมือนกับเจ้าของภาษา ทำให้คุยกันไม่เข้าใจ และถ้าจะให้เข้าใจจะต้องใช้ภาษาท่าทางเพิ่มขึ้นไปอีก และพูดเป็นคำ ๆ ดังนั้นทางโรงเรียนควรสนับสนุนให้มีครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษามาสอนเองในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครูไม่ควรดู และบ่นมากเวลาสอน ถึงแม้ว่าจะสอนไม่ค่อยรู้เรื่องก็ตาม อาจเป็นเพราะตัวนักเรียนเองที่ไม่เข้าใจแต่ก็ไม่ต้องการให้ครูดู เพราะจะทำให้กลัวการเรียนภาษาอังกฤษ และไม่กล้าพูด หรือกล้าแสดงออกต้องการให้ครูมีเทคนิคการสอนที่ดีให้สอนเรื่องการอ่านมากยิ่งขึ้น และควรมีการท่องศัพท์ เพื่อที่จะได้รู้จักศัพท์ภาษาอังกฤษและสามารถที่จะสื่อสารในภาษาอังกฤษได้ดีเข้าใจง่าย ให้มีสื่อในการสอน เช่น รูปภาพศัพท์ภาษาอังกฤษ และควรมีการให้นักเรียนท่องจำ เขียนได้ครูควรสอนให้นักเรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ และให้นักเรียนจำได้ต้องการให้ครูพูดเพราะ ๆ ต้องการให้มีการสอนภาษาอังกฤษทุกวัน ครูต้องรับรู้ความรู้สึกของเด็กนักเรียนด้วย

โรงเรียนควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน และกิจกรรมอื่นๆเพื่อให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น อ่านได้คล่อง กล้าแสดงออกในการสนทนาภาษาอังกฤษโดยจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกโรงเรียนให้มีกิจกรรมหรือค่ายภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อน หรือมีกิจกรรมนอกห้องเรียนให้มีกิจกรรมให้มากขึ้นเพื่อนักเรียนจะได้มีความรู้มากขึ้นควรให้มีกิจกรรมทัศนศึกษาให้มีกิจกรรมสอนร้องเพลงภาษาอังกฤษการสนทนากลุ่มเป็นภาษาอังกฤษต้องการให้มีกิจกรรมการแสดงละครเป็นภาษาอังกฤษจัดสอนพิเศษให้เด็กนักเรียน

1.2 ด้านสื่อการสอน

โรงเรียนควรจัดให้มีงบประมาณเพื่อจัดหาสื่อการสอนที่หลากหลายมาไว้ประกอบการเรียนการสอน หรืองบประมาณที่ช่วยในการผลิตสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ เช่น บัตรคำ คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน วิดีโอ และแท็บเล็ตให้นักเรียนได้เรียนรู้ซึ่งจะมีประโยชน์ทางด้านการค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้สามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้มากยิ่งขึ้นเพราะส่วนใหญ่ครูจะสอนโดยใช้แบบเรียนแบบฝึกหัด และสนทนากันเองภายในห้องเรียนครูสอนภาษาอังกฤษควรมีการจัดกิจกรรมนอกสถานที่ให้บ่อยครั้ง ควรมีสื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย เพื่อจะได้จัดกิจกรรมการสอนให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น ควรให้เพิ่มการสอนทางอินเทอร์เน็ต และใช้สื่อประกอบการสอนให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น

1.3 ด้านการวัดและประเมินผล

โรงเรียนควรสนับสนุนการจัดอบรมครูด้านการวัดและประเมินผล เพื่อให้ได้เรียนรู้วิธีการ เทคนิค ประเมินผลแท้จริงควรเพิ่มการวัดผลประเมินผลจากการสังเกตของครูในประเด็นของความกล้าของนักเรียนในการแสดงออก ในเรื่องการพูด การอ่าน และเขียนของนักเรียนให้เคร่งครัดขึ้น ในขณะที่นักเรียนบางส่วนได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูควรมีการออกข้อสอบแบบง่าย ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจภาษาอังกฤษมากขึ้น ควรมีการ Pre-test ก่อนที่จะเรียน และควรให้นักเรียนได้ทราบคะแนนของตนเอง เมื่อผ่านกระบวนการเรียนการสอนแล้ว ให้ใช้ข้อสอบเดิมมา Post-test เพื่อดูพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน และพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนการสอนของครู

1.4 ด้านการสนับสนุนงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียน

โรงเรียนควรมีการสนับสนุนให้ได้รับการฝึกอบรมด้านการใช้ Classroom English Expression แก่คณะครูโดยเจ้าของภาษาและอบรมการจัดทำแผนการสอนตอนต้นปีการศึกษาเพื่อเป็นแนวเดียวกันในการสอนแบบเดียวกันควรจัดสรรงบประมาณเพื่อนำนักเรียนไปศึกษาดูงาน และสัมผัสภาษาอังกฤษ ตามสถานการณ์จริง ตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมา ควรสนับสนุนให้ครูและผู้เรียนให้ได้ศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ

ควรสนับสนุนให้มีครูสอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอ และสอนภาษาอังกฤษวิชาเดียวโรงเรียนไม่ควรป้อนภาระงานอื่นให้กับครู เพราะการเตรียมแผนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนและการจัดทำสื่อการสอน หากครูภาษาอังกฤษรับภาระงานอื่น ๆ ของโรงเรียนจะส่งผลกระทบต่อครูและรวมไปถึงนักเรียน เนื่องจากครูต้องแบ่งเวลาไปทำงานอื่น เช่น งานธุรการ งานบริหาร

โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมการเรียนรู้ การสอนเทคนิคและการผลิตสื่อการสอนที่ทันสมัย เพราะสื่อการเรียนรู้สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และเป็นแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ของครูผู้สอน

ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้ครูได้รับการอบรม ประชุม สัมมนา การศึกษาดูงาน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในประเทศและต่างประเทศ ควรมีการจัดอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่างประเทศ หรือสนับสนุนให้ครูสอบชิงทุนให้ครูไปพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่อยอดในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้นำความรู้กลับมาพัฒนาระบบการสอนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น ควรสนับสนุนให้ครูเข้าอบรมภาษาอังกฤษคอร์สระยะสั้น เพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เปิดโอกาสให้ครูเข้ารับการอบรม

โรงเรียนควรให้ครูสอนภาษาอังกฤษลดภาระงานพิเศษที่นอกเหนือจากงานด้านการสอน โดยอาจแบ่งเบาภาระงานที่ได้รับให้ทั่วถึงและตั้งคนให้เหมาะกับงานต้องการให้ครูสนใจด้านการสอน ธุรการชั้นเรียน ดูแลนักเรียนเท่านั้น

2. แนวทางในการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ: ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตัวครูผู้สอนเป็นกลไกสำคัญ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาควรได้จัดกิจกรรมเพื่อเสริมความรู้ให้แก่ครู โดยการจัดประชุม อบรม สัมมนา ในพื้นที่โดยมีหน่วยงานกลางเป็นตัวจักรในการขับเคลื่อนการจัดประชุม อบรม สัมมนาให้แก่ครูที่สอนภาษาอังกฤษในกลุ่มโรงเรียนในพื้นที่ภาคใต้ เพื่อพัฒนาทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอย่างต่อเนื่อง เช่น การพัฒนาทำแผนการสอน การพัฒนาเทคนิควิธีการสอนหลากหลายรูปแบบ การพัฒนาเพิ่มพูนทักษะให้แก่ครู การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษและสื่อการสอน ควรมีเครือข่ายในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาของแต่ละจังหวัดเพื่อจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน โดยโรงเรียนเรียนที่ขาดแคลนได้รับความช่วยเหลือจากโรงเรียนเครือข่าย หรือการให้คำแนะนำปรึกษาจากครูด้วยกันซึ่งอาจจะทำให้เข้าใจหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ได้ดีขึ้นหากมีเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อนคอยให้คำปรึกษาหารือในพื้นที่

3. แนวทางในการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ: ข้อเสนอแนะสำหรับกรมวิชาการ และกระทรวงศึกษาธิการ

การปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป การกำหนดมาตรฐาน สาระการเรียนรู้ นอกจากจะกำหนดให้เป็นหลักสากลแล้ว ควรกำหนดให้สอดคล้องกับชุมชนท้องถิ่น และควรให้อี้อต่อครูและนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และให้มีวิธีการช่วยเหลือโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ชายแดนใต้ในการทำ ความเข้าใจหลักสูตร นอกจากนั้นกระทรวงศึกษาธิการควรสนับสนุนอัตรากำลัง สำหรับครูสอน ภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติ และงบประมาณในการผลิตสื่อการสอน หรือปรับนโยบายให้หันมาใส่ใจ กับพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลความเจริญโดยเฉพาะพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ 7 สรุปสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

สภาพ ปัญหาการเรียนรู้และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ทั้งในระดับปฏิบัติ และ แนวนโยบายในระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล และระดับกรม/ กระทรวงศึกษาธิการ สามารถสรุปได้ตามตารางที่ 46 ดังนี้

ตารางที่ 46 สภาพ ปัญหาการเรียนรู้ และแนวทางการแก้ไขปัญหาในระดับปฏิบัติ
และระดับนโยบาย

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
1. ปัญหาด้านภาระงาน การขาดแคลนครู และการพัฒนาตนเองของครู 1.1 ครูที่สอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอมีโรงเรียนละ 1-2 คน ทำให้ครูที่มีอยู่ต้องสอนต่างระดับสอนต่างระดับจะสอนระดับประถม 1-6 และ ม.1-ม.3 บางคนจะสอนระดับ ม.1-3 และ ม.4-6 ส่งผลให้ครูมีเวลาเตรียมการสอนน้อย การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงขาดประสิทธิภาพ 1.2 ครูสอนหลายวิชาทั้งวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นด้วย เช่น วิชา วิชาศิลปะ วิชาประวัติศาสตร์ วิชาดนตรี วิชานาฏศิลป์ วิชาแนะแนว วิชาลูกเสือ-เนตรนารี ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร 1.3 ครูมีภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน เช่น หัวหน้ากลุ่มสาระ โครงการส่งเสริมการเรียนรู้แหล่งเรียนรู้ชุมชน งานนายทะเบียนนักเรียน กิจกรรมนักเรียน งานฝ่ายปกครองงานสภานักเรียน เลขานุการกลุ่มชั้น กิจกรรมนักเรียน ห้องสมุด งานแนะแนวการศึกษาต่อ ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะต้องเอาเวลา มาเตรียมการสอนในวิชาอื่นด้วย	ระดับโรงเรียน -ขออัตราครูเพิ่มขึ้นจากกระทรวงศึกษาธิการ -ใช้เงินโรงเรียนจ้างครูอัตราจ้างหรือเขียนโครงการของบประมาณจากเทศบาลที่ดูแล -จ้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านโสตทัศนศึกษา ด้านธุรการของโรงเรียน เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนการสอนของโรงเรียน เช่น นายทะเบียน ธุรการ พิมพ์งาน ดูแลห้องสมุด ดูแลห้อง Sound lab ของโรงเรียน -แต่งตั้งรองผู้อำนวยการ หรือมอบหมายให้รองผู้อำนวยการแต่ละฝ่ายให้ทำหน้าที่ดูแลการบริหารด้านวิชาการ กิจกรรมของโรงเรียน และเข้าประชุมในแต่ละด้านแทนผู้อำนวยการเพื่อที่จะได้ไม่ต้องให้ครูมาทำหน้าที่นี้แทน ซึ่งต้องทิ้งห้องเรียน	ระดับโรงเรียน -วิเคราะห์ ทำวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลสนับสนุนในการขอเพิ่มจำนวนครูในแต่ละสาขาวิชาส่งไปยังเขตพื้นที่ และกรมกระทรวงต่อไป - โรงเรียนควรขอ งบประมาณจากเทศบาล หรือตั้งงบประมาณการพัฒนาตนเองของครูไว้จำนวนหนึ่ง โดยปลดล็อกคำสั่งหรือหนังสือจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นการอนุญาตจากกรม หรือกระทรวง

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
ซึ่งอาจทำให้ทุกวิชาที่สอนขาดประสิทธิภาพ 1.4 การเข้าร่วมอบรมหรือพัฒนาครูไม่มีงบประมาณในการเข้ารับการพัฒนาตนเองหรืออบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน หากไม่มีหนังสือคำสั่งหรืออนุญาตจากกรม หรือกระทรวงศึกษาธิการ หากไม่มีหนังสือดังกล่าวครูก็จะไม่สามารถเบิกเงินงบประมาณเพื่อเข้าร่วมอบรมได้ บางครั้งครูก็จะใช้จ่ายเงินส่วนตัวไปอบรมสัมมนา สามารถเข้าร่วมได้ ทำให้ครูที่ต้องการเข้ารับการอบรมต้องใช้เงินส่วนตัวในการจ่ายค่าเข้าร่วมอบรม 1.5 การที่มีครูในแต่ละสาขาวิชาน้อยคน หรือครูสอนภาษาอังกฤษ 1-2 คน บางโรงเรียนครูอาจต้องสลับกันไปอบรม ซึ่งการไปอบรมในแต่ละครั้งจะมีระยะเวลาห่างกันมาก ทำให้ครูที่จะไปอบรมในลำดับถัดไปต้องรอนาน บางครั้งรอนานเป็นปี จึงทำให้ขาดโอกาสการพัฒนาตนเองและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปบางโรงเรียนไม่สามารถลาศึกษาต่อเต็มเวลาได้ เนื่องจากจำนวนครูไม่เพียงพอ จึงทำให้ต้องเรียนวันเสาร์อาทิตย์ ทำให้ครูเหนื่อยทั้งจากการเรียนต่อในช่วงวันเสาร์-	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล แสวงหาแหล่งทุนให้กับทางโรงเรียนในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมอบรมประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างเร่งด่วนในแต่ละเรื่องที่ต้องการความเข้มข้น -รับฟังปัญหาจากทางโรงเรียน อาจมีการจัดประชุมโรงเรียนในเขตพื้นที่เพื่อหารือกันในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับทางโรงเรียน เพื่อส่งต่อปัญหาในระดับที่สูงขึ้นไป หรือช่วยแก้ปัญหาในลักษณะโรงเรียนบัดดี้ ระดับกรม/กระทรวง -กำหนดแนวปฏิบัติในการให้ได้มาซึ่งอัตรากำลังให้กับโรงเรียนได้มีครูในแต่ละสาขาวิชาให้มากขึ้น -กำหนดระเบียบปฏิบัติลงไปยังระดับเขตพื้นที่และระดับโรงเรียนให้บริหารจัดการด้านอัตรากำลังได้อย่างยืดหยุ่น และการพัฒนาตนเองของครูให้สามารถเข้าร่วมได้โดยไม่จำเป็นต้องรอคำสั่ง หรือมีหนังสืออนุญาตจากกรม กระทรวง และอนุญาตให้ลาศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปได้	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -วางนโยบายด้านการเขียนโครงการของโรงเรียนเพื่อของบประมาณใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ จากแหล่งทุน เช่น การจ้างครูสอนในสาขาขาดแคลนให้มากขึ้น -รับปัญหาจากโรงเรียนและส่งต่อไปยังระดับกรมกระทรวง และหาแนวทางแก้ปัญหาพร้อมกับทางโรงเรียน ในด้านบุคลากรที่ขาดแคลน ระดับกรม/กระทรวง -วางนโยบายให้มีความยืดหยุ่นในการสนับสนุนการพัฒนาตนเองของครูในการเข้ารับการอบรมสัมมนา การลาศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นโดยให้โรงเรียนสามารถอนุญาตได้ ให้มีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาตนเองทั้งด้านเวลา และงบประมาณ -เพิ่มอัตราครูสายวิชาการแต่ละสาขาวิชา และอัตราครูสายสนับสนุนการสอนเพื่อให้มาทำหน้าที่แทนครู

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
อาทิตย์ และยังคงต้องสอบทั้งวัน จันทร์ถึงวันศุกร์ ทำให้ครูขาด ประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน 1.6 โรงเรียนบางแห่งไม่มีรอง ผู้อำนวยการ จึงต้องมอบหมายให้ ครูไปประชุมหรือทำงานตามคำสั่ง ของผู้บริหารแทน ครูจำเป็นต้อง ฝากชั่วโมงสอนไว้กับครูที่ไม่ใช่ครู สอนวิชาภาษาอังกฤษ แต่อาจจะ เป็นครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และทำแบบฝึกหัด ตามที่ครูกำหนดไว้ให้ซึ่งครูที่มาทำ หน้าที่แทนไม่สามารถให้คำแนะนำ นักเรียนได้	โดยใช้งบประมาณ และเวลา	ด้านนายทะเบียน ธุรการ ห้องสมุด งานแนะแนวใน โรงเรียน
2. ปัญหาด้านเทคนิคการสอน ของครู		
2.1 การใช้ภาษาอังกฤษของครู ก็ยังเป็นปัญหาทั้ง 4 ทักษะ รวมทั้ง ไวยากรณ์ที่ต้องเรียนรู้ให้เข้าใจ และต้องพยายามถ่ายทอดให้ นักเรียนได้เรียนรู้อีกด้วย ทำให้ครู เน้นการสอนไวยากรณ์มากกว่าการ สื่อสารในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ ไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ 2.2 ครูที่เป็นคนไทยส่วนใหญ่ จะเน้นสอนตามแบบเรียน และ sheet โดยการแจกให้อ่านและฝึก การสนทนา ทำให้นักเรียนไม่ สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี ไม่สามารถสื่อสารนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	ระดับโรงเรียน -โรงเรียนสนับสนุนให้ครูใช้ เทคนิคการสอนที่หลากหลาย และให้มีการสังเกตการณ์สอน ของหัวหน้ากลุ่มสาระ เพื่อรับ คำแนะนำในการปรับปรุง เทคนิคการสอน -จ้างครูชาวต่างชาติมาสอน ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น -ระดมเงินทุนโดยจัด กิจกรรมที่สามารถหาเงิน งบประมาณมาจ้างครู ชาวต่างชาติ หรือขอทุนจาก เทศบาลในการจ้างครู ชาวต่างชาติมาสอน	ระดับโรงเรียน -วิเคราะห์ ทำวิจัย กิจกรรมการเรียนการสอน ที่ต้องใช้ครูชาวต่างชาติใน ภาพรวมของโรงเรียน เพื่อ ทำหนังสือขออัตรการจ้าง ครูสอนภาษาอังกฤษ -ทำโครงการขอทุนจาก เทศบาล หรือแหล่งทุนอื่น หรือกระทรวงศึกษาธิการ -วางนโยบายให้ครูเข้า ร่วมกิจกรรมโรงเรียนบัดดี้ ในเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อ วิเคราะห์ถึงเทคนิคการ สอนใหม่ที่ควรนำมาใช้ในการ การสอน

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
2.3 ครูไม่สามารถใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ครูไม่สามารถใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร 2.4 โรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากครูไม่สามารถใช้เทคนิคในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปรายการแสดงบทบาทสมมติ การร้องเพลง เล่านิทาน 2.5 โรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจากครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนไม่ชัดเจนก่อนสอน และครูมีทักษะในการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนค่อนข้างน้อย ทำให้นักเรียนไม่สนใจการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 2.6 ครูขาดทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ วิดีทัศน์	-จัดกิจกรรมโรงเรียนบัดดี้ให้ครูที่สอนเก่งมาสาธิตเทคนิควิธีการสอนให้กับโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา ในแต่ละเดือนเวียนไปจนครบทุกโรงเรียน -จัดให้ครูอบรมเทคนิคการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยให้เพิ่มขึ้น ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -แสวงหาครูที่มีเทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ดี และสนุกโดยการให้รางวัล เพื่อเป็นโรงเรียนต้นแบบ -จัดกิจกรรมสาธิตเทคนิคการสอนในโรงเรียนบัดดี้ในเขตพื้นที่ของตนและเขตพื้นที่อื่น เพื่อกระตุ้นให้ครูใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายขึ้น -ประชาสัมพันธ์โรงเรียนต้นแบบเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนศึกษาดูงานจากครูในสังกัดเขตพื้นที่ ระดับกรม/กระทรวง -กำหนดการให้ทุนหรือรางวัลสำหรับครูที่ใช้เทคนิคการสอนดีเด่น และจัดเป็นโรงเรียนต้นแบบการสอนภาษาอังกฤษให้มีการแลกเปลี่ยนดูงานโรงเรียนต้นแบบ -กำหนดให้ครูมีการเข้าร่วมอบรมเทคนิคการใช้สื่อสมัยใหม่เพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	-วางนโยบายให้ครูอบรมเทคนิคการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนสมัยใหม่ทุกคน ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -วางนโยบายให้โรงเรียนส่งครูเข้าร่วมกิจกรรมแข่งขันการใช้เทคนิคการสอนที่ดีเพื่อสร้างโรงเรียนต้นแบบ -วางนโยบายให้มีการจัดกิจกรรมหมุนเวียน หรือกำหนดให้มีการนิเทศโรงเรียนในเรื่องเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ -วางนโยบายให้ครูพัฒนาตนเองด้านการเข้าร่วมอบรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับกรม/กระทรวง -วางนโยบายให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเทคนิคการสอนให้เป็นโรงเรียนต้นแบบ และมอบทุนหรือรางวัลสำหรับครูที่ใช้เทคนิคการสอนดีเด่น และจัดเป็นโรงเรียนต้นแบบ ให้มีการแลกเปลี่ยนดูงานโรงเรียนต้นแบบ

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
3. ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของ ครู		
3.1 โดยภาพรวม และโรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษเกิดจากครูใช้วาจาไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่ชอบครูที่ด่านักเรียน จนทำให้ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ 3.2 โรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจาก ครูสอนโดยไม่มีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยม ระหว่างการสอน และครูเข้าสอนไม่ตรงเวลา ทำให้การเรียนรู้อังกฤษน้อยลง และนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ	ระดับโรงเรียน -โรงเรียนควรมีการประชุมพูดคุยกับครูในการใช้วาจาให้สุภาพกับนักเรียนในเวลาที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ -กำหนดให้ครูสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในเวลาสอนทุกสาระการเรียนรู้ -ประชุมครูให้ครูเคร่งครัดในการเรียนการสอนให้ตรงเวลา พูดจาให้สุภาพ แต่งกายให้เรียบร้อย	ระดับโรงเรียน -วางนโยบายให้ครูและนักเรียนเป็นคนตรงต่อเวลา ใช้วาจาสุภาพ สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้อังกฤษ และสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการเรียนการสอนทุกสาระการเรียนรู้ และให้นำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน -วางนโยบายให้ครูปรับปรุงบุคลิกภาพให้เหมาะสมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -ประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมให้ครูเป็นคนดีมีคุณธรรม เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และวิชาอื่น ๆ ของนักเรียน -จัดงานในช่วงวันครูในพื้นที่เขตการศึกษาให้คัดเลือกครูที่ดีในดวงใจในระดับโรงเรียน และระดับเขตพื้นที่การศึกษา	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -รณรงค์และส่งเสริมการเป็นคนดีมีคุณธรรมของครูในโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา และให้เห็นความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
	ระดับกรม/กระทรวง -กำหนดเป็นกฎระเบียบให้โรงเรียนมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการสอนทุกสาระ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ	ระดับกรม/กระทรวง -วางนโยบายกฎระเบียบให้โรงเรียนมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการสอนทุกสาระ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
4. ปัญหาด้านหลักสูตร		
4.1 หลักสูตรที่ กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาขึ้น ยังคงมีช่องว่างระหว่างหลักสูตร การตีความยุ่งยาก หาก ประสบการณ์ของครูแต่ละคน แตกต่างกัน จึงทำให้จัด กระบวนการเรียนการสอนไม่เป็น สากล แต่สิ่งที่เป็นหลักสูตร แกนกลางครูบางโรงเรียนก็ สามารถปรับให้สอดคล้องกับ ท้องถิ่นได้ แต่บางคนก็จะกังวลถึง ความไม่เป็นสากลขององค์ความรู้ที่ นักเรียนจะได้รับจากการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจทำให้ไม่ สามารถแข่งขันกับโรงเรียนอื่นได้ ในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่ต้อง แข่งขันกันเพื่อสอบเข้าเรียนต่อใน ระดับสูงขึ้น	ระดับโรงเรียน -โรงเรียนจัดอบรมครูเรียนรู้ เกี่ยวกับการตีความหลักสูตร เพื่อจัดกระบวนการเรียนการ สอน การเขียนแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการ สอน -ประชุมผู้ปกครองเพื่อทราบ ถึงปัญหา และความต้องการใน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อจะ ได้ข้อมูลมาเขียนแผนการสอน -เก็บข้อมูลในชุมชนท้องถิ่น อาจสำรวจความต้องการของ ชุมชนว่าต้องการให้นักเรียน เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับใด อย่างไร ให้นักเรียนช่วยแจก แบบสอบถาม ก่อนเขียน แผนการสอน เพื่อให้สอดคล้อง กับสภาพของท้องถิ่น	ระดับโรงเรียน -วางนโยบายให้ครูใน โรงเรียนวิเคราะห์ ตีความ หลักสูตร เพื่อสามารถ นำมาเขียนแผนการสอนได้ สอดคล้องและเหมาะสม กับท้องถิ่น -วิเคราะห์ วิจัยความ ต้องการของชุมชนในการ จัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ
	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -จัดหาโรงเรียนบัดดี้ มาช่วย ในการวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้ สามารถเขียนแผนการสอนให้ สอดคล้องกับท้องถิ่น และ ระดับชาติ -จัดประชุมโรงเรียนในเขต พื้นที่ เพื่อวิเคราะห์ ตีความ หลักสูตรให้สอดคล้องและ เหมาะสมในการเขียนแผนการ สอน	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -วางแผนให้โรงเรียน จัดกิจกรรมบัดดี้ เพื่อนช่วย เพื่อนในการวิเคราะห์ ตีความ หลักสูตร สาระ การเรียนรู้ เพื่อช่วยในการ เขียนแผนการสอนให้ สอดคล้องและเหมาะสม กับท้องถิ่น และระดับชาติ
	ระดับกรม/กระทรวง นำข้อมูลที่ได้จากโรงเรียน ในแต่ละเขตการศึกษาในแต่ละ	ระดับกรม/กระทรวง -กระทรวงศึกษาธิการ จัดให้มีการปรับปรุง

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
	ภูมิภาค ด้านปัญหาการสอน ภาษาอังกฤษ ความต้องการ และทิศทางการพัฒนาประเทศที่ ต้องมุ่งเน้นให้มีการพัฒนา ภาษาอังกฤษมาปรับปรุงการ เขียนหลักสูตร - ปรับปรุงหลักสูตรให้เอื้อ ต่อการวิเคราะห์และตีความ	หลักสูตรทุกปี ทุก 3 ปี หรือทุก 5 ปี เพื่อให้มี ความทันสมัย
5. ปัญหาด้านสื่อประกอบการ เรียนการสอน		
5.1 โดยภาพรวม และใน โรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสื่อการ สอนเกิดจากครูไม่ได้แนะนำรายชื่อ หนังสือและระบบสืบค้นข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้า ได้ด้วยตนเองทำให้นักเรียนไม่ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอก ห้องเรียน	ระดับโรงเรียน -โรงเรียนจัดสรร งบประมาณให้แก่ครูในแต่ละ กลุ่มสาระได้นำไปใช้เพื่อพัฒนา สื่อการสอนภาษาอังกฤษ -โรงเรียนจัดหาสื่อ e- learning มาช่วยในการเสริม การเรียนการสอนให้เป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพ	ระดับโรงเรียน -ส่งเสริมให้ครูจัดทำ สื่อการสอน และให้มีการ นำสื่อ e-learning มาช่วย ในการเสริมการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษให้ เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ
5.2 โรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหา เกิดจากครูไม่สามารถใช้ สื่อ e- learning มาช่วยเสริมให้การเรียน การสอนให้เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -จัดหางบประมาณมาเพื่อ สนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาสื่อ การสอนภาษาอังกฤษ -จัดประกวดสื่อการสอน ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนในเขต พื้นที่การศึกษา	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -รณรงค์และส่งเสริม ให้ครูใช้สื่อการสอนที่ หลากหลายในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษในโรงเรียน
5.3 ครูมีงบประมาณไม่ เพียงพอในการจัดทำสื่อการสอน บางครั้งให้นักเรียนหามา หรือ จัดทำให้ บางครั้งครูซื้อด้วยเงิน ส่วนตัวของครูเองทำให้การเรียนรู้ ภาษาอังกฤษขาดประสิทธิภาพ	ระดับกรม/กระทรวง -จัดสรรงบประมาณให้ครูไป อบรมการจัดทำสื่อการสอน -จัดสรรงบประมาณให้แก่ โรงเรียนตามความเหมาะสมเพื่อ จัดทำสื่อการสอนและจัดหาสื่อ การสอนมาใช้ในการกิจกรรมการ	ระดับกรม/กระทรวง ส่งเสริมให้โรงเรียน จัดทำสื่อการสอน เพื่อใช้ สอนภาษาอังกฤษ -ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ในการจัดทำสื่อการสอน

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
	เรียนการสอนในโรงเรียน	
6. ปัญหาด้านการวัดผล ประเมินผล		
6.1 ครูขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีวัดผลและประเมินผล 6.2 ครูสร้างเครื่องมือการวัดผลไม่หลากหลาย เช่น ข้อสอบปรนัย อัตนัย แบบสังเกต 6.3 ขาดความรู้ในการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ 6.4 โรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจาก ครูไม่จัดให้มีการทดสอบย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนดไว้ 6.5 ไม่มีการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่จัดทำขึ้น เนื่องจากครูไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดทำข้อสอบแบบปรนัย	ระดับโรงเรียน -ให้ครูไปอบรมวิธีการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนแต่ละรูปแบบ ให้ครูวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกในการจัดทำข้อสอบ -ประชุมครูให้ถือเป็นแนวปฏิบัติในการจัดการวัดผลประเมินผลให้ยุติธรรมและสร้างสรรค์ -มีการแต่งตั้งกรรมการวิเคราะห์ข้อสอบในการสอบกลางภาคและสอบปลายภาค เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อสอบให้เหมาะสม	ระดับโรงเรียน -วางนโยบายให้ครูได้รับความรู้ในการวัดผลและประเมินผล -วางนโยบายให้ครูมีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยความยุติธรรมและถูกต้องชัดเจน
	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -จัดประชุมการให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูในเขตพื้นที่การศึกษาให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของนักเรียน -จัดหาวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสม	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -รณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของนักเรียน
	ระดับกรม/กระทรวง -กำหนดระเบียบให้มีการวัดผลและประเมินผลในการเก็บคะแนนตลอดภาคการศึกษาให้มีความยุติธรรมและยืดหยุ่น	ระดับกรม/กระทรวง -วางนโยบายให้โรงเรียนมีการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะ

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
	สามารถนำไปใช้กับโรงเรียนใน แต่ละบริบทได้ และทันสมัย	ให้เหมาะสมและสอดคล้อง กับสถานการณ์ปัจจุบัน
7. ปัญหาด้านตัวนักเรียน		
7.1 โดยภาพรวม และตัวแปร ขนาดของโรงเรียนปัญหาของ นักเรียนเหมือนกันคือ นักเรียนมี ทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย	ระดับโรงเรียน -จัดให้มีกิจกรรมการสนทนา ในโรงเรียนเมื่อเข้าไปใน English Zone เช่น ถ้า นักเรียนหรือครูเดินเข้าตึกหรือ อาคารที่กำหนดทุกคนต้องพูด ภาษาอังกฤษ	ระดับโรงเรียน -วางนโยบายให้ โรงเรียนมี English Zone และให้ถือเป็นแนวปฏิบัติ ทั้งโรงเรียน
7.2 โรงเรียนขนาดเล็ก และ โรงเรียนขนาดกลางปัญหาคือ นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ ภาษาอังกฤษน้อย และรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษน้อย	-ให้มีกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษแบบง่าย ๆ และ น่าสนใจ เพื่อให้นักเรียนกล้า แสดงออก เช่น ประกวดร้อง เพลงสากลในโรงเรียน เล่นเกม ภาษาอังกฤษ มีการแจกรางวัล	-วางนโยบายให้มีกิจกรรม เสริมหลักสูตร เช่น ให้มี การประกวดร้องเพลง สากลในโรงเรียนเดือนละ 1 ครั้ง หรือเล่นเกมภาษา เดือนละ 1 ครั้ง
7.3 โรงเรียนขนาดเล็ก นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้า แสดงออกในการเรียน ภาษาอังกฤษ 7.4 โรงเรียนขนาดกลาง นักเรียนไม่สนใจฝึกฝนในการเรียน ภาษาอังกฤษเพราะต้องเรียนหลาย วิชาในวันเดียวทำให้ฝึกทักษะใน การใช้ภาษาน้อย 7.5 นักเรียนไม่เห็น ความสำคัญของการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เพราะคิดว่าไม่มี ความจำเป็นต้องใช้ 7.6 นักเรียนคิดว่าวิชา ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก ไม่มี โอกาสสื่อสารกับเจ้าของภาษา และไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะทาง	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -ตรวจเยี่ยมโรงเรียนในเขต พื้นที่เพื่อให้กิจกรรม English Zone เป็นไปตามที่กำหนด -จัดหารางวัล ทุนให้กับ โรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรมร้อง เพลงสากล เกม -ช่วยประชาสัมพันธ์ กิจกรรมตามโรงเรียนในเขต พื้นที่	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -รณรงค์ให้โรงเรียนใน เขตพื้นที่จัด English Zone -ส่งเสริมให้มีการจัด กิจกรรมร้องเพลงสากล และเกมภาษาอังกฤษนอก พื้นที่โรงเรียน อาจจัดใน พื้นที่เทศบาล และให้มี นักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ มาร่วมกิจกรรม อาจมี นโยบายให้จัดปีละครั้ง

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
ภาษาอังกฤษ	ระดับกรม/กระทรวง -กำหนดให้โรงเรียนจัด English Zone ในโรงเรียน - กำหนดให้โรงเรียนปรับ คาบสอนให้เหมาะสม และเพิ่ม คาบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ มากขึ้น เพื่อเข้าสู่ AEC - ส่งเสริมให้โรงเรียนจัด กิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้เกิด การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และหัน มาสนใจ ให้ความสำคัญกับ ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น การ ประกวดร้องเพลงสากล การ เล่นเกม	ระดับกรม/กระทรวง -วางนโยบายให้ปรับ คาบสอนให้เหมาะสมกับ พื้นที่การศึกษาซึ่งมีเงื่อนไข และบริบทแตกต่างกัน และเพื่อเตรียมคนเข้าสู่ AEC -วางนโยบายให้มีการจัด กิจกรรม English Zone ทุกโรงเรียน -วางนโยบายให้มีการ จัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ - วางนโยบายและ จัดสรรงบประมาณให้แก่ โรงเรียนในการพัฒนาการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษใน ระดับโรงเรียน และระดับ เขตพื้นที่ทางการศึกษา
8. ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ		
8.1 โดยภาพรวม และโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลางมีปัญหา เหมือนกันคือ ปัญหาไม่มีการจัด กิจกรรมภาษาอังกฤษในวันสำคัญ หรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อย 8.2 โรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหา เกิดจากไม่มีห้องปฏิบัติการทาง ภาษาในการเรียนการสอน และ ห้องสมุดมีตำราเรียนภาษาอังกฤษ ไม่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า 8.3 โรงเรียนขนาดกลาง ปัญหาเกิดจากสื่อการเรียนเช่น	ระดับโรงเรียน -โรงเรียนควรมีการจัด ประชุมเพื่อวางแผนการสอน ภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพมาก ขึ้น -กำหนดให้มีการจัดกิจกรรม ภาษาอังกฤษในวันสำคัญ และ ให้นักเรียนได้เข้าค่ายกิจกรรมใน โรงเรียนและสถาบันอื่น -กำหนดให้มีการศึกษา แหล่งเรียนรู้ในชุมชนโดยการ สัมภาษณ์เจ้าของชุมชน สิ่งแวดล้อมในชุมชนเป็น	ระดับโรงเรียน -วางนโยบายให้มีการ ประชุมวางแผนการ ปรับปรุงกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษของ โรงเรียน -วางนโยบายของ โรงเรียนให้มีการรณรงค์จัด กิจกรรมภาษาอังกฤษใน วันสำคัญโดยระบุลงใน ปฏิทินของโรงเรียน -วางนโยบายให้ครู สามารถพานักเรียนไป

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
คอมพิวเตอร์โทรทัศน์วิดีโอที่ใช้ฝึก ทักษะมีน้อย ห้องสมุดมีตำรา เรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อ การศึกษาค้นคว้า	ภาษาอังกฤษ -ให้งบประมาณในการสร หาหนังสือ ตำราภาษาอังกฤษ ซื้อไว้ในห้องสมุด	เรียนรู้ในแหล่งชุมชน กำหนดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษให้ โรงเรียนได้รับทราบ
8.4 ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ เพิ่มจำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องไม่ ให้ความสำคัญในการประชุม ปรึกษาหารือเพื่อวางแผนการสอน ภาษาอังกฤษ 8.5 ไม่ได้รับการสนับสนุน งบประมาณและเวลาในการจัด กิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษ แก่นักเรียน 8.6 ไม่ได้รับความสนใจในการ พัฒนาปรับปรุงสถานที่ที่ใช้ในการ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ	-จัดทำห้องปฏิบัติการทาง ภาษา -เพิ่มสื่อการเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ วิดีโอให้ นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	-วางนโยบายเพื่อสร้าง ความร่วมมือกับสถาบัน ต่าง ๆ ให้มีการจัดกิจกรรม เข้าค่ายภาษาอังกฤษ หรือ เข้าค่ายหลากหลายร่วมกัน -จัดสรรห้องเรียน และ งบประมาณเพื่อดูแล หรือ ให้มีห้องปฏิบัติการทาง ภาษา และจัดให้มี สื่อคอมพิวเตอร์ใช้ในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น -วางนโยบายในการให้ ครู และนักเรียนมีโอกาส เลือกซื้อหนังสือเข้า ห้องสมุด โดยไม่ผูกขาดที่ ครูบรรณารักษ์คนเดียว
	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -แสวงหาและติดต่อสถาบัน อื่นให้มาจัดกิจกรรมทำค่าย กิจกรรม 3 ภาษา ที่โรงเรียนใน เขตพื้นที่ เพื่อให้โรงเรียนในเขต พื้นที่ร่วมกันนำนักเรียนมาเข้า ค่าย อาจเป็นค่ายภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ ภาษามลายู ซึ่ง เป็นการเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษจากสถาบันใน ภูมิภาค หรือมหาวิทยาลัยใน มาเลเซียมา	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล - วางนโยบายการจัด กิจกรรมค่ายหลากหลาย ให้กับโรงเรียนในเขตพื้นที่ - วางนโยบาย และ ระเบียบปฏิบัติในการ จัดหาทุนเพื่อช่วยโรงเรียน ในเขตพื้นที่ในการจัดทำ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ให้กับโรงเรียนที่ขาดแคลน -วางแผนปฏิบัติให้เขต พื้นที่มีห้องปฏิบัติการทาง

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
	- จัดหาทุนให้กับโรงเรียน เพื่อสร้างห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือเขตพื้นที่จัดทำห้องปฏิบัติการทางภาษา เคลื่อนที่ไปบริการโรงเรียนต่อสัปดาห์ พร้อมกับห้องสมุดเคลื่อนที่	ภาษาเคลื่อนที่ เช่นเดียวกับห้องสมุดเคลื่อนที่ไปตามโรงเรียนในเขตพื้นที่
	ระดับกรม/กระทรวง - กำหนดให้โรงเรียนมีกิจกรรมเข้าค่าย ดูนาน ทัดสน ศึกษาด้านการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษให้อยู่ในแผนสภาระการเรียนรู้ - กำหนดให้โรงเรียนจัดนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันการใช้ภาษาอังกฤษในระดับเขตพื้นที่ - กำหนดนโยบายให้โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษา การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็น KPI หนึ่งของโรงเรียนที่นักเรียนจะต้องฝึกปฏิบัติโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา - กำหนดให้มีการปรับปรุงพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนก่อนเปิดภาคเรียน	ระดับกรม/กระทรวง - วางนโยบายให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเข้าค่าย หรือกิจกรรมทัศนศึกษาดูงานด้านภาษาอังกฤษให้แก่ครูและนักเรียน โดยการจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียน - วางนโยบายให้โรงเรียนพัฒนาห้องปฏิบัติการทางภาษา และการนำเทคโนโลยีทางการศึกษาสมัยใหม่เข้ามาใช้ในโรงเรียน - วางนโยบายให้โรงเรียนมีการปรับปรุงพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้งประเทศ ก่อนเปิดภาคเรียน
9. ปัญหาด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาส		
9.1 ในการเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงแต่ละครั้งทำให้โรงเรียนปิดการเรียนการสอน เพราะเกรงว่าทั้งครูและนักเรียนจะไม่ปลอดภัย ทำให้เกิดปัญหาต่อกิจกรรมการ	ระดับโรงเรียน - สร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เป็นพื้นที่ที่อบอุ่น ปลอดภัย น่าอยู่ และเป็นบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น อาจจัด	ระดับโรงเรียน - กำหนดนโยบายให้ครูและนักเรียนสร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนแห่งการ

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
เรียนการสอน เนื่องจากครูมีเวลาสอนไม่เพียงพอ นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง เมื่อเปิดโรงเรียนทางโรงเรียนไม่มีมาตรการรองรับในการหยุดเรียน เช่น ไม่มีบทเรียนให้นักเรียนนำไปเรียนรู้ด้วยตนเองที่บ้านเมื่อมีปัญหาต้องหยุดเรียน จึงทำให้นักเรียนตามไม่ทันบทเรียน 9.2 การเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทำให้นักเรียนที่รับเข้ามาไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร เพราะต้องย้ายตามผู้ปกครองบ่อยครั้ง และบางคนมาจากหมู่บ้านแม่หม้ายซึ่งบิดาและผู้ปกครองเสียชีวิตในสถานการณ์ความไม่สงบ ทำให้นักเรียนเสียใจ และไม่ตั้งใจในการเรียนเท่าที่ควร	ให้มีป้ายบอกทางเป็นภาษาอังกฤษตามสี่แยกต่าง ๆ ของถนนในโรงเรียน หรือป้ายห้องเรียน - กำหนดให้ครูทำบทเรียนสำเร็จรูป หรือใบงานให้นักเรียนเพื่อนำไปทำที่บ้านเมื่อเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ หรือหากไม่เกิดก็ถือว่าเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์แก่นักเรียน -โรงเรียนจัดเข้าค่ายกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อปรับฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนจะเริ่มเปิดเทอม เพื่อให้นักเรียนทบทวนพื้นฐานความรู้เดิม	เรียนรู้ อบอุ่น และปลอดภัย - กำหนดนโยบายให้ครูเตรียมบทเรียนสำเร็จรูป และใบงานเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนได้ทบทวนการเรียนรู้ และทำงานส่งทุกสัปดาห์
	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล จัดทำงบประมาณ และวิทยากร สนับสนุนการเข้าค่ายกิจกรรมปรับพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของแต่ละโรงเรียน -จัดงานวันเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเขตเทศบาล ให้แต่ละโรงเรียนมาออกบูธจัดการแสดง เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้กับนักเรียนและครูที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย	ระดับเขตพื้นที่/เทศบาล -รณรงค์ให้โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาจัดกิจกรรมเข้าค่ายปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ และจัดกิจกรรมระหว่างภาคการศึกษา -ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดงานวันเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเขตเทศบาล โดยเชิญชวนให้แต่ละโรงเรียนมาออกบูธจัดงาน
	ระดับกรม/กระทรวง -กำหนดให้โรงเรียนจัดค่ายกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ระดับกรม/กระทรวง -วางนโยบายปรับฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	แนวทางแก้ไข (ระดับปฏิบัติ)	แนวนโยบาย
	ก่อนเปิดภาคเรียนสำหรับ นักเรียนที่เข้าชั้น ม.1 และ ม.4 เพื่อปรับฐานการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ -ให้โรงเรียนสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่อบอุ่น ปลอดภัย โดยจัดกิจกรรมใน วันสำคัญ	ก่อนเปิดภาคการศึกษา -วางนโยบายให้ โรงเรียนสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ อบอุ่น ปลอดภัย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดโรงเรียนเทศบาลในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ ประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณคือนักเรียนจำนวน 1,575 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane ได้ตัวอย่างจำนวน 319 คน กลุ่มตัวอย่างที่ได้ใช้วิธีสุ่มโรงเรียน แบบ Cluster จากโรงเรียนมัธยมในสังกัดเทศบาลในพื้นที่ปัตตานี นราธิวาส และยะลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน คือขนาดเล็ก และขนาดกลาง ได้มา 7 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ได้จากการสุ่มแบบบังเอิญ ส่วนครูที่ใช้ตอบแบบสอบถามได้มา 10 คน จาก 7 โรงเรียน เนื่องจากมีครูโรงเรียนละ 1-2 คน ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกต การสนทนากลุ่ม จากครู และผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครูใน แต่ละโรงเรียน และนักเรียน จำนวน 46 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการนำแบบสอบถามมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาเข้ารหัส key ข้อมูล และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอด้วยตาราง และบรรยายใต้ ตาราง ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพนำข้อมูลมาจำแนกหมวดหมู่ ตีความ สร้างข้อสรุป และนำเสนอด้วยวิธีพรรณนา ผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายได้ดังนี้

1. สภาพทั่วไปและภาระงานของครู

ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุประมาณ 27-33 ปี ได้รับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาษาอังกฤษ มีบางคนจบปริญญาตรีวิชาภูมิศาสตร์ แต่จบปริญญาโท ภาษาอังกฤษ โรงเรียนมีการเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาล-ม.3 ส่วนหนึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาส บางโรงเรียนจะมีการเรียนการสอนถึงชั้น ม.6 ครูที่สอนส่วนใหญ่จะต้องสอนต่างระดับ คือบางคนต้องสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้น ป.4-6 และยังต้องสอนในระดับชั้น ม.1-3 อีก ทั้งนี้เนื่องจากบางโรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษ 1-2 คน ซึ่งไม่เพียงพอและเป็นภาระงานหนักของครู ส่วนจำนวนนักเรียนต่อห้องประมาณ 31-40 คน สำหรับประสบการณ์การสอนพบว่า ครูมีประสบการณ์สอน 3-32 ปี โดยเฉลี่ยประมาณ 7 ปี ครูมีจำนวนคาบสอนอยู่ระหว่าง 18-24 คาบ/สัปดาห์ และครูยังมีภาระงานอื่นอีกคือ ดูแลงานกิจการนักเรียน งานห้องสมุด งานฝ่ายปกครอง และรับผิดชอบเป็นหัวหน้าสาระ

2. สภาพการจัดการเรียนรู้

ด้านหลักสูตรที่ใช้ มาตรฐานการเรียนรู้บางข้อยังไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในชนบทที่มีความรู้ทั่วไปน้อยและมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อยเช่นกัน ครูผู้สอนไม่ได้เข้ารับการอบรมให้ออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสาระการ

เรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ อีกทั้งมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรครอบคลุมตั้งแต่ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทำให้ยากต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะค้นคว้าจากเอกสาร แบบเรียน คิดและสร้างขึ้นเอง ส่วน ภาษาที่ครูใช้ในชั่วโมงสอน ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยสลับกับภาษาอังกฤษ ไม่มีโอกาสเรียนรู้จากเจ้าของ ภาษา แต่บางโรงเรียนจะมีชาวต่างชาติมาสอนเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. ปัญหาอุปสรรคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ปัญหาด้านหลักสูตร พบว่า หลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาขึ้นยังคงมีช่องว่าง ระหว่างหลักสูตร การตีความยุ่งยาก หากประสบการณ์ของครูแต่ละคนแตกต่างกัน จึงทำให้จัด กระบวนการเรียนการสอนไม่เป็นสากล แต่สิ่งที่ เป็นหลักสูตรแกนกลางครูบางโรงเรียนก็สามารถปรับ ให้สอดคล้องกับท้องถิ่นได้ แต่บางคนก็จะกังวลถึงความไม่เป็นสากลขององค์ความรู้ที่นักเรียนจะได้รับ จากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถแข่งขันกับโรงเรียนอื่นได้ในสภาวะการณ์ ปัจจุบันที่ต้องแข่งขันกันเพื่อสอบเข้าเรียนต่อในระดับสูงขึ้น

มาตรฐานการเรียนรู้มีมากเกินไป มาตรฐานการเรียนรู้บางข้อยากไม่เหมาะกับระดับ ความสามารถของนักเรียนซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในชนบทที่มีความรู้ทั่วไปน้อยและมีพื้นฐานความรู้ ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อยเช่นกัน และในส่วนของครูผู้สอนก็ไม่ได้รับการอบรมให้ออกแบบการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ อีกทั้งมาตรฐานการเรียนรู้ที่ กำหนดในหลักสูตรครอบคลุมตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทำให้ยากต่อการตีความ มาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละชั้น เหล่านี้แสดงให้เห็นว่า มีช่องว่างระหว่างหลักสูตร และการนำไปใช้

ปัญหาด้านครูผู้สอน ครูไม่เพียงพอบางโรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษเพียง 1-2 คน ทำให้ ครูรับภาระงานสอนหลายระดับ และมีภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมายในโรงเรียนได้อีก อาจทำให้ครูไม่ มีเวลาตรวจงาน และไม่มีเวลาเตรียมการสอน หรือเขียนแผนการสอนล่วงหน้าได้ ซึ่งสอดคล้องกับงาน ศึกษาของศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ (2522) และสุนทร หล่นประพันธ์ (2547) ที่อธิบายไว้ว่า ครูขาดความ พร้อมที่จะสอน การเตรียมการสอนของครูยังไม่สม่ำเสมอ ครูขาดความมั่นใจและความแม่นยำในการ สอนภาษาอังกฤษ เพราะครูต้องสอนหลายระดับ ซึ่งเนื้อหาการสอนอาจแตกต่างกันหรือยากง่าย ต่างกันอีกด้วย

ครูไม่สามารถใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ครูไม่สามารถใช้คำถามหรือ กิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ดี เท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากครูขาดความมั่นใจในความรู้ และขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ซึ่งในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจะเป็นกลไกสำคัญที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนในกระบวนการ เรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของ ทิศนา ขัมมณี (2551) ซึ่งได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า ใน การเรียนการสอนไม่จำเป็นต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนเสมอไป ครูยังสามารถ ถ่ายทอดความรู้ได้ทุกแห่งโดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่แล้วแต่สถานการณ์และความพอใจของทั้ง สองฝ่ายคือทั้งตัวครู และนักเรียน

โรงเรียนขนาดเล็ก ปัญหาเกิดจากครูไม่สามารถใช้เทคนิคในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย ขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปรายการแสดงบทบาทสมมติ การร้องเพลง เล่า

นิทาน ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากครูขาดความรู้ในเรื่องเทคนิคการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2521) ซึ่งกล่าวว่า ครูขาดความมั่นใจในตนเอง เพราะไม่แม่นยำในเนื้อหา และวิธีการสอน มีความอายที่จะออกเสียงภาษาอังกฤษ เพราะครูไม่เคยศึกษามาก่อนหรือศึกษาอย่างผิวเผิน

ครูใช้วาจาไม่สุภาพไม่เหมาะสมกับนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่ชอบครูที่พูดจาไม่ดี อาจส่งผลต่อเจตคติในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยปรากฏเช่นนั้นเนื่องจาก ในอุดมคติแล้วครูจะเป็นผู้ให้ และมีกิจกรรมร่ายทรีบรื้อย พูดจาไพเราะ อ่อนหวาน เมื่อครูแสดงท่าทีดูด่านักเรียนที่ไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษได้ตามที่ครูคาดหวังไว้ จึงทำให้นักเรียนมองเห็นว่า ครูแสดงตนไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของวัฒนาพร ระวังทุกข์ (2541) ที่กล่าวไว้ว่า เทคนิควิธีการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ครูต้องทดลองใช้ ผิดผ่นค้นคว้า จนชำนาญจึงจะจัดกิจกรรมการสอนให้เกิดประสิทธิผล และครูก็จะไม่แสดงตนดูด่าว่ากล่าวเด็ก และยังสอดคล้องกับงานศึกษาของสุนทร หล่นประพันธ์ (2547) ที่มองว่าครูขาดการใช้จิตวิทยาในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการฝึกทักษะเป็นอย่างมาก ทั้งครูและนักเรียน เมื่อครูไม่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่สอนได้ หรือนักเรียนเรียนไม่ได้เท่าที่ครูคาดหวังไว้ ครูก็โกรธและดูว่านักเรียน จนบางครั้งนักเรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อครู และต่อวิชาที่ครูสอนด้วย และทำให้เห็นว่าครูเข้าใจนักเรียนของตนน้อยด้วย

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน ครูมีงบประมาณไม่เพียงพอในการจัดทำสื่อการสอน บางครั้งให้นักเรียนหามา หรือจัดทำให้ บางครั้งครูซื้อด้วยเงินส่วนตัวของครูเองทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษขาดประสิทธิภาพ บางโรงเรียนไม่มีห้องฝึกทักษะภาษาอังกฤษ (sound lab) ในห้องสมุดไม่มีตำราสำหรับเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้อ่านนอกเวลาอย่างเพียงพอ ครูไม่สามารถใช้ สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนให้เข้าใจบทเรียนได้ดีต้องอาศัยสื่อการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของ เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2531) ที่ว่า การเตรียมเนื้อหาเพื่อนำเสนอเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการวางแผน และการเตรียมการว่าจะนำเสนอเนื้อหาหรือแนวคิดอย่างไร จึงจะเหมาะสม สื่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์ใดบ้างที่สมควรนำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัย ระดับความสามารถ และความสนใจ สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และในงานศึกษาของ Gerlach & Ely (1971) ที่กล่าวว่าสื่อการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผน และการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ดียิ่งขึ้น

ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล ครูขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีวัดผลและประเมินผล ครูสร้างเครื่องมือการวัดผลไม่หลากหลาย เช่น ข้อสอบปรนัย อัตนัย แบบสังเกต ขาดความรู้ในการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ไม่มีการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่จัดทำขึ้น เนื่องจากครูไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดทำข้อสอบแบบปรนัย การที่ปรากฏเช่นนี้เนื่องจากครูขาดความรู้ในการจัดทำแบบวัดผลประเมินผล และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลขาดมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของ อุบล แคล้วกลาง (2540) ที่ให้ความสำคัญกับการวัดผลประเมินผล และยังสอดคล้องกับงานศึกษาของ กาญจนา จันทะดวง (2542) ได้นำเสนอถึงการวัดผลและประเมินผลว่า จะต้องมียุทธวิธีวัดผลที่หลากหลาย เช่น ทดสอบ สัมภาษณ์ สังเกต การสะสมผลงาน การทำโครงการ ครูจะให้คะแนนประเมินสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อช่วยให้ครูสามารถติดตามตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนหลังการเรียนการสอนได้

ปัญหาด้านตัวนักเรียน นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย และรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่สนใจฝึกฝนในการเรียนภาษาอังกฤษเพราะต้องเรียนหลายวิชาในวันเดียวทำให้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาน้อย นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องใช้ นักเรียนคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก ไม่มีโอกาสสื่อสารกับเจ้าของภาษา และไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตัวเองและไม่กล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของ ศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ (2522) กล่าวว่านักเรียนไม่ได้ฝึกหัดทักษะในการพูด สนทนาภาษาอังกฤษ จึงไม่มีกล้าพูด อาย และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนั้นยังพบว่า นักเรียนขาดการช่วยเหลือจากที่บ้าน เมื่อมีปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางบ้านไม่สามารถให้คำแนะนำได้ ผู้ปกครองไม่ได้เรียนมา และไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ จึงไม่ได้ให้กำลังใจหรือสนับสนุนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ปัญหาด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาส พบว่า การเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงแต่ละครั้งทำให้โรงเรียนปิดการเรียนการสอน เพราะเกรงว่าทั้งครูและนักเรียนจะไม่ปลอดภัย ทำให้เกิดปัญหาต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากครูมีเวลาสอนไม่เพียงพอ นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง เมื่อปิดโรงเรียนทางโรงเรียนไม่มีมาตรการรองรับในการหยุดเรียน เช่น ไม่มีบทเรียนให้นักเรียนนำไปเรียนรู้ด้วยตนเองที่บ้านเมื่อมีปัญหาต้องหยุดเรียน จึงทำให้นักเรียนตามไม่ทันบทเรียน และการเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทำให้โรงเรียนไม่สามารถเลือกผู้เรียนได้ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ไม่ดี เนื่องจากย้ายตามผู้ปกครองบ่อย และบางคนมาจากหมู่บ้านแม่หม้าย ซึ่งบิดาหรือผู้ปกครองเสียชีวิตในสถานการณ์ความรุนแรงจึงทำให้นักเรียนที่มาเรียนยังมีความเสียใจในเหตุการณ์อาจไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร

4. แนวทางที่ควรจะเป็นในการแก้ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพบว่า ทั้งผู้บริหาร ครู และนักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะว่า โรงเรียนควรสนับสนุนให้มีครูเจ้าของภาษามาสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้มีสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนควรมี Pre-test และ Post-test เพื่อดูพัฒนาการของนักเรียน ควรจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน ทัศนศึกษาเรียนรู้ในสถานการณ์จริง เข้าค่ายฤดูร้อน โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ครูเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้ครูศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ควรจัดสรรภาระงานของครูให้เหมาะสมกับงาน และไม่มากจนเกินไป ควรมีเครือข่ายในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาของแต่ละจังหวัดเพื่อจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เช่น การให้คำแนะนำในการเขียนแผนการสอน การออกข้อสอบ การวัดผลประเมินผล การใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ การจัดทำสื่อการสอน โดยโรงเรียนที่ขาดแคลนได้รับความช่วยเหลือจากโรงเรียนเครือข่าย หรือการให้คำแนะนำปรึกษาจากครูด้วยกันซึ่งอาจจะทำให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดกิจกรรมเข้าค่ายเพื่อปรับพื้นฐานให้แก่ นักเรียนที่เข้าใหม่

จากสภาพปัญหาที่พบส่วนใหญ่โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมีปัญหาบางอย่างแตกต่างกัน แต่ก็จะมีปัญหาบางอย่างที่เหมือนกัน ดังนั้นแนวทางการแก้ไขปัญหาก็อาจมีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ปัญหาการขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งครูต้องสอนหลายระดับ และมีภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียน ซึ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวทางโรงเรียนอาจขอขอยกยติงบประมาณสนับสนุนจากเทศบาล หรือขอยกยติงบประมาณสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการโดยการทําวิจัย หรือวิเคราะห์ข้อมูลขออัตรากำลังที่ควรจะได้รับ และปัญหาการเรียนการสอน เพื่อเสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการในการขอทุนสนับสนุนครูอัตราจ้าง
2. การที่นักเรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ดีเท่ากับเจ้าของภาษา โดยให้เหตุผลว่าไม่มีครูที่เป็นชาวต่างชาติมาสอน เพราะติดขัดด้วยเรื่องงบประมาณ ดังนั้นโรงเรียนควรเขียนโครงการเพื่อขอขอยกยติงบประมาณสนับสนุนต้นสังกัดที่เป็นเทศบาล ซึ่งอาจมีช่องทางในการให้ความช่วยเหลือได้
3. ควรจัดให้มีการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษในพื้นที่เขตการศึกษา โดยให้พื้นที่เขตการศึกษาหรือเทศบาลเป็นผู้ให้การสนับสนุน เชิญวิทยากรด้านการตีความมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร การเขียนแผนการสอน การจัดทำสื่อการสอน การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การวิเคราะห์ข้อสอบ หรือแบบวัดผลประเมินผลที่เหมาะสมในแต่ละระดับช่วงชั้น
4. ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการบูรณาการภาษากับค่ายลูกเสือ และเนตรนารี หรือการแสดงละครเวทีในกลุ่มสาระอื่นโดยการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการจัดแสดงละครเวทีได้ด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทําวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน รวมถึงทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียนเพื่อติดตามว่าอุปสรรคจากตัวนักเรียน
2. ควรศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ควรศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานเขตพื้นที่การศึกษาในปัตตานี ยะลา นราธิวาส ว่ามีบทบาทในการช่วยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างไร และสามารถสร้างเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อนได้หรือไม่อย่างไร

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา จันทะดวง. (2542). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษโครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ*. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- กุสุมา ลำนุ้ย. (2539). การสร้างเจตคติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารศึกษาศาสตร์*. 11(1):78.
- เกศินี ชัยศรี. (2551). *สภาพการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบันและปัญหาในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียนมัธยมศึกษาในบริบทจังหวัดภูเก็ต*.
- เจษฎาภรณ์ เหลืองขมิ้น. (2541). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากวิธีที่ค้นหามีพื้นหลังภาพต่างกัน. *วิทยานิพนธ์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*, กรุงเทพฯ.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). *เทคโนโลยีทางการศึกษา: หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). *การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย*. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- ทิตนา แหมมณี. (2542). *การใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: เอิร์ดเวฟเอ็ดดูเคชั่น.
- ทิตนา แหมมณี. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แหมมณี.. (2551). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 8) . กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์.
- นันทกา ทาวุฒิ. (2542). *ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน*. กรุงเทพฯ: เอิร์ดเวฟเอ็ดดูเคชั่น
- ปราณี อมรรัตนศักดิ์. (2541). ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยรามคำแหง. *วารสารวิจัย*. 2(2): 276.
- ผ่องใส ถาวรจักร และคณะ. (2551). *ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนของวิทยาลัยราชพฤกษ์*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. (2521). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- รุ่งทิพย์ รัตนทานุสร. (2544). การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. *วารสารทางวิชาการราชภัฏกรุงเทพ*. 7 (14): 66-73.
- โรงเรียนอัสติเนียตูลอิสลามียะห์. (2552). นราธิวาส.
- วลีษฐ์ เกษมทรัพย์. (2548, สิงหาคม). ภาษาอังกฤษสำหรับครู (ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ). *วารสารวงการครู*. 5(2),83-86.

- วัชรรา หมดป้อมตัว. (2545). *การศึกษาค้นคว้าในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเกษมโปลีเทคนิค*.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษาสาขาวิชาการอุดมศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). *การจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ.
- วิชิตสุรัตน์ เรืองชัย และคณะ (2549, พฤศจิกายน-มีนาคม). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการ
เรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารศึกษาศาสตร์ 17(2), 105-118
- ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. (2522). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.
- ศิริพงศ์ พะยอมแย้ม.(2533). *การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศิริเพ็ญ มากบุญ. (2541). แต่ผู้เบิกทางแห่งปัญญา, *คุรุสารเทพสตรี*. 2 (1): 55-65.
- สหทยา พลปัดพี และมูลนิธิศึกษาพัฒนา. (2550). *ทฤษฎี Constructionism : การศึกษาในโรงเรียน*.
ค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2558, จาก: <http://netra.lpru.ac.th/~phaitoon/1evalproj/construc.doc>,
- สังเวียน สฤตดิกุล. (2521). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติฉบับที่10 (พ.ศ. 2550-2554)*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). *ข้อเสนอ ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ:
เซ็นจูรี่.
- สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2542). *พระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำนักผู้ตรวจราชการและติดตามประเมินผล. (2548). *การติดตามปัญหาอุปสรรคการใช้หลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544*. บันทึก ที่ ศธ 0207/ 2692 ลงวันที่ 19 กันยายน 2548.
กรุงเทพฯ: สำนักผู้ตรวจราชการและติดตามประเมินผล.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2546 ก.). *สรุปผลการประชุมวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน*. 27-28 ตุลาคม 2546 ณ โรงแรมดุสิต กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2546 ข.). *สรุปความเห็นจากการประชุมเสวนาหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 จุด*. พฤศจิกายน 2546 (เอกสารอัดสำเนา).
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548 ก). *รายงานการวิจัย การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐานตามทัศนะของผู้สอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548 ข.). *รายงานการวิจัยโครงการวิจัยเชิงทดลอง
กระบวนการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สุเทพ อ่อนไสว. (2541). องค์ประกอบของการเรียนการสอน. *คุรุสารเทพสตรี*. 2 (1): 98-102.

- สุนทร หล่่นประพันธ์. (2547). *การศึกษาปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโรงเรียนโยนออฟอาร์คเทคโนโลยี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สุภันทนา เจริญวัลย์. (2540). *การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการอุดมศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สุมาลี จันทรชลอ. (2542). *การวัดและการประเมินผล. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดีดจำกัด.*
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2522, ธันวาคม). ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษามนุษยศาสตร์ปริทัศน์. 1(2):62-7).
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2549). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สุวิมล ว่องวานิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย. (2547). *การประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พหุกรณีศึกษา. ในเอกสารการประชุมทางวิชาการการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ วันที่ 19- 20 กรกฎาคม 2547. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.*
- เสกสรรค์ แย้มพินิจ (2550) *ปัญหาการศึกษาไทย ทศนะ Constructionism กับการเรียนรู้การสอนค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2558: จาก : <http://pirun.ku.ac.th/~btun/column/segsan.htm>*
- เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555) *ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.*
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). *เอกสารคำสอน หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- อุบล แคล้วกลาง. (2540). *การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-5 ในเขตปฏิบัติการทางการศึกษาที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- Anderson, Ronald H. (1976). *Selecting and Developing Media for Instruction.* New York: Van Nostrand Reinhold Company.
- Aymat, Oswaldo. (1989, May) *The Teaching of English in the People School of Puerto Rico, Dissertation Abstracts.* 49 (11), 3290.
- Bennett, S.N. (1976). *Teaching Styles and Pupil Progress.* London: Open Books.
- Bledsoe, Joseph C. (1970). *Mental Health in the Classroom.* New York: McGraw-Hill.

- Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York:Mc Graw-Hill.
- Brown, D.H. (2000). *Principle of language learning and teaching*. (4th ed.) New York: Brown, D.H. (2007) *Teaching by Principle: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. (3rd ed.) New York: Pearson Longman.
- Brown, H. Douglas. (1981). Effective Factors in School Language Learning, in *The Second Language Classroom: Direction for the 1980's*. (pp.113-129) New York: Oxford University Press.
- Bruner, Jerome S. (1960). *The process of education*. Cambridge, MA: Harvard University Press
- Canbera. (1991). Teaching English Literacy, A project of national significance of the preservice preparation of teachers for teaching English Literacy, Vol.1.
- Carrol, John B. (1947). Learning Theory for The Classroom Teacher in Jarvis G.A.(ed.) *The Challenge of Communication*. Illinois: National Textbook Company.
- Carroll, John B. (1974). Learning Theory for the classr teacher. In Jarvis G A (ed.) *The Challenge of Communication*. Illinois: National Textbook Company.
- Carroll, John B. (1977). Characteristic for Successful Secobd Learner. *Viewpoints on English Language* 21, May P. 11-29.
- Collins, C.R. (1988). *Teacher and Principal Perception of the effect of Principal's Engagement in Selected*.
- Combs, Arthur W. (1982) *Personal Approach to Teaching: Beliefs That Make a Difference*. Boston: Allyn & Bacon.
- Coombs, P.H. (1973). *New path to Learning for Rural Children and Youth*. Paris.
- Delors, J. (1998). *Learning: The Treasure Within*. Paris: UNESCO Department of Employment, Education and Training.
- Delors, J.(1998). *Learning: The Treasure Within*. UNESCO Department of Employment, Education and training,
- Ellis, R. (1994) *The Study of Second Language acquisition*. New York: Oxford University Press.
- Eun, S. (2002). Contextual Autonomy in EFL Classrooms: A Critical Review of English Teaching Methods in South Korea. *Dissertation Abstracts International*. 62(11): 3666-A.
- Gerlach,S. Vernon and Ely,P. Danald. (1971). *Teaching and Media A systematic Approach*. New Jersey: Prentice Hall.
- Jakovits, Leon A. (1971). *Foreign Language Learning: A Psycholinguistic Analysis of the Issues*. (2nd ed.) Rowley Mass: Newbury House Publishers.

- Kittisunthorn, C., (2003). *Standards-based curriculum: The first experience of Thai teachers*. Doctoral Dissertation, Jamia Islamia University, Delhi, India.
- Littlewood, William T. (1990). *Foreign and second language learning*. New York: Cambridge University Press.
- Maslow, Abraham H. (1970). Humanistic Education vs. Professional Education. *New Directions in Teaching* 2, 3-10.
- Miller, Pertrici. (1987). The Characteristics of Good Teacher. *English teaching Forum*. 19(1), 40-41
- Nunan, David. (1990). Second language classroom research. *ERIC Digest*. Retrived from: www.ericdigests.org/pre-9216/second.html
- Nutravong, R., (2002). *School-based curriculum decision-making: A study of the Thailand reform experiment*. Doctoral Dissertation, Indiana University, Bloomington. U.S.A.
- Rogers, Carl R. (1965). *Client-Centered Therapy: Its Current Practice, Implications, and Theory*. Boston: Houghton Mifflin.
- Skinner, Burphus F. (1958). Teaching machines. *Science*, 128, 969-977.
- Zaid, M. A.. (1994). Comprehensive Analysis of the Current System of Teaching English as a Foreign Language in the Saudi Arabian Intermediate Schools. *Dissertation abstracts International*. 54(10), 3727-A.

บุคลากรกรม

- กนกนิล, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก จังหวัดยะลา
- กอวิณา, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 3 บ้านยะกัง จังหวัดนราธิวาส
- จริยา, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 21 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก จังหวัดยะลา
- จิรัชยา, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 31 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี จังหวัดนราธิวาส
- ซาร่าห์, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 9 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านกาหยู อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
- ซารีน่า, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ 20 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านกาหยู อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
- ชูซาน, ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านกาหยู อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
- โซเฟีย, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี จังหวัดนราธิวาส
- ญาณิษา, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี จังหวัดนราธิวาส
- ตัสมีซีร์, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 4 มกราคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า จังหวัดยะลา
- นุชนาถ, ผู้บริหารโรงเรียน สัมภาษณ์วันที่ 26 สิงหาคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี จังหวัดนราธิวาส
- นุรีซัน, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 19 มกราคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก จังหวัดยะลา
- บุคอรี, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 20 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านกาหยู อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
- ปรเมศวร์, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 สิงหาคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี จังหวัดนราธิวาส
- พงศกร, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 29 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านกาหยู อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี
- ฟาติล, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก จังหวัดยะลา
- ฟาริดา, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 22 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี จังหวัดนราธิวาส

มัสนี้ห์, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 6 บ้านบางตาหยาด ต.

ตะลุมบอน อ.สายบุรี จ.ปัตตานี

มายา, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 7 มกราคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 3 บ้านยะกัง จังหวัดนราธิวาส

มารียา, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า จังหวัดยะลา

มิฟฎอล, รองผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ 11 กันยายน 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผา

ภักดี อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

มุฮัมหมัด, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า

จังหวัดยะลา

ยามีละ, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 22 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี อำเภอเมือง

จังหวัดนราธิวาส

รอสน๊ะ, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 30 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 6 บ้านบางตาหยาด ต.ตะลุมบอน

อ.สายบุรี จ.ปัตตานี

แวนูอัสรีย์, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2558 โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี

อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

แวมีน๊ะ, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 4 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่าจังหวัดยะลา

แวมีเนาะห์, ผู้บริหารโรงเรียน สัมภาษณ์วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านบาเล

ฮิล อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

สกาอ์รัตน์, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 30 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 6 บ้านบางตาหยาด

ต.ตะลุมบอน อ.สายบุรี จ.ปัตตานี

สมาแอ, ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 26 กรกฎาคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 6 บ้านบางตา

หยาด ต.ตะลุมบอน อ.สายบุรี จ.ปัตตานี

สาหรอ, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า จังหวัด

ยะลา

สุขสวัสดิ์, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 10 มกราคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี อำเภอเมือง

จังหวัดนราธิวาส

สุไวยะ, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 22 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก

จังหวัดยะลา

สุภาพร, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า จังหวัด

ยะลา

สุไฮนีย์, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 27 กรกฎาคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 6 บ้านบางตาหยาด ต.ตะลุม

บอน อ.สายบุรี จ.ปัตตานี

หรรสลักษณ์, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 24 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า

จังหวัดยะลา

หวันยามีละ, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านบาเลฮิล จังหวัด

นราธิวาส

- หวันอิสมาแอล, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่, สัมภาษณ์วันที่ 3 มกราคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 6
บ้านบางตาหยาด ต.ตะลุบัน อ.สายบุรี จ.ปัตตานี
- อับดุลเลาะห์, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 3 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก
จังหวัดยะลา
- อัสมินทร์, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 5 มกราคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก
จังหวัดยะลา
- อาฟีพะห์, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 26 กรกฎาคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 6 บ้านบางตาหยาด ต.ตะลุ
บัน อ.สายบุรี จ.ปัตตานี
- อามานี, ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 กรกฎาคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 6 บ้านบางตา
หยาด ต.ตะลุบัน อ.สายบุรี จ.ปัตตานี
- อามีนะ, ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 17 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 3 บ้านยะกัง
จังหวัดนราธิวาส
- อาลีนา, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 9 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านกาหยี อำเภอสายบุรี
จังหวัดปัตตานี
- อำไพ, ผู้บริหารโรงเรียน สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า
จังหวัดยะลา
- ฮาซัน, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า จังหวัดยะลา
- ฮาซานะฮ์, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 กรกฎาคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า จังหวัด
ยะลา

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

เรื่อง

สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

คำชี้แจง: แบบสอบถามมี 3 ตอน เพื่อรวบรวมสภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะ
นำไปใช้ในการนำเสนอผลในรูปแบบภาพรวม ดังนั้นจึงไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่านและโรงเรียนของท่าน

ผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

นายเจตน์สฤณี สังขพันธ์
นักวิจัยมหาวิทยาลัยหาดใหญ่
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

ชื่อ-สกุล.....โรงเรียน.....ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....โรงเรียนสอนระดับชั้นใดถึงชั้นใด.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาตอบแบบสอบถามโดยใช้เครื่องหมาย ☒ หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี ที่อยู่.....หมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....
3. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
4. นักเรียนได้ผลการเรียนภาษาอังกฤษตอนที่แล้วระดับใด
☐ ระดับ 0 ☐ ระดับ 1 ☐ ระดับ 2 ☐ ระดับ 3 ☐ ระดับ 4
5. ขณะนี้นักเรียนอาศัยอยู่กับ
☐ บิดา ☐ มารดา ☐ บิดาและมารดา ☐ บุคคลอื่น ระบุ.....
6. การศึกษาสูงสุดของบิดา
☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา ☐ อาชีวศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท
7. การศึกษาสูงสุดของมารดา
☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา ☐ อาชีวศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท
8. อาชีพของผู้ปกครองที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน
☐ เกษตรกร ☐ ค้าขาย ☐ รับราชการ
☐ รับจ้าง ☐ รัฐวิสาหกิจ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใต้หมายเลขที่ระบุแทนระดับปัญหาดังนี้

- 5 หมายถึง มีปัญหามากที่สุด 4 หมายถึง มีปัญหามาก
 3 หมายถึง มีปัญหามากกลาง 2 หมายถึง มีปัญหาน้อย 1 หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด

ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
ปัญหาด้านการสอนและเทคนิคการสอนของครู					
1. ครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผล การสอนชัดเจน					
2. ครูระบุวิธีสอน เวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน					
3. ครูใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
4. ครูใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอน เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ การร้องเพลง เล่นิทาน เป็นต้น					
5. ครูใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์					
6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุม พุดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักเรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากครู					

ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
7. ครูใช้ภาษาในการสอนที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา					
8. ครูมีการออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน					
9. ครูมีทักษะในการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนค่อนข้างน้อย					
10. ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน					
11. เนื้อหาที่สอนและยกตัวอย่างไม่ทันสมัยกับเหตุการณ์ปัจจุบัน					
ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของครู					
1. ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลา					
2. ครูใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับนักเรียน					
3. ครูสอนโดยไม่มีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน					
4. ครูไม่สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี					
5. ครูแต่งกายไม่สุภาพ ไม่เรียบร้อย					
ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน					
1. ครูใช้ตำรา/ เอกสารประกอบการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน					
2. ครูใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ประกอบการสอน เช่น การฟังเทป คอมพิวเตอร์ วิดีโอ					
3. ครูแนะนำรายชื่อหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเอง					
4. ครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น					
5. ครู ใช้ สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล					
1. ครูไม่กำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม					
2. ครูไม่แจ้งให้นักเรียนทราบถึงแนวทางการทดสอบล่วงหน้า					
3. ครูไม่สอนทบทวนและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบ					
4. ครูไม่จัดให้มีการทดสอบย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนดไว้					
5. ครูไม่แจ้งผลการทดสอบของนักเรียนให้ทราบ หลังจากการสอบทุกครั้ง					
6. ครูออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน					
7. ครูให้งานหรือการบ้านนักเรียนมากเกินไป					
8. ครูไม่มีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น					

ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้อังกฤษ					
1. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ กระดานไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
2. ห้องสมุดมีตำราเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า					
3. สื่อการเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ วิดีโอที่ใช้ฝึกทักษะมีน้อย					
4. สื่อสนับสนุนในห้องเรียน เช่น รูปภาพ โปสเตอร์ มีน้อย					
5. ไม่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการเรียนการสอน					
6. ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาในการเรียนการสอน					
7. ไม่มีการจัดกิจกรรมหรือจัดนิทรรศการนอกห้องเรียน					
8. ไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันคริสต์มาสหรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษ					
9. ไม่มีครูเจ้าของภาษาในการเรียนการสอน					
10. โรงเรียนปิดบ่อยเพราะปัญหาความไม่สงบทำให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง					
ปัญหาของนักเรียน					
1. นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย					
2. นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษน้อย					
3. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย					
4. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย					
5. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษน้อย					
6. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย					
7. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
8. นักเรียนไม่ชอบหรือเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ					
9. นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ					
10. นักเรียนไม่สนใจฝึกฝนในการเรียนภาษาอังกฤษ					

แบบสอบถามสำหรับครู

เรื่อง

สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
ของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

คำชี้แจง: วัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะ
นำไปใช้ในการนำเสนอผลในรูปแบบภาพรวม ดังนั้นจึงไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่านและโรงเรียนของท่าน

ผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

นายเจตน์สฤษดิ์ สังขพันธ์
นักวิจัยมหาวิทยาลัยหาดใหญ่
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

แบบสอบถามสำหรับครู

ชื่อ-สกุล..... โรงเรียน.....ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

โรงเรียนของท่านมีการเรียนการสอนระดับชั้นใดถึงชั้นใด ประถม.....มัธยม.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาตอบแบบสอบถามโดยใช้เครื่องหมาย ☒ หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ท่านมีคุณวุฒิการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี

4. ท่านจบการศึกษาในระดับใด

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี วิชาเอก.....จบปี พ.ศ.....

☐ ปริญญาตรี วิชาเอก.....จบปี พ.ศ.....

☐ ปริญญาโท วิชาเอก.....จบปี พ.ศ.....

5. ระดับชั้นที่ท่านสอนภาษาอังกฤษ

☐ สอนระดับชั้นเดียว ชั้น ม..... ☐ สอนต่างระดับ ระบุ.....

6. จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

☐ 11-20 คน ☐ 21-30 คน ☐ 31-40 คน ☐ 41-50 คน ☐ มากกว่า 50 คนขึ้นไป

7. ในภาคการศึกษานี้ท่านมีภาระงานสอนทั้งหมด จำนวน.....ชั่วโมง/สัปดาห์

8. วิชาที่สอนในปัจจุบัน

☐ ภาษาอังกฤษวิชาเดียว ☐ ภาษาอังกฤษและวิชาอื่นคือ.....

9. ประสบการณ์ในการสอน.....ปี

10. ท่านมีงานอื่นที่ได้รับมอบหมายนอกจากการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่

☐ ไม่มี ☐ มี ได้แก่ งาน.....

11. เคยได้รับการพัฒนาตนเองหรืออบรมในหัวข้อต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การจัดทำหลักสูตร

☐ วิธีการสอนภาษาอังกฤษ

☐ การจัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษ

☐ การวัดผลประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรสถานศึกษา

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. ท่านมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพียงใด

☐ ดีมาก

☐ ใช้สื่อสารกับเจ้าของภาษาได้

☐ พอใช้

☐ ต้องปรับปรุง

13. ท่านมีความสามารถในการทักษะภาษาอังกฤษด้านใดมากที่สุด

(โปรดใส่เครื่องหมาย 1, 2, 3, 4 ตามลำดับ)

☐ การฟัง ☐ การพูด ☐ การอ่าน ☐ การเขียน

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

โปรดใส่เครื่องหมาย ☒ ตามสภาพความเป็นจริง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ด้านหลักสูตร

1. ท่านปฏิบัติอย่างไรในการสร้างหลักสูตรที่ใช้สอน

☐ ศึกษาสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

☐ สำรวจความต้องการของนักเรียน

☐ สำรวจความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

☐ ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน

☐ ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ท่านได้รับความรู้ในการจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอนอย่างไร

☐ จากการจัดอบรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ ศึกษาดูงานจากโรงเรียนอื่น

☐ จากศึกษานิเทศก์

☐ จากเพื่อนร่วมงาน

☐ จากหน่วยงานต้นสังกัด

☐ ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน

☐ ไม่เคยได้รับความรู้ใด ๆ ในการจัดทำหลักสูตรเลย

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. หลักสูตรที่ท่านใช้ในการจัดการเรียนการสอนท่านนำมาจากไหน

☐ จัดทำขึ้นเองทั้งหมด

☐ ยึดหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาให้ทั้งหมด

☐ นำมาจากหลักสูตรแกนกลางและปรับเปลี่ยนบ้างตามความเหมาะสม

☐ นำมาจากโรงเรียนต้นแบบหรือแกนนำแล้วนำมาปรับปรุงเป็นของโรงเรียน

☐ นำมาจากโรงเรียนต้นแบบหรือแกนนำทั้งหมด

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. มีวิธีจัดหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ใช้สอนอย่างไร

☐ ปรับมาจากแบบเรียน

☐ จัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

☐ นำมาจากหลักสูตรแกนกลาง

☐ จัดตามสภาพความสามารถของนักเรียน

☐ ศึกษาความจำเป็นที่ควรนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. ท่านเขียนคำอธิบายรายวิชาที่ใช้สอนอย่างไร

- ☐ ศึกษาจากหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
☐ ศึกษาจากมาตรฐานการเรียนรู้รายปี
☐ ศึกษาจากผลการเรียนรู้
☐ ศึกษาจากหลักสูตรแกนกลาง
☐ ศึกษาจากสาระการเรียนรู้
☐ ศึกษาจากผังมโนทัศน์
☐ ไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนในเรื่องนี้
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ท่านมีวิธีการเขียนแผนการสอนอย่างไร

- ☐ เขียนแผนการสอนล่วงหน้าก่อนสอนทั้งรายวิชา
☐ เขียนแผนการสอนล่วงหน้าก่อนสอนเป็นรายชั่วโมง
☐ นำแผนการสอนของสำนักพิมพ์มาปรับใช้กับการสอนของตนเอง
☐ ศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อนลงมือเขียนแผนการสอน
☐ ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้
☐ ศึกษาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อน
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ท่านเน้นทักษะใดมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอน (โปรดใส่หมายเลข 1, 2, 3, 4 ตามลำดับ)

- ☐ การฟัง ☐ การพูด ☐ การอ่าน ☐ การเขียน

3. กิจกรรมที่ท่านใช้ในการจัดการเรียนการสอนท่านนำมาจาก

- ☐ แบบเรียน
☐ นำมาจากคู่มือครู
☐ ใช้ตามที่สำนักพิมพ์จัดทำขึ้น
☐ ค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
☐ นำมาจากการอบรมและพัฒนาตนเอง
☐ คิดและสร้างขึ้นเอง
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านใช้วิธีการสอนใดบ้างในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

- ☐ Communicative Approach
☐ Audio-Lingual
☐ Content-Based
☐ Task-Based
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. ภาษาที่ใช้สื่อสารกับนักเรียนในชั่วโมงสอนภาษาอังกฤษ

- ☐ ใช้ภาษาอังกฤษตลอดการสอน

☐ ใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย

☐ ใช้ภาษาอังกฤษบางครั้ง

☐ ไม่เคยใช้ภาษาอังกฤษ

ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้

1. ท่านใช้สื่อการสอนใดบ้างในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

☐ วิดีทัศน์

☐ เพลง

☐ แอปบันทึกเสียง

☐ สื่อ CAI

☐ คอมพิวเตอร์

☐ บัตรคำ

☐ รูปภาพ

☐ เกมส์

☐ แบบเรียน

☐ รายการโทรทัศน์

☐ วัสดุ สิ่งพิมพ์ (เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์)

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. สื่อการสอนที่ท่านนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้มาอย่างไร

☐ จัดทำขึ้นเอง

☐ จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณของโรงเรียน

☐ จัดซื้อด้วยเงินตนเอง

☐ ขอยืมจากเพื่อนร่วมงาน

☐ ให้นักเรียนช่วยจัดทำหรือหามา

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ในการจัดการเรียนการสอนท่านใช้แหล่งเรียนรู้อะไรบ้าง

☐ ห้องปฏิบัติการทางภาษา

☐ ห้องสมุด

☐ วัด

☐ ชุมชน

☐ อินเทอร์เน็ต

☐ แหล่งท่องเที่ยว

4. ท่านเคยนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เพื่อทดสอบหรือเพิ่มเติมความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่

☐ ไม่เคย

☐ เคย (โปรดระบุว่าโดยวิธีใด).....

ด้านการวัดผลและประเมินผล

1. ในการสอนท่านปฏิบัติอย่างไรในการวัดผลประเมินผลนักเรียน

☐ 1.1 ทดสอบก่อนเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้

☐ ทุกครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ ไม่เคย

☐ 1.2 ทดสอบหลังเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้

☐ ทุกครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ ไม่เคย

☐ 1.3 ตรวจผลงาน/แบบฝึกหัด

☐ ทุกครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ ไม่เคย

☐ 1.4 สังเกตระหว่างการสอน

☐ ทุกครั้ง

☐ บางครั้ง

☐ ไม่เคย

2. ท่านใช้วิธีใดบ้างในการวัดผลประเมินผลนักเรียน

☐ ใช้แบบทดสอบ

☐ ใช้แบบสังเกต

☐ ตรวจผลงาน/แบบฝึกหัดนักเรียน

☐ ใช้แฟ้มสะสมงาน

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ท่านเคยให้ใครมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลบ้าง

☐ ตัวนักเรียนเอง

☐ เพื่อนนักเรียน

☐ ผู้ปกครองของนักเรียน

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 3 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใต้หมายเลขที่ระบุแทนระดับปัญหาดังนี้

5 หมายถึงมีปัญหามากที่สุด

4 หมายถึงมีปัญหา

3 หมายถึงมีปัญหาปานกลาง

2 หมายถึงปัญหาน้อย

1 หมายถึงมีปัญหา

น้อยที่สุด

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
ปัญหาด้านหลักสูตร					
1. หลักสูตรกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นมากเกินไป					
2. มาตรฐานการเรียนรู้ครอบคลุมตั้งแต่ชั้น ม.1- ม.3 หรือ ม.4-ม.6 ทำให้ยากต่อการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละช่วงชั้น					
3. มาตรฐานการเรียนรู้บางข้อยากต่อการนำไปปฏิบัติได้จริง					
4. มาตรฐานการเรียนรู้เกินระดับความสามารถของนักเรียน					
5. ครูไม่ได้รับการอบรมให้ออกแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
6. จำนวนบทเรียนมากเกินไปไม่สามารถสอนให้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด					
ปัญหาด้านครูผู้สอน					
1. ขาดประสบการณ์ในการเขียนแผนการสอน					
2. ครูใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย เช่น ออกคำสั่ง การใช้คำถาม					
3. ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง					
4. ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด					
5. ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน					
6. ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน					
7. ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ					
8. ขาดความเข้าใจศัพท์และเนื้อหาที่สอน					
9. ขาดความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ					
10. ครูไม่มีเวลาเตรียมความพร้อมในการสอนเพราะสอนหลายวิชา หลายระดับ					
11. ครูขาดเทคนิคการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น การใช้เพลง บทสนทนา การเล่นเกม					
12. ไม่สามารถสร้างบทเรียนเสริมการสอน					
13. ขาดทักษะในการออกข้อสอบรูปแบบต่าง ๆ เช่น close test, multiple choice					
14. ขาดทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการเรียนการสอน เช่น					

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
คอมพิวเตอร์ วิทัศน์					
15. ครูไม่ได้ให้นักเรียนไปจัดกิจกรรมหรือจัดนิทรรศการนอกห้องเรียน					
ปัญหาด้านนักเรียน					
1. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพราะไม่มีความจำเป็นต้องใช้					
2. นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษามลายู ภาษาอาหรับมีประโยชน์มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษ					
3. การเรียนหลายวิชาในวันเดียวกัน ทำให้ไม่สามารถฝึกภาษาได้มากเท่าที่ควร					
4. นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในกิจกรรมการเรียน					
5. จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนมีมากเกินไปทำให้ไม่ได้ฝึกทักษะอย่างทั่วถึง					
6. นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
7. นักเรียนคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก					
8. นักเรียนมีความรู้ทั่วไปน้อยทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ					
9. นักเรียนไม่มีโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับคนอื่นหรือชาวต่างประเทศ					
10. กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ เช่น กิจกรรมวันคริสต์มาส กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ					
ปัญหาด้านสื่อการสอน					
1. จำนวนอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอกับความต้องการ					
2. เนื้อหาในตำราไม่สนองความสนใจของนักเรียน					
3. เนื้อหาในตำราไม่ทันสมัย					
4. ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา					
5. ขาดแคลนอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องเสียง วีซีดี และคอมพิวเตอร์					
6. โต๊ะ เก้าอี้ กระดานไวท์บอร์ดไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
7. ขาดแคลนหนังสืออ่านนอกเวลา					
8. ขาดแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม					
ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล					
1. จุดประสงค์ที่กำหนดในการวัดผลกว้างเกินไป					
2. ขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีวัดผลและประเมินผล					
3. ขาดความรู้ในการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					
4. การออกข้อสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน					
5. สร้างเครื่องมือการวัดผลไม่หลากหลาย เช่น ข้อสอบปรนัย อัตนัย แบบสังเกต					
ปัญหาด้านภาระงานในความรับผิดชอบของครู					
1. ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป					
2. ครูได้รับมอบหมายงานอื่นในโรงเรียนมากเกินไป					

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1
3. การสอนต่างระดับชั้นทำให้ต้องเตรียมบทเรียนมาก					
4. ครูไม่มีเวลาจัดหาและเตรียมการใช้สื่อช่วยสอน เพราะต้องรับผิดชอบหน้าที่หลายอย่าง					
ปัญหาด้านการสนับสนุนจากโรงเรียน					
1. โรงเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าวิชาอื่น					
2. ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เพิ่มจำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ					
3. ไม่ได้รับความสนใจในการพัฒนาปรับปรุงสถานที่ที่ใช้ในการฝึกภาษาอังกฤษ					
4. ไม่ได้รับสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เช่น การเข้าค่ายภาษาอังกฤษ จัดนิทรรศการวันสำคัญ					
5. ผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสำคัญในการประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนการสอนภาษาอังกฤษ					
6. ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณและเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษแก่นักเรียน					
7. ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการซื้อเอกสาร การผลิตสื่อประกอบการสอน การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ค่อนข้างน้อย					
8. ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมอบรม ประชุมสัมมนาทางภาษาอังกฤษหรือศึกษาดูงาน					
9. ได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปเกี่ยวกับภาษาอังกฤษน้อย					
ปัญหาด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาส					
1. ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสี่ยงภัย					
2. นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลงเนื่องจากปัญหาความไม่ปลอดภัยทำให้โรงเรียนปิดบ่อย					
3. การเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทำให้นักเรียนที่รับเข้ามาไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร เพราะต้องย้ายตามผู้ปกครองบ่อยครั้ง					
4. ครูบางคนขาดสอนเพราะมีความรู้สึกไม่ปลอดภัย					
5. ไม่มีการเรียนชดเชยเมื่อโรงเรียนปิดบ่อยทำให้เด็กเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้น้อย					
6. ไม่มีผู้ดูแลความปลอดภัยขณะเดินทางมาสอน					
7. การเตรียมตัวประกอบพิธีทางศาสนาในแต่ละวันส่งผลกระทบต่อเวลาเรียนของนักเรียน					
8. ไม่มีมาตรการรองรับ เช่น การมีบทเรียน แบบเรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองเมื่อมีปัญหาที่ต้องหยุดเรียนเพื่อความปลอดภัย					

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร เทพนวล
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
2. ดร.รัชดา ธรรมเจริญ
ศษ.ด.(การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
อาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
3. อาจารย์สุภาวดี ธรรมรัตน์
ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ

1. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการตรวจสอบปรากฏดังตารางที่ 47-48

ตารางที่ 47 ผลการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามชุดของนักเรียน ตอนที่ 2

ข้อ	ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
ปัญหาด้านการสอนและเทคนิคการสอนของครู						
1.	ครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนชัดเจน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	ครูระบุวิธีสอนเวลาที่ใช้สอนวัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3	ครูใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
4	ครูใช้เทคนิคต่างๆในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่การยกตัวอย่างการใช้คำถามการอภิปรายการแสดงบทบาทสมมติการร้องเพลงเล่านิทาน เป็นต้น	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	ครูใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
6	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามแสดงความคิดเห็นประชุมพูดคุยให้คำแนะนำและรับฟังข้อคิดเห็นของนักเรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากครู	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
7	ครูใช้ภาษาในการสอนที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
8	ครูมีการออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
9	ครูมีทักษะในการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนค่อนข้างน้อย	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
10	ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
11	เนื้อหาที่สอนและยกตัวอย่างไม่ทันสมัยกับ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้

ข้อ	ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
เหตุการณ์ปัจจุบัน						
ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของครู						
1	ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลา	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
2	ครูใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3	ครูสอนโดยไม่มีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
4	ครูไม่สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนได้ดี	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
5	ครูแต่งกายไม่สุภาพ ไม่เรียบร้อย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน						
1	ครูใช้ตำรา/ เอกสารประกอบการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	ครูใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบการสอนเช่น การฟังเทป คอมพิวเตอร์ วิดีโอ	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
3	ครูแนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
4	ครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	ครู ใช้ สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล						
1.	ครูไม่กำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	ครูไม่แจ้งให้นักเรียนทราบถึงแนวทางการทดสอบล่วงหน้า	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
3.	ครูไม่สอนทบทวนและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
4	ครูไม่จัดให้มีการทดสอบย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	ครูไม่แจ้งผลการทดสอบของนักเรียนให้ทราบหลังจากการสอบทุกครั้ง	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
6.	ครูออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
7	ครูให้งานหรือการบ้านนักเรียนมากเกินไป	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
8	ครูไม่มีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้

ข้อ	ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
	เพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น					
	ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้					
	ภาษาอังกฤษ					
1	สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ กระดาน ไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	ห้องสมุดมีตำราเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3	สื่อการเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ วิดีโอที่ใช้ฝึกทักษะมีน้อย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
4	สื่อสนับสนุนในห้องเรียน เช่น รูปภาพ โปสเตอร์ มีน้อย	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
5	ไม่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
6	ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
7	ไม่มีการจัดกิจกรรมหรือจัดนิทรรศการนอกห้องเรียน	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
8	ไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันคริสต์มาสหรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
9	ไม่มีครูเจ้าของภาษาในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
10	โรงเรียนปิดบอยเพราะปัญหาความไม่สงบทำให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
	ปัญหาของนักเรียน					
1	นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษน้อย	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
3	นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
4	นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษน้อย	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
6	นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
7	นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
8	นักเรียนไม่ชอบหรือเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
9	นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้

ข้อ	ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		

ตารางที่ 48 ผลการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม ชุดของครู ตอนที่ 2

ข้อ	ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
ปัญหาด้านหลักสูตร						
1.	หลักสูตรกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นมากเกินไป	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	มาตรฐานการเรียนรู้ครอบคลุมตั้งแต่ชั้น ม.1- ม.3 หรือ ม.4-ม.6 ทำให้ยากต่อการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละช่วงชั้น	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3	มาตรฐานการเรียนรู้บางข้อยากต่อการนำไปปฏิบัติได้จริง	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
4	มาตรฐานการเรียนรู้เกินระดับความสามารถของนักเรียน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	ครูไม่ได้รับการอบรมให้ออกแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
6	จำนวนบทเรียนมากเกินไปไม่สามารถสอนให้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
ปัญหาด้านครูผู้สอน						
1	ขาดประสบการณ์ในการเขียนแผนการสอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	ครูใช้ภาษาอังกฤษในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย เช่น ออกคำสั่ง การใช้คำถาม	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
3	ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
4	ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
6	ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้

ข้อ	ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
7	ขาดความมั่นใจเกี่ยวกับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
8	ขาดความเข้าใจศัพท์และเนื้อหาที่สอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
9	ขาดความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
10	ครูไม่มีเวลาเตรียมความพร้อมในการสอนเพราะสอนหลายวิชา หลายระดับ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
11	ครูขาดเทคนิคการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น การใช้เพลง บทสนทนา การเล่นเกมส์	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
12	ไม่สามารถสร้างบทเรียนเสริมการสอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
13	ขาดทักษะในการออกข้อสอบรูปแบบต่าง ๆ เช่น close test, multiple choice	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
14	ขาดทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ วิกิพีส์	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
15	ครูไม่ได้ให้นักเรียนไปจัดกิจกรรมหรือจัดนิทรรศการนอกห้องเรียน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
ปัญหาด้านนักเรียน						
1	นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ เพราะไม่มีความจำเป็นต้องใช้	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2.	นักเรียนคิดว่าการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษามลายู ภาษาอาหรับมีประโยชน์มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3	การเรียนหลายวิชาในวันเดียวกัน ทำให้ไม่สามารถฝึกภาษาได้มากเท่าที่ควร	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
4.	นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในกิจกรรมการเรียน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนมีมากเกินไปทำให้ไม่ได้ฝึกทักษะอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
6	นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
7	นักเรียนคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
8	นักเรียนมีความรู้ทั่วไปน้อยทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
9	นักเรียนไม่มีโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับ	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้

ข้อ	ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
	คนอื่นหรือชาวต่างประเทศ					
10	กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ เช่น กิจกรรมวันคริสต์มาส กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
	ปัญหาด้านสื่อการสอน					
1	จำนวนอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอกับความต้องการ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	เนื้อหาในตำราไม่สนองความสนใจของนักเรียน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3	เนื้อหาในตำราไม่ทันสมัย	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
4	ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	ขาดแคลนอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ เช่น เครื่องเสียง วีซีดี และคอมพิวเตอร์	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
6	โต๊ะ เก้าอี้ กระดานไวท์บอร์ดไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
7	ขาดแคลนหนังสืออ่านนอกเวลา	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
8	ขาดแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
	ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล					
1	จุดประสงค์ที่กำหนดในการวัดผลกว้างเกินไป	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	ขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3	ขาดความรู้ในการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
4	การออกข้อสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	สร้างเครื่องมือการวัดผลไม่หลากหลาย เช่น ข้อสอบปรนัย อัตนัย แบบสังเกต	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
	ปัญหาด้านภาระงานในความรับผิดชอบของครู					
1	ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	ครูได้รับมอบหมายงานอื่นในโรงเรียนมากเกินไป	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3	การสอนต่างระดับชั้นทำให้ต้องเตรียมบทเรียนมาก	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
4	ครูไม่มีเวลาจัดหาและเตรียมการใช้สื่อช่วยสอน เพราะต้องรับผิดชอบหน้าที่หลายอย่าง	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
	ปัญหาด้านการสนับสนุนจากโรงเรียน					
1	โรงเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าวิชาอื่น	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้

ข้อ	ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
2	ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เพิ่มจำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
3	ไม่ได้รับความสนใจในการพัฒนาปรับปรุงสถานที่ที่ใช้ในการฝึกภาษาอังกฤษ	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
4	ไม่ได้รับสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เช่น การเข้าค่ายภาษาอังกฤษ จัดนิทรรศการวันสำคัญ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
5	ผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสำคัญในการประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนการสอนภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
6	ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณและเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษแก่นักเรียน	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
7	ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณในการซื้อเอกสาร การผลิตสื่อประกอบการสอน การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ค่อนข้างน้อย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
8	ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมอบรมประชุมสัมมนาทางภาษาอังกฤษหรือศึกษาดูงาน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
9	ได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปเกี่ยวกับภาษาอังกฤษน้อย	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
ปัญหาด้านการเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยและการเป็นโรงเรียนขยายโอกาส						
1	ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสี่ยงภัย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
2	นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลงเนื่องจากปัญหาความไม่ปลอดภัยทำให้โรงเรียนปิดบ่อย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
3	การเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทำให้นักเรียนที่รับเข้ามาไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร เพราะต้องย้ายตามผู้ปกครองบ่อยครั้ง	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
4	ครูบางคนขาดสอนเพราะมีความรู้สึกละเลยไม่ปลอดภัย	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
5	ไม่มีการเรียนชดเชยเมื่อโรงเรียนปิดบ่อยทำให้เด็กเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้น้อย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้
6	ไม่มีผู้ดูแลความปลอดภัยขณะเดินทางมาสอน	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้

ข้อ	ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
7	การเตรียมตัวประกอบพิธีทางศาสนาในแต่ละวัน ส่งผลกระทบต่อเวลาเรียนของนักเรียน	0	+1	+1	0.67	นำไปใช้ได้
8	ไม่มีมาตรการรองรับ เช่น การมีบทเรียน แบบเรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองเมื่อมีปัญหาที่ต้อง หยุดเรียนเพื่อความปลอดภัย	+1	+1	+1	1	นำไปใช้ได้

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ซึ่งผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยภาพรวม และรายด้านผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 49-60

ตารางที่ 49 Item Statistics ด้านการสอนและเทคนิคการสอนของครู

ปัญหาด้านการสอนและเทคนิคการสอนของครู	Mean	Std. Deviation	N
1. ครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนชัดเจน	3.00	1.174	30
2. ครูระบุวิธีสอนเวลาที่ใช้สอนวัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน	3.07	1.507	30
3. ครูใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	2.93	1.799	30
4. ครูใช้เทคนิคต่างๆในการสอนเพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้นได้แก่การยกตัวอย่างการใช้คำถามการอภิปรายการแสดงบทบาทสมมติการร้องเพลงเล่านิทาน เป็นต้น	2.60	1.276	30
5. ครูใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์	2.87	1.756	30
6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามแสดงความคิดเห็น ประชุมพูดคุยให้คำแนะนำและรับฟังข้อคิดเห็นของนักเรียนที่แตกต่างหรือขัดแย้งจาก	2.77	1.591	30
7. ครูใช้ภาษาในการสอนที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อ	3.10	1.729	30
8. ครูมีการออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน	2.67	1.605	30
9. ครูมีทักษะในการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนค่อนข้าง	2.77	1.591	30
10. ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน	2.90	1.729	30
11. เนื้อหาที่สอนและยกตัวอย่างไม่ทันสมัยกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	2.87	1.697	30

ตารางที่ 50 ค่าความเชื่อมั่น Item-Total Statistics

ปัญหาด้านการสอนและเทคนิคการสอนของ ครู	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbac h's Alpha if Item Deleted
1. ครูแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิง พฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผล การสอนชัดเจน	28.53	238.395	.814	.987
2. ครูระบุวิธีสอนเวลาที่ใช้สอนวัสดุอุปกรณ์ ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน	28.47	224.464	.942	.983
3. ครูใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา	28.60	216.179	.943	.983
4. ครูใช้เทคนิคต่างๆในการสอนเพื่อผู้เรียน เข้าใจง่ายขึ้นได้แก่การยกตัวอย่างการใช้ คำถามการอภิปรายการแสดงบทบาทสมมติ การร้องเพลงเล่านิทาน เป็นต้น	28.93	234.133	.859	.986
5. ครูใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่ กระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์	28.67	216.782	.956	.983
6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามแสดง ความคิดเห็นประชุมพูดคุยให้คำแนะนำและ รับฟังข้อคิดเห็นของนักเรียนที่แตกต่างหรือ ขัดแย้งจาก	28.77	221.633	.953	.983
7. ครูใช้ภาษาในการสอนที่นักเรียนสามารถ เข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับนี้	28.43	217.771	.951	.983
8. ครูมีการออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน	28.87	224.395	.880	.985
9. ครูมีทักษะในการสร้างแรงจูงใจให้ นักเรียนสนใจในการเรียนค่อนข้าง	28.77	222.461	.934	.983
10. ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน	28.63	217.551	.956	.983
11. เนื้อหาที่สอนและยกตัวอย่างไม่ทันสมัย กับเหตุการณ์ปัจจุบัน	28.67	217.954	.967	.983
รวม				0.985

ตารางที่ 51 Item Statistics ด้านบุคลิกลักษณะของครู

ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของครู	Mean	Std. Deviation	N
1. ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลา	2.83	1.840	30
2. ครูใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับนักเรียน	2.97	1.847	30
3. ครูสอนโดยไม่มีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/ จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน	2.70	1.368	30
4. ครูไม่สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี	2.70	1.512	30
5. ครูแต่งกายไม่สุภาพไม่เรียบร้อย	2.70	1.579	30

ตารางที่ 52 ปัญหาการเรียนรู้ด้านบุคลิกลักษณะของครู

ปัญหาด้านบุคลิกลักษณะของครู	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ครูเข้าสอนไม่ตรงเวลา	11.07	37.926	.960	.980
2. ครูใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับ นักเรียน	10.93	37.306	.990	.975
3. ครูสอนโดยไม่มีการสอดแทรก คุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณ วิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน	11.20	44.441	.918	.986
4. ครูไม่สามารถควบคุมอารมณ์ ในขณะสอนได้ดี	11.20	42.097	.952	.980
5. ครูแต่งกายไม่สุภาพไม่เรียบร้อย	11.20	40.855	.976	.976
รวม				.983

ตารางที่ 53 Item Statisticsด้านสื่อประกอบการสอน

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน	Mean	Std. Deviation	N
1. ครูใช้ตำรา/เอกสารประกอบการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	2.90	1.900	30
2. ครูใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบการสอน เช่นการฟังเทปคอมพิวเตอร์วิดีโอ	2.77	1.654	30
3. ครูแนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง	2.90	1.494	30
4. ครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนแล้วนักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น	2.70	1.579	30
5. ครูใช้สื่อe-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	2.87	1.502	30

ตารางที่ 54 ด้านสื่อประกอบการสอน

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ครูใช้ตำรา/ เอกสารประกอบการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	11.23	36.185	.977	.975
2. ครูใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบการสอนเช่นการฟังเทปคอมพิวเตอร์วิดีโอ	11.37	39.137	.978	.972
3. ครูแนะนำรายชื่อนหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง	11.23	42.392	.900	.984
4. ครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนแล้วนักเรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น	11.43	40.116	.975	.973
5. ครูใช้สื่อe-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	11.27	41.857	.926	.981

ปัญหาด้านสื่อประกอบการสอน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
รวม				.982

ตารางที่ 55 Item Statisticsด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	Mean	Std. Deviation	N
1. ครูไม่กำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	2.93	1.760	30
2. ครูไม่แจ้งให้นักเรียนทราบถึงแนวทางการทดสอบล่วงหน้า	2.90	1.788	30
3. ครูไม่สอนทบทวนและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบ	2.93	1.874	30
4. ครูไม่จัดให้มีการทดสอบย่อยระหว่างเรียนตามที่กำหนดไว้	3.00	1.576	30
5. ครูไม่แจ้งผลการทดสอบของนักเรียนให้ทราบหลังจากการสอบทุกครั้ง	2.83	1.663	30
6. ครูออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอน	2.87	1.697	30
7. ครูให้งานหรือการบ้านนักเรียนมากเกินไป	2.73	1.530	30
8. ครูไม่มีการทบทวนเนื้อหาหรือเฉลยข้อสอบเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น	3.03	1.790	30

ตารางที่ 56 ด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ครูไม่กำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	20.30	133.734	.956	.989
2. ครูไม่แจ้งให้นักเรียนทราบถึงแนวทางการทดสอบล่วงหน้า	20.33	132.920	.962	.989
3. ครูไม่สอนทบทวนและสรุปเนื้อหาสาระก่อนสอบ	20.30	130.562	.974	.988

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
4. ครูไม่จัดให้มีการทดสอบย่อย ระหว่างเรียนตามที่กำหนดไว้	20.23	137.771	.960	.989
5. ครูไม่แจ้งผลการทดสอบของ นักเรียนให้ทราบหลังจากการสอบทุก ครั้ง	20.40	136.317	.945	.989
6. ครูออกข้อสอบไม่ตรงกับเนื้อหาที่ สอน	20.37	135.137	.957	.989
7. ครูให้งานหรือการบ้านนักเรียนมาก เกินไป	20.50	139.224	.948	.990
8. ครูไม่มีการทบทวนเนื้อหาหรือเฉลย ข้อสอบเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจ มากขึ้น	20.20	132.441	.974	.988
รวม				.990

ตารางที่ 57 Item Statistics ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	Std. Deviation	N
1. สิ่งอำนวยความสะดวกเช่นโต๊ะเก้าอี้กระดานไม่เอื้อต่อ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.90	1.788	30
2. ห้องสมุดมีตำราเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อ การศึกษาค้นคว้า	2.77	1.633	30
3. สื่อการเรียนเช่นคอมพิวเตอร์โทรทัศน์วิดีโอที่ใช้ฝึก ทักษะมีน้อย	2.97	1.520	30
4. สื่อสนับสนุนในห้องเรียนเช่นรูปภาพโปสเตอร์มีน้อย	2.97	1.586	30
5. ไม่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการเรียนการสอน	3.10	1.954	30
6. ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาในการเรียนการสอน	2.77	1.794	30
7. ไม่มีการจัดกิจกรรมหรือจัดนิทรรศการนอกห้องเรียน	2.93	1.617	30
8. ไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวันคริสต์มาสหรือ เข้าค่ายภาษาอังกฤษ	3.23	1.547	30
9. ไม่มีครูเจ้าของภาษาในการเรียนการสอน	2.63	1.671	30

ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Mean	Std. Deviation	N
10. โรงเรียนปิดบ่อเพราะปัญหาความไม่สงบทำให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง	2.70	1.765	30

ตารางที่ 58 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านปัจจัยสนับสนุนจากโรงเรียน

ปัญหาด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. สิ่งอำนวยความสะดวกเช่นโต๊ะเก้าอี้ กระดานไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	26.07	205.168	.882	.985
2. ห้องสมุดมีตำราเรียนภาษาอังกฤษไม่ เพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า	26.20	206.924	.935	.984
3. สื่อการเรียนเช่นคอมพิวเตอร์โทรทัศน์ วิดีโอที่ใช้ฝึกทักษะมีน้อย	26.00	210.138	.933	.984
4. สื่อสนับสนุนในห้องเรียนเช่นรูปภาพ โปสเตอร์มีน้อย	26.00	209.241	.911	.985
5. ไม่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการ เรียนการสอน	25.87	196.257	.977	.983
6. ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาในการ เรียนการสอน	26.20	202.028	.947	.983
7. ไม่มีการจัดกิจกรรมหรือจัดนิทรรศการ นอกห้องเรียน	26.03	206.792	.949	.983
8. ไม่มีการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษในวัน คริสต์มาสหรือเข้าค่ายภาษาอังกฤษ	25.73	212.754	.851	.986
9. ไม่มีครูเจ้าของภาษาในการเรียนการ สอน	26.33	205.609	.942	.984
10. โรงเรียนปิดบ่อเพราะปัญหาความไม่ สงบทำให้มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง	26.27	202.133	.963	.983
รวม				.986

ตารางที่ 59 Item Statistics ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านตัวนักเรียน

ปัญหาของนักเรียน	Mean	Std. Deviation	N
1. นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย	3.03	1.847	30
2. นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษน้อย	2.93	1.760	30
3. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย	2.87	1.502	30
4. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย	2.87	1.697	30
5. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษน้อย	2.90	1.605	30
6. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย	2.67	1.539	30
7. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.73	1.337	30
8. นักเรียนไม่ชอบหรือเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	2.73	1.680	30
9. นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.03	1.732	30
10. นักเรียนไม่สนใจฝึกฝนในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.73	1.799	30

ตารางที่ 60 ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านตัวนักเรียน

ปัญหาของนักเรียน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย	25.47	204.533	.917	.993
2. นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษน้อย	25.57	204.944	.959	.991
3. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย	25.63	212.309	.955	.992
4. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อย	25.63	205.826	.980	.991
5. นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษน้อย	25.60	208.593	.976	.991
6. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย	25.83	211.247	.956	.991
7. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียน	25.77	216.599	.966	.992

ปัญหาของนักเรียน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
วิชาภาษาอังกฤษ				
8. นักเรียนไม่ชอบหรือเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	25.77	206.461	.976	.991
9. นักเรียนไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ	25.47	205.430	.966	.991
10. นักเรียนไม่สนใจฝึกฝนในการเรียนภาษาอังกฤษ	25.77	202.668	.986	.991
รวม				.992

ภาคผนวก ค
ภาพการลงเก็บข้อมูลภาคสนาม

ภาพที่ 1 สนทนากลุ่มกับนักเรียน

ภาพที่ 2 สังเกตการณ์เรียนการสอน และสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ภาพที่ 3 สัมภาษณ์และสังเกตการณ์สอนของครู

ภาพที่ 4 สังเกตกิจกรรมการเรียนการสอน สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 3 บ้านยะกัง
นราธิวาส

ภาพที่ 5 ป้ายบอกทางเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนเทศบาล 3 บ้านยะกัง และตารางเรียนชั้นมัธยม

ภาพที่ 6 ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี นราธิวาส

ภาพที่ 7 สํารวจโรงเรียนและสังเกตบรรยากาศ English Zone

ภาพที่ 8 ผู้วิจัยกับป้ายโรงเรียน และห้องสมุดโรงเรียน

ภาพที่ 9 โรงเรียนเทศบาล ๒ บ้านบาละฮิล นราธิวาส

ภาพที่ 10 สัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และครูสอนภาษาอังกฤษ
โรงเรียนบ้านบาละฮิล

ภาพที่ 11 สัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากครู และให้นักเรียนทำแบบสอบถามในห้องสมุดโรงเรียน

ภาพที่ 12 นักเรียนทำกิจกรรมในห้องเรียน และละหมาดช่วงพักเที่ยง

ภาพที่ 13 สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 5 บ้านกาหยี อำเภอสาบบุรี ปัตตานี

ภาพที่ 14 สัมภาษณ์ผู้อำนวยการและครูโรงเรียนเทศบาลบ้านกาหยี อำเภอสาบบุรี

ภาพที่ 15 สัมภาษณ์ครูและนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 5 บ้านกาหยี

ภาพที่ 16 บรรยายภาคในโรงเรียนบ้านกาหยี่ อำเภอสายบุรี ปัตตานี

ภาพที่ 17 เตรียมสัมภาษณ์นักเรียน และครู

ภาพที่ 18 หลังจากสัมภาษณ์ครูแล้ว ยืนสนทนากันต่อ และชาวบรรยายภาคหน้าประตูโรงเรียน

ภาคผนวก ง
บทความที่นำเสนอในที่ประชุมสัมมนา

ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

1. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)

นายเจตน์สฤณี สังขพันธ์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ):

Mr.Jedsarid Sangkan

2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน

3 9002 00265 811

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

นักวิจัยคณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้

คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

โทรศัพท์ 0855959400 โทรสาร 074-200384

E-mail : sapichai@yahoo.com

5. ประวัติการศึกษา

วุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
บริหารธุรกิจบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	2549
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนามนุษย์และสังคม)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2554

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) :

ระเบียบวิธีวิจัย	วิจัยทางสังคมศาสตร์
เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
การศึกษา การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล	สังคมศาสตร์กับการพัฒนา
เทคโนโลยีสารสนเทศ	สังคมศาสตร์สิ่งแวดล้อม
การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์	โปรแกรม CAI สื่อการสอน

7. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

7.1 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว: ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน

เก็ดถวา บุญปรากฏ วันชัย ธรรมสัจการ อภิรักษ์ จันทวงศ์ เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ และปิยะ จอมทอง (2555) กลยุทธ์การต่อสู้ต่อรองในภาวะความขาดแคลนของชาวประมงพื้นบ้านทะเลสาบสงขลา (*Small-scale Fishermen Tactics of Negotiation in a Time of Scarcity in Songkla Lake*) สงขลา : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์(ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2551 ตุลาคม 2550-กันยายน 2551 จำนวน 366,900 บาท)

เก็ดถวา บุญปรากฏ วันชัย ธรรมสัจการ อภิรักษ์ จันทวงศ์ เอมอร เจียรมาศ เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ และปิยะ จอมทอง (2555) การก่อตั้งธนาคารปลากับการเสริมอำนาจขององค์กรชุมชนชาวประมงเพื่อพัฒนากลุ่มการเลี้ยงปลาในกระชังในทะเลสาบสงขลา สงขลา : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2552 จำนวน 360,000 บาท ตุลาคม 2551-กันยายน 2552)

วัชร จรุงสวัสดิ์ เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ ณัฐสมันตร์ รังสี และวีณา แพพิน. (2552). ปัจจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวและด้านการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเภทวิจัยสถาบัน ประจำปีงบประมาณ 2551 (80,000 บาท)

เก็ดถวา บุญปรากฏ เบญจพร ดีขุนทด และเจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ (2555) ดอกไม้แห่งรุ่งอรุณ: พื้นที่การต่อรองของแรงงานข้ามชาติและความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจชายแดนไทย-พม่า กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนวิจัย สกว. (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากสกว. 2555 จำนวน 1,088,120 บาท ธันวาคม 2554-พฤศจิกายน 2555)

ทัศนีย์ ประธาน มณีรัตน์ รัตนพันธ์ ทิรัศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญ สนัน ยามาเจริญ พงศ์พัฒน์ ฉายศิริพันธ์ เจริจา บุญวรรณโณ สุดารัตน์ วงศ์กระจ่าง นิตยา ศรีพูล ตรุณี ภูเก็ม ยารอนนะ ศรีอาหมัด และเจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ (2556) ผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติงานสหกิจศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

ชุติมา หวังเบญจมาศ เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ (2557) ศึกษาการรับรู้ศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจประกอบธุรกิจของนักศึกษาปริญญาโทบัณฑิต หลักสูตร

- บริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยในจังหวัดสงขลา. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
(งบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2555)
- ประยูร เทพนวล รัชตา ธรรมเจริญ และเจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ (2557) *การบริหารหลักสูตรของสถาบันการศึกษาภาคใต้เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (งบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2555)
- ประยูร เทพนวล รัชตา ธรรมเจริญ เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ และนุรชีดา เพอแผละ (2557) *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพลังอำนาจในการทำงานของครู เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (งบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2555)
- เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ ประยูร เทพนวล ศัจฉนันท์ แก้ววงศ์ศรี เพ็ญสุข เกตุมณี และสุดาพร ทองสวัสดิ์ (2557) *องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพบัณฑิตและคุณภาพงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สายสุดา สุขแสง รัชตา ธรรมเจริญ และเจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ (2557) *ปัจจัยที่มีอิทธิพลเสี่ยงใช้สารเสพติดของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสงขลา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (งบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2555)
- รัชตา ธรรมเจริญ และเจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ (2557) *การบริหารที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยอดนิยมในจังหวัดสงขลา* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (งบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2556)
- ยรรยง คชรัตน์ และเจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ (2557) *การปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (งบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2556)
- ประยูร เทพนวล และเจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ (2557) *ความสำเร็จในการบริหารงานระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้*. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (งบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2556)
- เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ ชุติมา หวังเบญจหมัด ยรรยง คชรัตน์และสุภาวดี ธรรมรัตน์ (2557) *โมเดลสมการโครงสร้าง พฤติกรรมการเรียน และจิตลักษณะภายในที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (งบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ปีการศึกษา 2556)

เกิดถวาท บุญปรากฏ สุนิย์ บุญกำเนิด เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ สุมาท ขาวกระจ่าง สุพร เกื้อพิทักษ์ นันทรัฐ สุริโย มานพ นวลพลับ มนูญ นวลพลับ และโกศล ภูริวัฒนกุล (2557) บุญโหลนดอน (ดางาด) แบ่งปันบ้านสัมผัสวิถีชาวเล และหาดทรายภายใต้ร่มกอดอันดามัน ได้รับทุนอุดหนุนจากมูลนิธิชัยพัฒนา โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

7.2 บทความตีพิมพ์ในวารสาร

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ และเกิดถวาท บุญปรากฏ (2554, กรกฎาคม-ธันวาคม) บาทัก (เลกโตบา) จากมนุษย์กินคนสู่กระบวนการกลายเป็นสินค้าภายใต้กระแสการท่องเที่ยว วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ 4 (2) หน้า 92-109

เกิดถวาท บุญปรากฏ เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ สุนิย์ บุญกำเนิด และนันทรัฐ สุริโย (2554, มกราคม -มิถุนายน) บทวิจารณ์หนังสือ “หุ่นน้ำเวียดนาม” วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ 4 (1), หน้า 83-92.

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ และเกิดถวาท บุญปรากฏ (2555, มกราคม-มิถุนายน) บทวิจารณ์หนังสือ “ระหัดวิดน้ำลำตะคอง: สัญลักษณ์ของเทคโนโลยีพลังน้ำพื้นบ้าน” The Lam Takhong Water Wheel: The Semiotics of a Traditional Hydropower Technology วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ 5 (1) หน้า 124-134.

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ วชิรี จรุงสวัสดิ์ และเกิดถวาท บุญปรากฏ (2555, กรกฎาคม-ธันวาคม) คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ 5 (2) หน้า 78-91

เกิดถวาท บุญปรากฏ อภิรักษ์ จันทรวงศ์ เอมอร เจียรมาศ เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ และนันทรัฐ สุริโย (2555, กรกฎาคม-ธันวาคม) ปัจจัยและกลไกที่เอื้อต่อการก่อตั้งกลุ่มธนาคารปลาและการขยายเครือข่ายของกลุ่มผู้เลี้ยงปลาในกระชังในทะเลสาบสงขลา วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ 5 (2) หน้า 78-91

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ และเกิดถวาท บุญปรากฏ (2555, กรกฎาคม-ธันวาคม) บทวิจารณ์หนังสือ “อนาคตอันเก่าแก่: บทเรียนจากวิถีธรรมชาติดินแดนธิเบตน้อย” วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ 5 (2) หน้า 189-204.

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ เกิดถวาท บุญปรากฏ และสุภาวดี ธรรมรัตน์ (2556, มกราคม-มิถุนายน) พฤติกรรมทางการเงินกับการลงทุนทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ 6 (ฉบับพิเศษ) หน้า 62-84.

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ (2555, กรกฎาคม-ธันวาคม) การพัฒนากระแสหลัก : ภัยร้ายไร้พรมแดนคุกคามผู้คนและสิ่งแวดล้อม วารสารชุมชนศึกษา 1(2) หน้า 183-192

เก็ดถวา บุญปรากฏ และเจตน์สฤษฎี สัมพันธ์ (2556, มกราคม-มิถุนายน) บทความ
หนังสือ “วิจัยอีสาน: วิถีวิทยากับการศึกษาพลังทางสังคมในภาคอีสาน” เขียนโดย
พัฒนา กิตติอาษา วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 6 (ฉบับพิเศษ) หน้า
182-190.

เก็ดถวา บุญปรากฏ อภิรักษ์ จันทวงศ์ เจตน์สฤษฎี สัมพันธ์ และนันทรัฐ สุริโย (2556,
กรกฎาคม-ธันวาคม) เมื่อปลายหายไปจากทะเลสาบสงขลาชาวประมงพื้นบ้านมีกลวิธีใน
การต่อสู้เพื่อความอยู่รอดภายใต้ภาวะขาดแคลนอย่างไร วารสารศิลปศาสตร์ 5 (2),
หน้า 87-101.

7.3 บทความวิจัยตีพิมพ์ในเอกสารการสัมมนาในระดับนานาชาติ

Factors Affecting Students Academic Achievement into Probation Status at
Prince of Songkla University In *The 3rd International Conference on
Humanities and Social Sciences April 2, 2011 at Faculty of Liberal Arts,
Prince of Songkla University*. Songkhla: Prince of Songkla University.

Kettawa Boonprakarn, Benjaporn Deekhuntod, Jedsarid Sangkaphan, and
Nuntharat Suriyo (2012) “Flowers of the Dawn”: Brokers of Morality of
Transnational Laborers in the Thai-Burmese Borderland of Mae Sot In
*Seventh International Conference on Applied Ethics (October 26-28,
2012) Risk, Justice and Liberty on 27 October 2012 at Hokkaido
University, Sapporo, Japan* Sapporo, Japan : Center for Applied Ethics
and Philosophy, Graduate School of Letters, Hokkaido

Jedsarid Sangkaphan, Kettawa Boonprakarn, Chutima Wanngbenmud, Ratchata
Tamcharean, Supawadee Tammarat, and Kanorakha Chantarawongkitti
(2014) Animal Lottery – Women - Gambling and the Economy Propulsion
Outside System...Who says that is a Man Story? In *The APSA 2014
conference “TRANSFORMING SOCIETIES: CONTESTATIONS AND
CONVERGENCES IN ASIA AND THE PACIFIC”, 15-16 February 2014 at
Faculty of Social Sciences and Faculty of Humanities, Chiang Mai
University: Regional Center for Social Science and Sustainable
Development (RCSD) Faculty of Social Sciences, Chiang Mai University,
Chiang Mai, Thailand*

Kettawa Boonprakarn, Jedsarid Sangkapan, Chutima Wannngbenmud, Benjaporn Deekhuntod, Nuntharat Suriyo, Supawadee Tammarat, and Kamolwan Cheunchujai (2014) “Border” “Ethnicity” “Traditional Custom” : To Escape the Power of State in Thai-Burmese Borderland. In *The APSA 2014 conference “TRANSFORMING SOCIETIES: CONTESTATIONS AND CONVERGENCES IN ASIA AND THE PACIFIC”, 15-16 February 2014 at Faculty of Social Sciences and Faculty of Humanities, Chiang Mai University : Regional Center for Social Science and Sustainable Development (RCSD) Faculty of Social Sciences, Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand*

Chutima Wannngbenmud, Kettawa Boonprakarn, Jedsarid Sangkapan, and Supawadee Tammarat. (2014) The Impact of IMT-GT Development Policies: The Transitional from Rice Fields and the Utilization of Forest to Rubber and Palm Oil Plantations. In *The APSA 2014 conference “TRANSFORMING SOCIETIES: CONTESTATIONS AND CONVERGENCES IN ASIA AND THE PACIFIC”, 15-16 February 2014 at Faculty of Social Sciences and Faculty of Humanities, Chiang Mai University: Regional Center for Social Science and Sustainable Development (RCSD) Faculty of Social Sciences, Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand*

7.4 บทความวิจัยตีพิมพ์ในเอกสารการสัมมนาระดับชาติ

เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ และเกษตรชัย และหิม (2554) ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจกับปัจจัยด้านจิตพิสัยและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. ใน การประชุมหาดใหญ่วิชาการครั้งที่ 2 วันที่ 12 พฤษภาคม 2554 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ เกษตรชัย และหิม เกิดถวา บุญปรากการ และชุตินา หวังเบญหมัด (2556) โมเดลเชิงสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (หน้า 112) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ชุติมา หวังเบญจมาศ เจตนัสฤกษ์ สังขพันธ์ และเลิศพงษ์ ปานรัตน์ (2556) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (หน้า 153-164) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ทัศนีย์ ประธาน มณีรัตน์ รัตนพันธ์ ทิรัศม์ชญา พิพัฒน์เพ็ญ สนัน ยามาเจริญ พงศ์พัฒน์ ฉายศิริพันธ์ เจริจา บุญวรรณโณ สุดารัตน์ วงศ์กระจ่าง นิตยา ศรีพล ตรุณี ภูเก็ม ยารอนนะ ศรีอาหมัด และเจตนัสฤกษ์ สังขพันธ์ (2556) ผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติงานสหกิจศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (หน้า 468-481) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

เจตนัสฤกษ์ สังขพันธ์ เกิดถาวา บุญปรากฏ และชุติมา หวังเบญจมาศ (2556) ผลกระทบการใช้โปรแกรมสนทนาออนไลน์ในการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (หน้า 192) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

เจตนัสฤกษ์ สังขพันธ์ เกิดถาวา บุญปรากฏ รัชตา ธรรมเจริญ และสุภาวดี ธรรมรัตน์ (2556) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยค่าใช้จ่ายกับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ใน การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 7 ปีการศึกษา 2556 วันที่ 1-2 พฤศจิกายน 2556 ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี (หน้า 151-162) อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

เกิดถาวา บุญปรากฏ เจตนัสฤกษ์ สังขพันธ์ เบญจพร ดีขุนทด และนันทรัฐ สุริโย (2556) เส้นทางชีวิตของแรงงานข้ามชาติและการสร้างเครือข่ายทางสังคมกับบอยจ๊อในพื้นที่ชายแดนแม่สอด ใน การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 7 ปีการศึกษา 2556 วันที่ 1-2 พฤศจิกายน 2556 ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี (หน้า 163-175) อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

เจตนัสฤกษ์ สังขพันธ์ เกิดถาวา บุญปรากฏ เบญจพร ดีขุนทด ชุติมา หวังเบญจมาศ และสุภาวดี ธรรมรัตน์ (2556) ภาวะลอดรัฐในเมืองชายแดนแม่สอดของแรงงานข้ามชาติกับดอกไม้แห่งรุ่งอรุณ ใน การประชุมวิชาการรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 14 วันที่ 27-28 พฤศจิกายน 2556 ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ 7 รอบ

พระชนมพรรษา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (หน้า 25-36)

อุบลราชธานี: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

เจตน์สฤษฎี สังขพันธ์ เกิดฉวา บุญปรากฏ ชูติมา หวังเบญหมัด รัชตา ธรรมเจริญ สุภาวดี ธรรมรัตน์ และนันทรัฐ สุริโย (2557) สิทธิการเข้าถึงทรัพยากรประมงของชุมชนประมงรอบทะเลสาบสงขลา. ใน *เอกสารประกอบการประชุมหาญวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

สุภาวดี ธรรมรัตน์ เจตน์สฤษฎี สังขพันธ์ เกิดฉวา บุญปรากฏ ชูติมา หวังเบญหมัด รัชตา ธรรมเจริญ และนันทรัฐ สุริโย (2557) “ควายไล่ทุ่งทะเลน้อย”: วิถีควาย...วิถีคนที่เปลี่ยนไป. ใน *เอกสารประกอบการประชุมหาญวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

เจตน์สฤษฎี สังขพันธ์ เกิดฉวา บุญปรากฏ ชูติมา หวังเบญหมัด รัชตา ธรรมเจริญ กมลวรรณ ชื่นชูใจ และสุภาวดี ธรรมรัตน์ (2557) เปรียบเทียบพฤติกรรมการปรับตัวต่อการเกิดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. ใน *เอกสารประกอบการประชุมหาญวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

กมลวรรณ ชื่นชูใจ เจตน์สฤษฎี สังขพันธ์ และเกิดฉวา บุญปรากฏ (2557) ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของ (ไพร่) ผู้ร่วมชุมนุมทางการเมืองในปี พ.ศ.2553. ใน *เอกสารประกอบการประชุมหาญวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

รัชตา ธรรมเจริญ วิทวัส ดิษยะศริน สัตยารักษ์ และเจตน์สฤษฎี สังขพันธ์ (2557) ความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอนการวางแผนเชิงกลยุทธ์และการจัดการของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่. ใน *เอกสารประกอบการประชุมหาญวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ประยูร เทพนวล และเจตน์สฤษฎี สังขพันธ์ (2557) ความสำเร็จในการบริหารงานระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้. ใน *เอกสารประกอบการประชุมหาญวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ ประยูร เทพนวล ศัจฉนันท์ แก้ววงศ์ศรี เพ็ญสุข เกตุมณี และสุดาพร ทองสวัสดิ์ (2557) องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพบัณฑิตและคุณภาพงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา. ใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ เก็ดถวา บุญปรากฏ และวันทนา ไกรฤกษ์ (2558) สภาพและปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ใน การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 วันที่ 26 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (หน้า 270-284). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

ผู้วิจัยรวมคนที่ 1

1. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทนา ไกรฤกษ์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ):

Assist. Prof. Wantana Krairiksh

2. ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. หน่วยงาน/ที่อยู่ติดต่อได้

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

โทรศัพท์ 074-286763 โทรสาร E-mail : wantana.k@psu.ac.th

ที่อยู่: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

4. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) :

การสอนภาษาอังกฤษ

5. การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงาน

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ เก็ดถวา บุญปรากฏ และวันทนา ไกรฤกษ์ (2558) สภาพและปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ใน การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 วันที่

26 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. (หน้า 270-284). สงขลา: มหาวิทยาลัย
หาดใหญ่.

ผู้ร่วมวิจัยคนที่ 2

1. ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เก็ตถา บุญปราการ

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)

Assist Prof. Kettawa Boonprakarn

2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน

3 4499 00090 07 2

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก

ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110

โทรศัพท์ : 0862971458 โทรสาร 074-286722

E-mail : kettawa@hotmail.com

5. ประวัติการศึกษา

วุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
การศึกษามหาบัณฑิต (บรรณารักษศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2531
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2541
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (โทศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2551

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ:

มานุษยวิทยา สังคมวิทยา	ผู้ค้ามุสลิมข้ามแดน
แรงงานข้ามชาติ	กลุ่มชาติพันธุ์
ชายแดนศึกษา	ครูในสถานการณ์ชายแดนใต้
การค้าข้ามแดน	สังคมศาสตร์สิ่งแวดล้อม
การศึกษา / สารสนเทศศาสตร์	ศิลปวัฒนธรรมชุมชน

7. ประสบการณ์ในงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย- -

7.2 หัวหน้าโครงการ

เกิดฉวา บุญปรการ (2531) เปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของคณะกรรมการที่
อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน จังหวัดร้อยเอ็ด (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
บรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มศว.มหาสารคาม)

เกิดฉวา บุญปรการ (2541) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์กร
พัฒนาเอกชน : กรณีศึกษาสมาคมหยาตผน จังหวัดดรง (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)

เกิดฉวา บุญปรการ (2543) บทบาทของรัฐและเอกชนในการจัดการการใช้ประโยชน์
ทรัพยากร ธรรมชาติ ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย สงขลา : ภาควิชาสัตวศึกษา
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินงบประมาณ
แผ่นดิน ปี 2542 จำนวนเงิน 178,000 บาท)

เกิดฉวา บุญปรการ (2551) ปฏิบัติการในชีวิตประจำวันของผู้ค้ามุสลิมข้ามแดนปาดังเบ
ซาร์ไทย-มาเลเซีย (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาโทศึกษา คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)

เกิดฉวา บุญปรการ วันชัย ธรรมสัจการ และชูชาติ ผลบัณฑิต (2555) สิทธิการเข้าถึง
ทรัพยากรประมง ของชุมชนประมงรอบทะเลสาบสงขลา (*The Access Rights to
Fisheries Resources of Fishing Communities in Songkla Lake*) สงขลา : คณะ
ศิลปศาสตร์ (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเภท
ทั่วไป ประจำปีงบประมาณ 2550)

เกิดฉวา บุญปรการ วันชัย ธรรมสัจการ อภิรักษ์ จันทวงศ์ เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์
และปิยะ จอมทอง (2555) กลยุทธ์การต่อสู้ต่อรองในภาวะความขาดแคลนของ
ชาวประมงพื้นบ้านทะเลสาบสงขลา (*Small-scale Fishermen Tactics of
Negotiation in a Time of Scarcity in Songkla Lake*) สงขลา : คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์(ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ.2551)

เกิดฉวา บุญปรการ วันชัย ธรรมสัจการ อภิรักษ์ จันทวงศ์ เอ็มอร เจียรมาศ เจตน์สฤษฏี
สังขพันธ์ และปิยะ จอมทอง 2555 การก่อตั้งธนาคารปลากับการเสริมอำนาจของ
องค์กรชุมชนชาวประมงเพื่อพัฒนากลุ่มการเลี้ยงปลาในกระชังในทะเลสาบสงขลา

สงขลา : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงิน
งบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2552)

เกิดฉวา บุญปรากฏ เบญจพร ดีขุนทด และเจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ (2556) *ดอกไม้แห่ง
รุ่งอรุณ: พื้นที่การต่อรองของแรงงานข้ามชาติและความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจชายแดน
ไทย-พม่า* กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนวิจัย สกว. (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากสกว. ปี
2555)

เกิดฉวา บุญปรากฏ และเกษตรชัย และหิม (2557) *ดอกไม้ท่ามกลางเปลวเพลิง: การ
สถาปนาความเป็นอื่นท่ามกลางเรื่องเล่าชาวลีอและการสร้างกลไกการต่อสู้ต่อรองของ
ครูในสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดปัตตานี* (ทุนอุดหนุนการวิจัยงบประมาณ
เงินรายได้คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปี 2557)

เกิดฉวา บุญปรากฏ สุณีย์ บุญกำหนด เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ สุมาท ขาวกระจ่าง สุพร เกื้อ
พิทักษ์ นันทรัฐ สุริโย โกศล ภูริพัฒนานนท์ มานพ นวลพลับ และมนูญ นวลพลับ
(2557) *บุโหลนดอน (ดางาด) แบ่งปันบ้านสัมผัสวิถีชาวเลและหาดทรายภายใต้ร่ม
กอดอันดามัน* (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากมูลนิธิชัยพัฒนา ปี 2557)

7.3 นักวิจัยร่วม

ศรีณยา บุณนาค และเกิดฉวา บุญปรากฏ (2539) *ศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจ-สังคม
และสิ่งแวดล้อมของโครงการสร้างทางหลวงเชื่อมระหว่างสตูล-เปอร์ลิส มาเลเซีย*
สงขลา : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ศรีณยา บุณนาค สุนันทา เชื้อชาติ เกิดฉวา บุญปรากฏ และเกื้อกุล สุนันทเกษม (2535)
รายงานการประเมินผลโครงการพัฒนาจังหวัดภาคใต้ ปี 2535 สงขลา : คณะ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Saranya Bunnag and Kettawa Boonprakarn (1996) *Groundwater in Hat Yai :
A Socio-economic Study*. Songkhla, Thailand : Faculty of Management
Sciences, Prince of Songkla University

ศุภีมาน วงศ์สุภาพ เกิดฉวา บุญปรากฏ และสายพิน วิไลรัตน์ (2541) *โครงการรวบรวม
บรรณานุกรมสตรีศึกษา ปักษ์ใต้ (2531-2540)* สงขลา : คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ศรีณยา บุณนาค และเกิดฉวา บุญปรากฏ (2542) *โครงการศึกษาการอนุรักษ์และ
คุ้มครองพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง :
การศึกษาเฉพาะด้านเศรษฐกิจ-สังคม* กรุงเทพฯ : บริษัทไทยเอ็นอีเนียริงคอนซัล
แตนท์ส จำกัด

ปัญญา เทพสิงห์ และเก็ดถวา บุญปราการ (2555) *ศิลปวัฒนธรรมชายแดนใต้* สงขลา: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หาดใหญ่
 เกษตรชัย และหิ้ม และเก็ดถวา บุญปราการ (2557) ภูมิหลังครอบครัวที่สัมพันธ์กับ
 พฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัวของคู่สมรสไทยมุสลิมในจังหวัดปัตตานี

7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว: ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน บทความตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

เก็ดถวา บุญปราการ (2550, ตุลาคม -2551, มีนาคม) การสร้างอัตลักษณ์ทางสังคมของ
 ผู้บริโภคสินค้าเสื้อผ้าข้ามแดนในพื้นที่ป่าดงเบงชารีไทย-มาเลเซีย *วารสารไทยคดีศึกษา*
 5, 1: หน้า 69- 102 (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
 เก็ดถวา บุญปราการ (2553,มกราคม-มิถุนายน) ปฏิบัติการในชีวิตประจำวันของผู้ค้า
 มุสลิมข้ามแดนป่าดงเบงชารีไทย-มาเลเซีย *วารสารศิลปศาสตร์* 2 , 1 : หน้า 1-25
 Kettawa Boonprakarn. (1999, Jan-Apr) Environmental and Natural Resources
 Management of Non-governmental Organizations : A Case Study of
 Yadfon Association, Changwat Trang *Sonklanakarin Journal of Social
 Sciences and Humanities* 5, 1: pp 1-18
 เรวดี เสนแก้ว และเก็ดถวา บุญปราการ (2554, มกราคม – มิถุนายน) ผลกระทบของ
 การสนทนาบนอินเทอร์เน็ตต่อวัยรุ่นตอนปลายในเขตเทศบาลนครยะลา *วารสารศิลป
 ศาสตร์* 3, 1 หน้า 105-121.
 เนติ สุนทราราววิทย์ และเก็ดถวา บุญปราการ (2554, กรกฎาคม-ธันวาคม) ภาพลักษณ์
 และตัวตนของ “เกย์” ในพื้นที่ไซเบอร์ *วารสารศิลปศาสตร์* 3, 2 หน้า 117-129
 เจตน์สฤษฎ์ สักขพันธ์ และเก็ดถวา บุญปราการ (2554, กรกฎาคม-ธันวาคม) บาดัก (เลก
 โตบา) จากมนุษยกินคนสู่กระบวนการกลายเป็นสินค้าภายใต้กระแสการท่องเที่ยว
วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ 4, 2 หน้า 92-109
 หทัยรัตน์ ทองสกุล และเก็ดถวา บุญปราการ (2555, มกราคม-มิถุนายน) การนิยาม
 ความหมายพื้นที่น้ำชาในชุมชนคูเต่า *วารสารศิลปศาสตร์* 4, 1 หน้า 78-91
 เก็ดถวา บุญปราการ เจตน์สฤษฎ์ สักขพันธ์ สุณีย์ บุญกำเนิด และนันทรัฐ สุริโย (2554,
 มกราคม-มิถุนายน) บทวิจารณ์หนังสือเรื่องหุ่นน้ำเวียดนาม *วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา
 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* 4, 1 หน้า 93-102

สุขศิริ สุขราษฎร์ บัญชา สมบูรณ์สุข และเกีตถา บุญปรากฏ (2554, มกราคม-มิถุนายน) การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสายสามัญ จังหวัดสงขลา *วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* 4, 1 หน้า 51-64

เกีตถา บุญปรากฏ (2555, มกราคม-มิถุนายน) บทวิจารณ์หนังสือเบื้องหลังหน้ากาก *วารสารศิลปศาสตร์* 4, 1 หน้า 118-128

เจตน์สฤณี สังขพันธ์ และเกีตถา บุญปรากฏ (2555, มกราคม-มิถุนายน) บทวิจารณ์หนังสือ “ระหัดวิดน้ำลำตะคอง: สัญลักษณ์ของเทคโนโลยีพลังน้ำพื้นบ้าน” The Lam Takhong Water Wheel: The Semiotics of a Traditional Hydropower Technology *วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* 5, 1 หน้า 124-134

สุพร ภัทรอนงค์ และเกีตถา บุญปรากฏ (2555, มกราคม-มิถุนายน) วิถีชีวิตแรงงานไทยย้ายถิ่นในโกลเด้นไมล์คอมเพล็กซ์ ประเทศสิงคโปร์ *วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* 5, 1 หน้า 98-110

ศิริมาส จันทวงศ์ และเกีตถา บุญปรากฏ (2555, มกราคม-มิถุนายน) การตัดสินใจเลือกใช้ร้านยาเภสัช ม.อ. *วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* 5, 1 หน้า 110-123

บทความตีพิมพ์ในเอกสารการประชุมสัมมนาระดับชาติ

เกีตถา บุญปรากฏ (2547) บทบาทของรัฐและเอกชนในการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ใน *เอกสารประชุมวิชาการระดับชาติของคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา ครั้งที่ 1 ณ โรงแรมมิราเคิล คอนเวนชัน กรุงเทพฯ วันที่ 15 ธันวาคม 2547 กรุงเทพฯ : คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ*

เกีตถา บุญปรากฏ (2549) คนสองแดน : สายใยสายสัมพันธ์ไร้เขตแดน...ที่นี่..ที่นั่น...และที่โน่น ใน *เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติของคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา ครั้งที่ 3 หัวข้อพหุลักษณะพลังรัฐ ทุน และชาติพันธุ์ วันที่ 15 ธันวาคม 2549 ณ โรงแรมมิราเคิล คอนเวนชัน กรุงเทพฯ : คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ*

ไธวัน ศรีอำมหิต เกีตถา บุญปรากฏ และณัฐพงษ์ จิตนิรัตน์ (2554) ตลาดน้ำคลองแห: พื้นที่ของการประดิษฐ์สร้างเพื่อการท่องเที่ยวและการบริโภค ใน *เอกสารการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ ณ โรงแรมเจบีหาดใหญ่ วันที่ 25 พฤษภาคม 2554 สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ*

ยารอนะ ศรีอาหมัด อนิวัช แก้วจำนงค์ และเก็ตถวา บุญปการ (2554) ความคาดหวังและความพึงพอใจของสมาชิกต่อการให้บริการสหกรณ์ออมทรัพย์ดัดศึกกิตติ จำกัด จังหวัดสงขลา ใน เอกสารการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ ณ โรงแรมเจบีหาดใหญ่ วันที่ 26 พฤษภาคม 2554 สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ

ไชยปกรณ์ ศรีบุญเรือง สุเมธ พรหมอินทร์ และเก็ตถวา บุญปการ (2554) ความรู้เจตคติ และการรับบริการประกันสังคมของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลสงขลา นครินทร์ ใน เอกสารการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพรังสิต วันที่ 25 พฤษภาคม 2554 ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพรังสิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพรังสิต

ชนิษฐา มะเห และเก็ตถวา บุญปการ (2555) อุดมคติปณิธานจรรยาบรรณ : พื้นที่การสร้างเครือข่ายทางสังคมของชุมชนบาเก้นเคย ใน เอกสารการประชุม โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 2 วันที่ 18 พฤษภาคม 2555 ณ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มารีญา บิลละ และเก็ตถวา บุญปการ (2555) อัตลักษณ์และการต่อรองของแรงงานรับจ้างมุสลิมข้ามแดนในอาณานิคมพื้นที่ชายแดนปาตังเบซาร์ไทย-มาเลเซีย ใน เอกสารการประชุม งานสัมมนาเครือข่ายนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลำปางวิทยาลักษณ์และมนุษยวิทยา ครั้งที่ 11 “สังคมนอกกะลา : เดินหน้า ถอยหลัง หรือก้าวย่ำอยู่กับที่” วันที่ 3-4 มีนาคม 2555 ณ โรงแรมไดอิชิ อำเภอหาดใหญ่ จ.สงขลา สงขลา : หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

กนกเรขา จันทรวงศ์กิตติ และเก็ตถวา บุญปการ (2556) การสร้างเครือข่ายทางสังคมผ่านห่วยสัตว์ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่ง ใน เอกสารการประชุม งานสัมมนาเครือข่ายนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลำปางวิทยาลักษณ์และมนุษยวิทยา ครั้งที่ 12 หลากหลายมิติแห่งวิถีทางสังคม วันที่ 16-17 มีนาคม 2556 ณ อาคารประชาสังคมอุดมพัฒน์ สถาบันวิจัยประชากรสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรสังคมร่วมกับสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล

เจตน์สฤกษ์ สักขพันธ์ เก็ตถวา บุญปการ และชุติมา หวังเบ็ญหมัด (2556) ผลกระทบการใช้โปรแกรมสนทนาออนไลน์ในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่วิชาการ

- ระดับชาติ ครั้งที่ 4 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (หน้า 192) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ เกษตรชัย และหิม เก็ดถวา บุญปรากฏ และชุติมา หวังเบญหมัด (2556) โมเดลเชิงสาเหตุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ใน เอกสารประกอบการประชุม หาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (หน้า 112) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- นาสนิน อาแซ และเก็ดถวา บุญปรากฏ (2556) การสร้างอัตลักษณ์ของเลขานุการแพทย์ ในสถานพยาบาล ใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (หน้า 416) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- สุนิสา มณีเมธี และเก็ดถวา บุญปรากฏ (2556) พื้นที่ย่านเมืองเก่าสงขลา : การทำ สถาปัตยกรรมให้กลายเป็นสินค้าภายใต้บริบทการท่องเที่ยว ใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (หน้า 417) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- อภิชาติ สุวรรณรัตน์ และเก็ดถวา บุญปรากฏ (2556) ลาวพลัดถิ่น : การกลายเป็น แรงงานข้ามแดนในพื้นที่จังหวัดสงขลา ใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่ วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ (หน้า 435) สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ เก็ดถวา บุญปรากฏ ชุติมา หวังเบญหมัด รัชตา ธรรมเจริญ สุภาวดี ธรรมรัตน์ และนันทรัฐ สุริโย (2557) สิทธิการเข้าถึงทรัพยากรประมงของชุมชน ประมงรอบทะเลสาบสงขลาใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัย หาดใหญ่ สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- สุภาวดี ธรรมรัตน์ เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ เก็ดถวา บุญปรากฏ ชุติมา หวังเบญหมัด รัชตา ธรรมเจริญ และนันทรัฐ สุริโย (2557) “ควายไล่ทุ่งทะเลน้อย”: วิถีควาย...วิถีคนที่ เปลี่ยนไป. ใน เอกสารประกอบการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ เกิดถวา บุญปรากการ ชุติมา หวังเบญหมัด รัชดา ธรรมเจริญ
 กมลวรรณ ชื่นชูใจ และสุภาวดี ธรรมรัตน์ (2557) เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการปรับตัว
 ต่อการเกิดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.
 ใน *เอกสารประกอบการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อ
 พัฒนาสังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* สงขลา:
 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

กมลวรรณ ชื่นชูใจ เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ และเกิดถวา บุญปรากการ (2557) ศักดิ์ศรีความ
 เป็นมนุษย์ของ (ไพร่) ผู้ร่วมชุมนุมทางการเมืองในปี พ.ศ.2553. ใน *เอกสาร
 ประกอบการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนา
 สังคมไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2557 ณ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่* สงขลา: มหาวิทยาลัย
 หาดใหญ่

เจตน์สฤษฏี สังขพันธ์ เกิดถวา บุญปรากการ และวันทนา ไกรฤกษ์ (2558) สภาพและ
 ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมสังกัดเทศบาลในพื้นที่สาม
 จังหวัดชายแดนใต้ ใน *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 วันที่ 26
 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*. (หน้า 270-284). สงขลา: มหาวิทยาลัย
 หาดใหญ่.

บทความตีพิมพ์ในเอกสารการประชุมสัมมนาระดับนานาชาติ

เกิดถวา บุญปรากการ (2549) อัตลักษณ์ผู้ค้ามุสลิมข้ามแดนไทย-มาเลเซีย ในภาวะวิกฤต
 จากความทันสมัย ใน *เอกสารประกอบการสัมมนาในโครงการประชุมวิชาการ “2007
 Southern Thailand English Language Teaching/Cultural Change
 Conference” วันที่ 29 มกราคม 2549 ณ โรงแรมเจบี หาดใหญ่* สงขลา : คณะศิลป
 ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Sunitda Choosawat and Kettawa Boonprakarn (2010) Sakai” and the
 “Otherness” in the Context of the Development In *The 2nd International
 Conference on Humanities and Social Sciences April 10th, 2010 Faculty
 of Liberal Arts, Prince of Songkla University Songkhla : Prince of Songkla
 University.*

Nayti Soontravaravit and Kettawa Boonprakarn (2010) Queer: The Meaning
 Constructed and its Identities of “Gay” in Social Space In *The 2nd
 International Conference on Humanities and Social Sciences April 10th,*

2010 Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University Songkhla : Prince of Songkla University.

Patinya Lim-olansuksakul and Kettawa Boonprakarn (2011) The Turning Point in the Boxing Circle and Muay Thai Commoditization by Muay Thai Gamblers In *The 3rd International Conference on Humanities and Social Sciences April 2, 2011 Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University* . Songkhla : Prince of Songkla University.

Arisa Samosorn and Kettawa Boonprakarn (2011) The definition and Social Network of Underground Lottery In *The 3rd International Conference on Humanities and Social Sciences April 2, 2011 Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University*. Songkhla : Prince of Songkla University.

Porin Wanseng and Kettawa Boonprakarn (2011) Pretty : the Rhetoric Meaning of Body Beauty and Creation of Meaning In *The 3rd International Conference on Humanities and Social Sciences April 2, 2011 Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University*. Songkhla : Prince of Songkla University.

Suntharee Thongthip and Kettawa Boonprakarn (2011) Good Health Starts at Home : The Promotion of Corporate Social Responsibility Activities for the Community Health Development In *The 3rd International Conference on Humanities and Social Sciences April 2, 2011 Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University*. Songkhla : Prince of Songkla University.

Lalinthip Kongpanichkul and Kettawa Boonprakarn (2011) Closed-Circuit Television Camera : From its Definitions and the Power of Surveillance to Body Discipline In *The 3rd International Conference on Humanities and Social Sciences April 2, 2011 Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University*. Songkhla : Prince of Songkla University.

Kettawa Boonprakarn, Benjaporn Deekhuntod, Jedsarid Sangkaphan, and Nuntharat Suriyo (2012) “Flowers of the Dawn”: Brokers of Morality of Transnational Laborers in the Thai-Burmese Borderland of Mae Sot In *Seventh International Conference on Applied Ethics (October 26-28, 2012) Risk, Justice and Liberty on 27 October 2012 at Hokkaido*

University, Sapporo, Japan Sapporo, Japan : Center for Applied Ethics and Philosophy, Graduate School of Letters, Hokkaido

Kanokraekha Chantarawongkitti and Kettawa Boonprakarn (2013) Meanings and Social Network Creation of the Animal Lottery in an Industrial Factory In *5th International Conference on Humanities and Social / April 27th, 2013 Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University April 27th, 2013 at B.P.Grand tower Hotel.* (pp.348-359) Songkhla: Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University.

ผู้วิจัยรวมคนที่ 3

1. ชื่อ-นามสกุล

Miss. Kathylene Petaca Remegio

2. ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

3. ประวัติการศึกษา

Bachelor in Secondary Education in English

4. สาขาที่เชี่ยวชาญ

International Business English

การสอนภาษาอังกฤษ

สภาพ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้¹

Situations and Problems in Learning English at Secondary Schools Affiliated with Municipalities in the Three Southern Border Provinces

เจตน์สฤษดิ์ สังกะพันธ์^{1*}, เก็ดถวา บุญปราก² และวันทนา ไกรฤกษ์³
Jedsarid Sangkapan^{1*}, Kettawa Boonprakarn² and Wantana Krairiksh³

¹ คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

¹ Faculty of Liberal Arts and Education, Hatyai University, Songkhla, Thailand.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

² Assist Prof.(Ph.D.), Department of Education Foundation, Faculty of Liberal Arts,
Prince of Songkla University, Thailand.

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

³ Assist Prof., Department of Language and Linguistic, Faculty of Liberal Arts,
Prince of Songkla University, Thailand.

* Corresponding E-mail: sapichai@yahoo.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสภาพ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มครู-อาจารย์ และนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 18 คน นำข้อมูลที่ได้มาจำแนกหมวดหมู่ ตีความ สร้างข้อสรุป และนำเสนอด้วยวิธีการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพโดยทั่วไปครูมีภาระงานสอนหลายช่วงชั้นทำให้ต้องเตรียมการสอนหลายระดับ นอกจากภาระงานสอนภาษาอังกฤษแล้วยังมีภาระงานด้านอื่นอีก ครูเรียนรู้การจัดทำแผนการสอนโดยการอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะจัดในห้องเรียนไม่ได้จัดนอกสถานที่ สื่อการสอนที่ใช้จะเป็นบัตรคำ เกม รูปภาพ และแบบเรียน ปัญหาที่พบ ส่วนใหญ่ครูมีเวลาเตรียมการสอนน้อยเพราะสอนหลายระดับ ขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูจะใช้ภาษาอังกฤษสลับภาษาไทย นักเรียนไม่กล้าแสดงออก ห้องปฏิบัติการ

ทางภาษาไม่มี ไม่มีงบประมาณในการจ้างครูมาสอนเพิ่มเติม และการซื้อสื่อการสอน โรงเรียนปิดบ่อย
เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จึงทำให้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อยลง

คำสำคัญ: สภาพปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในพื้นที่สาม
จังหวัดชายแดนภาคใต้

Abstract

This article aims to survey the situations and problems in learning English at the secondary schools affiliated with municipalities in the three southern border provinces. The data were collected via in-depth interviews from a group of 18 teachers and students in the three southern border provinces. Qualitative method was used to analyze the data which were classified, summarize and synthesize respectively, prior to descriptive and analytical presentation. The results showed the general situations and the problem as follows. In general, teachers have classes at different levels so they have to spend much time in lesson preparation. In addition to teaching loads, teachers also have other responsibilities. For example, they have to attend a training program in how to make lesson plans via related organizations and peers. Extra curriculum activities can only be held in class. Learning materials are in the forms of cards, games, pictures and textbooks. For the problem, teachers have not enough time for teaching preparation. During classroom activities, they switch from Thai to English on and off. Students are too shy to answer questions. There is no language laboratory, nor budget for hiring more teachers and buying more teaching materials. Besides, schools are often closed due to the violence occurring in the area, causing less time in learning English.

Keywords: Situations and Problems in Learning English, Learning English in the Three South Border Provinces

บทนำ

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้ทั้งครูผู้สอนและตัวผู้เรียนสามารถเข้าถึงสื่อได้หลายรูปแบบซึ่งล้วนแต่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เช่น สื่อโทรทัศน์มีรายการภาคภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ สามารถฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษได้หลายรายการเช่น รายการข่าว News line รายการ Morning talk

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้และสามารถใช้ภาษาในการแสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมที่หลากหลายและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบกับประเทศไทยมีการติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งสภาพสังคมยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านการเมืองการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ จึงทำให้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องได้เรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน (เสาวภาคย์ ศรีโยธา, 2555, 1)

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนรู้อังกฤษพบว่าในงานศึกษาของเสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.23 เป็นเพราะนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย ผู้เรียนไม่กล้าพูดไม่กล้าแสดงออก ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และมีทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษน้อย จึงทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้อังกฤษ ส่วนในงานศึกษาของศิลาวาตี สาและ (2553) พบว่า ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 มีจำนวนบทเรียนมากเกินไป ไม่สามารถสอนให้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด รองลงมาได้แก่ ปัญหาด้านผู้สอน ด้านสื่อการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 และ 3.60 ตามลำดับ

ในการพัฒนาการศึกษาดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้ประกาศให้โรงเรียนต่าง ๆ ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ได้พัฒนาจากหลักสูตรเดิมที่ใช้อยู่ 3 ฉบับ คือ หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยหลักสูตรเดิมที่ใช้ก่อนหน้านี้ใช้มานานกว่า 10 ปี โดยพบข้อบกพร่องในหลักสูตรเดิมหลายประเด็น คือ หลักสูตรเดิมไม่สามารถสนองความต้องการอันแท้จริงของท้องถิ่นต่าง ๆ ได้ เนื่องจากความต้องการในท้องถิ่นต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง สภาพสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ควรต้องปรับเปลี่ยนพื้นฐานในการคิดของคนไทยให้ก้าวทันยุคสมัย ดังนั้นในปี 2551 กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ได้ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อเหตุการณ์ และสนองต่อท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในสภาพปัจจุบันได้ และกระบวนทัศน์ใหม่ในการเรียนรู้เกิดขึ้นในยุคสารสนเทศ ซึ่งความรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการหาความรู้และการสื่อสาร

นอกจากนั้นแล้วกระทรวงศึกษาธิการ ยังได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตลอดมา ผลการศึกษาพบว่าสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถส่งเสริมให้เยาวชนไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้อย่างทันการณ์ ปัญหาอุปสรรคประการหนึ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ย่อมมีความแตกต่างกัน เช่นเดียวกันกับการจัดระบบการเรียนการสอนในพื้นที่เสี่ยงภัยสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ในด้านของวิชาและเวลาเรียน ซึ่งนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามจะต้องละหมาดในช่วงวันศุกร์ทำให้มีการปรับชั่วโมงสอนวิชาสามัญ นอกจากนี้ที่ตั้งของโรงเรียนนับเป็นอุปสรรคในการพัฒนาอีกด้วย โดยเฉพาะโรงเรียนในพื้นที่ห่างไกลและเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยพบว่า โรงเรียนมักขาดโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนทั้งในแง่การพัฒนาบุคลากร งบประมาณ และสวัสดิการต่าง ๆ โรงเรียนในพื้นที่ชนบทมักขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษ และนักเรียนในชนบทมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ บางครั้งโรงเรียนในพื้นที่เสี่ยงภัยต้องปิดการสอนในช่วงสถานการณ์รุนแรง และบางครั้งครูผู้สอนลาออกหรือย้ายไปโรงเรียนอื่น ซึ่งนับว่าเป็นการซ้ำเติมปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาเยาวชนให้ล่าช้าออกไปอีก (โรงเรียนอัสติเนียตูลอิสลามียะห์, 2552)

ปัญหาอีกประการหนึ่งคือ ปัญหาอันเนื่องมาจากครูผู้สอนซึ่งนับว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่ส่งผลกระทบในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนเช่นกัน เช่น ครูมีคาบสอนมากเกินไป ครูผู้สอนต้องรับผิดชอบงานอื่นในโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่มีคุณสมบัติทางการสอนภาษาอังกฤษ และขาดความมั่นใจในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่ามีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น สื่อการสอน ครูผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน และปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน (Brown, 2000; Brown, 2007; Ellis, 1994)

การแก้ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษ ได้มีนักวิชาการให้ความสนใจศึกษาเป็นจำนวนมาก เช่น ศึกษาประเด็นการสอนเพื่อแก้ปัญหาการไม่จำคำศัพท์และไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้สื่อการสอนอยู่หลายวิธี รวมทั้งที่ใช้เกมคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นการวิจัยที่เน้นเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับการศึกษาในระบบ แต่อย่างไรก็ตามนักวิชาการได้ให้ความสนใจศึกษาประเด็นสภาพการเรียนรู้อังกฤษของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการ ปัญหาและอุปสรรคการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย ประกอบกับในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นภาษามลายู หากมีการทำวิจัยดังกล่าวจะช่วยให้ทราบถึงสภาพการจัดการเรียนการสอน และปัญหาที่แท้จริงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ว่าปัญหาใดมีความสำคัญมากน้อย เพื่อที่จะได้เร่งแก้ไขปัญหอย่างเร่งด่วนได้ทันทั่วทั้งตลอดจนสามารถกำหนดนโยบาย เพื่อหาแนวทางที่ควรจะเป็นในการแก้ไขปัญหการเรียนรู้อังกฤษให้ถูกจุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาสังกัดโรงเรียนเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดภาคใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยซึ่งหน่วยงานภาครัฐได้ตระหนักถึงความสำคัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส

แนวคิด และการทบทวนวรรณกรรม

Delors (1998) กล่าวว่า การพิจารณากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคือการพิจารณาหลักการการเรียนรู้ซึ่งถือเป็นเสาหลักของการศึกษาควรให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ประสบการณ์เรียนรู้ดังนี้

1. การเรียนรู้เพื่อเข้าใจ (Learning to know) ให้ผู้เรียนได้รับรู้และเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ อย่างมีวิจยารณญาณด้วยเหตุด้วยผลเพื่อเข้าใจรายละเอียดของเนื้อหาหรือแนวคิดต่าง ๆ ลักษณะของการเรียนรู้จึงควรเน้นกระบวนการทางการคิดเช่นการอภิปรายการคิดวิเคราะห์ ฯลฯ

2. การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติ (Learning to do) ให้ผู้เรียนมีโอกาสลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองเพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้โดยตรงจากการปฏิบัติ

3. การเรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกัน (Learning to get together) ให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้รู้จักการแบ่งปันความรับผิดชอบร่วมกันการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

4. การเรียนรู้เพื่อเป็นตัวของตัวเอง (Learning to be) ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับประสบการณ์การเรียนรู้โดยการรู้จักคิดและตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองอย่างมีเหตุผลเพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเองและมีความเป็นตัวของตัวเองได้อย่างภาคภูมิใจเป็นทั้งคนดีคนเก่งมีความสุขในการเรียนรู้

ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยตั้งแต่เริ่มแรกเป็นการสอนที่เน้นความสำคัญของโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์ เพราะมีความเชื่อว่าถ้าผู้เรียนมีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ภาษาดีแล้ว จะสามารถนำไปใช้ได้ แต่ปรากฏว่าไม่จะเป็นการเรียนแบบไวยากรณ์และการแปล หรือการสอนแบบฟัง- พูด ต่างก็ไม่ได้ผล เพราะผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ (สุนทร หลุ่ม ประพันธ์.2547, 9-10) ได้เสนอปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ส่วนใหญ่เป็นประเด็นของการที่ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน การเตรียมการสอนของครูยังไม่สม่ำเสมอ ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน ครูไม่มีเวลาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ครูแปลประโยคให้นักเรียนเป็นภาษาไทย ครูมีความเข้าใจนักเรียนในชั้นของตนน้อยเกินไป

2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่นักเรียนให้ความสนใจกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยมาก นักเรียนมีพื้นฐานความรู้อ่อนเกินไป นักเรียนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

3. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน จากการศึกษาพบว่า จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป การเรียนในระดับชั้นหนึ่ง ๆ ดำเนินไปไม่เท่ากัน เนื้อหาที่สอนมีมากเกินไป

4. ปัญหาเรื่องวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน พบว่า ครูไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน ครูมีความสับสนเกี่ยวกับหลักสูตร

การทบทวนวรรณกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาพบว่า มีนักวิชาการให้ความสนใจศึกษาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลายท่าน เป็นต้นว่า วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541, 17) ได้ศึกษาถึงเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนพบว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่ครูทุกคนต้องค้นคว้าฝึกฝนเทคนิคการสอนที่หลากหลายให้สอดคล้องและเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเมื่อพิจารณาจากลักษณะของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนแล้วสามารถจำแนกได้ 6 วิธีคือ 1) การจัดการเรียนการสอนทางอ้อม 2) การศึกษารายบุคคล 3) การจัดการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับเทคโนโลยี 4) การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ 5) การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ 6) การเรียนแบบร่วมมือ

ในงานศึกษาของทีศนา แคมมณี (2548, 3) อธิบายไว้ว่าการสอนเป็นการบอกกล่าว อธิบายชี้แจง หรือแสดงให้ดูการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ทักษะและเจตคติต่าง ๆ โดยผู้สอนและศิษย์มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในกระบวนการเรียนรู้โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญเป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้เกิดตามความคิดเห็นและความสามารถของตนผู้เรียนหรือศิษย์เป็นผู้รับการถ่ายทอด ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทุกแห่งไม่จำกัดเวลาและสถานที่แล้วแต่สถานการณ์

วสิษฐ์ เกษมทรัพย์ (2548, 84) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นมีแนวทางการสอนสวนทางกับกระบวนการเรียนรู้ทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงและปฏิรูปหลักสูตรการเรียนการสอนหลายครั้งกลับสร้างความสับสนให้กับผู้เรียนผู้สอน ซึ่งสาเหตุมาจากผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตร ตำรา และสิ่งแวดล้อมโดยที่แต่ละฝ่ายก็มีส่วนเสริมให้ปัญหาในส่วนอื่น ๆ ทวีความรุนแรงขึ้น

นอกจากปัญหาทางด้านเทคนิคการสอนของอาจารย์ที่มีผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดังที่กล่าวมาแล้วบุคลิกลักษณะและบทบาทของครูผู้สอนก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพราะครูผู้สอนจะเป็นเสมือนสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน Miller (1987, 40-41 อ้างถึงใน เสาวภาคย์ ศรีโยธา, 2555) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ดีว่า ควรมีความกระตือรือร้นในการสอน ปัจจัยสำคัญที่สุดในการสอนคือตัวครูและวิธีการสอนของครูจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิกิริยาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ มีอารมณ์ขันจะช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดและลดความกังวลใจให้กับนักเรียนครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันเพิ่มขึ้นเพราะได้หัวเราะด้วยกันนักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานการเรียนการสอนก้าวหน้ายิ่งขึ้นเพราะนักเรียนไม่กลัวที่จะตอบผิดหรือพูดน้อยลง

สื่อการเรียนการสอนจัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนในด้านของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาและเป็นตัวกลางที่จะนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ Gerlach and Ely (1971, 282 อ้างถึงใน เสาวภาคย์ ศรีโยธยา, 2555) ได้กล่าวว่าสื่อการสอนเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบสื่อเป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมากไม่ว่าจะเป็นบุคคลวัสดุอุปกรณ์หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไขซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะตลอดจนทัศนคติโดยนัยนี้ครูตำราและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ โรงเรียนต่างเป็นสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น และจากการวิจัยของไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526, 140) กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนว่า แผนการใช้ภาพยนตร์ในการสอนจะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้สูงทั้งด้านความเข้าใจและมโนทัศน์ต่าง ๆ ตามหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการสอนที่ตั้ง การใช้โทรทัศน์ประกอบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น การใช้สื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนจะมีผลในด้านการเสริมแรงโดยเฉพาะการใช้ระบบสื่อประสม

นอกจากนี้ธารัง บัวศรี (2542) ได้กล่าวไว้ว่าอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสื่อการสอนนั้นมีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ช่วยในการนำเข้าสู่บทเรียน ใช้ดึงดูดความสนใจ ใช้อธิบายความหมายของคำโดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาไทย ใช้ช่วยสรุปบทเรียน ทำให้บทเรียนน่าสนใจ ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น

ส่วนการวัดและประเมินผลการเรียนเป็นอีกกระบวนการหนึ่งเพื่อช่วยให้ครูติดตามและตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนหลังการเรียนการสอน (กาญจนา จันทะดวง, 2542, 118; สุมาลี จันทรชะลอ, 2542, 7)

นอกจากนั้นในงานศึกษาของนุรหิมะ หะยีกาเล็ง (2554) ยังพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนคือลักษณะของห้องเรียนในบางโรงเรียนไม่เหมาะกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในการฝึกปากเปล่านั้น เพราะเสียงไปรบกวนห้องใกล้เคียง และขณะเดียวกันในขณะที่นักเรียนต้องการสมาธิในการอ่านในใจ ก็จะมีเสียงจากห้องอื่นรบกวนเช่นกัน ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร โรงเรียนบางแห่งขาดห้องสมุด และหนังสือประกอบอื่น ๆ ทางภาษาอังกฤษที่จะช่วยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งจะช่วยนักเรียนในการเรียนภาษาได้อย่างมาก และยังขาดอุปกรณ์การสอนอื่นที่จะทดแทนห้องปฏิบัติการทางภาษาได้ เช่น เทป แผ่นเสียง เป็นต้น ทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะได้ฝึกหัดทักษะการฟังและการพูดอันเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ โรงเรียนบางแห่งไม่มีครูภาษาต่างประเทศที่นักเรียนจะได้มีโอกาสฝึกฝนภาษาจากเจ้าของภาษาโดยตรงผู้บริหารในบางโรงเรียนยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษดี มุ่งจะให้ครูสอนเพื่อให้นักเรียนสอบผ่านวิชานี้แต่เพียงอย่างเดียว และในบางโรงเรียน ผู้บริหารไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อ

ส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษา เห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองและเปล่าประโยชน์อันเป็นสาเหตุให้ครูท้อถอย หดกำลังใจในการทำงาน

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การศึกษาของไทยโดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังคงประสบปัญหาและมีอุปสรรคอยู่อีกมาก อาทิเช่น ปัญหาด้านหลักสูตร ซึ่งเปรียบเสมือนหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน ปัญหาด้านครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อาจสาเหตุมาจากตัวครูผู้สอนเองและปัจจัยแวดล้อมอื่นๆประกอบกัน ทั้งที่รัฐบาลได้ส่งเสริมและพัฒนากิจการการศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการกำหนดนโยบายและการดำเนินงานต่าง ๆ เช่น การจัดสรรงบประมาณในการจัดจ้างบุคลากรทางการศึกษา ปัญหาจากโรงเรียนที่ผู้บริหารยังไม่เข้าใจ และไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ เป็นต้นว่า การจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน การส่งครูไปอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพ หรือเทคนิควิธีการสอน กระนั้นผลของการดำเนินงานที่กล่าวมาเพียงส่วนหนึ่งเหล่านี้ก็ยังมีอาจนำไปสู่ความสำเร็จของการจัดการศึกษาได้ตามที่วางเป้าหมายไว้ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่า การดำเนินงานของรัฐบาลอาจมีความผิดพลาดหรือมีข้อบกพร่องบางประการ ดังนั้น การศึกษาสภาพ และปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ดังกล่าวนี้ สามารถสะท้อนผลการปฏิบัติงานของบุคคลหลายฝ่าย ทั้งในสถานศึกษา ตลอดจนนักเรียน และครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในท้องถิ่นห่างไกล และอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย ผลจากการศึกษานี้จะเอื้อประโยชน์ต่อการพิจารณาการจัดการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษต่อไป

วิธีการศึกษา

ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีวิธีการดังนี้

1. **ผู้ให้ข้อมูลและพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย** ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 18 คน ได้แก่ กลุ่มครู-อาจารย์ และกลุ่มผู้เรียนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดเทศบาล ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่จึงคัดเลือกมาพื้นที่ละ 2 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ โรงเรียนเทศบาลบ้านกาหยู จังหวัดปัตตานี โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก และโรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า จังหวัดยะลา โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผากิติ โรงเรียนเทศบาล 4 บ้านกาแป๊ะฮู จังหวัดนราธิวาส

2. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เป็นเพียงแนวคำถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ เพื่อใช้สัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากกลุ่มครู และกลุ่มผู้เรียน

3. **การเก็บรวบรวมข้อมูล** ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และใช้วิธี

สัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลในประเด็นของสภาพการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิมว่ามีลักษณะอย่างไร เอื้อต่อการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร มีปัญหาอุปสรรคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์แบบเจาะลึก ได้นำข้อมูลมาจำแนกหมวดหมู่ตามประเด็นที่ศึกษา คือ ความ และสร้างข้อสรุป นำเสนอด้วยวิธีการเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปและภาระงานของครู จากการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุประมาณ 27-33 ปี ได้รับการศึกษาในระดับปริญญาตรีภาษาอังกฤษ มีบางคนจบปริญญาตรีวิทยาศาสตร์ แต่จบปริญญาโท ภาษาอังกฤษ

โรงเรียนมีการเรียนการสอนชั้นอนุบาล-ม.3 โรงเรียนบางแห่งขยายโอกาสเปิดสอนถึงชั้น ม.6 ครูจะต้องสอนต่างระดับ สอนชั้น ป.4-6 และ ม.1-3 ทั้งนี้เนื่องจากในโรงเรียนมีครูสอนภาษาอังกฤษ 1-2 คน ส่วนห้องเรียนมีนักเรียนประมาณ 31-40 คน ครูมีประสบการณ์สอน 3-32 ปี ครูมีภาระงานสอน 18-24 ชั่วโมง/สัปดาห์ และยังมีภาระงานอื่นอีกคือ ดูแลงานกิจการนักเรียน งานห้องสมุด งานฝ่ายปกครอง หัวหน้าสาระ

2. การพัฒนาตนเองของครู การพัฒนาตนเองของครู จากการศึกษา ส่วนใหญ่พบว่า ครูเคยได้รับการพัฒนาตนเองในการไปอบรมหัวข้อการจัดทำหลักสูตร วิธีการสอนภาษาอังกฤษ การจัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษ การวัดผลประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรสถานศึกษา (สุขสวัสดิ์, สัมภาษณ์วันที่ 10 มกราคม 2558)

3. ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู จากการศึกษาพบว่า ครูจะใช้ภาษาอังกฤษพอใช้จนถึงขั้นสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษคือ ด้านการอ่าน การพูด การฟัง การเขียน ตามลำดับ (มายา, สัมภาษณ์วันที่ 7 มกราคม 2558 และอามีนะ, สัมภาษณ์วันที่ 17 ธันวาคม 2557)

4. สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู

4.1 ด้านหลักสูตร จากการศึกษาครูเกี่ยวกับประเด็นการสร้างหลักสูตรพบว่า การสร้างหลักสูตรที่ใช้สอน ครูจะศึกษาสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ก่อน แต่ไม่ได้สำรวจความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ส่วนความรู้ที่นำมาจัดทำหลักสูตรที่ใช้สอน จะได้จากการอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศึกษาดูงานจากโรงเรียนอื่น จากเพื่อนร่วมงาน ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแบบเรียน โดยยึดหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ และนำมาจากโรงเรียนต้นแบบแล้วนำมาปรับตามความเหมาะสม (มายา, สัมภาษณ์วันที่ 7 มกราคม 2558)

สำหรับการจัดหน่วยการเรียนรู้ โดยนำมาจากหลักสูตรแกนกลาง จัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น จัดตามสภาพความสามารถของนักเรียน และตามความจำเป็นที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเขียนคำอธิบายรายวิชาที่ใช้สอน โดยนำมาจากหลักสูตรแกนกลาง ศึกษาจากมาตรฐานการเรียนรู้รายปี ศึกษาจากสาระการเรียนรู้ (อามีนะ, สัมภาษณ์วันที่ 17 ธันวาคม 2557)

4.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากการศึกษาพบว่า การเขียนแผนการสอนของครู ครูจะเขียนแผนการสอนล่วงหน้าก่อนสอนทั้งรายวิชา แยกเป็นรายชั่วโมง โดยศึกษาเนื้อหาที่จะสอนก่อน ตลอดจนวิเคราะห์หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนเขียนแผนการสอน ส่วนใหญ่เน้นทักษะการอ่าน การพูด การฟัง การเขียนตามลำดับ ครูบางคนจะเน้นทุกทักษะเท่าเทียมกัน สำหรับกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ส่วนใหญ่จะค้นคว้าจากเอกสาร นำมาจากการอบรม คิดและสร้างขึ้นมาเอง มีบางคนบอกว่านำมาจากแบบเรียน ส่วนภาษาที่ครูใช้ในชั่วโมงสอน ส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย และบางคนจะใช้ภาษาไทยจะมีภาษาอังกฤษบางครั้ง (โซเฟีย, สัมภาษณ์วันที่ 25 ธันวาคม 2557)

4.3 ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่า สื่อการสอนที่ครูใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่จะใช้บัตรคำ รูปภาพ เกมส์ แบบเรียน บางโรงเรียนที่มีคอมพิวเตอร์ก็จะใช้คอมพิวเตอร์ และบางคนจะใช้นิตยสาร หนังสือพิมพ์ VCD ประกอบการสอน การจัดทำสื่อการสอน ส่วนใหญ่จัดทำขึ้นเอง ซื้อมาด้วยเงินตนเอง จัดซื้อด้วยเงินงบประมาณของโรงเรียน บางคนจะให้นักเรียนหามาให้แหล่งเรียนรู้อื่นที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษคือ ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต ห้องปฏิบัติการทางภาษา มีเป็นบางโรงเรียน ส่วนการศึกษานอกสถานที่พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยพาลูกเรียนออกไปนอกสถานที่ แต่มีครูบางคนพาลูกเรียนไปศึกษาแหล่งชุมชนโดยศึกษาเกี่ยวกับอาชีพชุมชน (อาลีนา, สัมภาษณ์วันที่ 9 ธันวาคม 2557 และซาร่าห์, สัมภาษณ์วันที่ 9 ธันวาคม 2557)

4.4 การวัดผลและประเมินผล ครูได้เล่าให้ฟังว่า (อามีนะ, สัมภาษณ์วันที่ 17 ธันวาคม 2557) การวัดผลและประเมินผลจะมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นบางครั้ง แต่จะตรวจงานและสังเกตระหว่างสอนทุกครั้ง วิธีการวัดผลประเมินผล ครูจะใช้แบบทดสอบ แบบสังเกต ตรวจงาน และแฟ้มสะสมงาน ครูส่วนใหญ่จะให้นักเรียน และเพื่อนของนักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลประเมินผล แต่ครูบางคนจะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วย

5. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเสียงสะท้อนของครู

5.1 ปัญหาด้านหลักสูตร ส่วนใหญ่ครูจะมองว่าหลักสูตรกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ บางข้อยากต่อการนำไปปฏิบัติได้จริง จำนวนบทเรียนมากเกินไปไม่สามารถสอนให้ครบถ้วนตามเวลาที่กำหนด ครูบางคนไม่ได้รับการอบรมให้ออกแบบการสอนที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ก็เลยอาศัยดูจากเพื่อนร่วมงานซึ่งไม่แน่ใจว่าทำถูกหรือไม่ (แวมินะ, สัมภาษณ์วันที่ 4 ธันวาคม 2557)

5.2 ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน จากการสัมภาษณ์สุภาพร และกนกนิล (สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557) พบว่า ส่วนใหญ่ครูใช้ภาษาอังกฤษในการสอนค่อนข้างน้อย ครูไม่มีเวลาเตรียมความ

พร้อมในการสอนเพราะสอนหลายวิชา หลายระดับ ครูไม่ได้ให้นักเรียนไปจัดกิจกรรมหรือนิทรรศการ นอกห้องเรียน ครูสอนไม่ทันเพราะมีวันหยุดหลายวันโดยเฉพาะในช่วงที่มีเหตุการณ์ความรุนแรง หรือ อุทกภัย ครูขาดทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ ครูขาด เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้เพลง บทสนทนา การเล่นเกม นอกจากนั้นยังพบว่า ครูไม่สามารถสร้างบทเรียนเสริมการสอนได้

5.3 ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน จากการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดหรือกล้า แสดงออกในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าไม่มี ความจำเป็นต้องใช้ นักเรียนต้องเรียนหลายวิชาในวันเดียวทำให้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาน้อย จำนวน นักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไปทำให้ไม่ได้ฝึกทักษะได้อย่างทั่วถึง นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ ยาก และไม่ได้มีโอกาสสื่อสารกับเจ้าของภาษา นักเรียนไม่ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น กิจกรรมเข้า ค่ายภาษาอังกฤษ หรือกิจกรรมวันคริสต์มาส นักเรียนมีความรู้ทั่วไปน้อยจึงทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหา ภาษาอังกฤษ (บุคอรื, สัมภาษณ์วันที่ 20 พฤศจิกายน 2557)

5.4 ปัญหาด้านตำราเรียนและสื่อการสอน จากการสัมภาษณ์ผู้สมัคร ซึ่งเป็นักเรียน โรงเรียนในพื้นที่จังหวัดยะลาพบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์สื่อดิจิทัล เช่น เครื่องเสียง ทีวี ซีดี และคอมพิวเตอร์ ขาดแคลนหนังสืออ่านนอกเวลา ขาดแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม จำนวนอุปกรณ์ การสอนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ (ผู้สมัคร, สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤศจิกายน 2557)

5.5 ปัญหาด้านปริมาณงานในความรับผิดชอบของครู จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ส่วน ใหญ่ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ครูได้รับมอบหมายงานอื่นในโรงเรียนมากเกินไป จนทำให้ครูไม่มีเวลา จัดหาและเตรียมการใช้สื่อช่วยสอน เพราะรับผิดชอบหน้าที่หลายอย่าง การสอนต่างระดับทำให้ต้อง เตรียมบทเรียนมากเกินไป ซึ่งถือว่าเป็นภาระงานหนักของครู (หวันยามิละ, สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557 และกอวิณา, สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557)

5.6 ปัญหาเกี่ยวกับการขาดการสนับสนุน จากการสัมภาษณ์ครูมาริยาและครูฮาซัน (สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557) เล่าให้ฟังว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการสนับสนุนให้เพิ่มจำนวน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เช่น การเข้า ค่ายภาษาอังกฤษ จัดนิทรรศการวันสำคัญที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ การซื้อเอกสารประกอบการสอน และ การผลิตสื่อมีงบค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องจากทางโรงเรียนเน้นกิจกรรมที่โรงเรียนปฏิบัติเป็นประจำ เช่น การเข้าค่ายลูกเสือ เนตรนารี การเรียนการสอนที่ให้เรียนรู้ภายในห้องเรียน ทั้งนี้เนื่องจากตารางสอนในแต่ละวันของนักเรียนเต็มทั้งวันจึงไม่ค่อยมีเวลาให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกห้องเรียน

5.7 ปัญหาด้านพื้นที่เสี่ยงภัย จากการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาพื้นที่เสี่ยงภัยพบว่า ในการ เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงแต่ละครั้งทำให้โรงเรียนปิดการเรียนการสอน เพราะเกรงว่าทั้งครูและนักเรียน จะไม่ปลอดภัย ทำให้เกิดปัญหาต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากครูมีเวลาสอนไม่เพียงพอ นักเรียน

มีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง เมื่อปิดโรงเรียนทางโรงเรียนไม่มีมาตรการรองรับในการหยุดเรียน เช่น ไม่มีบทเรียนให้นักเรียนนำไปเรียนรู้ด้วยตนเองที่บ้านเมื่อมีปัญหาต้องหยุดเรียน จึงทำให้นักเรียนตามไม่ทันบทเรียน (ฟารีดา, สัมภาษณ์วันที่ 22 ตุลาคม 2557 และ ยามิ๊ะ, สัมภาษณ์วันที่ 22 ตุลาคม 2557) นอกจากนี้ยังพบว่าครูขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสี่ยงภัย (ฟาติล, สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557)

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่าสภาพ และปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดเทศบาล ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีประเด็นที่น่าสนใจคือ ภาระงานของครูที่มีมาก ทั้งภาระงานสอน และภาระงานที่ต้องทำหน้าที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น การเป็นหัวหน้าสาระการเรียนรู้ การดูแลกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ หรือแม้แต่การทำหน้าที่บรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน เป็นครูฝ่ายปกครองที่คอยดูแลด้านวินัยโรงเรียน ตลอดจนการเป็นครูประจำชั้น นอกจากนี้ยังพบว่า ครูภาษาอังกฤษในแต่ละโรงเรียนมี 1-2 คน และสอนต่างระดับ บางโรงเรียนสอนทุกระดับชั้นหากมีครูน้อย หากมีครูหลายคนก็จะได้อสอน 1-2 ระดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจมีสาเหตุมาจากการที่โรงเรียนมีอัตรากำลังในแต่ละสาขาวิชาจำนวนไม่มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุรหะมะ หะยีกาเล็ง (2554) ที่กล่าวถึงปัญหาของการเรียนรู้อังกฤษเกิดจากหลายปัจจัย แต่ปัจจัยที่สำคัญคือ เกิดจากโรงเรียนที่ยังไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การไม่ได้จัดห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษให้แก่ครูและนักเรียนได้เรียนรู้

นอกจากนี้ยังพบว่า หลักสูตรมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ บางข้อยากต่อการนำไปปฏิบัติได้จริง จำนวนบทเรียนมากเกินไปไม่สามารถสอนให้ครบถ้วนตามเวลาที่กำหนด ครูบางคนไม่ได้รับการอบรมให้ออกแบบการสอนที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ก็เลยอาศัยดูจากเพื่อนร่วมงานซึ่งไม่แน่ใจว่าทำถูกหรือไม่ การที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการทำไว้แบบกว้าง ๆ เพื่อให้แต่ละโรงเรียนปรับได้ตามความยืดหยุ่นของแต่ละโรงเรียน ซึ่งครูมองว่า บางอย่างยากต่อการนำไปปฏิบัติจริง เพราะการเขียนจะเป็นเชิงนามธรรมมากกว่า ทำให้มีความกังวล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทร หลุ่นประพันธ์. 2547) กล่าวว่าปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษคือ ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน ครูไม่มีเวลาแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ครูมีความสับสนเกี่ยวกับหลักสูตร

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าปัญหาของการเรียนรู้อังกฤษในพื้นที่เสี่ยงภัย ในการเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงแต่ละครั้ง ทำให้โรงเรียนปิดการเรียนการสอน เพราะเกรงว่าทั้งครูและนักเรียนจะไม่ปลอดภัย ทำให้ครูมีเวลาสอนไม่เพียงพอ นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง ดังนั้นทางโรงเรียนควรมี

มาตรการสำรองให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยจัดบทเรียนสำเร็จรูปให้นักเรียนได้นำไปเรียนเพิ่มเติมที่บ้านเมื่อมีเหตุการณ์ความรุนแรงหรือการใช้ใบงานสั่งงานนักเรียนให้ทำกิจกรรมล่วงหน้า

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2544).การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตร
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กาญจนา จันทะดวง.(2542).พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษโครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระ
เกียรติ.สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ทิพย์วัลย์ มาแสง.(2532).การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย.กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- ทศนา แหมณี.(2548).การใช้บทบาทสมมุติในการเรียนการสอน.กรุงเทพฯ: เอิร์ดเวฟเอ็ดดูเคชั่น,
- นุรหม๊ะ หะยีกาเล็ง.(2554)การเปรียบเทียบปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน
โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดนราธิวาส. สารนิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,
สงขลา.
- ผ่องใส ถาวรจักร และคณะ.(2551).ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ต่อการจัดการเรียน
การสอนของอาจารย์ผู้สอนของวิทยาลัยราชพฤกษ์
- รุ่งทิพย์ รัตนทานุสร.(2544).การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.วารสารทางวิชาการราชภัฏกรุง
เก่า. 7 (14): 66-73.
- โรงเรียนอัสตานียาตุลอิสลามียะห์. (2552) นราธิวาส.
- ศิวัตติ์ สาและ.(2553).ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2.สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- ศุภวรรณ ทะกันจร.(2542).ความรู้ด้านไวยากรณ์และการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนอนุเขตของนักเรียน
ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการกำหนดงานเพื่อยกระดับ ความตระหนักด้าน
ไวยากรณ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2551ก). หลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2551ข).ตัวชี้วัดและ
สาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- สุนทร หล่อประพันธ์.(2547).*การศึกษาปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโรงเรียนโยนออฟอาร์คเทคโนโลยี.ปริญญาานิพนธ์กศ.ม. สาขาวิชาการอุดมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สุกันทนา เจริญวัลย์.(2540).*การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์กศ.ม.สาขาวิชาการอุดมศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สุมาลี จันทร์ชลอ.(2547).*การวัดและการประเมินผล กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดีด.*
- เสาวภาคย์ ศรีโยธา.(2555).*ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1.สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.*
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.(2531).*เอกสารคำสอน หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- อัมพร ดวงงาม.(2552).*การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*
- Brown, D.H. (2007) *Teaching by Principle: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. (3rd ed.) New York: Pearson Longman.
- Brown, D.H. (2000). *Principle of Language Learning and Teaching*. (4th ed.) New York:
- Coombs, P.H. (1973). *New Path to Learning for Rural Children and Youth*. Paris.
- Ellis, R. (1994). *The Study of Second Language acquisition*. New York: Oxford University Press.

บุคลากรกรม

- กนกนิล, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก จังหวัดยะลา
- กอวิณา, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 4 บ้านกาแป๊ะฮูลู จังหวัดนราธิวาส
- ซาร่าห์, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 9 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

โซเฟีย, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี จังหวัดนราธิวาส
บุคอรีย, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 20 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล บ้านกาหยี จังหวัดปัตตานี
ฟาติล, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 2 บ้านมลายูบางกอก จังหวัดยะลา
ฟาริดา, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 22 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี จังหวัดนราธิวาส
มายา, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 7 มกราคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 4 บ้านกาแป๊ะฮูลู จังหวัดนราธิวาส
มารียา, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า จังหวัดยะลา
มูฮัมหมัด, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า

จังหวัดยะลา

ยามีละ, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 22 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี จังหวัดนราธิวาส
แวมินะ, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 4 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า จังหวัดยะลา
สุซวัสดี, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 10 มกราคม 2558 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ถนนภูผาภักดี จังหวัด

นราธิวาส

สุภาพร, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า

จังหวัดยะลา

หวันยามีละ, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤศจิกายน 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 4 บ้านกาแป๊ะฮูลู จังหวัด

นราธิวาส

อามินะ, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 17 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ อำเภอเมือง

จังหวัดปัตตานี

อาลีนา, นักเรียน ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 9 ธันวาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ อำเภอเมือง

จังหวัดปัตตานี

ฮาซัน, ครู ผู้ให้สัมภาษณ์วันที่ 25 ตุลาคม 2557 ที่โรงเรียนเทศบาล 5 บ้านตลาดเก่า จังหวัดยะลา